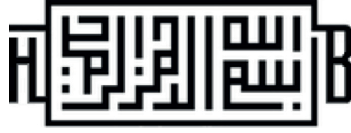
LİDER TEŞKİLAT DOKTRİN

HAYATİ BİCE

KDY

LİDER TEŞKİLAT DOKTRİN

HAYATİ BİCE

KDY kitapyurdu.com
DOĞRUDAN YAYINCILIK

Hayati Bice / Bütün Eserleri

Lider -Teşkilat - Doktrin

İnternetten Satış:

https://www.kitapyurdu.com/yazar/dr-hayati-bice/8225.html

Dr. Hayati Bice

1959 yılında Tokat'ta dünyaya geldi.
Aslen Kuzey Kafkasya Karaçay Türklerindendir.
İlk ve orta öğrenimini Tokat'ta tamamladı. Yüksek öğrenimini Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde tamamladı (1982). Aynı fakültenin Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği'nde başladığı (1985) uzmanlık eğitimini takiben Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı oldu (1989).

Uluslararası Hoca Ahmed Yesevî Türk-Kazak Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalıştı (1994-1995). Halen T.C. Radyo ve Televizyon Üst Kurulu'nda çalışmaktadır.

12 Eylül 2012 tarihinde kurulan Ülkücü Yazarlar Derneği (ÜLKÜ~YAZ) Kurucu Genel Başkanıdır.

Tıp alanındaki ve sosyokültürel konulardaki birçok araştırma ve incelemesi çeşitli bilim ve kültür dergilerinde yayınlandı.

Ankara'da yayınlanan Türk Yurtları dergisinin yayın yönetimini üstlendi (1990-1993).

Dr. Hayati Bice, evli ve üç çocuk babasıdır.

Yayınlanan Kitapları:
Divân-ı Hikmet [TDV yayını, 8.baskı, 2018],
Kafkasya'dan Anadolu'ya Göçler [TDV yayını, 1989], Hoca Ahmed Yesevî Türbesi [Kültür Bakanlığı yayını, 2.Baskı Türk-Exim-Bank, 1993], Antimikrobial Tedavi Rehberi [Köklem yay.,1991), Annenin Rehberi [TDV yayını, 9. baskı 2018], Pîr-i Türkistan Hoca Ahmed Yesevî [H yay., 2016], Yesevî Ata'dan Öyküler [H yay., 2017], İşaret Taşları [Akçağ yayınları, 2018], Türk Yurtları Üzerine Notlar [Akçağ yayınları, 2018], Türkistan Rüyası [Post yayınevi, 2019]; Ülkücü Hareket Üzerine Notlar [4. Baskı, Kitapyurdu Doğrudan Yayıncılık, 2020]; Divân-ı Hikmet'in Kavram Haritası [Hitabevi Yayınevi, 2023] .

İletişim: hayatibice@hotmail.com

İÇİNDEKİLER

ADAYIŞ

Bu kitabım,
MHP'nin siyasî mücadelesine destek verirken
Hayatlarının baharında kara toprağa düşen
"Üç Hilâl" şehidlerinin
Ruhlarının şâd olması
Niyâzına adanmıştır.

Allah'ın rahmeti onların üzerine…

Dr. Hayati Bice

Sözbaşı

*Türk Siyaseti ve MHP üzerine yazılarımı içeren kitabımın **"Lider – Teşkilat - Doktrin / MHP Örgüt Kültürü"** adı ile yapılan yeni baskısı ile huzurlarınızdayım. Bu baskıda yazıların sıralanmasında değişikliğe gidilmesi uygun görüldü. İlk baskıda kitabın en çok ilgi gören -ve akademik çalışmalarda atıfta bulunulan- yazısı olan ve milliyetçi hareketin örgüt kültürünün nasıl oluştuğunu ve ana unsurlarının neler olduğunu ele alan ayrıntılı değerlendirmenin başlığı, bu baskıda kapağa taşındı.*

*Kitabın ana başlığı olarak tercih edilen **"Lider - Teşkilat - Doktrin"** üçlemesi, ülkücü kitlede **"tartışılmaz"** kabul edilmesi nedeniyle MHP ile ilgili yayınlarda çoğu zaman ironik bir dil ile küçümsenerek sunulur. Oysa bu üçlemenin milliyetçi/ülkücü örgüt kültüründe çok önemli bir yeri vardır. İdeolojik karşıtlarının MHP'yi "otokratik bir parti" diye yaftalamasının temel argümanı olan bu üçleme, akıl almaz engelleri aşarak yarım yüzyılı aşan bir varlık arzeden milliyetçi hareketin zamana direnişinin kaynağıdır. Belki de bu fark edildiği için, patolojik bir refleks ile acımasızca eleştirilmiş ve eleştirilmektedir.*

*Kitabın ilk bölümünde ilk baskıda kamuoyunun ilgisini en fazla çeken yazılar öne çıkarılarak sunulmuştur. Eserin tarihe düşülen notlar niteliğine katkısı olan yazılarından 15 Temmuz 2016 darbe girişimi öncesinde FETÖ'nün MHP'ye sızma girişimi, Türk basınında ilk kez bu kitapta, birinci kaynaktan kayda geçirilmişti. Bu tarihî anekdotun sızma girişiminin bizzat tanığı olan **Prof. Dr. Şakir Akça** ile de görüşülerek kaleme alındığını, tarihî bir önemi haiz olduğu için burada belirtmek isterim. Yazılı basında ve internet medyasında çoğu zaman kitabım referans gösterilmeden paylaşılan bu bilgi, bugüne kadar 'okyanus ötesindeki fâilleri' tarafından inkâr edilememiştir.*

*Kitabın "**Doktriner Türk Milliyetçiliği**" başlıklı ikinci bölümünde milliyetçi hareketin fikir temellerine ışık tutan değerlendirmelere yer verilmiştir. Gerek örgütlenme modelinin toplumda derinlemesine kök salması, gerekse diğer siyasî akımlarla rekabeti bu yazılarla daha iyi anlaşılacaktır.*

*Kitabın son bölümünde ise başta MHP siyasetinin kurucu lideri **Başbuğ Alparslan Türkeş** olmak üzere, ülkücü siyasetin son dönemine imzasını atan **Devlet Bahçeli,** binlerce ülkücü şehidi temsil eden 'sembol isim' olarak **Gün Sazak,** ülkücü gençlik için unutulmaz liderliği ile **Muhsin Yazıcıoğlu** ve ülkücü siyaset adamının seçkin örneği **Ali Güngör** gibi değerli isimler de bir vefâ borcunu edâ için yerlerini almışlardır.*

KDY markalı ilk kitabımda olduğu gibi bu kitabımın da sizlere ulaşmasına vesile olan, kapağından iç tasarımına kadar kaliteli bir sunumla basımını sağlayan Folx Ajans çalışanlarına kapak tasarımını yapan Yunus Emre Aytaç'ın şahsında teşekkür ederim.

Tanrı Türk'ü korusun ve yüceltsin,
yerkürenin her neresinde yaşıyorlarsa!..

Dr. Hayati Bice

Ankara, 4 Nisan 2020

BİRİNCİ BÖLÜM

MİLLİYETÇİ SİYASETİN İŞARET TAŞLARI

1.1. MHP Örgüt Kültürü

MHP'ye yönelik sağlıklı bir muhasebe; yapıcı bir eleştiri yapılması için bir örgüt olarak MHP'nin 50 yılı aşan tarihinden hareketle bir analizde bulunulması için bu değerlendirme yapılmıştır. Öncelikle MHP örgüt kültürünün temel nitelikleri ele alındıktan sonra bu kültürün aksayan taraflarının rehabilite -veya restore- edilmesi gereken unsurları tartışmaya açılmalıdır. Ancak bu şekilde yola çıkılarak sonuçta MHP geleneğine **pozitif bir katkı**da bulunulması mümkün olur ki, bu yazımın hedefi de budur.

Siyasi Partiler ve Örgüt Kültürünü Üretmek

Siyasi parti yapılanmalarını siyasi hedeflerinden bağımsız olarak birer örgüt olarak değerlendirmek uygundur. Örgütün söz konusu olduğu bir yerde de zaman o örgüte ruh veren bir örgüt kültürü teşekkül edecektir. Bu değerlendirme ışığında Türkiye'de yakın tarihimizde "siyasi parti" olarak örgütlenmiş organizasyonlar ele alındığında ilginç sonuçlar ortaya çıkacaktır. Bu açıdan MHP için de siyaset planında ortaya çıktığı 1969 yılından bu yana geçen 42 yıllık süreçte oluşmuş bir örgüt kültüründen söz edilebilmesi mümkündür.

Örgüt kültürünü şekillendiren unsurlar bir arada, etkileşim içerisinde bir tablo oluşturur. Örgüt ya da kurum olarak tanımlanabilecek her yapı ele alındığında aşağıdaki unsurlardan hiç değilse birkaçını bu yapılanmada bulabilmek mümkündür.

Bu kültür yola çıkıldığında önceden ana hatlarıyla hedeflense bile gerçek niteliğini ancak zaman içerisinde interaktif bir şekilde; diyalektik ilişkilerin toplamı olarak ortaya çıkar. Doğal akışın oluşturduğu örgüt kültürüne sahip olan siyasi organizasyonlar, kendi kültürlerini oluşturan unsurları detayları ile belirleyip bunu örgüt mensuplarına benimsetmek ve üyelerinden ve sempatizanlarından başlayarak giderek toplum içerisinde yaymak yolunu izlemelidirler.

Tarih içerisinde başarılı oldukları kayda girmiş örnekleri model olarak alan bazı örgütler, örgüt kültürünün esas unsurlarını *sentetik olarak üreterek* daha sağlam bir örgüt yapısı oluşturmaya çalışmışlardır. Bugün de hangi hedefe yönelik olursa olsun bir örgüt yapısı altında bir araya gelen topluluklar, organizasyonlarının hedefe varmasını sağlamak üzere örgütün toplumdaki etkisini derinleştirmek için aynı yöntemi kullanmak zorundadır.

Türkiye'deki bütün siyasi organizasyonları örgüt kültürleri temelinde incelemek ve birbirleri ile kıyaslamak mümkün ise de burada böylesi bir hacimli çalışma hedeflenmemiştir. Yakın dönem Türk siyasi tarihinde "örgütlülük" ve "özgün örgüt kültürü" açısından ciddi bir birikim arz eden MHP örgüt kültürünü teşkil eden unsurlar noktasından hareketle "örnek vaka" olarak değerlendirilecektir. MHP özelinde Siyasi Türk Milliyetçiliği örgütlenmesi örgüt kültürü açısından ele alınarak tarih boyunca geliştirilmiş etkin örnekler esas alınarak bir örgütün kültürünü teşkil eden unsurlar, MHP örneğinde analiz edilerek yorumlanacaktır.

MHP'nin örgüt kültürünü teşkil eden faktörlerin başlıcaları *-Tarihi, Kahramanları, Fiziki çevresi ve Sembolleri, Özgün İnançlar, Değerler ve Varsayımlar, Özgün Dil ve Terminoloji, Örgütiçi Davranış ve Tavırlar, Tören ve Ritüeller, Örgüt Kültürünün Teşekkülü ve Lider-* tek tek başlıklar halinde incelenmiştir.

a. MHP Örneğinde Örgüt Tarihi

Bir örgütün kültürü örgüt tarihinin bir ürünü olarak tarihi süreç içerisinde oluştuğundan, o örgütün tarihi dikkate alınmaksızın tam olarak anlaşılamaz. Örgüt kültürü durağan bir yapı olmayıp değişken bir nitelik taşıdığı için örgüt kültürünün ileride gelebileceği noktayı öngörebilmek için de örgüt tarihini bilmek bir zorunluluk olmaktadır.

MHP'nin örgüt tarihini "efsanevi lideri" Alparslan Türkeş'in parti genel başkanlığına seçildiği tarihten başlatmak pratik bir yöntem olacaktır. Alparslan Türkeş'in parti genel başkanlığına seçilmesinden önce de değişik siyasi organizasyonların "siyasi milliyetçilik" çalışmaları olmuşsa da Türk milliyetçiliği akımın siyaset sahnesinde bir ekol olarak yer almasını bu tarih ile irtibatlandırmak mümkündür. 1969 yılından bugüne kadar geçen sürede MHP'nin katıldığı seçimler; sergilediği siyasi performans ve oluşturduğu kadrolar siyasi Türk milliyetçiliğinin ana damarını oluşturmuştur. Yaklaşık 42 yıllık MHP tarihini bazı önemli tarihi olaylarla irtibatlı olarak 3 dönemde incelemek yararlı olacaktır:

1. 1969-1980 dönemi: Bu dönem Alparslan Türkeş'in parti genel başkanlığına seçilmesinden 12 Eylül 1980 tarihli askeri darbe dönemine kadar sürer. Bu süreci içerisinde MHP örgütünde ve politikalarında gözlenen değişimler pragmatik bazı hesaplar ile ilgili olduğu için göz ardı edilebilir. Bu dönem MHP'nin örgüt kültürünün temellerinin atıldığı ve kısmen de şekillendiği bir dönem olduğu için özellikle incelenmelidir. MHP'nin TBMM'de temsil edildiği ve koalisyon ortağı olarak Hükûmet çalışmalarına fiilen ilk kez katıldığı bir dönem olması yönüyle önemlidir.

2. 1980-1997 dönemi: Bu dönemde MHP'nin bir süre hukuki sorunlar nedeniyle "siyasi" faaliyetlerine ara vermesi söz konusu olmuştur. Ancak informal faaaliyetler devam etmiştir. Bu dönemde Alparslan Türkeş'in tutukluluğu ardından siyasi haklarına kavuşması; MHP'nin yeniden TBMM'de temsili ve nihayet 4 Nisan 1997'de vefatı gibi önemli köşetaşları yer alır. Bu dönemi bir "arakesit" olarak Türk milliyetçiliği siyasi hareketinin "rehabilitasyon evresi" olarak değerlendirmek gerçekçi olacaktır.

3. 1997- (bugün) .....: Devlet Bahçeli dönemi: Alparslan Türkeş'in vefatı sonrasında 6 Temmuz 1997 tarihinde MHP Genel Başkanlığı'na Dr. Devlet Bahçeli'nin seçilmesi ile başlayan bu dönem MHP'nin "tarihinde kaydettiği en büyük seçim başarısı"yla TBMM'de temsil edilmesi ve koalisyon Hükûmetinin önemli bir bileşeni olarak "devlette icra deneyimi" yaşaması ile önemli tecrübelerin yaşandığı bir evredir. Günümüze kadar devam eden bu evrede MHP çizgisinde ağırlığını hissettiren olgu MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin fikir ve stratejileri olmuştur. Bu dönemin ideolojik olarak en dikkat çekici yönü, MHP kitlesinin daha önce hemen hiç tanışmadığı *"küreselleşme ve yerellik" ; "etnogenetik milliyetçilik ile sosyokültürel milliyetçilik arasındaki farklar", "A.B.D. öncülüğündeki yeni sömürgeciliğe karşı küresel direnç odakları ile ittifak"* gibi teorik konuların Bahçeli tarafından gündeme getirilmesidir.

MHP Genel Başkanı seçildiğinden bu yana geçen tam 14 yıllık süre MHP tarihindeki Bahçeli döneminin artı ve eksileriyle değerlendirilmesi için yeterince uzun bir süredir. *Liderin açıklamalarına yansıyan bu teorik konulardaki derinleşmenin bırakın MHP'nin taşra örgütlerinde paylaşılmasını MHP Genel Merkezi'nde oturan ünvanlı isimler tarafından dahi anlaşılıp benimsendiğini söylemek hayâldir.*

Bahçeli'nin MHP yapılanmasına getirdiği olumlu teorik katkılar yanında dikkate alınması gereken ve bir siyasi partinin toplum ile iletişiminin sağlıklı yürütülmesi açısından önem taşıyan bir olumsuz bir durum ise Bahçeli döneminde etkin bir halkla ilişkiler stratejisi geliştirilmesi, ideolojik bir parti olan MHP'nin tezlerinin topluma yansıtılması için gerekli olan basın-yayın-enformasyon kanallarının kurulup işletilmesinde yetersiz kalınmasıdır.

Bunun en somut örneği Türkiye'de hemen her siyasi akımın tezlerini halkın tamamına iletmek ve propagandasını yapmak üzere organize edilmiş bir TV kanalı olmasına rağmen MHP tezlerinin halka yansıtılmasını sağlayacak bir TV yayıncılığının profesyonel anlamda organize edilememiş olmasıdır. Aynı eleştiri bugün kitle iletişiminin önemli bir kanalı haline gelmiş olan internet haberciliği ve internet medyası alanında da söz konusudur. [1]

b. MHP Örneğinde Örgüt Kahramanları:

Bir "toplum birimi" olarak örgütler bir yandan kendi "özel tarih"lerini oluştururken kendi "**özgün kahraman**"larını da ortaya çıkartarak ilerler.

40 yıllık MHP tarihinde yaşanan deneyimler; acı-tatlı olaylar ve özellikle 12 Eylül öncesi "milliyetçi hareket"in maruz kaldığı "şiddet" kahramanlar yönünden MHP tarihine acı dolu sayfalar ve bir o kadar da silinmez izler bırakmıştır. MHP örgüt kültürünün kahramanları olarak bir liste yapmak gerekse bu listeye yazılması gereken binlerce ismi bilinen kişi yanında onbinlerce isimleri bilinmeyen "**adsız kahramanlar**"ı da hatırlamak gerekecektir. Bir fikir vermesi için yine de bazı isimleri vermek gerekirse başta **Alparslan Türkeş** olmak üzere *Dündar Taşer, Gün Sazak gibi "devlet*

adamları" ; H. Nihal Atsız; S. Ahmed Arvasi, Galip Erdem gibi "fikir öncüleri", Dursun Önkuzu, Yusuf İmamoğlu gibi ilklerinden Mustafa Pehlivanoğlu, Fikri Arıkan gibi idam sehpasında can verenleri de dahil binlere varan sayıları ile **"ülkücü şehîdler"** mutlaka hatırlanan isimlerdir.

Kahramanlar, örgüt içerisindeki bireyleri etkilemekte tartışılmaz bir motivasyon gücü teşkil ederler. Her bir MHP'li için siyasi önder olarak **Başbuğ Türkeş**; devlet adamlığı için Gün Sazak; bilim adamı olarak *Erol Güngör* birer örnek teşkil ederler.

Fikir ve teoriye katkıları ile öne çıkan örgüt kahramanları ise örgütün kültürel değerlerinin belirlenmesinde ve örgüte olan bağlılık duygusunun geliştirilip korunmasında etkili olmuşlardır. Bu açıdan Türk milliyetçiliği bilincinin derinleşmesi yönünden "**Bozkurtlar**" romanının yazarı H. Nihal Atsız'ın; MHP örgüt kültürünün ahlaki normlarının geliştirilmesi açısından "**Türk-İslâm Ülküsü**" kitabının yazarı S. Ahmed Arvasi'nin MHP için çok değerli katkıları olduğu bilinen bir gerçektir. 12 Eylül 1980 darbesini takip eden günlerde yazdığı *"Beşiktaş Nasıl Kurtulur?"* gibi unutulmaz yazılarıyla, topladığı "mektuplar" ile ülkücü gençliğin moral motivasyonunun yükseltilmesinde, çöküş psikolojisinin mümkün olan en az hasarla aşılmasında büyük hizmetler ifa eden "ülkücü" Galip Erdem nasıl unutulabilir?

c. MHP Örneğinde Örgütün Fiziki Çevresi ve Sembolleri

Örgütün kültürel çevresini oluşturan unsurlardan birisi de fiziki ve maddi nesnelerdir. Bunlar örgütün 'Genel Merkez' binası, il ve ilçe merkez binaları, binaların mimarisi, örgütün tanıtım nesneleri (amblem; tabela vb.) olabileceği gibi örgüt belgeleri; raporlar,

demirbaşlar ve dekorasyonda kullanılan her türden araç-gereç de olabilir. Örgütteki ofis alanlarının nasıl kullanıldığı, tercih edilen mobilyalar, örgüt personelinin giyim kuralları gibi fonksiyonel unsurlar da fiziki çerçevenin birer parçasını oluşturur. Son yıllarda ofis işlevlerinde önemli bir yer tutmağa başlayan bilişim teknolojisi unsurları olan bilgisayarlar; iletişim araçları da fiziki çerçeveyi oluşturan önemli birer unsur haline dönüşmüşlerdir.

Örgütte kullanılan bilişim teknolojilerinin kalitesi ve bu çerçevede kullanılan yazılımlar, örgüt adına oluşturulan internet siteleri örgütteki teknolojik çevrenin bir göstergesidir. Siyasi bir örgüt olarak MHP'nin resmî websitesi ve ideolojik olarak paralel konumda yer alan internet siteleri de toplum ile ilişkilerin önemli bir kanalı olarak son yıllarda önem kazanmış durumdadır.

c.a. MHP Genel Merkezi ve Örgüt Kimliğine Katkısı

Günümüzde bir şirketin merkez ofisinin fiziki görünümü bile önem kazanmıştır. Bir kurum binasının mimarisi sanıldığından daha fazla öneme sahiptir. Örgüt binasının mimari tarzı ve iç dizaynı gerek örgüt çalışanların gerekse hangi nedenle olursa olsun örgüt merkezine gelenlerin davranışlarını etkilemektedir. Örgüt binasının mimari özellikleri, örgütün stratejik tarzını gösteren bir sembol olarak kullanılabilir.

Bu açıdan bakıldığında MHP diğer hiçbir parti ile kıyaslanamayacak kadar nitelikli bir Genel Merkezi binasına sahiptir.[2] MHP Genel Merkez Binası'nın mimarı Ahmet Vefik Alp'in ve iç dekorasyonunu planlayanların yaptığı tercihler MHP Genel Merkez Binası'na örgüt kültürü yönünden mutlaka değerlendirilmesi gereken özellikler kazandırmıştır. MHP tarihinde daha önce "Genel Merkez" binası olarak kullanılmış mekânları tanıyan örgüt

mensupları MHP Genel Merkez Binası'nın daha kapısından girdiklerinde bir özgüven duygusu yaşamalıdırlar.

Binanın modern yapısı yanından Türk-İslâm mimarisinden ilham alınan ayrıntıların ustalıkla kaynaştırılmış olması dikkat çekicidir. MHP Genel Merkezi önünde 12 Eylül 2006 günü yapılan törenle sergilenmeğe başlanan **Orhun Âbideleri**'nin birebir kopyaları MHP Genel Merkezi'ne gelenleri hiçbir parti için olamayacağı kadar tarihin derinliklerinden 1300 yıl öncesinden selamlamaktadır. MHP Genel Merkezi'ne yolu düşen herhangi bir - sıradan - MHP üyesinin bile Orhun Âbideleri'nden biraz haberi var ise Türk tarihinin omuzlarına yüklediği sorumluk ve görev bilinci kadar görkemli bir övünç ile dolacağı kesindir. Bu inanç ve tarihin derinliklerine uzanan mensubiyet şuurunun bir örgüt için ne derecede önemli olduğu hiç bir izaha gerek duyulmayacak kadar açıktır. [3]

MHP fikri yapılanmasında önemli olan İslâmi unsurları temsilen bina içerisine *"önemli bir unsur olarak yerleştirilen mescid"* nezih bir mekân olarak dikkat çekmektedir. MHP Genel Merkezi'nde bir kütüphane teşkili de düşünülmüşse de bu kütüphanenin ne derecede kullanılır olduğu meçhuldür.

MHP binasının tek başına bir anlam taşımadığını, içinin boş olması halinde hiçbir faydası olamayacağını söyleyenler de oldukça fazla sayıdadır. MHP Genel Merkez yönetiminde ortaya çıkan zafiyet sonrası daha da güçlenen muhalif sesler, MHP'deki mescidin fonksiyonel hale getirilmesi konusunda üzerilerine düşen görevi yerine getirmedikleri takdirde eleştirileri yıkıcı bir kampanyanın aleti olmaktan öteye gitmez. [4]

c.b. MHP Binalarındaki Maddi Nesneler

Örgüt binalarının şekli nitelikleri ve bu niteliklerdeki deği-

şiklikler çoğunlukla örgüt kültüründeki ayrıntıları da ele verir. Önemli markaların tüm Türkiye'ye yayılmış mağaza zincirlerinde standard mağaza dekorasyonu ve tabela tarzları geliştirmeleri bunun tipik birer örneğidir. Parti örgütleri de tüm Türkiye'deki temsilciliklerinde benzeri bir fiziki yapılanma sergilemek durumundadır. Parti temsilciliklerindeki tabela tutun da birim temsilcisinin odasında duvarda asılı bulundurulan çerçevelere kadar her şey bu kapsamda değerlendirilmelidir.

c.c. MHP Parti Amblemi

Örgüt sembolleri, örgüt için özel ve farklı anlam taşıyan nesneler; biçim, söz, ya da eylemler olabilir. Bir ticari kurum söz konusu ise "logo" ve kullanılan kurumla özdeşleştirilmiş özel renkler en çok dikkat çeken sembollerdendir. Bir parti için de her türlü basılı malzemede özel amblemin ve özel bir rengin tercihi örgüt kültürü yönünden özellik kazandırır. Bu açıdan bakıldığında siyasi partilerde örgüt kültürünü oluşturan maddi nesnelerden önemli biri de "parti amblemi"dir.

1969 yılında yapılan tarihî kongre sürecinde MHP için amblem olarak seçilen **"Üç Hilâl"** bir yandan Osmanlı tarihinin kök sembollerinden birisi olarak hem de 40 yıllık MHP birikiminin bir özeti olarak tek başına çok önemli bir misyon ifa etmektedir. *MHP "parti amblemi"nin tarihi çağrışımları, sadeliği ve hatırlanabilirliği ile hemen öne çıktığı görülmektedir.* [5]

c.d. MHP Resmî (Kurumsal) Websitesi

MHP'nin kamuoyuna açılan yüzlerinden birisi -ve belki de son yıllarda en önemlisi- haline gelen kurumsal nitelikteki websi-

tesi mhp.org.tr adresinden yayınlanmaktadır. MHP websitesinin estetik ve içerik olarak eleştirilmesi bu yazının ana hedeflerinden birisi olmadığı için ilgili okurları verilen adrese yönlendirmekle yetinmek isterim. [6]

d. MHP Örneğinde Örgüte Özgü İnançlar, Değerler ve Varsayımlar:

Örgüte özgü inançlar, örgüt içinde hâkim olan inançların örgüt kültürünün bir belirleyeni olarak bilinçli olarak desteklenmesiyle ilgilidir. Örgüte özgü değerler, örgütün ahlaki kodları tarafından belirlenir. Örgüte özgü tutumlar ise örgüt kültürünü benimseyenlerin benzer durumlarda benzeri tavırları sergilemesi ile ortaya çıkar. İnanç ve değerlerin bir örgüt içerisinde söz konusu olduğunda bile dini ve felsefi bir temele dayandırılması gerektiği bir gerçekliktir.

Türk toplumu için bu temelin doğrudan doğruya İslâm'ın aşkın değerleri çerçevesinde şekillenmesi söz konusudur. Bunun yanında sevgi, erdem, fikir özgürlüğü gibi tüm insanlığın ortak mirası olan ortak insani değerler de gözardı edilemez.

Örgütün temel varsayımı, inanç ve değerler gibi ilahi-aşkın nitelikleri açık olmayan ancak örgüt siyasetini belirleyen ve örgütte uygulanmakta olan teorik felsefi çerçevedir. Örgütün temel varsayımları, üzerinde konuşmak için felsefi bir birikimin şart olduğu insan-tabiat ilişkileri, ezeli hakikatin niteliği, insanın ve insan hayatının anlamı hakkında olabilir. Bunun için MHP'nin Türk tarihinden alacağı destek İslâm'ın Türk toplumunda yaşanma tarzını belirleyen Türk tasavvuf geleneğine yaslanması gerekmektedir.

MHP lideri Devlet Bahçeli, 6 Ağustos 2006 Pazar günü Kayseri'de Erciyes Dağı eteklerinde toplanan 17'nci Erciyes Kurultayı konuşması ile de MHP örgütüne yüreklerinde ve dimağlarında yaşatmaları gereken MHP'ye özgü hasletleri Millet sevgisi, Vatan duygusu, *Türklük şuuru,* Hizmet aşkı, Uzlaşma kültürü, Devlete bağlılık ve devlette devamlılığa saygı, Tarihe saygı, Ecdada vefa, Şehîde minnet, Gaziye hürmet, *Dine samimiyet* şeklinde göstermektedir.

Türk milliyetçiliğinin Batı'daki milliyetçilikler ile karıştırılmamasını isteyen Bahçeli ; Türk milliyetçiliğinin Türk halkını kapsayıcı ve Türk milletinin her ferdini kucaklayıcı niteliğine işaret ederek temel esaslarını insan sevgisi, paylaşma ve bölüşme, adalet ve hakkaniyet olarak vurgulamaktadır. Bahçeli'ye göre Türk milliyetçiliğinin özünde ***"Bilge Kağan'ın öğüdü, Dede Korkut'un bilgeliği, Yunus Emre'nin sevgisi, Hacı Bektaş'ın erdemi, Fatih'in vizyonu, Mehmetçiğin cesareti, Atatürk'ün önderliği, Türkeş Bey'in çağrısı"*** vardır. Bahçeli'nin burada ismini andığı tarihi şahsiyetleri özellikle seçerek tek-tek sıralaması bu tarihi kişiliklerin Türk toplumundaki yansımaları dikkate alındığında son derecede önemlidir. [7]

Bu güzel teorik cümlelerin örgüt tabanında yankı bulması, MHP örgütünce kavranması ve benimsenmesi ve giderek toplum nezdinde yaygınlaşması için bile olsa MHP'de "örgütiçi eğitim" şeklinde bir faaliyet yürütülmesi elzemdir. MHP'nin 12 Eylül 1980 darbesi öncesinde şematik olarak tamamladığı ancak fonksiyonel olarak tam anlamda hayata geçirilemeyen **"Eğitimciler Ekibi"** tarzında bir yapılanma MHP'de örgütiçi iletişim ve ortak dilin geliştirilmesi yönünden yeniden ele alınmalıdır. [8]

e. MHP Örneğinde Örgüte Özgü Dil ve Terminoloji

Örgütte yayılan öyküler, örgüt değerleri ve ortak inançlarını yerleştirmek amacıyla, örgütün tarihinden alınan yaşanmış olayların sözlü olarak aktarılması ile ortaya çıkmaktadır. Bu öyküler dilden dile anlatılırken çoğunlukla değişime uğrarlar. Öykü ağızdan ağıza dolaşırken gerçekçilikten tamamen uzaklaşacak kadar değişikliğe uğramışlarsa artık "olağanüstü bir efsane" haline gelmişlerdir.

Örgüte özgü dil örgüt tarihinden köken alan öyküler, mitler ve efsaneler olarak şekillenir, jestler, şakalar ve metaforlar ile örgüt içerisinde yaygınlaşır. Bu dil etrafında oluşan örgütün sosyal çerçevesi böylece kullanılan dil, davranış tarzları, semboller, kurallar ve süreçler tarafından ortaklaşa olarak belirlenir.

MHP için "**Başbuğ**"; "**Lider**" ; "**Teşkilat**"; **"Dava"; "Ocak**" ve "**Ülküdaş**" kavramları artık sembolik birer anlam ve önem kazanmış ortak dil unsurlarıdır.

Örgütte kullanılan ortak dil ve kavram kategorileri, örgüt kültürünün önemli bir özelliğini oluşturur. Eğer örgütün kullandığı kavramlarda tüm örgüt içerisinde benzer karşılığı bir anlayış birlikteliği oluşmuşsa örgüt kültürünün unsuru olarak "ortak örgüt dili" ortaya çıkar.

MHP lideri Dr. Devlet Bahçeli, 12 Ekim 2003 tarihinde toplanan MHP 7. Olağan Büyük Kurultayında yaptığı konuşmada MHP örgütünün kendine özgü diliyle şöyle konuşmaktaydı: *"Bütün dünya için, bütün insanlık için bu küresel kuşatmaya ve sömürüye karşı yeni bir ruh, yeni bir alternatif, yeni bir duruş artık kaçınılmaz olmuştur. İşte bu hareketi başlatacak ruh, Türk-İslâm kaynaklarının manevi ikliminde yeşermekte, Cihan Devleti Osmanlı'nın mirası ile*

İstiklâl Savaşımızın tecrübeleri üzerinde yükselmektedir. Türk-İslâm medeniyetinin tecrübe ve birikimini, insanlığın ihtiyaç ve problemleri ışığında "asrın idrakine söyletmek", bizim Milliyetçi Hareket olarak, insanlık karşısındaki millî vazifemizdir. Biliyoruz ki, insanlığın önünde yeni ufuklar açmak, ancak, dünyada sözü dinlenir, güçlü ve Lider bir Türkiye'nin inşasıyla mümkün olacaktır."

f- MHP Örneğinde Örgütiçi Davranış ve Tavırlar, Tören ve Ritüeller

Örgütiçi davranışlar, psikoloji, sosyoloji, antropoloji ve ekonomi bilimlerinin verilerinden yararlanılarak anlaşılabilir ve örgüt içerisindeki bazı unsurlar etkilenerek olumlu yönde değiştirilebilir.

Türk tarihine bakılırsa örgüt kültürünün bu unsurları Osmanlı devlet geleneğinden miras alınan terimlerle "Adâb", "Usûl", "Erkân" olarak tanımlanmışlardır. Öyle ki Türk tarihi boyunca doğumdan ölüme her toplum olayı için geliştirilmiş bir davranış geleneğinin izlerini gündelik hayatta bile bugün de kolayca gözlemleyebiliriz. MHP örgütünün "özel törenleri ve toplantıları"nda örgüte ait ancak nitelik açısında pek de sofistike olamayan bazı davranış kalıplarını gözlemlemek mümkündür.

Hemen her örgütte belirli davranış tarzları ve kurallar vardır. Kurallar örgütte günlük hayatın sürdürülebilmesi açısından hayati öneme sahiptir. Örgüt kuralları ve davranış tarzları örgüt yapısının sürdürücüsü ve örgüt kültürünü bir bütün olarak bir arada tutan önemli bir unsurdur.

Törenler, örgüt kültürünün bir kutlama aracıdır ve örgüt içindeki kültürel değerleri pekiştirmeyi amaçlar. Örneğin ödül törenleri, atanma veya emeklilik törenleri örgüt kültürünün açığa çıktığı

törenlerdir. Ritüeller ise törenlere göre daha çok tiyatrolaştırılmış kültürel anlatımlardır ve genellikle seyircilerin faydalanmasına yöneliktirler. Ritüellerin amacı katılımcılar üstünde örgüt kültürünü hâkim kılmaktır.

Örgüt ve insan arasındaki ilişkileri *"örgütiçi davranış tarzları"* olarak incelenmektedir. Hem örgütün kurum olarak davranış ve tavırları hem de örgüt içindeki insanların davranışları, örgütiçi davranış alanına girer. Örgütiçi davranışı oluşturan unsurlar kapsamında yer alan bileşenler örgüt lideri, üst yöneticileri, örgüt personeli, örgüt üyeleri, örgüte mensubiyet hisseden kişiler gibi aktörler; örgütteki kurullar; komisyonlar, örgütün diğer alt birimleri ve bunlar arasındaki ilişkiler; sendikalar, meslek odaları gibi sivil toplum örgütleri; ilişkide bulunulan diğer özel ve tüzel örgütler olarak sıralanabilir.

MHP'nin diğer siyasi partilerden farklı olarak gelişen yapılanmasında örgütünü etkileyen bir tören olarak Erciyes Zafer Kurultayları'nı da anmalıyız. 2008 yılına kadar her yılın Ağustos ayı başında toplanan bu kurultay bütün eksiklik ve hatalara rağmen sonuçta MHP kitlesinin moral motivasyonunda pozitif etki oluşturarak önemli bir rol oynamaktaydı.

g- MHP Örneğinde Örgütün Toplam Kalitesi:

Örgüt olarak sınaî, zihnî veya siyasî herhangi bir üretim yapan bir kurum söz konusu ise "toplam kalite", "mükemmellik", "sıfır hata" gibi kavramlar örgüte özgü bir anlam kazanmaya başlarlar.

Bir örgütün 'Toplam Kalite'si tek tek mensublarının eğitim, kültür, gelişim indeksleri yönünden arz ettiği tablonun ortalama-

sını ifade eder. Mensublarının niteliğini yükseltmeyi hedeflemesi gereken 'Toplam Kalite Yönetimi" bu açıdan siyasi bir örgütün toplum içerisindeki etkinliğini ve sonuçta başarısını doğrudan etkileyecektir. Toplam kalitenin yükselmesinde en önemli etken donanımlı, bilgili insan kaynaklarını oluşturmak veya mensubların kalitesini yükseltmektir.

Klasik ve otoriter örgüt yöneticilerinin tercih ettiği üzere vasıfsız insan kaynağından beklenen*, itaatkâr, emirleri kusursuz uygulayan üyeler yerine eğitimli, düşünen, analiz ve sentez yapabilen, yenilikçi, yaratıcı, katılımcı, ekip ruhuna yatkın, kendine güvenen ve sürekli geliştiren, inisiyatif kullanabilen, bilgi üreten bir insan kaynağına sahip olmak* her örgütün olduğu gibi bir siyasi partinin de başarısını yükseltir. Örgüt bu nitelikleri taşıyan insan gücüne sahip olmak ya da arzuladığı kalitedeki üyeleri yetiştirmeyi hedeflemelidir.

Toplam kalite açısından MHP örgütünün durumunu değerlendirebilmek için kapsamlı saha çalışmalarına ihtiyaç vardır. Bununla birlikte MHP teşkilatlarına egemen olan ortalama kalitenin partinin genel üst yönetimini de memnun edecek bir nitelikte olmadığı bilinmektedir. Bunun ülke genelinde seçmen kitlesinin OECD'nin gelişme kriteri olarak belirlediği ortalama eğitimde kalma süresinin 3,5 yıl olması ile doğrudan ilişkisi olmakla birlikte burada söz konusu olan durumun MHP seçmenleri değil MHP örgütlerinde görev almış insanların durumu ile ilgili olduğunu vurgulamak isterim. [9]

MHP'nin kuruluş yıllarındaki doktriner temeli olan 9 Işık teorisinin *Hürriyetçilik ve Şahsiyetçilik, Gelişmecilik* şeklinde özetlenen kurallarının toplam kalitenin esası olan gelişme fikrinin partinin kuruluş yıllarında –hiç değilse kağıt üzerinde- gözetildiğini düşün-

dürmektedir. MHP'nin Bahçeli yönetiminde geçen son 14 yılının son döneminde –epeyce gecikmiş olarak 10 Ekim 2009 tarihinde çalışmaya başlayan - *Siyaset ve Liderlik Okulu* çalışmaları ile MHP mensublarının toplam kalitesinin yükseltilmesi yolunda önemli bir adım atılmıştır. Akademi kökenli bir siyasetçi olan Bahçeli'den beklenen bu tür nitelik kazandırma çalışmalarına çok daha önceden, belki hemen göreve geldiğinde başlatması idi. [10]

h. MHP Örneğinde Örgüt Kültürünün Teşekkülü ve Lider:

Örgüt kültürü ve liderlik arasında olan ilişki, yönetimin diğer fonksiyonlarıyla olan ilişkilerden daha sıkıdır. Modern liderlik teorilerine göre liderlik, lider, izleyenler ve koşulların bir fonksiyonudur. Buna göre lider, koşulları ve izleyenlerin muhtemel tepkilerini göz önünde bulundurarak örgüt kültürünün sürdürülmesine ya da değiştirilmesine karar vermelidir.

MHP'yi diğer partilerden herhangi birisi olmaktan çıkaran aslî unsurlar olan MHP örgütünün daha soyut özellikleri ile birlikte MHP geleneğinde **Liderlik** ele alınmalıdır. Türk siyasetinde –ve hatta genel Türk tarihinde- liderin önemi tartışılamaz. Seçmen davranışlarını araştıran pek çok çalışma seçmenin oy vereceği partiyi belirlerken lider faktörünün diğer bütün faktörlerden daha fazla etkili olduğunu ortaya koymaktadır. Bu nedenle siyasi bir örgütün hedefi olan siyasi iktidarı elde edebilmesinin aracı olan seçimlerdeki başarısı doğrudan doğruya lider ve liderlik nitelikleri ile paralellik gösterir.

MHP'nin kurucu lideri Başbuğ Alparslan Türkeş ve tartışılmaz liderin vefatı sonrası Genel Başkanlık koltuğuna oturan Devlet

Bahçeli, MHP çizgisinin lider olarak gördüğü örneklerdir. Başbuğ Türkeş gibi karizmatik ve tartışılmaz bir şahsiyetin ardında liderlik koltuğuna oturmanın tüm zorluklarını Bahçeli yaşamıştır.

1969 tarihini MHP'nin siyaset çizgisinin başlangıç noktası olarak ele alırsak Başbuğ Türkeş'in 28 yıllık (1969-1997) liderliği sonrası Bahçeli de 14 yılı tamamlayan Genel Başkanlık süreci nedeniyle ülkücü camianın Liderlik niteliği açısından sağlıklı bir değerlendirme yapabilmesine imkân verecek bir deneyim yaşatmışlardır.

Alparslan Türkeş'in siyasi hayatını burada özetleyebilmek –kitap çapında bir değerlendirmeyi gerektirdiğinden- mümkün değildir. "**Ülkücü Gençlik**" ismi ile bu satırların yazarının da şerefle mensubiyet şuurunu taşıdığı bir neslin teşekkülündeki hizmeti ile Türk tarihine geçen müstesna yerine işaret ederek yetinmek zorundayım. [11]

6 Temmuz 1997'de MHP Genel Başkanlığı'na seçilen ve halen de aynı görevi sürdüren Devlet Bahçeli'nin MHP örgüt kültürüne katkıları konusunda bir değerlendirme yapmak, 14 yıllık bir sürece bakılarak mümkündür. Halen de "**MHP Genel Başkanı**" ünvanı ile siyasi Türk Milliyetçiliği"nin siyasi arenada lideri olan Devlet Bahçeli'nin liderliği döneminde MHP yönetimine getirdiği üslub ve siyasi öncelikler ile siyasi plandaki başarı durumu bir başka inceleme konusu olarak ele alınarak değerlendirilmelidir. Bunun için teorik olarak Bahçeli'nin yaptığı siyasi konuşmalar yanı sıra MHP'nin en güçlü şekilde siyasi iktidarı paylaştığı 1999-2002 Hükûmet ortaklığı sürecinde yaşananlar ile girilen seçimlerde alınan sonuçları ele almak zorunludur. Bunun da siyaset bilimi açısından tez çapında bir çalışmayı hak ettiği ortadadır. [12]

Görev süresinin tam ortalarında bir yerinde Devlet Bahçeli'nin 6 Ağustos 2006 Erciyes Kurultayı'nda yaptığı konuşma, kendi döneminde MHP örgütüne vermek istediği mesajları ve oluşturmayı hedeflediği yapının köşetaşlarını ayrıntılı olarak sergilerken MHP örgütüne çizdiği yol haritasında yer almaması gerek unsurları da işaret etmektedir. *MHP örgütüne vizyon vermek isteyen Bahçeli'nin kaçınılmasını öğütlediği hususlardan önemli bir kısmının MHP örgütü içerisindeki güncel tartışmaların örgütte yol açacağı negatif etkileri ortadan kaldırmağa yönelik olduğu görülmektedir.*

Eleştirel bir nitelik taşıyan bu önemli konuşmadan sadece birkaç satırda yer alan başlıkların her biri teker teker ele alınarak analiz edildiğinde *Bahçeli'nin kendisinin de; başında bulunduğu örgütteki bazı unsurlardan rahatsızlığı* açıkça fark edilmektedir.

Bahçeli bu önemli konuşmasında *"Önümüzdeki zorlu dönemde; Sadece cılız bir ideolojik destek, Gelişmeleri hariçten seyretmek, Geçmişte kalan anılarla yetinmek, Söylenenlere sorgulamadan inanmak, Yalnızca heyecandan ibaret bir katkı, Akıl ve sağduyudan uzak bir serüven arayışı, Gelecek kaygısı taşımadan mevcutla oyalanmak, Hiçbir katkı sağlamadan yıkıcı eleştiri, Çağı ve hayatı dikkate almadan yerinde saymak, Millî menfaatleri göz ardı eden şahsi ikbal beklentileri asla ve asla geçerli olmayacaktır."* sözleri ile MHP örgütünü de etkileyen bazı patolojik davranışlara dikkat çekmiştir.

MHP örgütünün lideri Devlet Bahçeli'nin bizzat kendisinin belirlediği bu hastalıkların teşhisine uygun bir tavır geliştirmediği ve bünyeye sirayet eden hastalıklı yapıların tasfiyesi için etkin önlemler alınmadığı anlaşılmaktadır.

Bu patolojik bulguların MHP bünyesinde nasıl bir hastalığın yerleştiğini 2011 seçimleri öncesinde MHP'ye yönelik cinsel içe-

rikli video çekimleri ile sürdürülen saldırıda herkes açıkça görmüş olmalıdır. Bu ana çerçeve kapsamında MHP'nin örgütiçi iletişimi; lider ile teşkilat arasındaki fikir-düşünce kanallarının arızasız çalışması üzerinde tartışılması gereken önemli bir konu olarak ayrıca ele alınmalıdır. Bu konuda en büyük sorumluluk ise makamın niteliği itibarıyla MHP Genel Başkanlığı'na düşmektedir.

TBMM'de kaç kişilik bir grubu olursa olsun –hatta TBMM'de temsil edilmese dahi- Türk siyasetindeki MHP geleneği, Türkiye ile hesabı olan hiçbir gücün ihmal edemeyeceği özgün bir yapılanmadır. Dünya Türklüğünün ezelden ebede uzanan varlık serüveninde siyaset aygıtı olarak MHP'yi koruyup, örgüt anlamında gösterilen zaafiyetleri yapıcı bir şekilde dile getirerek siyasi bünyenin güçlendirilmesine katkıda bulunmak Türk olmanın şuurunda olduğunu düşünen herkes için bir görevdir. Bu tarihi görev, MHP örgütünün en tepesinde –genel merkezinde- görevlendirilen yetkilisinden en alt kademesindeki seçmenine kadar kendisini MHP'li hisseden herkese düşmektedir.

Tarih hesabını mutlaka sorar; yapılanların da belki de daha fazla yapılmayanların da…

(*) Çağdaş Yönetim Bilimi'nin bir terimi olan "örgüt kültürü" kavramını sol literatürden devşirdiğim düşünülmemelidir. MHP'nin klasik "Lider-Teşkilat-Doktrin" *anlayışının bu incelemede ele alınan konularla birebir ilişkili olduğu tartışılmaz bir şekilde ortadadır. Bu inceleme, 2006 yılındaki 8. MHP Olağan Büyük Kurultayı öncesinde hazırlanmış ve bu kitap içerisinde yayınlanmadan önce gözden geçirilerek zorunlu birkaç küçük değişiklikle son hali verilmiştir.*

[1] Gülen cemaatinin STV'den ZAMAN gazetesine bir medya devi haline dönüşmesi sürecini son 10 yılın tarihini bilen herkes hatırlar. Doğu Perinçek'in Ulusal Kanal, BTP lideri Haydar Baş'ın Mesaj-Meltem TV örnekleri de hatırlanmalıdır. Başarısız ATA-TV deneyi yanında uydu üzerinden yayın yapan Bengütürk-TV'nin etkinliği hiçbir ülkücünün memnun olabileceği bir nitelik arz etmemektedir.

[2] MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin yeni genel merkez binasına taşınılırken yaptığı önemli konuşma bu gururu yansıtır. Yeni Genel Merkez binasına taşınıldıktan 3 ay kadar sonraki ziyaretimde "hayırlı olsun" dileklerime cevaben Bahçeli, kısa süre önce toplu olarak MHP Genel Merkezi'ni ziyaret eden Türk Cumhuriyetleri büyükelçilerinin MHP için iyi dileklerini büyük

bir memnuniyetle aktardıktan sonra: *"Bu Genel Merkez binası benim MHP'ye yaptığım en önemli hizmetlerden birisi olarak kabul edilmelidir."* demişti. Daha sonra AKP ve CHP de görkemli genel merkez binalarına taşındı. Bahçeli'nin 29 Mayıs 2004 tarihli MHP Genel Merkez Açılışı konuşması için bakınız:

http://www.mhp.org.tr/gbk.php?content=160&cat=15

[3] MHP Genel Merkezi önüne 12 Eylül 2006 günü yapılan törenle yerleştirilen Orhun Âbideleri'nin sergilenmeğe başladığı gün yaptığı konuşma ile MHP lideri Dr. Devlet Bahçeli şunları söylemiştir: *"... Önünde bulunduğumuz bu üç kutlu âbide, aradan geçen 13 asra yaklaşan zamana rağmen anlamını koruyarak, Türk'ün tarih sahnesine kendi adı ile ve kendi alfabesi ile damgasını vurduğu ilk vesikadır... Bu, aslına sadık kalarak, aynı ebad ve görünümde yapılan ve dünyada benzerleri olmayan üç âbidenin orjinalleri, Ankara'dan tam 5600 km ötede, ata toprağımız Orhun Vadisi ve Ötüken kıyısında sonsuza kadar seslenmeye devam edecektir. ... Bu tarihi âbidelerden Kültigin yazıtı 1274, Bilge Kağan anıtı 1271 ve Bilge Tonyukuk Anıtı ise 1286 yıl önce ebediyete kadar kalmak üzere büyük Türk milletinin şerefine emanet edilmiştir. Türk tarihin çok onurlu bir sayfasını aralayan Bilge Kağan'ın* "Türk, Oğuz beyleri, milleti işit." *Çağrısı, babadan oğla, dededen toruna geçerek yüzyılları aşabilmiştir. Tarih boyunca dara düştüğümüz, sosyal, siyasal ve ekonomik anlamda buhran yaşadığımız her dönemde olduğu gibi, günümüzde de milletimizi dünya milletleri arasında yeniden şerefli mevkisine çıkartacak millî sır, Orhun'dan günümüze gelerek karşımızda dimdik duran bu ölümsüz mesajlarda gizlidir. ... Bilge Kağan'ın, âbidenin kuzey yüzünde, diktirdiği kitabenin maksadını açıklarken sarfettiği "Türk beyleri, milleti, bunu işitin! Türk milletini toplayıp il tutacağını burda vurdum. Yanılıp öleceğini yine burda vurdum. Her ne sözüm varsa ebedî taşa vurdum. Ona bakarak bilin." sözleri Türk milletinin yaşama ya da yok olma arasındaki eşsiz tecrübelerinin uyarısıdır. ... Kültigin Anıtında "Tanrı bağışlasın, devletim var olduğu için, kısmetim var olduğu için, ölecek milleti diriltip besledim. Çıplak milleti elbiseli, fakir milleti zengin kıldım. Az milleti çok kıldım." ifadeleri bunun kanıtıdır. Bu yüksek sorumluluk taşıyan sözler, yönettiği büyük milletin gücünden ve kimliğinden habersiz, ömrünü basit ve günlük çekişmeler ile dolduran, kişisel ikballerinin peşinde koşan ilkesiz ve iki yüzlü yöneticilere de tarihi bir ders niteliğindedir..."*

[4] MHP Genel Merkezi'ni ziyaretlerimde hemen daima hiç değilse bir vakit namazını kılmaya özen gösterdiğim mescidin tenhalığı hep gönlüme dokunmuştur. Yaklaşık 200 kişinin günlük mesai için ve ziyaret maksadı ile bulunduğu bir mekândaki mescidin daha fonksiyonel olması beklenir.

[5] MHP'nin Üç hilalli ambleminin günümüzde "*arkaik*" kaldığı ve "*artık değiştirilmesi gerek*"tiği gibi benim gibi pek çok kıdemli ülkücüyü sinirlendirmesi muhakkak olan önerilerin bazı "*yeni MHP'liler*" tarafından seslendirildiğini bilmek gerek.

[6] MHP resmî websitesi: http://www.mhp.org.tr

[7] Devlet Bahçeli'nin bu minvalde teorik olarak çok önemli noktalara temas eden pek çok konuşmasını arşivlerden bulmak mümkündür. Bir örnek olarak Ortadoğu Gazetesi'nde 17-18-19 Nisan 2006 tarihlerinde yayınlanan röportajından birkaç paragrafı vermekle yetiniyorum:

"Türkiye'nin bugün karşı karşıya bulunduğu sorunların temelinde Türkleri Anadolu'dan söküp atmak isteyen haçlı zihniyeti karşısında, Kurtuluş Savaşı'mızda yeni bir ruh ve şahlanışla sergilenen direniş ve bunun vücut verdiği millî devlete ve Türk Milleti'nin millî varlığına sahip çıkma iradesine karşı duyulan alerji ve husumet yatmaktadır."

A.B.D.'nin önce Afganistan ve Irak'ta başlattığı sonra Büyük Orta Doğu Projesi adı altında bütün Asya ve Afrika'yı kuşatacağını ilan ettiği politikalarını, bu coğrafyaların zaten sorunlu olan siyasal ve ekonomik yapılarını etkileyerek bu hedefe ulaşma anlayışı ve beklentisi yönlendirmektedir.

Giderek kaos durumunu yansıtmaya başlayan sorunun temelinde, dünya sisteminin 1990'lı yılların başından itibaren yaşadığı hızlı değişimin yattığını söylemek mümkündür. Iki kutuplu dünya sisteminin yıkılmasından sonra ortaya çıkan durum, bir taraftan A.B.D.'yi tek kutuplu uluslararası sistem kurma amacıyla harekete geçirirken, diğer taraftan başta AB olmak üzere dünyanın çeşitli bölgelerinde ortaya

çıkan yapıların uluslararası sistemin yeni aktörleri olarak çok kutuplu bir dünya sistemi arayışlarını gündeme getirmiştir. Global düzeyde ortaya çıkan kargaşa ve belirsizlik ortamının temelinde yattığını düşündüğümüz bu sistem değişimi sorunu A.B.D.'nin yayılmacı politikalarla inşa etmeye çalıştığı tek kutuplu dünya sistemi kurma girişimine diğer merkezlerden de benzeri politikalarla karşılık gelmesine yol açmışdır.

… Açıkça ifade ediyorum ki, küreselleşme sürecinin aktörleri, güçlü devletler, çok uluslu şirketler, uluslararası sermaye ve finans kesimiyle millet üstü örgütlenmelerdir. Burada millî devletini kaybedenler diğerlerinin kontrolüne girmekten kurtulamazlar.

[8] MHP kadrolarının ortak bir duygu ve fikir paydaşlığını yitirmeğe başladığı acı bir gerçektir. Teşkilatın fikir planında ortak bir paydaya kavuşturulması için Başbuğ Türkeş'in 9 Işık kitabının ilk baskılarındaki (100 sayfa kadar hacimdeki) şekli ile yüz bin adet bastırılarak MHP'nin tüm teşkilatına ve Ülkü Ocakları'na dağıtılması; sonra da parti içi eğitimlerde ana metin olarak işlenmesi önerimi 2006 yılında yaptığımız yüzyüze bir görüşmede Devlet Bahçeli'ye ilettiğimi hatırlatmak isterim. 2011 seçimlerin öncesinde MHP genel merkez yöneticileri odaklı olarak ortaya çıkan rezalet tablosu bırakın en uçtaki ülkücünün MHP Genel Merkezi'ndeki pek çok kişinin 9 Işık'ın *"Ahlâkçılık"* ilkesine ne kadar da muhtaç olduklarını acı bir şekilde ortaya serdi.

[9] MHP il-ilçe örgütleri yöneticileri arasında yapılan bir araştırmada bu yöneticilerin ortalama eğitimde kalma süresinin 7 yıl civarında olduğu ifade edilmektedir. Bu çalışmanın diğer ayrıntıları MHP üst yönetiminin bilgisi dahilinde olmalıdır. Siyaset ile sahada iştigal eden insanların öznel gelişmişlik kriterleri açısından arz ettiği eğitimsizlik tablosunun sadece MHP'ye has olduğu düşünülmemelidir. Bu durum ülkemizdeki tüm siyasi partiler için geçerli bir durumdur. Bu durumda siyasetin il-ilçe düzeyinde pazarcı, kabzımal, büfeci, galerici, emlakçı, marketçi vb. mesleklerden kişilerin elinde kaldığından yakınan akademisyen, bürokrat ve "beyaz yakalı" diğer profesyonellerin yakınmalarına dudak bükülmesi ülkemiz adına bir trajedidir. Bu durumu iyileştirmek üzere kamu görevlilerinin pratikte hiç anlamı olmayan siyaset yasağının 'yasal bir çerçeve'de yeniden gözden geçirilmesi gerekir. MHP'nin TBMM'deki diğer partilerle birlikte bu konuyu ele alması sonuç verici olabilir.

[10] Halen faaliyetine devam eden Siyaset ve Liderlik Okulu'nun 5. dönem çalışmaları için kayıtların sürdüğü MHP websitesinde duyurulmuştur.

http://www.mhp.org.tr/haber.php?id=2683&foto=galeri

[11] Alparslan Türkeş'in hayatı ve siyasi mücadelesi hakkında birçok eser kaleme alınmış olmakla birlikte Arslan Tekin'in *"Son Başbuğ"* ismini taşıyan kitabını -özellikle genç okurlara- tavsiye ederim.

[12] Bahçeli'nin MHP lideri seçildiğinden bu yana geçen sürede yaptığı tüm önemli konuşmaların tam metnine MHP websitesinden erişilmesi mümkündür. Akademi kökenli olan Dr. Devlet Bahçeli'nin özellikle kurultay konuşmaları ve TBMM konuşmalarını kitapçılar haline getirtip yayınlatarak geleceğin araştırmacılarının sağlıklı verilere dayanmalarına imkân sağlamasını takdirle kaydetmek gerekir. 1999-2002 döneminde Bahçeli ile çok yakın çalışan ve konuşmalarının redaksiyonu ile görevlendirilen bir akademisyen milletvekili konuşma metni taslaklarını göstererek altı çizilen satırları Bahçeli'nin bizzat belirlediğini ve konuşma metninin imlası konusunda çok titiz davrandığını –hafif yollu bir şikâyet ile- söylemişti.

1.2. FETÖ İşbaşındayken Ya MHP'nin Başında Devlet Bahçeli Olmasaydı?

-FETÖ'nün MHP'ye Sızma Girişimi-

1 Kasım 2015 seçimlerinin MHP tabanında yol açtığı hayâl kırıklığının en yoğun günleriydi. Gündemin ağırlığı, büyükşehirlerde patlayan bombalar, gelen şehid haberleri ile daha da artıyordu. İşte o günlerde 15 gün sonra ikinci bypass operasyonundan habersiz olarak 30 Aralık 2015 günü MHP lideri Devlet Bahçeli'yi makamında ziyaret ettim. 4 ay önce yapılan RTÜK üyeliği seçiminde ismimin MHP adayı olarak TBMM'ye teklif edilmesi için teşekkürlerimi ve seçim esnasında muhatab olduğum yakışıksız tavırları iletmek niyetiyle yaptığım ziyarette ÜLKÜ~YAZ yöneticilerimizden Prof. Dr. Bilgehan Atsız Gökdağ da benimle birlikte idi. Gökdağ'ın yeni çıkan kitabı "Türklerin Dünyası"nı Bahçeli'ye takdiminden sonra, RTÜK seçim sürecinde yaşananları da konuştuk.

Ziyaretimizi tamamlayıp izin isteyecekken Bahçeli, çaylarımızı tazeletip yeni bir konuya girdi: Fetullah Gülen cemaatinin MHP'ye sızma girişimi. Doğrusu bunu beklemiyordum.; çünkü ortada bugünkü toplumsal tavırdan eser olmadığı gibi, 15 Temmuz 2016 darbe girişimi de henüz ufukta olmadığı için Bahçeli'nin "cemaat karşıtı" sözleri kendi çevremizde bile abartılı bulunuyordu. Üstelik henüz, MHP lideri Bahçeli'yi MHP Genel Başkanlığı'ndan uzaklaştırmak için yapılan koalisyon da kurulmamıştı. FETÖ'nün bugün kaçak durumundaki akıldânelerinden Emre Uslu'nun bir ay kadar sonra Şubat ayı başında sosyal medyadan fitilini ateşleyeceği kampanyaya da görünmemişti.

Bahçeli önemli konuları anlatırken yaptığı gibi tane tane konuşuyordu: "Şakir Akça [1] hocamızı tanırsınız. Her yaz Haziran ayında tatil için memleketindeki yazlığına gider. Gitmeden önce de bana uğrayıp bir görüşme yapmayı adet haline getirmiştir. 2009 yılı Haziran'ında da işte bu şekilde bir görüşme için geldi. Ancak yanında bir misafiri de vardı. Bu kişinin eski YÖK üyelerinden, Fatih Üniversitesi rektörü Prof. Dr. Şerif Ali Tekalan [2] olduğunu söyledi. Görünürde bir nezaket ziyareti yapıyordu ve kızının yapılacak düğünü için davetiye getirmişti. Hoşgeldiniz faslından ve evlenecek çift için mutluluk dileklerimden sonra Tekalan söze girdi ve aniden konuyu Fetullah Gülen ile başbuğumuz Alparslan Türkeş'in samimiyetine getirdi.

Şakir Hoca bu durumdan rahatsız olduğunu hissettim, sözünü kesmeden dinliyordum. MHP için sempati beslediklerini ama şahsımın kendilerine tavır ve mesafe koymasından "Hocaefendi"-lerinin rahatsız olduğundan bahsediyordu. Daha sonra konuyu "Türkçe Olimpiyatları"na bütün siyasiler ilgi gösterirken benim uzak durduğuma kadar uzattı ve ağzındaki baklayı çıkarttı: "Size yabancı birisi olmayan Zaman Gazetesi genele yayın müdürü Ekrem Dumanlı [3] ve Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı başkanı Mustafa Yeşil'i [4] MHP Genel Başkan Yardımcısı yaparsanız cemaat olarak sizi vargücümüzle destekleriz."

Bunları dedikten sonra kendisine "Sözleriniz bitti mi?" diye sordum ve tane tane şunları söyledim: "Burası Siyasi Partiler Yasası'na göre yönetilen bir kurumdur. Kimlerin nasıl ve ne zaman Merkez Yönetim Kurulu üyesi olacağı ve Başkanlık Divanı'nın kimlerden teşekkül edeceği kurallara bağlanmıştır. Bu birincisi. İkincisi böyle bir teklife nasıl cüret ediyorsunuz? Türkçe Olimpiyatları gibi işlerinizin bir kısmını takdir ederim. Ama millî müesseselere ve si-

yasi partilere bu kadar müdahil olma hevesinizden vazgeçmezseniz eninde sonunda "cemaatiniz" ile ülkücü hareket çatışacaktır. Bunu bilin." dedim.

İstediği cevabı alamadığı için bozulan Tekalan, yakında A. B.D.'ye gidip oradaki şahıs ile görüşeceğini ve bu görüşmeyi nakledip edemeyeceğini sordu. Cevaben "Aynen anlatabilirsiniz." dedim. "Şakir Hocam, arada kalmaktan üzülerek müsaade istedi ve çıktılar. Bu görüşmemiz üzerinden birkaç ay geçmişti ki hakkımda bildiğiniz gibi 2006'da yine "cemaat"in yayın organlarından ve fısıltı gazetesiyle yayılan dedikodulara hız verildi. Neydi bu iddialara: "MHP Genel Başkanı abdest almayı bilmez, namaz kılmaz, alnının secdeye koyduğunu gören yoktur gibi sözler. Zaten siz bunları yakından biliyorsunuz."

Bahçeli, daha önce müstamel bir gazeteci tarafından ülkücüleri manüple etmekte kullanılan bir gazetede çıkan "Bahçeli partinin imamını kovdu" haberlerine işaret ediyordu. *(Bu konuyu ayrıntıları ile ele alarak yazdığım "Cuma Namazı Fitnesi" başlıklı yazı da bu kitapta yer almaktadır.)*

Görüşmemizi izin isteyerek tamamlayıp ayrılırken Gökdağ haklı olarak şaşırmıştı: "Bahçeli her zaman böyle açık açık anlatır mı herşeyi?" diye. Çünkü ülkücü tabanın aydın kesimine yansıtılan Bahçeli resmine uymuyordu gördüğü.

Bu görüşmemizin kaydedilmesinin tarihî önemi olacağını tahmin ediyordum ancak 15 Temmuz 2016 darbe girişimi sonrasında çok daha fazla önem kazanacaktı.

Görüşmemizden iki hafta sonra açık kalp ameliyatı geçiren Bahçeli ile sonraki görüşmemiz ameliyatından iki ay sonra MHP Genel Merkezi'ne gelmesine izin verildiği sırada "geçmiş olsun"

dileği ile yaptığımız nezaket ziyareti oldu. Kısa sürede toparlanan Bahçeli, ciddi ameliyat sonrasının sıkıntıları bir yana olağanüstü kurultay toplayıp kendisini devirme çabasına giren ve çoğunluğu siyasetteki varlığını Bahçeli'ye borçlu olan kişilerin verdiği üzüntü ile uğraşıyordu. Bu dönemde 30 Nisan 2016 günü kendisini ziyaret edip Ahmet Yesevi Üniversitesi'nin bastırdığı Divan-ı Hikmet'ten bir nüshayı armağan ederken nezaketen "Genel Başkanlık mücadelesi konusunda ÜLKÜ~YAZ adına bir destek açıklaması yapabileceğimi söyledim. Bütün içtenliği ile "Bak ne güzel işler yapıyorsun; bu işlere bulaşma. Ben kimin nerede durduğunun farkındayım." dedi.

Aradan 3 ay geçmeden 15 Temmuz 2016 gece yarısına doğru başlatılan kanlı darbe girişimi ülkeyi allak bullak etti. Darbeye karşı ilk erkek sesini yükseltenlerden birisi olan Bahçeli, devlet adamı kimliği ile darbeciler karşısında T.C. Hükûmetinin yanında yer aldığını duyurmuştu. Bu benim için beklenen bir Bahçeli duruşu idi.

Tarihî bir önem kazanan görüşmemizi kayda geçirmeden önce FETÖ'nün MHP'nin tepesine sızma niyetine tanık olan değerli büyüğümüz Şakir Akça ile görüşüp konu ile ilgili teyidini aldım. Akça, "Bana kendilerini tanıtmak için Bahçeli'ye ulaşmakta güçlük çektiklerini, bunun için benim ricacı olmamı telkin ettiklerinde MHP'ye sızma niyetlerinden tabiî ki haberim yoktu. Görüşme sırasında normal nezaket sözlerinden ve düğün davetiyesi takdiminden sonra tepeden inme getirdikleri teklif ile beni düşürdükleri bu zor durum için kendilerine sitemlerimi ilettim zaten." dedi.

Darbe girişiminin tozu dumanı henüz yatışmadan 29 Ağustos 2016 günü düzenlediği basın toplantısında söylediklerini bü-

tün TV ve haber ajansları "Son Dakika" gelişmesi olarak "FETÖ MHP'yi Ele Geçirmek İstedi" başlığı ile duyuruyordu; ama duyurdukları benim için sürpriz değildi. Konu günün Milliyet Gazetesi'nin internet sayfasına İHA kaynaklı olarak ve "Son Dakika Haberleri" arasında şu şekilde yansımıştı.

***

"Bahçeli'den, Şerif Ali Tekalan Görüşmesine İlişkin Açıklama

İHA / 29 Ağustos 2016

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, Fatih Üniversitesi Rektörü ve Türkçe Olimpiyatları Tertip Kurulu üyesi Prof. Dr. Şerif Ali Tekalan ile yaptığı görüşmede "Toplumumuzun bütün değerlerini tahrip ederseniz bir gün ülkücü hareket ile karşı karşıya kalmanız mukadderdir." dediğini söyledi.

MHP Genel Başkanı Bahçeli, partisinin genel merkezinde gündeme ilişkin açıklamalarda bulundu. Basın mensuplarının sorularını da yanıtlayan Bahçeli, Adli Yıl açılışına katılıp katılmayacağı konusunda şunları söyledi:

"1 Eylül'de yapılacak olan yargının açılış toplantısına katılacağımı ifade ediyorum. Geçmiş dönemlerde davetiye aldığımız da olmuştur almadığımız da olmuştur. Ancak Türkiye'de birçok kurumun birbirleriyle birlikte ve beraber hareket etmesini kazandırabilecek olan bir değerlendirmeyi önce hayra yorumlayıp sonra vazgeçmenin anlamı yoktur. Başta Barolar Başkanlığı olmak üzere ana muhalefet liderinin de mademki Cumhurbaşkanı ile 15 Temmuz sonrası Türkiye'nin gündemini konuşmak için Beştepe'ye gidiyorlarsa, Beştepe'nin içerisindeki bir salona gitmekte hangi tür sakıncayı görüyorlar onu da anlamak zordur."

Bir basın mensubunun, disipline sevk edilen Meral Akşener ile ilgili sorduğu soru üzerine Bahçeli şu yanıtı verdi:

"15 Temmuz'dan daha öncelikli bir konu olmaması lazımdı. Sürekli bir ismi telaffuz etmek size yakışmayan bir davranıştır. MHP'nin gündemi sadece o değildir. MHP'nin gündemi devlet ve millettir."

"Bir gün ülkücü hareket ile karşı karşıya kalmanız mukadderdir"

Bahçeli, Fatih Üniversitesi'nin Rektörü ve Türkçe Olimpiyatları Tertip Kurulu üyesi Prof. Dr. Şerif Ali Tekalan ile yaptığı görüşme konusunda da açıklamada bulundu. Tekalan'a görüşme sırasında toplumun bütün değerlerini tahrip ettikleri takdirde bir gün ülkücü hareket ile karşı karşıya kalmalarının mukadder olduğunu söylediğini aktaran Bahçeli, "Uzun zamandan bu yana basında farklı farklı şekilde yorumlanan bir olayı tekrarlamış oldunuz. Ben bunu çok netleştirerek ifade edeyim. 2009 yılının Haziran ayında mensubundan şeref duyduğum Gazi Üniversitesi'nin Rektörü Şakir Akça, her yıl olduğu gibi yıl sonunda ziyarete gelmek istemişler ve ziyaretten sonrada Antalya Elmalı'daki ikametgâhına gitmeyi düşünmüşlerdir. Böyle bir davet üzerine biz kendilerine randevu vermişizdir. Sayın Rektör Şakir Akça, gelişi sırasında yanında bir zat ile beraber gelmiştir. Tıp Fakültesinin mensubu olduğu bir kişi olarak taktim etmişlerdir. Bir davetiyesinin olduğunu ve bu davetiyeyi de bu vesileyle taktim etmek istediklerini söylemişlerdir. Kendilerine kızının düğün davetiyesi olması sebebiyle tebrik ettim. Hayırlı olması dileklerimi sundum ve daha sonra Şerif Ali Tekalan olduğunu öğrendiğim değerli öğretim üyesi, o zaman bazı

konularda düşüncelerini bizimle paylaşmak istemişlerdir. Efendim biz sizleri seviyoruz, saygı duyuyoruz ancak birçok faaliyetimize sizler katılmıyorsunuz. Geçmişte Partinizin Kurucu Genel Başkanı Sayın Alparslan Türkeş'in, Fetullah Gülen ile zaman zaman görüştüğünü ama sizin bu görüşmeyi yapmadığınızı söyleyerek konuya girmiştir. Ben kendilerini dinledim sonuna kadar ve arkasından şunu söyledim: 'Bazı faaliyetleriniz milletçe olumlu karşılanmıştır. Ancak bazı faaliyetleriniz olumlu karşılananları da silip atmıştır. Türkiye'nin bütün kültürel değerlerine, milli ve manevi değerlerini tahrip eden yayınlarınıza şahit olmaktayız. Bu böyle devam eder, toplumumuzun bütün değerlerini tahrip ederseniz bir gün ülkücü hareket ile karşı karşıya kalmanız mukadderdir' diye karşılık verdim. Kendileri, bu cümlem karşısında, 'Yakında bir ziyaretim olacaktır. Bu görüşmeyi aktarabilir miyim?' demişlerdir ve biz de 'bunu istediğiniz yere aktarabilirsiniz' dedik. Bundan 1.5-2 ay sonra MHP'de bir fitne yaygınlaşmıştır. Bazı kişiler bu manada araç olarak kullanılmışlardır. Söylenenler Anadolu'da, MHP Genel Başkanı dinsizdir, namaz kılmasını bilmez, genel başkan şudur, budur, sonuç değişmelidir. Bugün değişim dönüşüm diye söylenen laflar 2009 yılının Ekim ayından beri söylenenlerdir. Allah'a çok şükür, dönüşümü ne bu manada algıladık ne de değişimde bu manada oyunun içerisine düşmüşüzdür" ifadelerini kaydetti.

"MHP ile ilişkisini bildiğimiz, tanıdığımız kim varsa ilişkisini keseriz"

FETÖ denen örgütlenmenin 7 ayakta genişlediğini söyleyen Bahçeli, "Bunların içerisinde TSK'dan tutunda emniyete kadar vardır. Bir de siyasi alanda olduğu ifade edilmektedir. Herkesin sorduğu soru şudur; 'Toplumu oluşturan her alanda var olanlar acaba

siyasette de var mıdırlar?’ Eğer vardır deniyorsa bugün FETÖ ile mücadele edenler siyasi alanı da gözden geçirmeleri lazım. Eğer böyle bir gözden geçirme içerisinde MHP ile ilişkisini bildiğimiz, tanıdığımız kim varsa ilişkisini keseriz. MHP ile birlikte yol alması söz konusu olamaz.” dedi.

Bir basın mensubunun, “FETÖ yapılanmasının siyasi kanadında yapılacak bir operasyonda, iktidarda yapılacak bir ayıklanma süreci olursa çıkan tablo karşısında MHP ne gibi destek verir?” sorusu üzerine Bahçeli şunları söyledi:

“Geleceği okumamızı istiyorsunuz. Geleceği bu yönde okuyacak kadar bilgili değiliz. Hâkim ve savcılardan ne kadar kişinin açığa alındığını, TSK’dan ne kadar kişinin ihraç edildiğini veya tutuklandığını ifade ettik. Siyasi verilerin ne olduğu henüz bilinmiyor. Eğer kalkar siyasi iktidar FETÖ örgütlenmesi veya buna benzer terör örgütleri ile mücadelesini sürdürürken siyasi alanda da neyin ne kadar olduğunu kamuoyu ile paylaşırsa o zaman sizin bu yorumunuza cevap verebilecek bir veri elde edilmiş olur.”

Bahçeli, Milli Mutabakat Hükümeti konusunda ise şunları ifade etti:

“316 milletvekili ile mecliste çok geniş bir desteğe sahip olan hükümet var. Onun üzerine hangi milli mutabakatı kuracaksınız? Kiminle kuracaksınız? PKK’nın uzantıları ile milli mutabakat olur mu? FETÖ’nun kalıntıları ile milli mutabakat olur mu? Bunları görmek ve anlamak lazım. Her türlü fedakârlığa da hazırız. Fedakârlık hangi noktada bize ne düşüyorsa ona hazırız anlamını taşır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti sahipsiz değildir. Türkiye’nin bölünmesine, parçalanmasına müsaade edilmeyecektir. Edenler olursa onları da karşımıza alır var olan gücümüzle milliyetçi ülkücü hareket olarak her türlü mücadeleyi kanla, canla veririz.”[5]

***

Haberdeki bütün ayrıntılar Bahçeli ile 8 ay önce yaptığımız görüşmemizdeki gibiydi. İki isim eksikliği ile: *Ekrem Dumanlı-Mustafa Yeşil.* Şimdi her ikisi de kırmızı bültenle aranan "terör örgütü yöneticiliği"nden aranan iki firari.

Bahçeli'nin, MHP liderliğinin neden önemli olduğuna dair söylenecek her söz bu noktada gereksizdir. MHP liderinin "satın alınamaz" ve "şantaj yapılamaz" bir kişi olması işte bu yüzden vazgeçilemezdir. Ya Bahçeli'nin koltuğunda "satın alınabilir" veya "şantaj yapılabilir" birisi oturuyor olsa idi; neler olurdu acaba şu sevgili ülkemizde?!..

Herkes şöyle bir düşünsün bu sorunun yanıtını, ancak kendisini "ülkücü" olarak tanımlayanlar iki kere düşünsün!

---

[1] Prof. Dr. Mehmet Şakir Akça: Ankara Diş Hekimliği Fakültesi emekli öğretim üyesidir. 29.10.1933 tarihinde Antalya'nın Elmalı ilçesinde doğdu. 1953 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesini kazanarak, Üniversite hayatına başladı. 1982 yılında Gazi Üniversitesi'nin kurucu rektörü oldu, 1987 yılına kadar bu görevi sürdürdü. Ankara'daki milliyetçi çevrelerin en sevilen büyüklerindendir.

[2] Prof. Dr. Şerif Ali Tekalan: FETÖ'nün en üst kademe yöneticilerindendir. FETÖ'nün Ankara üst bürokrasisi ve siyaset kadroları ile ilişkilerini yönettiği kaydedilmiştir. 15 Temmuz 2016 darbe girişiminden sonra hakkında açılan soruşturmalardan dolayı yurtdışına kaçmıştır.

[3] Ekrem Dumanlı: FETÖ kapsamında tutuklama kararı öncesinde yurtdışına kaçan Zaman gazetesinin son yayın yönetmenidir. Lise yıllarında ülkücü bir grup ile gözalatına alınışını ülkücü kökenli oluşunun kanıtı olaraka kullanmıştır.

[4] Mustafa Yeşil: FETÖ kapsamında tutuklama kararı öncesinde yurtdışına kaçan, örgütün legal görünümlü medya yapılanması olan Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın Mütevelli Heyeti Başkanıdır.

[5]http://www.milliyet.com.tr/bahceli-den-serif-ali-tekalan-gorusmesine-ankara-yerelhaber-1532142/

1.3.“Devletin Başına Devlet Gelecek”

MHP lideri ile sanırım 1979’da henüz bir Tıp Fakültesi öğrencisi iken tanışmıştım. Genel Başkanı olduğu ÜNAY ile ülkücü tıp mensublarının derneği olan Tıbbiyeliler Birliği Ankara’da aynı daireyi paylaşıyorlardı. Hatta aynı dairede ÜMİD-Bir Genel Merkezi de faaliyet gösteriyordu. Bizler de aynı dairenin küçük bir odasını Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi’den ülkücü gençler olarak kulanıyorduk. Daha sonra 12 Eylül 1980 Töre dergisinde yazı yazmaya başlayınca, zaman zaman uğradığım MAYAŞ olarak bilinen dergi yönetim merkezinde karşılaşmalarımız, sohbetlerimiz oldu.

Başbuğ Alparslan Türkeş’in ebedi âleme intikalinden sonra 18 Mayıs 1997 tarihinde toplanan ve çıkan olaylar nedeniyle 6 Temmuz 1997’ye ertelenen Olağanüstü MHP Kurultay kongresi öncesi, tüm Türkiye’de olduğu gibi Yalova’da da gelişmeleri yakından takip ettik. Genel Başkan adaylığı sürecinde ”Yalovalı Ülkücüler” olarak imzaladığımız destek bildirisi o zamanki Ortadoğu gazetesine konu oldu.

Yalova kamuoyunda saygın isimleri olan ülkücü camia mensubu kişiler olarak kongre tarihinden kısa bir süre önce 24 Haziran 1997 tarihinde bir deklarasyon yayınlamıştık.

Tarafımdan kaleme alınan ve Ortadoğu gazetesine yayınlanmak üzere gönderilen ve bu yazının son kısmında bir kelimesini dahi hiç değiştirmeden vereceğim bildirimizde işaret ettiğimiz bazı hususların, -aradan geçen 15 yıla rağmen- bugün de geçerli olan bazı tesbitler içerdiği görülecektir. [1]

MHP Genel Başkanlığı için Dr. Devlet Bahçeli'yi desteklediğimizi deklare eden bu bildiri ile yetinmeyerek kongre öncesinde bildiriyi hazırlayan birkaç arkadaşımla Yalova'dan Ankara'ya gelerek Kızılay'daki bürosunda görüştüğümüz Bahçeli'ye desteğimizi şifahen de iletmiştik.

6 Temmuz 1997 günü yapılan kongrede Dr. Devlet Bahçeli, MHP Genel Başkanlığı'na ilk kez seçildi.

Yapılan ilk seçimlerde MHP'nin tarihi boyu aldığı en yüksek oy oranı ile TBMM'ye yine tarihte hiç görmediği sayıda milletvekilini sokmayı başaran MHP'nin daha sonraki kongrelerinde de Bahçeli MHP Genel Başkanlığı'nı bazen birkaç adaya karşı mücadele ederek hep kazandı. Talihsiz bir koalisyon ortaklığı sonrasında baraj altında kalınan 2002 seçimleri ve sonrasındaki süreçte yaşanan sıkıntılı dönemde Dr. Devlet Bahçeli ile yaptığımız birçok görüşmede yine "ülkücülüğümüzün bize yüklediği bir görev" olarak ülkücü hareketin başarısı için gerekli gördüğüm hususlardaki görüşlerimi kendilerine ilettim.

MHP Hükûmeti kurulduğunda Yalova'da görev yaptığım için o günleri 'taşralı bir hekim' olarak uzaktan izlemekle yetindim. 1 Haziran 2002 tarihinde başladığım Türk Dünyasından Sorumlu Devlet Balkanlığı danışmanlığım döneminde daha yakın çalışma imkânı bulamadan yapılan erken seçim ile MHP TBMM dışında kaldı.

2004 yılında yeni Genel Merkezi'ne taşınan MHP, kurum olarak yapılanmasını geliştirdi. 2006'dan itibaren düzenli aralıklarla ziyaret ettiğim Sayın Bahçeli, özel sohbetlerimizde kayda girmesini arzu ettiği konuları açıyor ve zamanı geldiğinde kaleme alınmak üzere hafızama emanet ediyordu. Bu konulardan bir kısmını daha

sonra yayınladım. Bu kitaba da aldığım "Cuma Namazı Fitnesi", İdam Zivesinin İçyüzü" bu konulardandır.

12 Eylül 2012 tarihinde kurmaya karar verdiğimiz Ülkücü Yazarlar Derneği fikrini kendisine açtığımda, ülkücülüğün marka değerini koruyacağımıza inandığını belirterek ilk "Onur Üyesi" olarak kaydını yaptıma sözü de verdi. Nitekim ÜLKÜ~Yaz resmen kurulduktan sonra arkadaşlarımla yaptığımız ziyarette giriş beyannamesini eliyle doldurarak Ülkücü Yazarlar Derneği'nin 1. No.lu Onur Üyesi oldu.

Devlet Bahçeli Kimdir?

1948 yılında Osmaniye'de doğdu. Yörede Fettahoğulları olarak bilinen geniş bir Türkmen ailesine mensuptur. İlkokulu Osmaniye'de, orta öğrenimini İstanbul'da tamamlayan Bahçeli, üniversite eğitimini Ankara İktisadi ve Ticari Bilimler Akademisinde yapmıştır. Dr. Bahçeli, başlangıcından itibaren Ülkücü Hareket'in her kademesinde görevler üstlendi Dr. Bahçeli, 1967 yılında Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisinde öğrenci iken Ülkü Ocağı kurucusu olarak görev aldı. 1970-1971 yıllarında Türkiye Milli Talebe Federasyonu Genel Sekreterliği görevlerinde bulundu.

1972 yılından itibaren Ankara İktisadi ve Ticari İlimler akademisi ve bağlı Yüksek Okullarda İktisat Bölümü asistanı olarak görev almıştır. Bahçeli, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde İktisat Doktorası yapmış ve aynı üniversitenin İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisat Politikasında Ana Bilim Dalı'nda 1987 yılına kadar öğretim üyeliği görevini sürdürmüştür.

Bahçeli, 1970'li yıllarda Ülkücü Maliyeciler ve İktisatçılar Derneği'nin (ÜMİD-BİR) kurucularından, Üniversite Akademi ve Yüksekokullar Asistanları Derneği'nin (ÜNAY) kurucu Genel Başkanıdır.

Gazi Üniversite'sindeki görev döneminde ülkücü akademik kadroların yetişmesinde önemli bir rol üstlenen Bahçeli, Başbuğ Alparslan Türkeş tarafından göreve çağırılması üzerine 17 Nisan 1987 tarihinde üniversitesindeki öğretim üyeliği görevinden istifa etmiş, 19 Nisan 1987 tarihinde yapılan MÇP Büyük Kurultay'ında parti yönetimine seçilmiş ve Genel Sekreterlik görevine getirilmiştir.

MÇP ve MHP'nin yönetim kadrolarında Merkez Yönetim Kurulu üyeliği, Genel Sekreterlik, Genel Başkan Yardımcılığı, Merkez Karar Kurulu Üyeliği, Genel Başkan Baş-Danışmanlığı görevlerinde bulunan Dr. Devlet Bahçeli, 6 Temmuz 1997 tarihli 5. MHP Olağanüstü Kongresi'nde MHP Genel Başkanı seçildi.

5 Kasım 2000, 12 Ekim 2003 ve 19 Kasım 2006, 2009, 4 Kasım 2012 tarihlerindeki MHP Olağan Kongreleri'nde tekrar Genel Başkan seçildi.

"Bir Tuğlası Olduğunu İddia Eden Varsa Muhasebeye Başvursun!.."

Devlet Bahçeli'nin ülkücü harekete kazandırdığı MHP Genel Merkezi'nin açılışında yaptığı konuşmada vurguladığı hususlar Bahçeli'nin karakterinin anlaşılması için önemli veriler sunmaktadır. 3 Kasım 2002 seçimleri öncesinde partilere hazineden verilen yüklü meblağdan MHP hissesine düşen miktarın yaklaşık üçte

biri; MHP lideri Bahçeli tarafından, Genel Merkez inşaatının tamamlanması için bloke edilmişti.

MHP'li bir devlet bakanının seçim çalışması için kiralayıp giydirdiği minibüse harcadığı bugünün rakamı ile bin beş yüz TL için ateş püskürerek: "Genel Başkan partinin trilyonlarını bina diye bloke ettirmiş, biz burada kampanya yapacağız diye kıvranıyoruz." diye yana yakıla söylendiğine de tanık olunmuştu. (Bu MHP'li Devlet Bakanı daha sonraki süreçte Bahçeli ile yollarını ayırdığı için 2002'den itibaren MHP idaresinden uzak düşmüştür.)

29 Mayıs 2004 günü MHP'nin muhteşem Genel Merkezi'nin açılış günü Dr. Devlet Bahçeli, kendi süflî hesaplarına "Balgat'taki dev inşaat nasıl yükseliyor biliyor musunuz?" söylemini fon müziği yapanlara şöyle haykırıyordu: "Burada bir hususu özellikle belirtmek istiyorum: Bu görkemli eserin inşaat masraflarının tamamı Partimizin hazineden aldığı devlet yardımından karşılanmıştır. Bu konuda hiçbir kurumun ve hiçbir şahsın maddi katkısı olmamıştır, böyle bir katkı da hiçbir şekilde istenmemiştir.

Şimdi burada açıkça söylüyorum: Eğer bir kimsenin şu veya bu şekilde tek bir lirası bu bina için harcanmış ise bugün çıksın ve söylesin. Derhal ödeyelim.

Ülkücüler Genel Merkez binalarını sadece ve sadece hazine yardımlarıyla yaptırmışlardır. Bunu büyük bir gönül huzuru ile ifade etmek isterim." [2]

Görmek İşitmek Gibi Değildir!..

2003 MHP Kongresi ile son bir izlenim ile yazımı noktalamak isterim: MHP'nin Bülent Ecevit başbakanlığındaki hükümetteki

performansı pek çok ülküdaşımızın evinde olduğu gibi, bizim evimizde de aile içerisinde sık sık tartışılmıştı.

İşte bu yüzden 12 Ekim 2003 kongresine eşimi de birlikte götürdüm. Protokol tribünün tam karşısında oturarak üç Genel Başkan adayının konuşmalarını dinlemek niyetinde idik.

Bahçeli'ye rakip olarak tam karşımızdaki platformda oturan diğer iki başkan adayının protokol tribünündeki yerlerine geçerken, Bahçeli'yi adetâ, yok sayarak kendi aralarında şakalaşıp yapay kahkahalarını patlatırlarken, -özellikle birisinin- MHP Genel Başkanı'na gösterdiği saygısızlık, her türlü terbiye tarifinin dışında idi.

Bu sahneyi tam cepheden bir film gibi izleyen evdeşim, Devlet Bahçeli'nin açılış konuşması bitince salondan çıkmamızı istedi. "Neden, diğer adayları da dinleyecektin?!" dediğimde… "Diğer adayları dinlemeğe gerek yok! Şu sahneyi gördükten sonra salonun ortasındaki binden fazla delegenin oylarının hepsi elimde olsa, bir tekini Devlet Bahçeli dışındaki birisine veremem. İşte o yüzden de, konuşmalarını dinlemek gereksiz." yanıtını verdi.

Bahçeli'nin Duası

4 Kasım 2012 Pazar günü yapılan 10. MHP Kurultayı'nda konuşmasını bitirirken Devlet Bahçeli'nin dillendirdiği duaya, salonu dolduran ve gür sesle "Âmiiin" diyen onbinlerce ülkücünün elleri semaya, gönülleri ise Rabb-i Rahîm'imize açılmıştı: *"Müslümanlık ve Türklükle yoğrulan yurdumuzu çaresiz bırakma Allah'ım!.."*

Kurultay salonunu manevi bir ürperişle dalgalandıran bu sahne her halde kendilerini çok etkilemiş olmalı ki, Aydınlık gazetesi kurultay haberine "Bahçeli İşleri Duaya Bıraktı" manşetini uygun

görmüştü. (Kimbilir belki de “Bahçeli’nin İşi Allah’a Kaldı” diyeceklerdi de, cesaret edemediler.) Oysa, ilkokul din dersi düzeyinde İslâmî bilgisi olan herkes bilir ki, duâ bir mümin için çok önemlidir, müslümanın işi her zaman dua iledir ve her hâlde Allah’a kalmıştır. Türklerde ise, hayatın Dede Korkut dilinden “ Adını ben verdim; ömrünü Allah versin” duası ile başlamasından “Allah rahmet eylesin” denilerek toprağa verilmesine kadar her safhası duâ ile içiçedir.

Kurultay salonundaki onbinlerce, televizyonlardan kurultayı izleyen yüzbinlerce ülkücünün gönül telini titreten bu duaya ilham kaynağı olan Arif Nihat Asya’nın “Dua” şiirini bilenlerin sayısı, herhalde çok çok azdır. İşte bu nedenle, -Arif Nihat Asya için de rahmete vesile olması niyâzı ile- önce Bahçeli’nin“Konuşmamı merhum şairimiz Arif Nihat Asya’dan esinlendiğim yeni bir duayla bitirmek istiyorum.” takdimi ile seslendirdiği duayı paylaşmak istiyorum:

“Biz, kısık sesleriz; minareleri ezansız, gökyüzümüzü bayraksız bırakma Allah’ım.

Müslümanlık ve Türklükle yoğrulan yurdumuzu çaresiz bırakma Allah’ım.

Biliyoruz hasma karşı koymasını, bizi cansız bırakma Allah’ım.

Bizi sevgisiz, susuz, havasız ve vatansız bırakma Allah’ım.

Bizi yersiz, yurtsuz, yarınsız ve yalnız bırakma Allah’ım.

Bozkurdun başını dik, Ülkücünün alnını açık ve Üç Hilal’in geleceğini kutlu et Allah’ım.

Günahlarımızı affet, bize sevdiklerinden ve sevenlerinden olabilmeyi nasip et Allah’ım… ”[3]

***

Bahçeli döneminde MHP'nin Başbuğ Türkeş döneminde ortaya konmuş olan *"Türklük Bedenimiz, İslâm Ruhumuz"* gibi İslâmî/dinî söylemleri terkedip 'ruhsuz bir laiklik' çizgisine saptığını iddia eden İslâmcı yazarlar, bu dua hatırına olsun yazdıklarından dolayı pişman olurlar mı acaba? (Hiç sanmıyorum…)

MHP Kurultayı'nı değerlendirirken Bahçeli'nin söylemini "siyaseti dine bulaştırma" olarak karalayan Tarhan Erdem gibi milletimizin manevi ikliminden kopmuş yazarlar, Bahçeli, bir mevlevî dervişi olan Arif Nihat Asya'nın şiirindeki "Bize güç ver… cihad meydanını, pehlivansız bırakma Allahım!" mısralarını da seslendirse idi; kimbilir Bahçeli'yi "jihadist" diye yaftalamak da dahil neler yazacaklardı?

Yahut, MHP'yi 'faşizmin karargâhı' olarak görme hastalığı ikide bir baş gösteren Cumhuriyet gazetesinin MYK'nın 75 (yazı ile yetmişbeş) isminden sadece 1 (yazı ile bir)'ini öne çıkaran sayfa editörleri, "Ya dağıt kimsesiz kalan sürünü, ya çobansız bırakma Allah'ım!" sözlerinin ardındaki metaforu bir kenara bırakıp "MHP'de 'Vulger Faşizm' Hortladı" manşetini de atabilirlerdi.

Ülkücü Kitlenin Toplam Kalitesi

Ülkücü camiada ardı arkası kesilmeyen, hatta inatla sürdürülen tartışmaları izleyen benim kuşağımdan (1980 öncesi üniversitelileri) ülkücüler, sergilenen çiğlik ve seviyesizlik karşısında üzüntüye kapılmaktan kendilerini alamazlar. Bu seviyesizliğin, ülkücü camiayı içeriden tanıyanlar için –maalesef- münferit vakalar olmayışı üzüntülerin derinleşmesinin bir nedenidir. Bu seviyesizliğin giderilmesinin ancak yaygın bir manevi eğitim ile, ülkücü kitlenin ortalama kalitesinin yükseltilmesi sayesinde mümkün olacağı ve -MHP

ötesinde- ülkemizin milliyetçi duyarlılığını aşındıran bu engelin aşılacağı da, biyolojik yaşları itibarıyla artık herbiri birer "aksakal" olan kuşağımızın ortak kanaatidir. İşte bu kanaatin bir gereği olarak orijinalini ekleyerek 'Ülkücü Tavır'a Davet başlıklı bu bildirimizden güncellenerek hayata geçirilmesi gerektiğine inandığım konuları 17 Temmuz 2009 tarihinde bir bilgi notu olarak MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'ye arz etmiştim. Ülkücü kitlenin ortalama kalitesinin -ve sonuçta ülkücü kadronun toplam kalitesinin- yükseltilmesi için güncelleştirilerek hayat geçirilmesini arz ettiğim hususlar şunlardı:

* Partinin fikrî yapısının geliştirilmesi ve 'Türk-İslam Ülküsü' çizgisinde netleştirilmesi için ilmî-akademik bir çalışma grubu teşkili (Bkz. Deklarasyon: 5. madde)

* Ülkücü camianın siyasî anlamda birliğinin sağlanması (Bkz. Deklarasyon: 6. madde)

1997'de ülkücü tavrımızı kayda geçirdiğimizden bu yana geçen 20 yıllık süre az bir zaman dilimi sayılamaz. Bu zaman diliminde yaşanan –son seçim öncesindeki pornografik kaset skandalları dâhil- kimi olaylar, ülkücü hareketin mazisinde aklı-karalı izler bırakıp geçerken Muhsin Yazıcıoğlu'nun şehadeti sonrasında siyaset planında ortaya çıkan tablonun da bir muhasebesinin yapılamadığı görülmektedir. Türk Milliyetçiliğinin siyasi aksiyonu olarak geçtiğimiz günlerde 48. kuruluş yıldönümünü idrak eden MHP'nin sonsuza yürüyüşüne katkısı olan bu görüşlerden bazılarının güncellenerek hayata geçirilmesi gerektiği kanaatindeyim.

---

[1] "Ülkücü Tavır'a Davet" başlıklı 24 Haziran 1997 tarihli Deklarasyon:

1. 6 Temmuz 1997 kurultayına MHP Genel Başkanlığı için mevcut adaylar -Dr. Devlet Bahçeli (İttifak adayı) ve Tuğrul Türkeş ile gidilmelidir.

2. Şahsen "ülkücü gelenek" adayı Dr. Devlet Bahçeli'yi kayıtsız-şartsız destekliyoruz.

3. Genel başkan seçiminden sonra Dr. Devlet Bahçeli'nin birlikte çalışacağı MKYK'yi düzenleme fırsatı verilmesi için olağan kongre Ekim 1997'den öne alınarak en kısa zamanda (mesela: Ağustos 1997) yapılmalıdır.

4. Yeni MKYK heyetine 1991-1995 döneminde TBMM'de MHP milletvekili olarak yer alan ve hiç de göz doldurmayan bir faaliyet sergileyen (Muharrem Şemsek hariç) eski milletvekilleri ve ANAP, DYP gibi partilerden transfer olan ve partiye aktif katkı ve faydası olmayacak kişiler tepeden inme getirilmemelidir. Bu kişiler bizzat kendi çabaları ile aday olur ve delege desteği alırlarsa MKYK' ya girmeleri her MHP üyesi gibi haklarıdır. Burada karşı çıktığımız bugün MKYK'ya, yarın milletvekili aday listelerine bu yıpranmış isimlerin kulis ve entrikalarla tepeden inme yerleştirilmesi tehlikesidir.

5. Partinin fikri yapısının geliştirilmesi ve Türk – İslam ülküsü çizgisinde netleştirilmesi için ilmi-akademik bir çalışma grubu beklenmeden görevlendirilmelidir.

6. Özellikle BBP'deki ve diğer siyasi çatılardaki" "has ülkücüler"e bizzat ve şahısları nezdinde çağrıda bulunularak ülkücü kamuoyu önünde onore edilerek "birer nefer olarak" MHP'ye davet edilmeleri ve bu davete icabet etmezlerse kendileri ile bütün ülkücü ilişkilerin dondurulacağı deklare edilmelidir. Şahsi davet için uygun gördüğümüz ve "has ülkücü" deyimine layık bulduğumuz kişiler çok da fazla değildir. (Mesela bize göre, Hasan Çağlayan, Muhsin Yazıcıoğlu, Yaşar Yıldırım, Orhan Kavuncu, Abdurrahim Karakoç, Mehmet Ekici, Mahir Damatlar) Bu iki elin parmakları sayısını geçmeyen kişilerin tavrı adı geçen kişilere karşı bundan sonraki tavrımızın belirlenmesinde belirleyici olacaktır. Bu çağrıya olumlu bir cevap vermeyen bir BBP'nin varlık sebebi ortadan kalkacaktır. Bunun ülkücü kamuoyuna açıkça anlatılması farz-ı ayn'dır; yani her ülkücüye farzdır.

7. "Bütünleşme Grubu" diye kendisini lanse edenlerin sanki Ortadoğu gazetesinin yayın çizgisini belirliyormuş veya Ortadoğu gazetesi bu teklifin arkasında imiş imajı veren takdimini hoş karşılamadığımızın bilinmesini isteriz.

8. 18 Mayıs 1997 kongresinde yaşanan olayları Ardahan'dan Yalova'ya tüm ülkücü kamuoyu gereği gibi değerlendirmiştir. Bu değerlendirmenin ne kadar sağlıklı olduğu 6 Temmuz 1997 kongre sonuçları ile de açıkça görülecektir.

9. 18 Mayıs 1997 kongresinde ortaya konulan ülkücülerin MHP'nin oy oranını %20'lerden % 3'e indirdiği gibi moral bozucu iddialara metelik verilmemelidir. Bu çirkinliklerin "Kem söz sahibini bağlar" sözü mucibinde "kem tavırların sahipleri"ne ve "yönlendiricileri"ne manevi bir ok olarak geri döneceği anlaşılmıştır. Bu gerçeği hala anlayamayanlar ise herhalde 6 Temmuz 1997 kurultay günü anlayacaklardır. Mahut kongrede sergilenen çiğlik ve zorbalık MHP Hareketinin tarihi misyonuna denk bir safiyet ve nezahet kazanması için bir başlangıç olmuştur. Bu durumu davamıza Allah'ın bir lütfu olarak değerlendiriyoruz.

10. 1980 yıllarının zor günlerinde Töre ve Hamle dergilerinden MAYAŞ'dan, MÇP'den tanıdığımız Ali Güngör'ün ismini bile bazı isimler ile yan yana görmek istemiyoruz.

11. Bu deklarasyonumuzu ve kamuoyuna ulaşması için Ortadoğu gazetesinde yayınlanması arzumuzu "ülkücülüğümüzün bize yüklediği bir görev" ve aydın sorumluluğu ile demokratik bir tavır alma olarak ilan ediyor ve tüm ülkücü aydınları da aynı şekilde net olarak tavırlarını belirtmeğe davet ediyoruz.

12. Gönüllerimizdeki "ülkücü köz"ü korlandıran müstakbel "Genel Başkanımız" Dr. Devlet Bahçeli'ye mukaddes yürüyüşünde Allah'ın yar ve yardımcı olması niyazlarımızla … 24.6.1997

Kur'ân-ı Kerim 25 Furkan Suresi, 77. Âyet: (Ey Muhammed!) De ki: "Duanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin! Siz yalanladınız. Öyle ise azap yakanızı bırakmayacak."

[2] Bahçeli'nin 29 Mayıs 2004 tarihli MHP Genel Merkez Açılışı konuşması için bakınız:http://www.mhp.org.tr/htmldocs/genel_baskan/konusma/158/index.html

[3] Arif Nihat Asya (7 Şubat 1904, Çatalca, İstanbul – 5 Ocak 1975, Ankara) Adana'nın kurtuluş günü için yazdığı ünlü "Bayrak" şiiri ile "Bayrak şairi" olarak ünlenen Türk milliyetçisi şairimizdir.

Arif Nihat Asya'nın dervişâne tarzını vasiyeti mahiyetindeki şu satırlarında görmek mümkündür:

"Ben Arif Nihat'sam; kendimi, bir kutlu dâvâya adamış; ömrüm boyunca inançla, azimle ve bütün güçlüklere göğüs gererek, yoluma dikilen karaçalıları çiğneyerek yürüyebilmişsem; Türkçe'yi en güzel kullanan bir şair olduğumu dosta düşmana kabul ettirebilmişsem; Yahya Kemal'den sonra yeni bir halka bekleyen "altın zincir"e eklenmişsem; üstelik, yerime, Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu, Yavuz Bülent Bakiler gibi daha şimdiden zirveye yaklaşan Türklük âşıkı şairler bırakabiliyorsam; uğruna bir ömür verdiğim inançlarım emin ellerdeyse ve her geçen gün büyüyüp gelişiyorlarsa; gözbebeğim gibi sakındığım kutlu gençlik çığ gibi büyüyorsa; şiirlerim, kutlu dâvâya inananların dillerinden düşmüyor ve hiçbir zaman da düşmeyecekse; "Bayrak"ım beklediği rüzgârı bulmuşsa; Eh, ölüm hoş geldi, safâ geldi:

"Ölüm asûde bahar ülkesidir bir rinde".

Ben, istesem, bu dünyanın nimetlerine gark olabilecekken, elimin tersiyle bir kenara itmişim; "işkembesini doldurup geviş getirmek hayvanların istediğidir; insan olmak bu merhaleden sonra başlar." demiş ve bu vatana, bu millete Türk milliyetçiliğine, Türk bayrağına âşık olmuşum:

"Ölen hayvan-dürür âşıklar ölmez".

Yeter ki, gözüm arkada kalmasın, benim. Vatanımın bağrına "nâ-mahrem eli değmesin"; her renkte gördüğüm vatanımı, Allah, bana kızıl göstermesin. Yoksa, ölüm, benim için "son" değil; yeniden doğuştur. "Sıksan şühedâ fışkıracak toprak", bizi, hiçbir zaman korkutmadı. Toprağı, her zaman, Koca Yunus gibi; Mevlana gibi, ben de "Tanrı hakikati" bildim; aslım bildim:

"Ben ayımı yerde gördüm, ne isterem gökyüzünde

Benim yüzüm yerde gerek, bana rahmet yerden yağar."

Konduk; "kubbede bir hoş seda bırakarak" göçtük. "Taneydim; harmana kavuştum, harman oldum; seldim, denize kavuştum, deniz oldum."

Ne mutlu bana ve benim gibi olabilenlere…"

Arif Nihat Asya'nın "Dua" Şiiri

Biz,kısık sesleriz… minareleri,
Sen, ezansız bırakma Allahım!
Ya çağır şurda bal yapanlarını,
Ya kovansız bırakma Allahım!
Mahyasızdır minareler… göğü de,
Kehkeşansız bırakma Allahım!
Müslümanlıkla yoğrulan yurdu,
Müslümansız bırakma Allahım!
Bize güç ver… cihad meydanını,
Pehlivansız bırakma Allahım!
Kahraman bekleyen yığınlarını,
Kahramansız bırakma Allah'ım!
Bilelim hasma karşı koymasını,
Bizi cansız bırakma Allah'ım!
Yarının yollarında yılları da,
Ramazansız bırakma Allah'ım!
Ya dağıt kimsesiz kalan sürünü,
Ya çobansız bırakma Allah'ım!
Bizi sen sevgisiz, susuz, havasız;
Ve vatansız bırakma Allah'ım!
Müslümanlıkla yoğrulan yurdu,
Müslümansız bırakma Allah'ım!

Arif Nihat Asya'nın Bahçeli'nin konuşmasına aldığı Dua şiiri Duâlar ve Âminler (Ötüken Neşriyat) adlı kitabında yer almaktadır.

1.4. “Soldan – Sağdan MHP’ye Vuranlar”

Elimde ***“Soldan – Sağdan MHP’ye Vuranlar”*** (*Güncel Bir Analiz, Durum Tesbiti ve Öneriler)* başlığını taşıyan bir rapor var. MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli’ye ekleriyle birlikte takdim edilen bu rapor MHP’nin İslâmi cemaatler ile ilişkisinin nasıl olması gerektiğine ilişkin öneriler yanında Gülen Cemaati’nin Aksiyon dergisi; ZAMAN gazetesi gibi yayın organları vasıtası ile MHP aleyhdarı bir söylemi alttan alta geliştirdiğine işaret ediyor. Bu yönüyle 2011 seçimleri arifesinde ortaya çıkan Gülen Cemaati-MHP gerilimini 5 yıl önceden haber veren bu rapor milliyetçi siyasetin İslâmi kesim ile ilişkilerinin irdelenmesi yönünden büyük önem taşımaktadır.

Raporun giriş kısmında “seçim dönemi yaklaştıkça MHP üzerinde hesapların ortaya dökülmeğe başladığı” gözlemine yer veriliyor ve MHP camiasının yabancısı olmayan bu tür saldırıların *“daha öncekilerden farklı olarak doğrudan hareketin fikri temellerini yıpratmağa ve oymağa yönelik olacak tarzda organize edildiği”*ne dikkat çekiliyor. Bu organizasyonu yürütenlerin “ülkemizin içerisine düşürüldüğü emperyalist kıskacı sıkıştırmak isteyen dış destekli güç odaklarına karşı; bu sömürgeci kıskacın kırılması için sağ-sol ayrımı gözetmeksizin Türk aydınlarının bir araya gelme çabalarını da sabote etmek üzere” gayret gösterdiği de kaydedilmiştir.

Bugün ülkemizde milliyetçileri dindarlıktan; dindarları milliyetçilikten uzaklaştırma gayretlerinin köklerini bu tür sabıkalı kalemlerin satıraralarında bulmak, ülkücü hareketin karşı karşıya bulunduğu hainâne tezgâhı deşifre etmektedir.

Ülkücü Kitle Üzerinde İnanç Eksenli Oyunlar

Raporun sonraki kısmında Gülen Cemaati'nin sergilemeğe başladığı MHP aleyhdarı tavrın ilk emarelerine şu satırlarla dikkat çekiliyor:

"Bugüne kadar gündelik siyaset alanında "seçim zamanı girişilen pazarlıklar ile verilen siyasi destek" dışında pek de aktivite gösterme-diği bilinen ***ZAMAN gazetesi odaklı bir cemaat öbeğinin de MHP aleyhinde hareketlenmenin asli unsurlarından birisi haline dönüştürüldüğü*** *ve grubun gazete; dergi ve televizyon kanalı ile millî güç unsurlarının muhtemel işbirliğini engellemek ve hiç değilse zaafa uğratmak çalışması içerisinde oldukları izlenmektedir."*

Bu vurucu tesbitin ardından Gülen Cemaatinin 2006'dan itibaren yöneldiği MHP aleyhdarı çizgiye yönlendirilmesinin nedenlerine işaret edilmiştir:

"İlginç bir ilişkiler zinciri teşkil ettiği A.B.D. politikalarına eklemlenen çalışmalarına paralel olarak önümüzdeki dönemde Türkiye genelinde aktif hale getirileceği hakkındaki haber ve yorumlar da kamuoyuna yansımıştır."

Türkeş'i Kutsamak – Bahçeli'ye Vurmak

ZAMAN gazetesi yanında son seçim döneminde adeta AKP'nin yayın organı gibi bir tavır sergileyen STV, Samanyolu Haber TV gibi kitle iletişim araçları ile MHP'yi yıpratma kampanyasının bir parçası haline gelen cemaat medyasının Bahçeli liderliğindeki mevcut MHP yönetimini Başbuğ Alparslan Türkeş'in MHP'si ile kıyaslamaya dayanılarak hedef tahtasına oturtan tavrı sorgulanmaktadır:

"Kendi içerisinde net bir görüş birliği de bulunmayan bu grup [Gülen Cemaati Medyası]; çalışmalarının provokatif niteliğini bugünkü MHP liderliği ile Başbuğ Alparslan Türkeş arasında olduğunu iddia ettikleri bir ayrışma ile ortaya sermektedir. Grubun dergisi olan Aksiyon'da yayınlanan bir röportajda açıkça "Başbuğ sağ olsaydı Kızılelma Koalisyonu'na asla izin vermezdi" *şeklindeki bir ifade ile ülkücü hareketin özellikle gençlik tabanının kafasının karıştırılması hedeflenmektedir."*

Ülkücü kitlenin en hassas olduğu konular arasındaki "ülkücü şehîdler" ile ilgili bir derleme çalışmasına imza atan Lütfü Yıldız adlı yazar ile yapılan ve Aksiyon dergisinde yayınlanan bir röportajdaki yer alan iki soru ve cevapları bu açıdan değerlendirilmiştir. [1]

Ayrıca o günlerde popüler olan Hasan Cemal'in Cumhuriyet Gazetesi ile ilgili anılarını yazdığı son kitabında (*Ben Cumhuriyeti Çok Sevmiştim*) yazdığı bazı iddialar ön plana çıkarılarak gündeme getirilmesine ve bu vesile ile de muhafazakâr tabanına yönelik yıpratıcı bir tavır ile yine MHP'ye saldırılması şu satırlarda ortaya konulmaktadır:

"Bu 'cemaat medya grubu'nun tiraj yönünden etkili hale gelmiş olan ve Anadolu'da pek çok ülkücü esnafın da kampanya halinde abone kaydedildiği -ve hatta yapılan bir araştırmaya göre MHP il-ilçe teşkilat mensublarının en çok okuduğu gazete olan- ZAMAN gazetesinde Hasan Cemal'in Cumhuriyet Gazetesi ile ilgili anılarını yazdığı son kitabı bahane edilerek yapılan ve *tam üç gün süren bir haber-yorum* yayınında doğrudan MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli hakkında parti tabanına yönelik kasıtlı haberler öne çıkarılarak kullanılmıştır. Bu haber yorumda **"İlhan Selçuk, Bahçeli ile gizli gizli görüşüyor"** arabaşlığı altında yazılan satırların

okurlar arasındaki MHP sempatizanlarının kafasını karıştırmaktan başka ZAMAN gazetesi okur kitlesi için nasıl bir önemi olabilir ?"[2] Oysa oldukça hacimli olan bu kitabda isimlerinden bahsedilen onlarca isim arasında Devlet Bahçeli ismine çok az (sadece birkaç) yerde rastlanmaktaydı. O halde neden Hasan Cemal'in satırlarından Bahçeli hakkındaki birkaçı öne çıkarılarak Zaman okurlarına sunulmuştur dersiniz?

Etnikçi–İslâmi Radikallerin 'Geleneksel' MHP Düşmanlığı

Bugün A.B.D.'nin İslâm coğrafyasında uygulamağa koyduğu "Ilımlı İslâm" ve "Dinlerarası Diyalog" projelerine eklemlenen ve bunu inkâr da etmeyen Gülen Cemaatinin bu siyaset değişikliğinin anlayabilmek çok zordur. İşin ilginç bir noktası da birbirlerine hep mesafeli duran -ve hatta şirk, tekfir gibi söylemlerle suçlamaktan çekinmeyen- bazı İslâmi kesimlerin radikal tekfircisinden ılımlısına 'MHP düşmanlığı' çizgisindeki mutabakatıdır. Bunun çok önemli bir nedeni olmalı… Ama ne?!

Son seçimde bölücü çevrelerle girdiği işbirliği ile TBMM'ye seçilen bir "eski mücahid" in T.C. Diyanet İşleri Başkanı'na kadar uzattığı söylemleri bu tavrın etnik özürlülük zemininde gelişen bir arkaplanı olduğunu düşündürmektedir. Daha önceleri mahcub bir eda ile sürdürülen din adına Türkçülük aleyhdarı söylemler artık ülkemizin içerisine yuvarlandığı etnik bölücülük vasatında etnik kinlerin güdülediği bir nefretle seslendirilmektedir. Bunun kavmî asabiyeti yasaklayan İslâm ile nasıl bağdaştırılabileceği teorik bir tartışmaya muhtaç ise de "eski mücahid"lerin birçoğunun eskiden

çok meraklı oldukları bu türden teorik tartışmaları unuttuğu anlaşılmaktadır.

Söz konusu raporda radikal İslâmcıların MHP karşısındaki durumu, bugün uydu üzerinden tüm Türkiye'ye yayın yapan bir TV kurmuş olan Mustafa İslâmoğlu'nun bir MHP kongre dokümanından yola çıkarak kaleme aldığı bir yazısı alıntılanılarak şu satırlarda ortaya serilmiştir:

"Öteden beri milliyetçilik aleyhinde yapılanan radikal ***İslâmi söylem sahibi unsurlar*** ise saldırganlıklarını MHP'nin İslâmî sayılıp sayılamayacağı; Marksist olup olmadığı gibi uç noktalara vardırmışlar ve bunu da açıkça yazmaktan çekinmemişlerdir. Bunun çok tipik bir örneği bu kesimin en tutarlı kalemlerinden kabul edilen Mustafa İslâmoğlu'nun MHP'nin son kurultayında kamuoyuna deklare edilen **"Büyük Buluşma"** adlı parti dokümanı çalışma hakkındaki bir yazısında yer alan hezeyanları olmuştur.

Bu yazısında Mustafa İslâmoğlu MHP'nin Karl Marks'ı söz konusu dokümanıyla büyük fikri adamı; felsefeci olarak kabul ettiği ileri sürülmekte ve aynı yazıda inanılmaz bir şekilde MHP'nin ve hatta onun ötesinde **Türkçülük** akımının **"ülkenin hristiyanlaştırılması"** misyonunun bir parçası olarak yapılandığını insafsızca ileri sürmektedir."[3]

Bir sonraki yazımda son seçim döneminde "cemaat"in MHP aleyhdarı söylemini şiddetlendirmesinin nedenleri ve MHP'nin muhafazakâr seçmen nezdinde yıpratılmasının nasıl önüne geçilebileceği konusuna bahsedilen raporda yer verilen "**Öneriler**"den yola çıkarak değinmek isterim.

MHP İslâmi Cemaatlere Yaklaşımını Nasıl Düzenlemeli?

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin özellikle cemaat mensubları içerisinde dine mesafeli bir kişi olarak lanse edildiği bilinmektedir. Anadolu deyimi ile **"alnı secdeye değmeyen birisi"** diye iftira edilerek, Orta-Doğu Anadolunun dindar seçmen kitlesi içerisinde ismi yıpratılmağa çalışılan Bahçeli'nin 2010 sonlarında Kars'taki Anı harabelerindeki Fetih Camii'nde MHP'li yöneticilerle kıldığı Cuma namazı bu iftirayı zayıflatmış olsa da bu iftira kampanyalarının MHP'nin seçmen tabanında dahi etkili olduğu göz ardı edilemez. Devlet Bahçeli'nin de kulağına kadar ulaşan bu alçakça kampanyalardan rahatsız olduğu bilinmektedir. 2011 seçimleri sonrasında kendisi ile görüşen bir grup gazeteciye yakındığı ***"Partinin başında bir Alparslan Türkeş yok bir Ebû Cehil var" diyorlar.*** " sözleri ile bu rahatsızlığını kamuoyuna da yansıtmıştır. [4]

Oysa 5 yıl öncesinden bu dinî eksende MHP'yi yıpratmaya yönelik iftira kampanyalarına dikkat çekilen ve 11.03.2006 günü Devlet Bahçeli'ye ekleriyle birlikte takdim edilen *"Soldan – Sağdan MHP'ye Vuranlar" - Güncel Bir Analiz, Durum Tesbiti ve Öneriler-* başlığını taşıyan raporda *"MHP'nin ve hatta O'nun tüzel kişiliği ötesinde Türk milliyetçiliği fikrinin ideolojik köklerini* sabote etmeğe yönelik argümanlar" özetlendikten sonra bozguncu gayretlere karşı yapılması MHP tarafından özellikle *"İslâmi Cemaatlere Yaklaşım"* konusunda yapılması gerekenler *"Öneriler"* başlığı altında maddeler halinde sunulmuştu:

MHP'nin Cemaatlere Yaklaşımı Nasıl Düzenlenmeli?

** MHP kitlesi içerisinde faaliyet gösteren ve taban ile parti yönetimi arasındaki duygu ve gönül birliğini sabote etmeğe yönelik "cemaat çalışmaları" konusunda teyakkuz içerisinde olunmalıdır. Ülkücü tabandan 'her anlamda beslendiği' bilinen bu yapılanmaların behemahal MHP kitlesi ile ilgili hesapları deşifre edilerek ülkücü tabanda faaliyet göstermeleri engellenmelidir.*

** Bugün T.C. Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından sayılarının 5.000 (beşbin)'i bulduğu resmi raporlara girmiş olan ve her birisi kendi ölçeğinde "lokal halk inanç önderi" olan "tasavvufî ekoller"in temsilcileri ile temas noktaları bulunmalıdır. Bu halk önderlerinin önemli bir kısmının geleneksel olarak MHP çizgisi ile bir sorunu olmadığı bilinmektedir. Bu halk önderlerinden Cumhuriyet'in kuruluş yıllarındaki yaklaşımların bir benzeri sergilenerek ulusal birlik ve dayanışmanın güçlendirilmesi için yararlanılmalıdır.*

** MHP'nin özellikle akademik kadrosunun öncülüğü ile üniversite gençliğinin İslâm, Türk yurtları ve dünyanın içerisinde bulunduğu emperyalist yapılanma sürecinde teçhizatlanması için örgün ve yaygın eğitimin tüm yolları kullanılmalı ve ülkücü gençlik dinî konularda bilinçlendirilmelidir.*

** BBP'nin ayrıştırılması sürecinde dinî hassasiyet ekseninde bölünen Ülkücü kadroların MHP çatısı altındaki birlikteliğinin önemi, basının bu konudaki "suskunluk sansürü"nü aşacak şekilde Anadolu gezileri ve açık çağrılar ile bir kampanya haline getirilmelidir.*

** MHP'nin İslâmi duyarlılık noktasındaki Başbuğ Alparslan Türkeş'ten miras alınan net inançlara saygılı laiklik tavrı ise hiçbir komplekse girilmeden "kara propaganda yöntemleri"ne aldırmaksızın sergilenmelidir. Bu alanda ilahiyat camiasının saygın isimlerinin MHP geleneğine olan sıcak tavrı da gerekirse devreye konulmalıdır.*

Yapılması Gereken; Türkeş'in Yaptıklarıdır!

MHP'nin inançlı seçmen kitlesi ile ilişkisinin restorasyonu için nasıl bir yol izlemesi gerektiğinin ipuçları MHP geleneğinde fazlası ile mevcuttur. MHP'nin kurucu lideri Başbuğ Alparslan Türkeş'in siyaseten bile olsa maneviyat dünyasının önde gelen isimleri ile saygı ve muhabbet ekseninde bir ilişki oluşturup, hassasiyetle koruduğunun birçok kanıtı vardır. Türkeş'in vefatına yakın günlerde M. Zahid Kotku'yu hasta yatağında birkaç kez ziyaret edip helalleştiği cemaatin önde gelenleri tarafından dile getirilmektedir.

Nakşbendî geleneğinin ülkemizdeki anadamarlarından birisi olan İskenderpaşa Dergâhı'nın önde gelen isimlerinden birisi ve Samsun bölgesindeki yetkilisi Hacı Mustafa Bağışlayıcı 'tepeden tırnağa beyaz giysileri ile' Türkeş dönemi MHP kongrelerinin protokol tribününün vazgeçilmez bir konuğu idi. Bu satırların yazarı da bu tablonun onbinlerce canlı tanığından birisidir. Samsun'da bir ocak olarak tesis ettiği Kitabevi'nde kendisini ziyaret ederek bir çayını içtiğim bu Allah dostu, MHP'li kimliğinden hiçbir rahatsızlık duymayan bir örnek olarak yaşadı ve öylece vefat etti. MHP'ye düşen Nur camiası önderlerinden Kastamonulu Mehmed Feyzi (Pamukçu) Efendi gibi Alparslan Türkeş ile muhabbetini daima canlı tutmuş kanaat önderleri ile olan ilişkiyi örnek alarak bu tarzı güncellemek olmalıdır.

Son seçimlerde MHP Ankara Milletvekili seçilen ve yeni MHP Başkanlık Divanı'nda Genel Başkan Yardımcısı olarak görevlendirilen ilahiyat profesörü Mustafa Erdem başta olmak üzere ***"alnı secdeli"*** MHP yöneticilerinin İslâmî cemaatler ve giderek tek tek İslâmî hassasiyeti güçlü seçmenleri ile MHP arasına örülmeğe çalışılan -ve son seçim öncesindeki kaset skandallarının da katkısı ile- hayli yükseltilen psikolojik duvarların yıkılması gerekli duyarlılığı göstermesi beklenir. Bu yaklaşım sadece oy hesabı ile değil ülkemizin millî birlik ve beraberlik ortamına İslâm kardeşliğinin sağlayacağı yeri doldurulamaz katkı yönünden de dikkate alınması gereken önemde ve hassasiyettedir.

Lokal inanç önderi olan ve şaibeli ilişkilerden uzak İslâmî bir duyarlılığı paylaşmak için bir araya gelmekten başka bir maksadı olmayan sosyal gruplara belirlenerek nezaket ziyaretleri ile başlayan ve giderek karşılıklı güveni güçlendiren bir ilişkinin yeniden tesis edilmesi için çalışılmalıdır. Aksi halde cemaat öbekleri içerisinde bloklaştırılmış seçmen kitlelerine siyasî mesajları iletebilme ve sonuçta oylarını alabilme şansının temelli olarak yitirilmesi tehlikesi ile karşı karşıya kalınacaktır.

---

[1] Aksiyon dergisinde yayınlanan fitnebaz sorular ve saf ülkücünün cevapları şöyleydi:

- Ciltlerden birini Alparslan Türkeş"e ayırmışsınız. Türkeş'in pek bilinmeyen dini yaşantısından örnekler veriyorsunuz?

- Başbuğ$_r$ namazını kesinlikle ezan okunduğu vakit kılardı. İsterse yolda olsun. Namaz öncesi ve sonrasında üç beş dakika kadar pek kimse ile diyalog kurmaz, kendi ile başbaşa kalırdı. Namaz sırasında etrafta sessizlik isterdi. Tarikat İslâm'da haktır. O, ehli ile yapılan tarikatların hepsine hoşgörü ile baktı. Mesela Kastamonulu Mehmet Feyzi Efendi grubu vardı. Onlarla güzel diyalog içindeydi. Hala Kastamonu Alperenler Grubu her sene O'nun için etkinlikler düzenler. Bütün Anadolu'da İslâm'a güzel hizmetler yapan cemaat ve grupları ziyaret ederdi.

- Son zamanlarda Ülkü Ocakları'nın solla kurduğu Kızılelma Koalisyonu çok tartışılıyor. Başbuğ yaşasaydı nasıl karşılardı bu girişimleri?

Kızılelma Komisyonu'nu samimi bulmuyorum.

-Ben Kızılelma birlikteliğini doğru bulmuyorum. Materyalist, aşırı sol gruplarla birliktelik olmaz. Bu-

gün her yerde zulüm var diyen materyalist ve Maocu gruplar var. Bunlar her yerde zulüm var diyor ancak Doğu Türkistan"da olan biteni görmezlikten geliyor. Başbuğ memleketimizin birlik ve beraberliği için hep bir olmayı tavsiye ederdi. Ancak bugün birliktelik yapılan sol grupların samimi olduklarına inanmıyorum.

http://www.aksiyon.com.tr/aksiyon/haber-9680-34-basbugun-goremedigi-arastirma.html

[2] Zaman gazetesinde *Selçuk, Bahçeli ile gizli gizli görüşüyor"* arabaşlığı altında şunlar yazılmıştı:

"İlhan Selçuk, Nadir Nadi'nin ölümünden sonra yaptığı darbeyle Cumhuriyet'te tam anlamıyla 'tek adam saltanatı' kurdu. Kendi ideolojik çizgisini Cumhuriyet'e dikte etti. Önceleri daha çok Kemalizm ile Marksizm'in bir bulamacı olan İlhan Selçuk çizgisi, daha sonra açıkça milliyetçiliğe kaymaya başladı. Selçuk, Ziya Gökalp'in şiirlerinden yaptığı alıntılarla 'Yeni Turan' diye tarif etti bu çizgiyi. Bu amaçla, MHP lideri Devlet Bahçeli'yi de içine katan gizli kapaklı temaslarla 'Kızılelma Koalisyonu' ve Pantürkizm arayışlarına girdi (...) İlhan Selçuk, Kızılelma Koalisyonu' ideologluğuna soyunuyor. Bahçeli ile gizli-kapaklı görüşmeler yapabiliyordu.

http://www.zaman.com.tr/haber.do?haberno=234987&title=ilhan-selcuk-ilerici-subay-darbelerine-bel-bagliyordu&haberSayfa=1

[3] Kişisel gündelik hayatında yeri ne kadar olursa olsun İslâmi inançlar konusunda duyarlılığı bilinen ve bu duyarlılık Ertuğrul Özkök gibi 'dışarıdan kişiler'in bile gözünden kaçmayan ülkücü camiayı oldukça iyi tanıyan Mustafa İslâmoğlu'nun (Sami Hocaoğlu müstear ismini kullanmıştır) ülkücü taban üzerinde etkili olsun diye Yeni Şafak gazetesinde *"Karpuz"* başlıklı bir köşe yazısında yazdığı şu satırlar ibret vericidir:

Türkçü ve Marksist kesimlerin birbirine, göz kırpmaları bu noktada da kalmadı. Rüyada görsek hayra yormayacağımız bir şekilde Türkçü partinin mevcut başkanı partisinin kurultayına yönelik hazırladığı "Büyük Buluşma" adlı kitapta komünizmin fikir babası Marx'ı yüceltiyor, onu "büyük bir toplum ve tarih felsefecisi" olarak tebcil ve tezkiye ediyordu.

Aynı kitapta Hıristiyanlık ile ilgili de en az bu kadar yadırgatıcı sözler yer alıyordu. Türkçü camianın bir kanadı bu sözleri "Hıristiyanlık propagandası" olarak niteliyor ve bunu İslâm karşıtlarının "Bizi İslâm geri bıraktı" söylemine benzetiyordu.

http://yenisafak.com.tr/arsiv/2003/ekim/13/shocaoglu.html

[4] Bahçeli VATAN'a konuştu:"Bana Ebû Cehil denebilir mi ?..."

Vatan gazetesinden Deniz Güçer'in Din duygularının bu kadar ön plana çıkarıldığı bir seçim kampanyası olmadı galiba? Sorusuna verdiği cevap Bahçeli'nin bu konudaki rahatsızlığını açıkça göstermektedir:

"Sadece meydanlarda değil. Ev sohbetlerinde, cami avlularında MHP ve Genel Başkanı Devlet Bahçeli aleyhinde söylenen sözler utanç verici ifadelerdir. MHP'nin Genel Başkanı'na Ebû Cehil denebilir mi efendim? "Partinin başında bir Alparslan Türkeş yok bir Ebû Cehil var" diyorlar. Nasıl siyasi mücadele? Böyle şey olabilir mi? Türkiye'de inançlı her insan bu konuda kayıtsız kaldı. (...) Bazılarına karşı sertsiniz diyorlar da, onların Anadolu'daki propagandalarını bilirseniz yaptığımız, söylediklerimiz az. Cami avlusunda yaşlı-başlı inanmış insanlara kalkıp bunu söylüyorsunuz. Bu nasıl bir inançtır? Bunları sorgulayan yok."

http://haber.gazetevatan.com/Haber/386250/1/Gundem

1.5. Devlet Bahçeli ve "Cuma Namazı" Fitnesi

Cemaatin finansörü olduğu iddia edilen *Taraf* gazetesinin manşetine yerleştirdiği *"MHP'ye Operasyon"* haberinin alt başlığında planın bir aşaması şöyle deşifre edilmişti:"Bahçeli'nin dine ve ülkücülüğe uzak olduğu söylemi yayılacak."

Cep telefonumun bir sorunu için uğradığım işyerinde tasavvuf ehli genç bir arkadaşımın "Ya Hocam, Bahçeli'nin dinî konularda duyarsız olduğu söyleniyor. Hatta kendisine Cuma namazını kılması gerektiğini söyleyen parti imamını kovmuş. Bu doğru mu? Ne dersin?"sorusunun üzerinden hafta geçmeden atılan bu manşet nice zamandır yazmayı isteyip de hep ertelediğim bazı tanıklıklarımı yazmamı zorunlu hale getirdi.

***

Yıl 2006 idi; MHP TBMM dışında kalmıştı ve iktidar olma ihtimali ufukta bile gözükmediğinden MHP Genel Merkezi'nin 2004'de taşındığı görkemli binası çoğu zaman sessiz ve ıssız bir görüntü veriyordu. MHP lideri Dr. Devlet Bahçeli, makam odasına çekilip partinin ilk seçimlerde izleyeceği stratejiye ve Türk milliyetçiliğinin siyasi organizasyonunun geleceğine yönelik istişareler içerisindeydi. Kendilerini bir hekim arkadaşım ile ziyaret ederek beraber hazırladığımız "Örgüt Kültürü" ; "Öğrenen Organizasyon" ve "Ülkücü Toplam Kalite" gibi sosyal konuların "MHP örneği"nde nasıl uygulanacağına dair birkaç sunum yapmıştık.

Tam o günlerde ZAMAN gazetesinde Hasan Cemal'in yazdığı kitabında "Cumhuriyet Anıları"nı anlatırken yer verdiği ve özetle

"İlhan Selçuk, Bahçeli ile sürekli görüşüyor"anlamındaki sözlerinden hareketle MHP liderinin "solcularla istişare eden" , "dine uzak bir kişilik" olduğu ülkücü tabanda alttan alta işleniyordu. Cemaatin haftalık haber dergisi AKSİYON'da ise MHP'nin kurucu lideri Alparslan Türkeş'in ne kadar "dindar bir lider"olduğu, Türkeş sonrası MHP'nin giderek Türk-İslam Ülküsü'ne yabancılaştığı açıkça yazılmıştı. Bunun cemaat tabanında ve MHP kitlesi içerisinde yayılan vulgarize söylemi"Bahçeli'nin alnını secdeye koyduğunu gören yok" iftirası idi.

Tevafuk bu ya, Ankara İlahiyat'ın dekanı Prof. Dr. Beyza Bilgin'in bir ricası -yine İlahiyat Fakültesinde görev yapan bir profesör tarafından- Sn. Bahçeli'ye ulaştırılmak üzere bana iletildi. Sn. Bilgin, "İlahiyat Fakültesi Mescidi'ne Cuma namazına geldiği bir gün Sn. Bahçeli'ye makamında bir kahve ısmarlamak" istiyordu. Bahçeli'nin Cuma namazlarını o sıralarda Gazi Mahallesi'ndeki Cami'de kıldığını biliyordum. Demek ki, bazen de o zamanlar ikamet ettiği Tandoğan'daki evine yakın olan İlahiyat Fakültesi mescidini de Cuma namazı için tercih ediyordu. Bu küçük camilerde Cuma namazı kılmayı tercih etmesi, Bahçeli'nin dinî vecibeleri yerine getirirken reklam yapılmasından kaçınmak hassasiyeti idi.

Bir görüşmemizde İlahiyat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Beyza Bilgin'in ricasını Sn. Bahçeli'ye iletirken, aleyhindeki "dine uzak" söylentileriyle oluşturulan "gri propaganda"nın ülkücü gençler arasında yayılmaya çalışıldığını, MHP tabanının dindar kesiminin bu söylemlerden etkilenerek MHP'ye ve liderine yabancılaştırılmak istendiğini söyledim. Buna karşılık Bahçeli'nin "Ne yapalım, herkes herşeyi söyler" sözlerine yakın siyasi tarihten bir örnek ile yanıt verdim: "Biliyorsunuz Mesut Yılmaz'ın dinî pratiklere uzaklığını. Ama, Mustafa Taşar ile Halil Şıvgın onu adeta silah zoru ile Koca-

tepe Camii'ne Cuma namazına götürdüler. Siz de her ay en azından bir Cuma namazınızı Kocatepe Camii'nde kılmalısınız."

Bu teklifime Sn. Bahçeli, kollarını açarak "Doktor bey, şimdi Cuma namazımızın reklamını mı yapalım?" sorusu ile karşı çıktı. Konuyu sadece Sn. Bahçeli'ye iletmekle kalmadım; o zamanlar MHP MYK üyesi olan ilahiyatçı Prof. Dr. Abdurrahman Küçük'ten de bir yüzyüze görüşmemizde 'Bahçeli'yi arada bir Cuma namazını Kocatepe Camii'nde kılmaya ikna etmesi'ni talep ettim.

***

Bu görüşmemizden yaklaşık bir yıl sonra o zamanlar Yeniçağ gazetesinde yazan Sabahattin Önkibar'ın bir yazısı MHP tabanında bomba gibi patladı: "Bahçeli Cuma Namazına neden gelmedğini soran İmamı MHP'den Kovdu" (1 Ocak 2008, Yeniçağ)

Baştan aşağı yalan-yanlış bilgilerle dolu olan habere göre, MHP'nin yeni binasındaki görkemli mescidde Cuma günleri kılınan ve yüzlerce kişinin katıldığı Cuma namazı esnasında, Bahçeli 2. kattaki makam odasında oturuyor ve namaz için aşağıdaki mescide inmiyordu. Önkibar'ın iftirasına göre bunun ülkücüler arasında hoş karşılanmadığını söyleyen imam Mehmet Demirdelen, Bahçeli'nin makamından apar topar, sille tokat tartaklanarak çıkartılmış ve binaya ve teşkilatlara girmesi yasaklanmıştı.

Oysa MHP Genel Merkezi'nde Genel Başkan'ın çalışma düzenini azıcık olsun bilenler bilirdi ki, Sn. Bahçeli, Cuma günleri sessiz sedasız bir şekilde evinden Cuma namazını kılacağı küçük semt camiine gider, parti genel merkezine Cuma namazını dışarıda kıldıktan sonra gelirdi. MHP Genel Merkezi'nde Cuma namazı kılmak istememesinin nedeninin ise insanların kendisine görünebilmek için Cuma günleri MHP Genel Merkezi'ne yığılarak ibadetlerine riya karıştırmaları ihtimali idi.

Ayrıca yine bilenler bilirler ki, Cuma namazı sonrası el öpmek için kuyruğa girecek cemaatten kişilerin oluşturacağı izdiham da Sn. Bahçeli'nin asla hoşlanmayacağı bir durumdur.

[Bu noktada şu hususu da belirtmeliyim: Bahçeli'ye yönelik fiilî bir saldırıdan sonra (1986) tedbir için yakın koruması olarak, evinde görev alan bir akrabamın bana ilettiği bizatihi gözlemleri de, Sn. Bahçeli'nin bırakın Cuma namazına gitmemesini, namaz konusundaki hassasiyetine tanıklık ediyordu.]

Gerçekler bu şekilde olmasına rağmen Sabahattin Önkibar'ın yalan haberinin tesiri, aradan geçen 7 yıla rağmen bugüne ulaştı ve benim cep telefonu bayii olan -ve asla bir art niyeti olmayan tasavvuf ehli- genç arkadaşımın bana geçen hafta sorduğu soruya kadar dilden dile yayılarak geldi.

Benim ricam ve Abdurrahman Küçük'e ısmarladığım görev, Devlet Bahçeli'nin Kocatepe Camii'nde bir Cuma namazında görüntü vermesine yetmedi ama, 2011 seçim kampanyasını başlatmak için Kars'ın Ani harabelerindeki Fetih Mescidi'nde MHP'li bir grup ile birlikte kılınan Cuma namazı görüntüleri "Bahçeli'nin alnının secdeye değdiğini gören yok"iftirasını biraz olsun hafifletti.

Taraf gazetesinin Cuma günkü manşeti hakkında uyarılarımı paylaştığım bir MHP Başkanlık Divanı üyesine AKP'nin önümüzdeki seçim sürecinde sahada kullanması kuvvetle muhtemel olan Sabahattin Önkibar'ın yaydığı "Cuma namazı fitnesi"nin izalesi için birşeyler yapılmasını söylediğimde, "Sn. Genel Başkan bu işlerden hoşlanmaz ki, geçen yıl bastırdığımız MHP takviminin bir sayfasına Ani Harabelerindeki Cuma namazı görüntüsünü koymak istediğimizde ona bile karşı çıktı" diye yakındı.

Yine de birşeyler yapılmasının şart olduğunu; çünkü "Bahçeli'nin İslam ile ilişkisinin önümüzdeki seçim kampanyasının bir parçası" olacağının şimdiden anlaşıldığını söyledim. MHP Genel Merkezi'nin önemsediğim birkaç isminden birisi olan yönetici, "Koskoca MHP camiası bir Sabahattin Önkibar fitnesini engelleyemiyorsa biz ne yapalım?" deyince bu yazıyı yazmamın artık benim için farz-ı kifaye olduğunu düşündüm.

İşte bu düşünceyledir ki, neredeyse 10 yıldır sadece birkaç arkadaşım ile paylaştığım bu bildiklerimi kamuoyu ile paylaştım.

Sn. MHP lideri Devlet Bahçeli'nin bu kadarına bile rıza göstermeyeceğini bile bile…

Ne yapalım "Fitne adamı öldürmekten beterdir" diyen Rabbimizin hatırı en üstündür.

---

[1] Bu yazımda bahsedilen kişilerden sadece birkaç tanesinin ismini verdim. Diğer kişilerden isminin yayınlanmasında sakınca görmeyenlerin isimlerini de bilahere vermeyi düşünüyorum.

[2] Bu yazı ilk kez 1 Eylül 2011 tarihinde yayınlanmıştır.

1.6. "MHP Apo'yu astırmadı" mı?!..

-12 Ocak 2000 tarihli İdam Zirvesindeki
Ölüm Tehditlerini Türk Milliyetçileri Biliyor mu?-

Teorik ağırlıklı yazılar ardından aradan geçen 16 yıla rağmen hâlâ gündemde tutulan MHP ve İdam tartışmasına dair bazı konuları kaleme almak istiyorum. gündeme dönmek istiyorum. 22 Şubat 2012 tarihli Yeni Şafak gazetesinde durup dururken manşetten verilen bir haber dikkat çekici idi: "ANASOL-M de İmralı ile görüştü." Habere göre MHP'nin ortağı olduğu ANASOL-M Hükümeti döneminde de devlet görevlilerinin teröristbaşı ile görüşmeler yaptığı ortaya çıkmıştı ve devlet görevlilerinin görüşme sonrası teröristbaşının el yazılı notlarını, MHP'li bakanlarla da paylaştığı iddia ediliyordu.

Bu haber beni oldukça düşündürdü. Daha birkaç ay önce 6 Temmuz 2011 günü İmralı'dan Kandil'e taşınan 'el yazısı mesajlar'ın ortaya dökülmesi ile telaşlanan çevrelerin yeni bir dezenformasyon çalışması ile karşı karşıya idik. Bu çerçevede teröristbaşının idamının infazının ertelenmesine karar verilen zirve ile ilgili tartışmaları hatırladım.

İmralı'da keyif süren teröristbaşının idam cezasının infazının, MHP'nin koalisyon ortağı hükümet tarafından ertelenmesi konusu, siyaset gündemimizde yerini koruyan, zaman zaman ısıtılan klasik tartışmalardan birisidir. Bugünkü -22 Şubat 2012 tarihli- Yeni Şafak gazetesinde manşetten verilen yukarıda özetlediğim haber, konunun -bugüne kadar hep yapıldığı gibi-, her MHP zora düşürülmek istendiğinde, gündeme getirileceğinin yeni bir kanıtı oldu.

Meşhur İdam Zirvesi

12 Ocak 2000 günü Başbakanlık Binası'nın ikinci katında DSP Genel Başkanı Bülent Ecevit (Başbakan), MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli (Başbakan Yardımcısı), ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz (Başbakan Yardımcısı), Devlet Bakanı Cumhur Ersümer (ANAP), Hüsamettin Özkan (Başbakan Yardımcısı-DSP), Dışişleri Bakanı İsmail Cem (DSP), Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk (DSP), Sanayi ve Ticaret Bakanı Ahmet Kenan Tanrıkulu (MHP) ve Devlet Bakanı Mehmet Ali İrtemçelik (ANAP) katılım ile yapılan ve "Teröristbaşının idam cezası dosyası" konulu zirve, aradan geçen 12 yıla rağmen hâlâ tartışılmağa devam ediliyor. Zirve öncesi, dönemin -elliyedinci- koalisyon hükümetini oluşturan partiler büyük bir görüş ayrılığına düşmüşlerdi. DSP ve ANAP'a göre, 'dosya başbakanlıkta bekletilmeliydi'. MHP ise dosyanın bir an önce Meclis'e gönderilmesi için bastırıyordu. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) idamın infaz sürecinin işletilmemesi yönünde karar alması, dosyanın durumunu tartışmalı hale getirmişti.[1]

Bazıları, bu zirvede alınan karar ve imzalanan protokol üzerinden, MHP ve lideri Devlet Bahçeli'ye vurma alışkanlığını sürdürmektedirler. İşin ilginç olan yönü, MHP ve Bahçeli'ye bu zirve üzerinden vurmak isteyenlerin AKP'den BDP'ye siyasetin benzemezlerinden ile ülkücü hareketin siyasi geleceği ile ilgili şahsî hırsları olan bir kısım insana kadar geniş bir yelpaze oluşturmaları.

Sözü edilen zirveye katılan önemli isimlerden Bülent Ecevit ve İsmail Cem'in ölmeleri yanında; bugün o zirvedeki -Devlet Bahçeli ve MHP İzmir Milletvekili Kenan Tanrıkulu dışında- tüm siyasî aktörlerin siyaset sahnesinden düşmüş olmaları, konuyu giderek

bilinmezliğe sürüklüyor. Zirvede imzalanan ve altında üç liderin imzası olan tutanağın fotokopisi, seçim meydanlarında elden ele dolaşacak kadar ortalığa düşmüşken; saatlerce süren zirvede yaşananlar konusunda hâlâ bilinmeyenlerin bilinenlerden az olması dikkat çekicidir.

Zirveye katılan isimlerden Başbakan yardımcısı Hüsamettin Özkan ile eski MİT müsteşarı Şenkal Atasagun'un basına yansıyan sınırlı açıklamaları, olayı kendi açılarından yansıtması yönü ile, gerçeğin sadece bazı kısımlarını ele veriyor.

'Abdullah Öcalan'ın idam cezasının infazının askıya alınması' ile sonuçlanan 12 Ocak 2000'deki tarihî zirveye MHP adına katılan iki isim olan, Devlet Bahçeli ve Kenan Tanrıkulu'nun bu konuda, kamuoyuna bugüne kadar ayrıntılı bir açıklama yapmamış olmaları, konunun MHP için bir yıpratma unsuru olmasının önemli bir nedenidir.

Hüsamettin Özkan'ın Ele Verdikleri

Zirveye DSP adına Ecevit ile birlikte katılan Başbakan Yardımcısı Hüsamettin Özkan'ın, 2006 yılında Aksiyon dergisine verdiği röportajda, "Devlet Bahçeli'yi Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) raporları sayesinde ikna ettik." demesi, MHP lideri Bahçeli'nin şahsında, Türk milliyetçilerini tek başına bırakan 'siyaset esnafı-bürokratik elit ittifakı' konusunda bazı gerçekleri ele vermektedir.[2]

Bu tesbitlerden sonra konunun zirvedeki seyrini, -muhtemelen Hüsamettin Özkan'ın anlatımına dayandıran- Aksiyon muhabiri Zekâi Özçınar'ın, -her şeyin Devlet Bahçeli'yi idamın ertelenmesi fikrine ikna etmek üzere kurgulandığını açıkça gösteren- satırlarına bırakalım:

"…İlk sözü, Başbakan Bülent Ecevit aldı. Uzun bir sunuş yaptı. İdam dosyasının neden Başbakanlık'ta bekletilmesi yani infazın ertelenmesi gerektiğini anlattı. Gerekçelerini, 'devletin hassas kurumlarının' kendisine sunduğu çalışmalara dayanarak sıraladı ve sözü öncelikle Dışişleri Bakanlığı'nın Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) 30 Kasım 1999 tarihli ve Öcalan'ın başvurusunun incelenmesi tamamlanıncaya kadar infaz sürecinin işletilmemesini talep eden ihtiyati tedbir kararı ile ilgili raporuna getirdi. Rapor, AİHM kararına uyulmasının zorunlu olduğu ana fikrini içeriyordu."

Tanıkların anlatımına göre Ecevit: "Bu noktaya kadar, hep uyumlu çalıştık, birlikte, kararlar aldık. Burada da uyum gösterelim. Dosyanın, AİHM karar verinceye kadar Başbakanlık'ta bekletilmesi doğru olur." demişti.

Dışişleri Bakanı İsmail Cem, "Türkiye'nin altına imza attığı uluslararası sözleşmelere uyması, verdiği sözleri yerine getirmesi bunu gerektiriyor. İdamın kaldırılacağına dair sözleşmeyi imzaladık." sözleri ile Ecevit'in çekincesini desteklediğini ortaya koyar ve -aslına bakılırsa-, o çekincenin oluşturulmasındaki katkısını ortaya serer.

Dışişleri kökenli ANAP'ın Devlet Bakanı Mehmet Ali İrtemçelik: "İdam kararı için yürütmeyi durdurma kararının muhatabı hükümettir. Dosyanın buna rağmen TBMM'ye havale edilmesi, devletin taahhüdünü yerine getirmemesi sayılır. AB süreci sıkıntıya girer. AİHM kararını bekleyelim. Dosyayı da şartlı bekletelim. İdamın kaldırılması gibi eş zamanlı diğer tedbirlerle değerlendirelim." sözleri ile idam karşıtı olarak safını belli eder.

İsmail Cem'in görüşü klasik hariciye korkaklığını yansıtır: "Bu konuda, devlet politikası olmalı. İdama dış dünya nasıl bakar? Anlatamayız. İyi düşünmeliyiz. AB üyeliğimiz zora girer. Dışlanma sürecine gireriz. İzole oluruz. Kenarda, köşede bırakılırız. AİHM'den çıkacak neticeye kadar dondurulsun. İnfaz edilmemesi için her tedbirin alınması lazım."

DSP'nin Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk: "Olaya hukuki yönden bakılsın; AİHM'nin kararı yönünde dosyanın Başbakanlık'ta bekletilmesi gerekiyor." sözleri ile 'zaman oynayan kararsız politikacı' rolüne yatar.

Hüsamettin Özkan: "Dosya TBMM'ye gönderilirse, şu prosedür işleyecek. Dosyayı önce, Adalet ve Anayasa karma komisyonu görüşecek. Sonra genel kurulda oylama yapılacak." sözleri ile malumu ilâm eder.

Mesut Yılmaz: "Hükümet başarılı gidiyor. Konunun iki boyutu var. Hukuki yönü bizim işimiz. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi çerçevesinde taahhütlerimiz var. AİHM'nin ihtiyati tedbir kararına uymalıyız. Dosya, burada beklesin. Siyasi boyutunda ise mevki, biz olmayalım. MGK kararı gibi çıksın. Başka bir gündemle bu konuyu müzakere edelim. MGK, infazla ilgili hiçbir görüşme ve değerlendirme yapmadı. Bu eksiklik." diyerek idamın infazının gündeme gelmesini engellemek ister.

Sonunda Ecevit, bakanlarının dile getirdiği bu mazeretler yığınağından aldığı güçle, nihai kararını açıklar: "İç ve dış konular birbirine girmiş. Ulusal hukuk ile uluslararası hukuk iç içe girmiş. Uluslararası hukuku göz ardı edemeyiz. Bekletelim başbakanlıkta. Hem ben, insan olarak, ilkesel olarak idam cezasına karşıyım."

Devlet Bahçeli'nin Direnci Nasıl Aşılacak?

Bütün bu çabaların Devlet Bahçeli'nin 'idam dosyasının rafa kaldırılması'na itirazının ortadan kaldırılmasına yönelik olduğu açıktır.

Bahçeli: "AİHM'nin ara kararı çok boyutlu olarak ele alınmalı. İç hukuk açısından, Anayasa'nın 87. maddesi açık. Dosya Başbakanlık'ta tutulamaz. Yargı kararlarının geciktirilemeyeceği ilkesi ortada. Bu bekletme, Anayasa ihlali anlamına da gelebilir. Konu, Başbakanlığa inisiyatif bırakmıyor. Başbakanlık, sevk makamıdır. O zaman diğer idam dosyaları neden sevk edildi. Biz adam asma meraklısı değiliz. Ama bir yargı kararı var ve bu hukuki karara uymak zorundayız. Hukuki süreci başlatmak durumundayız. "Bu devlet Apo'yu asamaz" izlenimi oluşmamalı. Meclis'e gönderelim. Diğer idam dosyalarına ne prosedür uyguluyorsa, buna da öyle baksın. 52 dosya, olur 53. Sevk edip, ne karar verirse versin Meclis kararına saygı duyalım. Terör suçları hariç, idamın kaldırılmasına da o zaman bakarız. Dosyanın gönderilmesi ile idamın kaldırılmasını eş zamanlı yapalım. İdam yaftası da, bu adamın üzerinde kalsın." demiştir.

Ecevit'i Korkutan MİT 'Duyum'ları

Bahçeli'nin bu sözlerinden telaşa kapılan Başbakan Bülent Ecevit: "Meclis'e gönderdiğimizde, ya diğer dosyalar arasından o dosya çekilip ele alınırsa? Ne olur o zaman?" sözleri ile bilinçaltına yerleştirilen korkuyu ele verir.

Ecevit, ülkenin kaderini değiştiren korkusunun kaynağı olan 'idam infaz edilirse olacaklar' konulu MİT raporunu gündeme ge-

tirir: "PKK'nın stratejisini bekleyip görelim. Öcalan'ın siyasi olarak nasıl kullanılacağı üzerinde durulmalı. İdam süreci uzatılırken, koz olarak kullanılıp kullanılamayacağı düşünülmeli. MİT'in duyumlarına göre, infazın gerçekleşmesi durumunda PKK eylemleri artacak. Ülkeyi kan gölüne döndürecek bir süreç sözkonusu olabilir." der.

Başbakan Bülent Ecevit, sözün bu noktasında kendi kulağına fısıldanan bir şantajı da dile getirir: "MHP'li bakanlar, milletvekilleri ve teşkilatlarına saldırı olacağı duyumları varmış. MİT, bana böyle bir şey söyledi."

Bu sözlerin Bahçeli başta olmak üzere tüm MHP'lilere yönelik bir tehdit olduğu ortadadır. Devlet Bahçeli, -üstü kapalı bile olmayan ve başta bizzat kendisini ilgilendiren- bu tehdidi, Gün Sazak'ın şehid edilmesini hatırlayarak "MHP ilk kez bakan cenazesi kaldıracak değildir.[3] Binlerce şehidimizi unutmadık." düşüncesi ile aşarak, ısrarını sürdürür. MİT kaynaklı olduğu iddia edilen tehditlere aldırmayacaklarını şu sözlerle ortaya koyar: "Hukuki süreci başlatmak durumundayız. Ardından, yeni bir hamle ve eylem yapmalıyız. MİT'in kullanma meselesine gelince, ona da dosyayı Meclis'e sevk ettikten sonra bakarız. Şartı biz koşalım. Türkiye olarak şart koşacak yerde şart koşulacak olmayalım. Rapordan, duyumlardan bahsediliyor. Rapor dediğiniz ne? Bir rapor mu var? Bu raporları verenler, raporunun arkasında dursun. Öyle duyumlara sahipsen, MİT olarak tedbir alacaksın. Eğer, tehditler varsa, devlet bunları engellemek içindir. Duyumlar karşısında bir şey yapılmaması acziyet değil mi?"

Bu sırada, zirveye egemen olan havanın idam cezasının infazına doğru gittiğini görerek telaşlanan Mesut Yılmaz, kendisine özel-

likle servis edilen bilgileri ileri sürerek devreye girer ve konunun uluslararası -ya da okyanus ötesi- boyutuna ışık tutacak nitelikte bir başka tehdidi gündeme getirir: "Eğer idam infaz edilecek olursa, ülkenin bazı merkezlerinde başlaması muhtemel olan 'ayaklanma'larda "dost ve müttefik(?)' olarak tanımlanan ülke, tarafsız kalabileceğini, istihbarat örgütleri aracılığı ile ima etmiştir."

Bunun diplomatik dilden günlük dile tercümesi, 'idam sonrasında ülkede başlayacak/başlatılacak bir Kürt ayaklanmasının dış güçler (bu dış gücün bayrağını görmek için son süreçte İslam coğrafyasında yaşananlara bakınız) tarafından destekleneceği'dir. Tanıklarının ifadesine göre zirvede bu ihtimal dillendirildiğinde, paniğe kapılan Ecevit'in rengi kapkara kesilmiş, eli-ayağı birbirine dolanmıştır.

İşte bu noktadan itibaren, teröristbaşının idamının infazı çıkmaza girmiştir. Ecevit'in bu paniği Kıbrıs harekâtı sırasında, ülkemize ambargo uygulayıp iç kargaşayı körükleyen ABD ile yaşadığı tecrübeler ile ilgili olsa gerektir.

Bir başka açıdan ise, o sıralarda T.C. Başbakanlık makamında oturan Bülent Ecevit'in sağlık durumu, kaderin 'bu ülke'ye bir oyunu olarak kabul edilebilir.

Bahçeli'nin Ecevit'i Susturan Sorusu: "Bir Ülkeye Verilmiş Söz mü Var?"

MHP lideri Devlet Bahçeli, sözün bu noktasında, Yılmaz'ın dile getridiği şantajın etkisi ile eli-ayağı titreyen Ecevit'e dönerek, "Devlet olarak, başka bir ülkeye bu kişiyle ilgili taahhüdümüz var mı?" diye sorar. Gündemdeki konuların ağırlığı nedeniyle, neredeyse bilincini yitirecek derecede telaşlanmış olan Ecevit, bu soruya cevap veremez.

Sözlerini kararlılıkla sürdüren Bahçeli: "Dosya, TBMM'ye gönderilmezse, MHP olarak hükümetten çekilelim. Koltuk sevdalısı değiliz. Söz verdik, kararlıyız. Bekletilmesinde ısrar edilirse hükümetten çekiliriz. Siz devam edersiniz. Daha önce de kendi aranızda hükümet oldunuz. İdam konusunda da uyumlusunuz. Biz dışardan destek verir, Türkiye'yi hükümetsiz bırakmayız. Buyurun, biz yokuz."

Bu sözlerinden sonra Bahçeli, ani bir hareketle önündeki dosyaları alıp, Ecevit ve Yılmaz'ın şaşkın bakışları arasında toplantı odasını terk edip makam odasına geçer. Koalisyonun bitmesi an meselesidir. Başbakan'ın yakın koruması gibi çalıştığı ifade edilen Hüsamettin Özkan, "Makamınıza alayım efendim." diyerek beti-benzi atan Başbakan Bülent Ecevit'i dışarı çıkartır.

Odasına çekilen Bahçeli, Mesut Yılmaz ile baş başa uzun bir görüşme yapar. O günü yaşayanlara göre, MİT müsteşarı Şenkal Atasagun ile yakın bir ilişkisi olan Mesut Yılmaz, o sırada Başbakanlık binasında bulunan Atasagun'a teyid ettirerek Bahçeli'ye istihbarat raporlarının ciddiyetini anlatır ve MHP'ye yönelik tehditleri, iç savaş tehdidini dikkate almasını rica edip idam dosyasının TBMM'ye sevkinin ertelenmesi ricasını tekrarlar. Ardından da, Bahçeli'ye: "Erteleme sürecinde, PKK eylemleri sürerse dosyanın Meclis'e gönderilmesi konusunda sizinle aynı yönde oy kullanacağım." sözünü verir.

Bahçeli, Yılmaz'ın bu sözlü garantisine koalisyon ortağı DSP'nin de katılması ve taahhüdün yazılı hale getirilmesini ister. Bu kez metninin yazımında tartışmalar baş gösterir. Bülent Ecevit'in kaleme aldığı kamuoyuna yapılacak açıklama metni, üç kez Bahçeli'nin önüne gelir. Bahçeli, her defasında bazı bölümleri çize-

rek geri gönderir. Metne "PKK'nın, dosyayı bekletme kararını Türkiye aleyhinde kullanması durumunda infaz sürecine derhal geçilecek." ibaresinin eklenmesiyle, tam yedi buçuk saat süren idam zirvesi maratonu noktalanır ve koalisyon hükûmeti dağılmaktan kurtulur.

İdam zirvesinin kaderini belirleyen istihbaratların kaynağı olan MİT müsteşarı Şenkal Atasagun'un emekliliğinden sonra Milliyet gazetesine verdiği röportaj da, zirveden altı yıl sonra Aksiyon dergisinde Başbakan Yardımcısı Hüsamettin Özkan'ın ağzından -ismi verilmeden- anlatılan bu açıklamaları destekler mahiyettedir.

Devlet Arşivinde Tozlanan Tarihî Karar

Zirvede alınan ve Başbakan Bülent Ecevit tarafından kamuoyuna açıklanan tarihî karar şöyleydi: *"Koalisyonu oluşturan DSP, MHP ve ANAP'ın genel başkanları, bugün Başbakanlık'ta yaptıkları toplantıda, AİHM'nin terörist başı Abdullah Öcalan hakkındaki kesinleşmiş idam cezasının infazının bir süre ertelenmesine ilişkin ihtiyati tedbir kararını ayrıntıları ile değerlendirmişlerdir. Bilindiği gibi Türkiye'nin de yargı yetkisini kabul etmiş olduğu AİHM'nin Türk yargısınca verilmiş kararları değiştirmesi hiçbir şekilde söz konusu değildir. Anayasamızdan ve uluslararası taahhütlerimizden kaynaklanan süreç tamamlandığında, dosya gereği için ivedilikle TBMM'ye gönderilecektir. Genel başkanlar, hukuka saygı içinde aldıkları bu kararın, terör örgütü ve yandaşı çevrelerce milleti ve devleti ile Türkiye'nin yüksek menfaatleri aleyhine kullanılmak istendiğinin değerlendirilmesi halinde, erteleme süreci kesilerek infaz sürecine derhal geçilmesi hususunda görüş birliğine varmışlardır."*

Bugün bile seçim kampanyaları sırasında fotokopisi çoğaltılarak elden ele dolaştırılan ve altındaki "Devlet Bahçeli" imzası "teröristbaşının kurtuluş fermanının tuğrası" gibi takdim edilen bu belgeyi görmeyen kalmadı herhalde…

O Zirvede Yaşananlar Mutlaka Yazılmalı, Gerçekler Günyüzü Görmeli

Bugün MHP lideri Bahçeli'yi, Türk milliyetçiliği aleyhdarlarının korosuna katılarak milliyeçilik adına suçlayanlar, bu gerçeklerin ne kadarının farkındadırlar. Doğrusu araştırılmalı.

Bahçeli'nin bu konuda –varsa- tek hatası, zirvede dile getirdiği "koalisyon hükûmetini o gün bitirme" kararını hızla verip, Türk milletine gerçekleri olduğu gibi açıklamaması olabilir. Bu açıklama yapılıp hükümetin düşmesi ile ortaya çıkması mukadder olan krizin ülkede yol açacağı kaosun, ülkeye faturasının ne olacağını kestirebilmek, -aradan geçen 12 yıldan sonra, bugün bile- o kadar kolay hesap edilecek bir husus değildir.

Türk milliyetçileri ve MHP aleyhine sürekli olarak işlenen bu konunun MHP cephesinden görünümünü yazmak -Bahçeli'nin izni ile zirveye katılan zamanın Sanayi ve Ticaret Bakanı, bugünün MHP İzmir milletvekili- Kenan Tanrıkulu'nun tarihe karşı bir borcudur.

Zirvenin kendi açılarından görünümü, Hüsamettin Özkan ve Şenkal Atasagun tarafından zaten dile getirilmişken susmak, artık iyice anlamsızlaşmıştır. Bu, aynı zamanda, -hemen hergün- bu konuda Türk Milliyetçiliği karşıtlarının soru ve tacizlerine maruz kalan ülkücülerin beklentisi ve hakkıdır.

Devletin kozmik odalarına girildiği, Genelkurmay e. Başkanı'nın “terör örgütü yönetmek” ile suçlandığı süreçlerin içerisinden geçerken; bu yazıda yazılanların ‘devletin alî menfaatleri'ne halel getireceği düşüncesinde olanlara benim de bir sorum olacak:

Yakın gelecekte, ‘alî menfaatlerinin korunması için’ özen gösterilmesi gereken bir devletin elde kalacağından emin misiniz?

---

[1] Zekai Özçınar, Öcalan zirvesinin perde arkası, Aksiyon Dergisi, 8 Mayıs 2006.

[2] Yazıda yer verilen dönemin Başbakanı Ecevit ve bakanlarının sözleri dergide yer alan ve tekzib edilmeyen haberden alınmıştır. Bu yazıda nakledilen sözleri reddetmek isteyenler, ilgili yazı ile, verdiğim metinleri karşılaştırmadan komplo teorileri üretmeğe kalkmasın. Ayrıntılar için bkz: Özçınar, 8 Mayıs 2006.

[3] Bu kitapta kendisi ile ilgili bir yazıma da yer verdiğim MHP'nin Gümrük ve Tekel Bakanı, Gün Sazak, 27 Mayıs 1980 günü evinin önünde uğradığı silahlı saldırıda, komünist militanlar eliyle şehadet mertebesine ulaşmıştı. Allah makamını yüceltsin.

İKİNCİ BÖLÜM

DOKTRİNER
TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ

2.1. Milliyetçi Harekette Düşünce–Eylem Dengesi

-Ülkücü Hareketin Tekâmül Sürecinin İlk Günlerinden Bir Analiz-

Yazımın başlığını belirlerken Orhan Türköz'ün tam 43 yıl önce yayınlanmış olan "Türk Milliyetçiliğinde Hareket-Fikir Dengesi" yazısından esinlendim. Ülkünet.com arşivine yüklenen Devlet/Töre dergisinin arşivinde dolaşırken rastladığım bu yazıdan yola çıkarak, Ülkücü hareketin kırk yıllık birikiminden hiç haberi olmadan milliyetçi hareketin siyaset planındaki tek temsilcisi MHP yönetimini eleştiri bombardımanına tutmağa kalkan yeni yetme ülkücülere haftada -hiç değilse- bir saatlerini ülkünet.com arşivindeki muazzam bilgi birikiminden yararlanmağa ayırmalarını öneriyorum.

Bunu yaptıkları takdirde, Alparslan Türkeş'ten Dündar Taşer'e hareketin kurucu kadrolarının Devlet Bahçeli'den Erol Güngör'e, milliyetçi harekete emek verenlerin neleri düşünüp tartıştıklarını görecekler ve ülkücü hareketin geçmişine saygıları artarken geleceğine ilişkin umutları da yükselecektir.

İşte bu düşüncelerle, Türk milliyetçiliğinin yakın tarihindeki bir tartışmayı hem güncellemek hem de tarihî bir yazıdan hareketle ülkücü harekette dillendirilmese bile hep gündemde olan düşünce/eylem ilişkisini bir adım öteye taşımak istiyorum.

Fikir Sisteminin Etkin Bir Aksiyona Dönüştürülmesi

Türköz, bu yazısında Türk Milliyetçiliği'nin fikir altyapısı tam teşekkül etmeden siyasî aksiyon haline gelişinin yol açtığı tartışmalara ışık tutmak istediği yazısında[1], somut bazı durumları da örnek vererek özetle şunları dile getiriyor:

"Fikir sistemleri ve doktrinler insanoğlunun kafasında, önce birbiriyle irtibatı olmadan teşekkül eder. Şartların tahriki ve zamanın seyri içinde süratle çoğalan unsurlar, birbirine yaklaşıp temasa geçer ve irtibatlanırlar. Başlangıçta bu irtibatlar bütün unsurlara şamil olmadığı gibi belirli bir kuvvet ve keskinliğe de sahip değildir. Zamanla; sahaya yeni elemanların da katılması ile rabıtalar hem bütün ünitelere yayılır, hem de kuvvet kazanıp bariz bir şekle kavuşarak birbiriyle irtibatsız elemanlar, bir sistem olma haysiyetine ulaşır. Ondan sonradır ki, fikir planından tamamıyla hareket planına geçilir.

Burada üzerinde durulması gereken en önemli husus şudur: Basit fikir elemanlarının teşekkülünün, birbirine yaklaşıp temayül, kaynaşıp sistem haline gelmesinin, uzunca bir zaman aldığı; sistemleşmenin bazı özel sahalarda daha çabuk ve bariz; diğer bazı sahada yavaş cereyan ettiği hesaba katıldığı takdirde; fikirlerin hareket haline geçmesi için, sistemin tamamen teşekkülünü mü beklemeliyiz? Yoksa bir taraftan fikir plânında sistem tamamlanırken bir taraftan da sistem içinde sarahat kazanmış üniteler hareket planına intikal ettirilmeli midir?"

Türköz, bu soruya yanıt ararken zaman ve etkili hale gelme faktörlerinin bir arada değerlendirilmesi gerektiği kanaatindedir:

"Hareketin gayesi müessir olmaktır. Müessiriyet sadece kuvvete değil, kuvvetin zaman için de dağılımına, yani güce bağlıdır. (...)

Bir fikir sisteminin harekete geçebilmesi için belirli bir tekâmül seviyesine erişip muayyen bir kuvvet kazanması ne kadar önemli ise, aynı fikir sisteminin, edindiği kuvvet ne olursa olsun belirli bir zaman ve mekân aralığına (belirli bir muhite) teksif edilip müessiriyete ulaştırılması da o kadar önemlidir. Bunun pratik neticesi de biriken potansiyelin ve sağlanan kuvvetin azlığının harekete geçmeye değil, hareketi sınırlandırmaya mazeret teşkil edebileceğidir. (...)

Harekete geçmekte geç kalmanın, teoriyi mükemmel bir şekilde oluşturduktan sonra eyleme geçmeyi beklemenin çoğu zaman hiçbir işe yaramayacağını, zamanın bütün planları boşa çıkartabileceğini anlatmak isteyen Türköz; bazı güzel çıkarımlar yapar: "Bir düşman ordusuna karşı savaşmak için ordu plânlarının hazırlanmasını beklemek yerine, teşekkül edecek ilk mangaya katılmak üzere silâhı kapıp dağa çıkmak ilk mangayı da bir takımın, takımı bölüğün, ilâhir... İçinde yer alacak şekilde tanzim etmek nazariyeye aykırı olmadığı kadar, pratiğe de yatkın olan bir davranıştır. Akıllı bostancı kavunları aynı anda hasat etmek için mahsulün yarısını çürüten değil, yılsonunda en çok bostan kaldırandır. Düşen her yağmur damlasının görevi bir diğer damlayla buluşmak için yola çıkmak ve nehre ulaşmaktır. Yoksa etrafında bir nehir teşekkül edene kadar beklemek değil..."

Türköz Türk Milliyetçiliği tarihinde düşünce/eylem ilişkisini çok sade bir dille anlattığı yazısının sonunda kendi öngördüğü prensipleri şu şekilde özetler:

1. Türk milliyetçiliğinde her fikir, derhal tatbikatın mihengine vurulmalı, fikir ve hareket uygun bir terkip içinde aynı yerde, aynı anda birlikte bulunmalıdır.

2. Hareket sürekli ve etkin olamıyorsa, kesintili fakat etkin olmayan hareket bir israftır; Türk milliyetçiliğine faydası yoktur.

3. Etkinlik kazanmanın asli ve ideal yolu kuvveti arttırmaktır.

4. Kuvvet arttırılana kadar saha (zaman ve mekân itibarıyla) sınırlandırılmalı ve kuvvetler bir alanda yoğunlaştırılmalıdır.

5. Ancak sahanın daha da küçültülmesinin münasip olmadığı hallerde kuvvet etkin doza ulaşana kadar beklemek zaruret halini alabilir.

"Akıllı Düşünene Kadar, Deli Dağdan Aşar"

Ülkemizin karşı karşıya olduğu tehlikeler konusunda hassasiyet sahibi olan Türk Milliyetçileri, herhangi bir fikir/söylem/eylem konusu olan her konuda -bölücülük karşısındaki durumu değerlendirirken bile-, bu analizden faydalanabilir. Meselâ, MHP'nin yapılacak ilk kurultayında genel merkezde yeni bir yapılanmayı hedeflediklerini söyledikleri halde ortaya hiçbir proje/tasarım koyamayanlar, mevcut MHP yönetiminin bölücülük konusundaki 'direnç'inin ülke için ne kadar önemli olduğunun farkındalar mı acaba? "Hayalî" bir güçlü parti yönetimi oluşturup, "hayalî" bir iktidara gelip, en mükemmel "hayâlî" birlikleri kurup terörist örgüt kaynağında yok edilene kadar bugün sürdürülen silahlı mücadele sürdürülmediği takdirde bölücü eylemliliğin ülkeyi nereye sürükleyebileceğini kestirebilecek olan herhangi bir "genel merkez muhalifi" var mıdır dersiniz?

Ya da bugün MHP'nin tepe noktasında bir başka isim –meselâ, genel başkanlık için ısınma turları yaptığı iddia edilen isimlerden birisi- olsa idi, bu direnç nasıl bir eşiğe, hangi aşılabilir noktaya düşerdi, hangi akçeli dosyalar kimin önüne konularak Türk milliyetçiliğinin siyasi kadrosunun millî direnci hangi ihmal edilebilir mertebeye düşürülürdü? Bu sorulara samimiyetle yanıt vermek, "Nereden buldun?" sorusuna verecek yanıtı olmayanlar için oldukça zor olsa bile, son seçim öncesinde Türk milliyetçilerine karşı organize edilen, MHP'yi TBMM dışında bırakmaya yönelik tezgâhı,

-arkasındaki isimleri bilmese de- sadece kenardan izleyenler için bile çok kolaydır.

Siyasetin kaygan zemininde, Devlet Bahçeli liderliğindeki MHP'nin sergilediği "sağlam duruş"un, bu sağlam duruşu sergileyen MHP'nin Türk siyasetindeki etkinliğinin sıfırlanması halinde ülkenin istikbalinin sürükleneceği badireleri görmeyen bir siyasetin Türk milliyetçiliğinin 40 yıllık birikimine ihanet olacağını gösteren Orhan Türköz'ün yazısı bile tek başına çok önemlidir. Akademik çene çalmalarla, kalem oynatmalarla zaman geçirirken ülkenin altının oyulduğunun farkında olmayanların, en göz kamaştırıcı bir projeyi inşa etme çabası içerisinde olduklarını iddia etmelerinin iş işten geçtikten sonra hiç anlam ve önemi kalmayacaktır.

'Pozitif Ülkücülük' Adına İlk Yapılması Gereken

'Pozitif Ülkücülük' adına yapılması gerekeni bir cümle ile özetlemek gerekirse, siyaset planında hayalî projeler ardından koşmak yerine, kurumlaşmış yapısı ile dimdik ayakta olan MHP'nin fonksiyonel hale getirilmesi için her ülkücü elinden gelen çabayı göstermeli ve ülkücü hareketin toplam kalitesinin yükseltilmesine katkıda bulunmalıdır.

Toplam kalitenin yükseltilmesi gibi bir hedefi olan bir ülkücü ise önce kendi kendisine dönüp bakmalı ve ayna karşısına geçerek kendisine sormalıdır:

"Ülkücülük kaliteni yükseltmek, düne göre daha kaliteli bir ülkücü olmak için bugün ne yaptın?"

---

[1] Devlet, 14 Nisan1969, Sayı:2, Sayfa:9. http://ulkunet.com/SureliYayin.aspx

[2] Orhan Türköz'ün değerli yazısının tamamını okumak için bkz: http://ulkucuyazarlarbirligi.org/?p=1668

2.2. Türk Milliyetçiliği, Siyaset ve Aydınlar

MHP lideri Alparslan Türkeş, siyaset sahnesine atıldığı günden itibaren gençleri ve özellikle de aydınları bir davâ sahibi olmaları yolunda yönlendirmeye çalışmıştır. Bu çabasının benimsenmesi için öncelikle "davâmız"ın anlaşılması gerekli olduğundan Türkeş'in eserlerinde davâmızın değişik tariflerini bulabiliriz.

*"MHP Türk milliyetçiliği ruhunu gençliğimize ve aydınlarımıza aşılamıştır. Bugün yeni bir şahlanış getirmenin mücadelesini yapıyoruz. Bu mücadelede Allah'ın yardımıyla muvaffak olacağız. Çünkü yolumuz fazilet yolu, davâmız hak davâsıdır. Bu uğurda önümüze çıkacak her engeli çiğneyip geçmek azim ve kararındayız. Büyük Türkiye'yi kuracağız." (*Türkeş, Kahramanlık Ruhu, s.72-73)

"Fikir, ülkü ve davâ bakımından en güçlüyüz. En asil fikirler bizim fikirlerimizdir. En meşru, en haklı davâ bizim davâmızdır. Biz dünyanın asil, şerefli, aynı zamanda mazlum bir milletinin davâsını, onun lıaklarını çiğnetmeme davâsının, onun boynuna esaret zincirini geçirmeme davâsının, onun köleliğe sürüklenmesini önleme davâsının sahibiyiz. Bu kadar yüksek, bu kadar asil hedefleri olan başka bir davâ düşünülemez." (Türkeş, Gönül Seferberliğine, s.129)

"Her şeyin millî üslûba göre düzenlendiği, medeniyet kurma davâmızda modern ilmin metod sayıldığı bir amansız yarışı başlatmış bulunuyoruz. Milliyetçi Hareket Partisi'nin nizamında üç noktada uyum sağlanacaktır. İnsanın iç dünyasının nizamı, sokaktaki nizam ve devletteki nizam bir bütünü meydana getirecektir. İnsandaki, sokaktaki ve

devletteki nizam, birbiriyle çelişir, birbirini aşağılar durumdan sür'atle çıkarılacaktır. İnsan böylece mutlu olur. Huzur böylece sağlanır. Devletin yapısıyla, sokaktaki hayatla bütünleşen insanın, başaramıyacağı iş, çözemeyeceği mesele yoktur. (…)

Türk insanı bu esaslara göre eğitilecektir. Eğitilmemiş ordu savaşamaz. Eğitilmemiş millet, kalkınma ve medeniyet kurma yolunda başarı sağlayamaz." (Türkeş, Gönül Seferberliğine, s.305)

*"Türk milleti Müslümanlığı ruh, Türklüğü beden kabul eden anlayışı içinde, kendi öz kültürünü hayatına hâkim kılmakla, büyük atrlımlara, girecek, maddeten ve manen çağdaş seviyenin üstüne çıkacaktır. Türk aydınları yabancı kültürlerin baskısından kurtularak bir Türk gibi düşünme alışkanlığına kavuşmak ve meselelerine bu açıdan çıkış yolları getirerek milletine öncülük etmek vazifesi ile yüklüdür. Türk aydını milliyetçi hareketin etrafında kenetlenirken, halkımızla da bütünleşmenin yolunu bulmuştur. Milliyetçi Hareketin zaferi, Türk milletinin zaferi demektir." (*Türkeş, Kahramanlık Ruhu, s.71)

Siyasete Bulaşmak

12 Eylül öncesindeki gençlik yıllarımızın efsane dergisi Töre'de *"Türk Milliyetçiliği Fikir Sistemi –Teori-"* başlıklı yazı serisini her ay iple çektiğim bir isim olan Prof. Dr. İskender Öksüz geçtiğimiz günlerde *"Türk Milliyetçiliği ve Siyaset"* başlıklı bir yazı yayınladı.[1] Türk Milliyetçiliği ile siyaset ilişkisini sorgulayan Öksüz, bazı önemli tesbitlerde bulunarak şöyle diyordu: ***"Türk Milliyetçileri'nin bir ülküsü varsa bunu, "siyasete bulaşmadan" gerçekleştirmenin yolu yoktur. Siyaset Türk milliyetçilerinin bir numaralı uğraşı olmalıdır."***

Öksüz bu tesbiti yaptıktan sonra o zamana kadar cılız dernekçilik faaliyetleri alanına sıkışıp kalan Türk Milliyetçiliği'ni siyasi bir aksiyon olarak Türk siyasetinin ana damarlarından birisi haline getiren Alparslan Türkeş'i minnettarlıkla anıyor: *"Parti ve siyaset Alparslan Türkeş'in savunduğu seçenekti. Tarih, bu seçeneğin ne kadar doğru olduğuna şahittir.* ***Türk Milliyetçiliği'nin en hızlı büyüdüğü, en geniş gençlik kitlesine hitap edip onları kavradığı dönem milliyetçiliğimizin siyasete girdiği dönemdir. 1980'deki büyük güce bu sayede erişilmiştir.*** *Bu seçimi yaptığı ve 1968- 1980 döneminde hareketi o zirveye taşıyan yoldaki liderliği için Türk Milliyetçiliği, Alparslan Türkeş Bey'e minnettardır."* diyor ve ekliyor: *"Siyaset Türk Milliyetçiliği'ni on yıllardır erişemediği bir güce taşımıştır. Vakıa budur. Vakıa karşısında mantık teslim olmak zorundadır. Tecrübenin işaret ettiği gerçek şudur: "Milliyetçiler siyasete girmeli mi?" sorusunun cevabı kesin bir "Evet"tir."*

İskender Öksüz'ün bu önemli sözleri bana Alparslan Türkeş'in siyaset alanına çıkarken birkaç arkadaşı ile yönetimini ele geçirdikleri partinin amblemini "***üç hilal***"e dönüştürdüğü dönemde yaşanan bir tartışmayı hatırlattı. Bu tartışma sırasında partiyi "İslâmcı" bir çizgiye taşımakla suçlayan ve parti ambleminin "üç hilâl" değil "bozkurt" olmasını savunan bazı Türkçü isimlere Türkeş'in şöyle söylediği rivayet edilir: *"Biz bu ülkede siyaset yapmak istiyorsak bu ülkenin halkından oy almak zorundayız. Bu ülke insanından oy almak için de bu ülke halkının dinî inançlarını dikkate almak mecburiyeti vardır. Halkın inanç değerlerini dikkate almayan bir partinin alacağı oy %3-5'i bulmaz. Oysa biz fikirlerimizi iktidara getirmek, Türk milliyetçiliğini muktedir kılmak istiyorsak halkın desteğini almamız şarttır. %3-5'lik bir oya razı olacaklar siyaset ile uğraşacaklarına gidip dernekçilik yapmalı… "* [2]

“Bir Pis İştir; Siz Bulaşmayın” Tuzağı

Uzun yıllar boyu gerek fikir sahibi milliyetçiler, gerekse bilinçli müslümanlar siyasetin öznesi olmaktan uzak tutulmak istenmiştir. Bu uzak tutma operasyonunu takdim eden güç odakları öylesine güzel söylemler geliştirmiştirler ki, sanki toplumun milliyetçi-dindar kesimlerini siyasetin pisliğinden uzak tutarak yaptıkları için günde beş vakit kendilerine dua edilmelidir; duygusuna kapılır insan…

Milliyetçileri siyasetten uzak tutarak yönetim mekanizmalarını kontrolde tutmak isteyenlerin milliyetçilere yönelttiği bu operasyonun “müslüman”lar için de başka bir versiyonunun uygulandığını Öksüz şöyle ifade ediyor: *“Benzer siyaset antipatisinin daha da genişletilerek sözde Müslüman düşüncesine de enjekte edildiği belli: “Yönetim Müslümanların ibadetine karışmıyorsa, Müslüman da yönetimle ilgilenmez.”*

Siyaseti Din-İman Haline Getirme Tehlikesi

Siyaset ile ilgili insanları bekleyen bazı tehlikeler de söz konusudur kuşkusuz. Siyaseti hayatının tek anlamı haline getirmenin marazî bir hal olduğunu kabul etmeliyiz. Hemen hiçbir konuda derinlemesine bilgisi olmadan dünyaya nizamât vermeye kalkan *‘kahvehane filozofları’* ile doludur Anadolu’nun her kasabası… Bir de bu insanların siyaseti bir din-iman mevzuu haline getirmeleri halinde varın siz düşünün; konunun hangi uçlara kayabileceğini….

Sadece bir konuda çekincesini “Fakat siyaset her şey değildir. *Milliyetçiler siyasete girmelidir ama milliyetçilik siyasetten ibaret hale getirilmemelidir.”* sözleriyle ifade eden Öksüz, MHP’yi beğeneme-

yerek siyasete mesafeli duranlara da çıkış yolunu gösteriyor: *"MHP iyi değilse düzeltiriz. Düzeltemezsek başka çözümler ararız; ama milliyetçiliğin siyasete dahli mutlaka olmalıdır, olacaktır."*

Öksüz'ün bu uyarısını *"Müslümanlar siyasete girmelidir ama Müslümanlık siyasetten ibaret hale getirilmemelidir."* şeklinde de anlayabiliriz. *Artık etki alanına giren pek fazla sayıda insan kalmamış olsa da parti liderini "biat edilmesi farz olan cihad emiri" (hattâ Mehdi!) olarak lanse edenleri de görmüştür bu ülke… Bu satırların yazarı, Arafat meydanında etrafında toplanan hacılara "bir partiye oy atmak konusunda yemin ettiren şarlatanlar"*ın saf hacıları bu yeminlerinden cayarlarsa mahşer günü yakasına yapışmakla tehdit ettiklerine de bizzat tanık olmuştur.

Siyaset Meydanı Kimlere Kaldı?

Milliyetçi hareketin lideri daha yolun başında, topluma örnek kişiler olma hedefinde ülkücü gençleri şöyle uyarmaktaydı: *"Bir bozkurt, bir ülkücü her hareketi, davranışı, oturması, kalkması, konuşması ile Türk Milliyetçiliğinin, Dokuz Işık'ın propagandacısıdır.*

Kötü, yanlış hareketlerimizle insanları kendimizden nefret ettirmemeliyiz. Bir ülkücüye yaraşır şekilde hareket etmezsek hepimiz şahsımızda davâmıza zarar vermiş oluruz." (Türkeş, Yeni Ufuklara Doğru, s. 71)

"Laubali, gevşek, disiplinsiz, metodsuz kimselerle davâmız yürümez. Herşeyde örnek olmak lâzımdır.

Türk töresi, büyüklere saygı, itaat, küçüklere sevgi, şefkat; disiplin, büyüğün, küçüğün hakkına hürmettir.(…)Türk töresinde verilen söz önemlidir.(…) Türk, bir kere söz verdi mi sözünden dönmez.

Türk Töresinin bir şartı da yüksek vazife duygusudur. Vazifeyi her ne pahasına olursa olsun yapmaktır. Diğer bir şart, toplum uğrunda her çeşit fedakârlığı yapmaktır. Millete hizmet yolunda şahsî menfaatlerden, şahsî; zevklerden feragattir, vazgeçmektir. Kişiler kendilerini millet için feda ederler. Türk Milleti'nin büyüklüğü böyle teşekkül etmiştir. Türkiye böyle yaşayacak, böyle yükselecektir. Onu sizler yaşatacak, sizler yükselteceksiniz. Türk Töresinin en önemli bir gereği de sır saklamaktır. Sır saklamak...

Türk Milleti'nde Bizans'dan geçme bir hastalık vardır. Gevşeklik, lâubalilik, dedikodu, fitne, fesat, terbiyesizlik, birbirini beğenmemek, sır saklayamamak, rastgele lâf söylemek... Bu hastalık sizde de var. Bu hastalığı tedavi edin. Tedavi etmeniz lâzımdır. Bu hastalığı tedavi edemezseniz, kendinize yol seçiniz. Milliyetçi Hareket'te bir saniye daha fazla kalmayınız. Benimle davâ arkadaşlığı edeceksiniz, herşeyden önce 'yüksek vasıflı Türk' olmaya mecbursunuz." (Türkeş, Yeni Ufuklara Doğru, s.120-121)

Siyasete mesafeli duran sözde elitlerin "Siyasette yalan var, dolan var…" diyerek uzak durduğu siyaset alanının önemini vurgulayan Öksüz ise net bir tesbit yapıyor: *"Yalan dolanın kaynağı siyaset değil, bizim (namuslu aydınların) siyaset alanını terk etmemizden ötürü orayı dolduranlardır. Siyaset kirlidir deyip çekilirseniz, siyaset kirlilere kalır."*

Gerçekten de özellikle akademik çevrelerden aydınların siyasi partilerden umdukları teveccühü göremeyince sığındıkları bir söylemdir bu: *"Siyaset bugün pazarcılarla, otoparkçıların; hurdacılarla emlakçilerin vb… eline geçmiştir. Aydın insanın ne işi var bu müptezel ortamda…"* [3]

Oysa yakın denebilecek bir tarihte akademik personelin siyasi partilere üye olmaları önünde herhangi bir engel kalmamıştır. Bir akademisyenin profesyonel işine karıştırmamak üzere dilediği partide siyasi etkinlikte bulunması serbesttir. Aslında bu siyaset serbestîsinin halen siyaset ile iştigali yasak olan kamu görevlileri için de uygulanarak serbest bırakılması gerekir.

MHP Genel Merkezi'nin kendi teşkilatı içerisinde yaptığı bir araştırmada il-ilçe kadrolarının ortalama eğitimde kalma süresinin 7 yıl civarında olması bir fikir verebilir.

Bu durumun diğer siyasi partilerin il-ilçe örgütleri için de söz konusu olduğunu hiç tereddüt etmeden söyleyebilirim.

Toplum Üzerinde Siyasetçi mi, Fikir Adamı mı Etkin ?

Bu sorunun cevabını "elbette fikir adamı toplumun şekillenmesinde etkili olmalıdır" diye vermek teorik olarak kolaydır. Ancak yeterince uzun olan yakın siyaset tarihimize bakıldığında toplumun ortak siyasi, sosyal algılamalarının oluşmasında siyaset adamlarının etkili olduğunu söylemek gerekir. Bu konuda ilk izlenimim 4 Nisan 1997 hayatını kaybeden Başbuğ Alparslan Türkeş'in cenaze törenini izlerken oluşmuştu.[4]

Bu sorgulamanın doğal bir sonucu olarak artık tarihî birer figür olarak Alparslan Türkeş ile Hüseyin Nihal Atsız'ın ülkemiz milliyetçilerinin fikri iklimine etkilerini de kıyaslamadan edemedim. 1969 yılında siyasi tercih farklılığı nedeni ile yollarını ayıran Türk milliyetçiliği tarihinin bu iki etkileyici isminden bugün *"Türk milliyetçiliğine hizmet anlamında geriye kalan nedir?"* diye sorulduğunda

Alparslan Türkeş'in halk nezdinde milliyetçi söylemlerin yer bulmasında, ülkemiz zihniyet ve siyaset dünyasında milliyetçiliğin bir ana damar halini almasında tartışılmaz şekilde daha fazla etkili olduğunu teslim etmeliyiz.

Toplum ile ilgili bir derdi olan ünlü düşünür Sezai Karakoç[5] ve "Sultanü'ş-Şuârâ" Necip Fazıl Kısakürek gibi bazı önemli entellektüellerin siyaset alanına inmelerinde -ve hattâ bir siyasi parti kurmalarında- siyaset yolu ile topluma mesaj verme kanalının etkinliğini fark etmeleri olmalıdır. [6]

Söylemleri Topluma Benimsetmede Siyasetin Dilinden Yararlanmak

Bir asker olarak yetişmiş ve yaşamış olan Alparslan Türkeş, siyaseti hangi maksatla kullanacağını da askerlikten örneklerle anlatır: *"Savaşta ok, kılıç, mermi için insanın en hassas noktası kalbi ve beynidir. Kültür savaşı da aynı noktayı hedef alır. Bunun için bir milletin hayatında kültür davâsı alfabeyi okuma ve ezberleme davâsı değildir. Kafayı, kalbi ve bedeni geliştirme ve yetiştirme davâsıdır."* (Türkeş, Dokuz Işık, s.83)

Siyasi partilerin yaptıkları faaliyetlerde mecburen bazı tezleri seslendirmeleri gerekir. 12 Eylül öncesi deyimi ile 'düzen partileri'nin söylemleri arasında çok da fazla bir fark olmadığı için asıl önemli olan MHP, SP gibi bir fikir temeli olan partilerin tezlerini topluma iletmede siyaset dilini kullanmaları beklenir. MHP için Türkbirlikçi (=*pantürkist*), SP için İslâmbirlikçi (=*panislâmist*) söylemleri topluma iletmede siyasi örgüt faaliyetlerinin bir taşıyıcı olarak kullanılması gerekir. Alparslan Türkeş'in bütün Türk yurtlarında her türlü bilgilenme/bilgilendirme eksikliğine rağmen

"Başbuğ Türkeş" olarak tanınmış olması MHP'nin pek de yüksek sesle dillendirme imkânı bulamadığı bu pantürkist söylemlerle doğrudan ilişkilidir. Yine benzer şekilde MSP/RP/SP çizgisinin lideri Necmeddin Erbakan'dan bir İslâm dünyası lideri çıkartmak çabaları da bu kapsamdadır. [7]

Bugüne gelecek olursak MHP çizgisinde Başbuğ Türkeş sonrası dönemde Türkbirlikçilik (=***Pantürkizm***) anlamında etkili bir çabanın sergilendiğini –maalesef- söyleyemeyiz. Özellikle 1993'den bu yana gelenek haline gelen Türk Kurultayları'nın MHP'nin iktidar ortağı olduğu dönemde iptal edilmiş olması MHP'nin '*pantürkist*' imajına büyük bir zarar vermiştir. İletişimin baş döndürücü bir hızla derinleşerek güçlendiği bir dönemde 'Başbuğ Türkeş'in halefi olan MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin Türkiye dışındaki Türk yurtlarında bir '*siyasi önder*' olarak benimsendiği hakkında bir iddiada bulunmak da inandırıcı olmaz. Orta boy bir kitap kalınlığındaki MHP'nin 2011 seçim beyannamesinde "*Türk Dünyası ile İlişkiler*"e sadece birkaç sayfa ayrılması da MHP söylemlerinin Türk Dünyası ekseninden kaymasının bir göstergesi olarak değerlendirilebilir.

Siyasî Mücadele ve Fikir Namusunu Korumak

İskender Öksüz bir fikir sahibi olan insanların gerekirse fikirleri için mücadele etmeyi göze alması gereğini vurgular: *"Siyasete girmek demek, kafalar ve gönülleri kendi dünya görüşünüze ikna ettirme mücadelesine girmek demektir. Ülke için kendi programınızı uygulama mücadelesine girmek demektir. Yani siyaset fikrin taşıyıcısı olmak durumundadır. Siyaseti böyle anlar ve böyle uygularsanız mutlaka kavgaya devam zorundasınız. Hele bugünün Türkiye'sinde..."* Fikir kav-

gası yapılmayan iktidar yolunda kolay uzlaşılır bir partide olsa olsa "paylaşım kavgası" olacağını söyleyen Öksüz milliyetçilik ideolojisini taşımanın bir "kitle partisi"ne ağır geleceğine işaret etmiştir.

2011 seçimleri öncesinde ağır bir manevi saldırıya maruz kalan ülkücü harekete gönül ve emek vermiş -hattâ istikbal ve hayatlarını riske etmiş- neslimin, MHP'nin fikir namusunun korunması konusundaki hassasiyetini, parti üst yönetimine yönelttiği eleştirileri şahsi menfaat kaygıları ile açıklamak ucuzculuk olur. Herkesin bir kez yaşama şansına kavuştuğu bir tek ömrü vardır ve o ömrün de Türkiye ortalamasındaki süresi az-çok bellidir. Türk tarihinden bir emanet olarak aldığımız milliyetçilik duygunu sonraki nesillerin oluşturduğu topluma aktarma sorumluluğu ile yaşamak da bir tarzdır.

Aydın ve Sanatçılara Düşen Görevler

Türk milliyetçiliğinin halka benimsetilmesi için aydın kadrolara öncülük görevi düştüğünün bilincinde olan Türkeş, bunu her vesile ile vurgulamıştır: "Gayemiz, Türk Milletini insanca ve İlmî usullerle en kısa yoldan, kendi gücü ile ayakta durabilecek, kuvvetli, refahlı, mutlu; hak ve şereflerine sahip bir toplum haline getirmek ve modem milletlerin en ön safına geçirmektir. Gayeye ulaşma yollarımız ise, Türk Milletini uyandırma, ona yeni bir yaşama gücü ve hızı verme, millî tarihe ve Türklük şuuruna dayanan, modem İlmî ve yüksek ahlâkı önder kabul eden yeni bir yaşama felsefesi ile doldurarak çalışmaya ve harekete sevketmedir. Vatandaşlarımıza içten ve dıştan çevrili bulunduğumuz tehlikeleri anlatma ve yurdumuzun kurtuluş ve yükseliş davâsını halka maletme sureti ile büyük hamleyi gerçekleştirmedir. Gayeye ulaşabilmenin diğer yollarından birisi ise; Millete önderlik edecek olan aydın-

ları yetiştirme, onları halk sevgisi ile doldurarak bencillikten uzak halk gibi, halkla beraber yaşayarak halk için çalışan insanlar durumuna getirmek ve böylece halk ile aydını kaynaştırmaktır." (Türkeş, Temel Görüşler, s.29)

Türkeş, davânın halka benimsetilmesi için sanatçılara da büyük sorumluluk düştüğünü vurgular: *"Bir diğer ihtiyacımız kültür seferberliğidir. Güzel sanatların halk hizmetine koşulması meselesidir. Fikirlerin kanatları güzel sanatlardır. İnsanlarımıza millî ülküyü anlatmak, davâmızı benimsetmek için mutlaka güzel sanatlardan faydalanmak, güzel sanatları seferber edip halkın hizmetine koşmak gereklidir. Millî eğitim ve millî kültür seferberliği yapılmaksızın Türkiye'nin kalkınması, Türkiye'de düşündüğümüz mutlu bir toplum düzenini meydana getirmemiz mümkün olamaz."* (Türkeş, Gönül Seferberliğine, s.281)

MHP ile Nereye Kadar?

MHP, bizim neslimiz için Türkiye'de hiçbir zaman *'partilerden bir parti'* olmamıştır. Olmasına izin verilemez de…

O yüzden MHP'de siyaset yapmak isteyen herhangi bir kişinin bu tarihî sorumluluğu yüklenmeğe ne kadar hazır olduğunu, mevkiinin gereklerini ne kadar yerine getirip getiremeyeceğini –ya da getirip getiremediğini- bir vicdan muhasebesi yaparak bizzat kendisinin sorgulaması gerekir. İşte bugün her kademede bugün yer alan -veya gelecekte yer alacak- MHP kadrolarından beklenen budur.

"MHP İle Nereye Kadar?" sorumun yanlış olarak olumsuz bir bağlamda algılanması ihtimaline karşı kendi yanıtımı vereyim:

MHP ile Orhun'dan Tuna'ya kadar...

MHP ile Kaşgar'dan Mostar'a kadar...

MHP ile Türkistan'dan Turan'a kadar...

---

[1] Töre dergisinde yayınlanan yazılarında 'Ayhan Tuğcugil müstear ismini kullanan İskender Öksüz'ün bu yazıları daha sonra ***"Türk Milliyetçiliği Fikir Sistemi –Teori-"*** adı ile kitap halinde de yayınlandı ve uzun süre milliyetçi gençlerin fikir planında kaynak eserlerinden birisi olarak okundu. ***Türk Milliyetçiliği ve Siyaset***, İskender Öksüz; 28 Haziran 2011,

http://www.haberiniz.com/yazilar/koseyazisi34880-Turk_Milliyetciligi_ve_siyaset.html

[2] Bu rivayetin kaynağı parti içerisinde "üç hilâlciler" olarak anılan İslâmi eğilimin önde gelenlerinden olan İsmail Hakkı Yılanlıoğlu (1918-1992)'dur.

Yazılı bir kaynakta bulamadığım bu rivayetin teyid edilmesi için kendisine bir mesaj yolladığım damadı Yavuz Bülent Bakiler verdiği yanıtta böylesi bir nakil hakkında kendisinin bilgisi olmadığını iletti. Ancak kayınpederi İsmail Hakkı Yılanlıoğlu'nun ne kadar milliyetçi ise o kadar da şuurlu bir müslüman olduğunu da hatırlattı.

[3] Yaşadığım kısa siyaset tecrübesinde tanık olduğum bazı gerçekleri kısaca özetlersem konu sanırım daha net anlaşılacaktır: 2007 milletvekilleri için aday adayı olduğum partinin il başkanı *"serbest meslek"* sahibi bir insandı ve partinin aday listeleri belirlenirken listenin ilk sıralarının belirlenmesinde etkin olarak, seçilebilecek yerlerdeki adayların belirlenmesinde ağırlığını koymuştu. Lise mezunu olan il başkanının listede kendisinden hemen sonra yer almasını sağladığı şahıs ise bir hurda demir ticareti ile iştigal eden ortaokul mezunu bir *"iş adamı"* idi. Oysa aynı partiye aday adaylığı için başvuran 32 kişi arasında bir emekli tümgeneral, benim gibi birkaç doktor, birkaç hukukçu, öğretim üyesi, mühendis ve çok sayıda yüksel okul mezunu profesyonel yönetici olarak kaliteli isimler vardı. Şimdi bu tabloya bakarak parti yönetimlerinin "büfeciler"e; "kabzımallar"a; "otoparkçılar"a teslim olduğunu söylemek haksızlık olur. Ancak ortada bir sorun olduğunu da hiç kimse inkâr edemez.

[4] Benim tahminim en iyimser rakam ile %10'u bulamayacağıdır. Milliyetçi düşüncenin öncü isimlerinden Hüseyin Nihal Atsız'ın "*Türk Tarihinin Meseleleri*", ya da Prof. Dr. Erol Güngör'ün "*Türk Kültürü ve Milliyetçilik*" kitabı söz konusu olduğunda bu oranın daha da aşağılara ineceği kesindir.

[5] Türk edebiyatının saygın bir şairi olduğu kadar son yüzyılın önde gelen düşünürlerinden olan Sezai Karakoç, Diriliş Partisi adlı bir partiyi kurup örgütlemeye çalışmışsa da bir seçime katılabilme şansını hiç bulamadı.

[6] Ünlü şair Necip Fazıl Kısakürek'in sağ siyaseti her zaman etkilemeye çalıştığı bilinir. 12 Eylül darbesinden önce yapılan son genel seçim olan 1977 seçimleri öncesinde o zamana kadar Erbakan çizgisini destekleyen Necip Fazıl, MHP'ye yönelerek yayınladığı bir beyanname ile bunu deklare etmiştir. Necip Fazıl'ın bu tarihî beyannamenin bazı önemli satırlarını dikkate sunmak isterim:

"MHP Genel Başkanı Alparslan Türkeş'in "Türk Milletine Beyannamesi"ni okudum...

Bugünden itibaren MHP, nazarımda bambaşka bir mânâ ve hüviyet sahibidir. Onu, müslümanlık ve Türklüğün gerçek hakkını vermeye namzet bir topluluk olarak anıyor ve canımın içinden selâmlıyorum. Türkeş beyannamesinde dört ana esası, bir binanın dört direği halinde vazetmektedir:

1 - 1960 gece baskınının sorumluları arasında değildir.

2 - Posa ve kabuk milliyetçiliğinden uzak ve ruhî muhtevâya tâbi mânâda milliyetçidir.

3 - Başını dayadığı tek ruhî muhtevâ, yine tek kelimeyle ve bütün ölçüleriyle İSLÂM'dır.

4 - Son 150 yıllık taklit devremizin bütün sahtekârlıklarını tezgâhlayacak ve gerçek oluşu billûrlaştıracak bir tarih (revizyon)una taliptir.

Bundan böyle yeni inkisarlara tahammülü kalmıyan yanık yüreğimi, dâvâ yolunda en küçük istikamet hatasına razı olmaz bir hassasiyetle bu beyannamenin halkaladığı sıcak avuçlara bırakıyor ve 40 yıllık emeğimin semeresini bu çevrenin aksiyoncu ruhundan bekliyor ve istiyorum!

İçi alev alev müslüman, dışı pırıl pırıl Türk ve içi dışına hâkim, dışı içine köle, yeni Türk neslinin maya çanağı olmak ehliyeti hangi topluluktaysa ben oradayım.

Allah'ın inayeti ve Resûlünün ruhaniyeti bu yoldakilerin üzerinde olsun!..

Alparslan Türkeş'in söz konusunu "Türk Milletine Beyannamesi" ve Necip Fazıl'ın açıklamasının tam metni için bkz:

http://www.beykoz-turkocagi.org.tr/?p=22725

[7] MHP'nin kurucu Genel Başkanı Alparslan Türkeş'in isminin bir efsane olarak Türk Yurtlarında yaygınlaşmasında soğuk savaş yıllarında Sovyetler Birliği'nin güdümlü basınında "en büyük düşman" olarak lanse edilmesinin de büyük bir payı vardır. 1993 yılında Antalya'da düzenlenen ilk Türk Kurultayı'nda bütün Türk dünyası temsilcilerinin Cumhurbaşkanı Turgut Özal, Başbakan Süleyman Demirel'i bir yana bırakıp "Başbuğ Türkeş"e gösterdikleri ve şu anda hafızamda canlanan sevgi ve saygı sunumları ne kadar anlamlı idi.

2.3. Milliyetçi Siyaset ve Sivil Toplum Kuruluşları

MHP İddianamesi bi belge olarak Ülkücü Hareket'in tarihine ışık tutan birçok ayrıntıyı baraındırmaktadır. MHP İddianamesini hazırlayanların ülkücülerin sivil toplum örgütlenmesi konusunda devrin en önemli sivil toplum kuruluşları olan dernekleri esas alarak yaptığı tesbit şöyleydi:

"Ülkücüler 1973 yılından bu yana planlı bir örgütlenmeye gitmişler, parti teşkilatı dışında oluşturdukları ana ve yöresel çeşitli dernekler aracılığıyla organizasyon çalışmalarını sürdürmüşlerdir. Bunlardan saptanabilenler:

- Ülkü Ocakları Derneği (ÜOD)
- Ülkücü Gençlik Derneği (ÜGD)
- Ülkü Yolu Derneği (ÜYD)
- Büyük Ülkü Derneği (BÜD)
- Ülkücü Kamu Görevlileri Güçbirliği Derneği (ÜLKÜM-BİR)
- Ülkücü Polisler Birliği (POL-BİR)
- Ülkücü İşçiler Birliği Derneği (ÜİBD)
- Milliyetçi İşçi Sendikaları (MİSK)
- Ülkücü Öğretmenler Birliği Derneği (ÜLKÜ-BİR)
- Ülkücü Teknik Elemanlar Derneği (ÜLKÜ-TEK)
- Ülkücü Maliyeciler ve İktisatçılar Derneği (ÜMİD-BİR)
- Üniversite ve Yüksek Okul Asistanları Derneği (ÜNAY)
- Tıbbiyeliler Birliği (TIB-BİR)

- Ülkücü Esnaf ve Sanatkarlar Derneği (ÜLKÜ-ES)

- Ülkücü Köylüler Derneği (ÜLKÜ-KÖY)

- Ülkücü Hanımlar Derneği (ÜLKÜ-HAN)

- Ülkücü Gazeteciler Cemiyeti (ÜLKÜ-CEM)

- Ülkücü Sinema ve Sanat Kültür Derneği (ÜLKÜ-SAN)

- Ülkücü Hukukçular Derneği

- Ülkücü Siyasalcılar Birliği (ÜS-BİR)

- Ülkücü Ressamlar ve Heykeltıraşlar Derneği

- Ak Ülkü Derneği

- İktisatçılar Dayanışma ve Araştırma Birliği (İDA-BİR)

- Televizyon ve Radyo Teşkilatı Personeli Birliği (TRT-BİR)

- Sanat ve Teknisyen Okulları Mezunları Derneği

- Sınırlı Sorumlu İşçi, Memur, Esnaf, Serbest Meslek, Köylü, İşveren Tüketim ve Yardımlaşma Kooperatifi (İMESKİ)

Yöresel ülkücü örgütler ise:

- Bursa Kemerçeşme Mahallesi Saz ve Müzik Severler Derneği

- Bursa Çınar Mahallesi Saz ve Müzik Severler Derneği

- Bursa Arabayatağı Mahallesi Saz ve Müzik Severler Derneği

- Bursa Davut Kadı Mahallesi Saz ve Müzik Severler Derneği

- Bursa Beyazıt Mahallesi Saz ve Müzik Severler Derneği

- Bursa Hisar Mahallesi Saz ve Müzik Severler Derneği

- Bursa Şükran Mahallesi Saz ve Müzik Severler Derneği

- Elazığ İzzetpaşa Kültür Derneği

- Elazığ Sürsürü Kültür Derneği

- Elazığ Harput Kültür Derneği
- Elazığ Nailbey Kültür Derneği
- Elazığ Yenimahalle Kültür Derneği
- Elazığ Dallıca Kültür Derneği
- Elazığ Aksaray Kültür Derneği
- Elazığ Üniversite Mahallesi Kültür Derneği
- Elazığ Yurtbaşı Kültür Derneği
- Erzurum Kültür Derneği
- Erzurum Yüksek Tahsil Talebe Derneği
- Erzurum Kıbrıslı Öğrenciler Kültür ve Dayanışma Derneği
- Erzurum Ilıca Kültür Derneği

- Kayseri Kılıçaslan Kültür Derneği
- Kayseri Fevzi Çakmak Kültür Derneği
- Kayseri Yenimahalle Kültür Derneği
- Kayseri Hürriyet Kültür Derneği
- Kayseri Maraşlı Kültür Derneği
- Kayseri Garip Çorak Kültür Derneği
- Kayseri Yıldırım Beyazıt Kültür Derneği
- Kayseri 344 Evler Kültür Derneği
- Kayseri Gazi Osman Paşa Kültür Derneği
- Kayseri Gültepe Kültür Derneği
- Kayseri 200 Evler Kültür Derneği
- Kayseri Keykubat Kültür Derneği
- Kayseri Tacettin Mirza Çetin Kültür Derneği
- Kayseri Yanıkoğlu Bekir Çifter Kültür Derneği

- Kayseri Şirinevler Kültür Derneği
- Kayseri Zihni Demir Kültür Derneği
- Kayseri Plevne Kültür Derneği
- Kayseri Yavuzlar Kültür Derneği
- Kayseri Atpazarı Kültür Derneği
- Kayseri Küçük Mustafa Kültür Derneği
- Kayseri Esenyurt Kültür Derneği
- Kayseri Çifteönü Ötüken Kültür Derneği
- Kayseri Musiki Folklör Eğitim ve Araştırma Derneği (KAMFED)
- Kayseri İlmi Araştırma Enstitüsü Derneği (İAD)
- Kayseri Ülkücü Yüksek Öğrenim Derneği
- Malatya Çarmuzu Kültür Derneği
- Malatya Yeşiltepe Kültür Derneği
- Malatya Fırat Kültür Derneği
- Trabzon Bahçecik Mahallesi Kalkındırma ve Güzelleştirme Derneği
- Trabzon Hızırbey Mahallesi Geliştirme ve Güzelleştirme Derneği

olarak sayılabilir.

Bu kuruluşlar, hızlı teşkilatlanmalarının yanı sıra, tüm Ülkücü kesimi eğitim ve propaganda çalışmalarını ve gerektiğinde bir güç olarak ortaya çıkılması çabalarını üstlenmiş ve yürütmüşlerdir. Bu örgütlerden bir kısmı ise kapatılmaları olasılığına karşı, yakın tarihlerde kendilerince feshedilmişlerdir. Ancak, bu örgütlerin görevini yürütecek ya yeni örgütler kurulmuş veya hukuki kuruluşları tamamlanmış olan alternatif örgütler devreye sokulmuşlardır.

Ülkücü Memurlar ve Ülkücü İşçiler derneklerinin 7 Mart 1979 tarihinde kapatılmalarından sonra "Ülkücü Kamu Görevlileri Güçbirliği Derneği (ÜLKÜM-BİR)" ve "Ülkücü İşçiler Birliği Derneği (ÜİBD)" adı altında iki örgüt oluşturulmuştur. 1978 yılında Ülkü Ocakları Derneği'nin (ÜOD) kapatılması ihtimali dikkate alınarak alternatif örgütlerden Ülkücü Gençlik Derneği (ÜGD) devreye sokulmuş, fesh edilen ÜOD şubelerinin yerine ÜGD şubeleri açılmıştır."

12 Eylül 1980 öncesinin sosyoekonomik şartlarında böylesine güçlü bir sivil toplum örgütlenmesini başarabilen ülkücü hareketin bugün aradan geçen yaklaşık 40 yıla ve gelişen sosyoekonomik şartlara ve iletişim ortamının örgütlenmeyi kolaylaştırıcı katkısına rağmen o günkü düzeyde bir sivil toplum yapılanmasına ulaşamaması düşündürücüdür. Bu durumu bazı ülkücüler kamu çalışanlarının sendikal çerçevede Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu (TÜRKİYE KAMU-SEN) çatısı altında örgütlenmesinin doğal bir sonucu olarak kabul etseler de, sendikal faaliyet ile sivil toğlum etkinliklerinin farklılığı ülkücü sivil toplum örgütlenmesi konusunu yeniden ele almamızı gerektirmektedir. [1] 12 faaliyet koluna örgütlenen ve ciddi bir ekonomik finans imkanınıa sahip olan TÜRKİYE KAMU-SEN'in ülkücü toplam kalitenin yükseltimesine ne gibi bir katkı sağladığı soğukkanlı bir şekilde değerlendirilmelidir. Bu değerlendirmeyi 15 yıldır sendika aidatı ödeyerek katkıda bulunan bir üyesi olarak zorunlu gördüğümü, -yönetim kadrolarında kimlerin bulunduğunu bir kenara koyarak- söylemeliyim.

Ülkücü yazarları bir araya getirmek üzere 12 Eylül 2012 tarihinde kurduğumuz Ülkücü Yazarlar Derneği için istişare ettiğimizde MHP lideri Devlet Bahçeli, bu konunun önemli olduğunu 12 Eylül 1980 öncesinin ÜNAY kurucu başkanı olarak vurgulamıştır.

Bu çerçevede verdiği talimatla gerçekleşen MHP Genel Merkez Yönetiminin "Yan Kuruluşlarla ve Sivil Toplum ile İlişkiler Başkanlığı" yönetimi ile görüşmelere rağmen somut bir ilerleme sağlanamamıştır.

12 Eylül öncesinde bugünkünün yaklaşık beşte biri kadar olan öğretim üyesi ve öğretmenler kadrosu içerisinde resmi kayıtlara göre 40.000 (kırk bin) aktif üye etkinliğini kazanan ÜLKÜ-BİR'in bugün sayısı 1 milyona yaklaşan öğretim üyesi ve öğretmenler kadrosunda kaç kişilik yer edinmesi gerektiğini varın siz hesap edin.

"Siyasetüstü" Kalmak Ne Demektir?

Türk milliyetçiliğinin toplumun her katmanında sivil toplum organizasyonları ile görünür kalmasını hedefleyen Alparslan Türkeş, çeşitli gerekçelerle MHP'ye mesafeli duran "milliyetçi sivil toplum kuruluşları"nı da zaman zaman uyarmıştır:

"Türk Milletinin hayatında en çok tesir yapmış olan ve en çok hizmet yapmış olan derneklerden birisi Türk Ocağı'dır. Fakat Türk Ocağı, Türk Milliyetçiliğini iktidar yapmaya yönelmediği için, günün birinde iktidarın oyuncağı olmuş, sönmüş, söndürülmüştür, dumura uğramıştır. Hiçbir milliyetçi dernek hayâle kapılmamalıdır. "Ben milliyetçiyim, faaliyetler içinde şöyle yaparım, böyle yaparım" dememelidir. Milliyetçiliği iktidar yapma aksiyonuna el verip, o aksiyonla iş birliği yaparak çalışmadıkça, tek başına günün birinde dumura uğramaya mahkûmdur. Onun için büyük hedef, Türk Milletini, ilimde, teknikte, medeniyette, en kısa zamanda, en yükseğe çıkartmaktır. Güçlendirmek, refaha, saadete kavuşturmak, Büyük Türkiye'yi kurmak; bu büyük hedefe varmada da araç, ana hedef iktidardır. Türk Milliyetçiliğinin iktidar olmasıdır. Türk Milliyetçiliği iktidar olmadıkça, Türk Milletinin hiçbir

davâsı çözümlenemez, çözümlenememiştir." (Türkeş, Gönül Seferberliğine, s.120)

Acaba Başbuğ Türkşe'in bu sözlerinden ders alınsa ve gereği yapılsa bugün Türk milliyetçiliği, Türk vatanında bu halde mi olurdu?

Düşünülmeye değer.

---

[1] 2016 rakamlarına göre TÜRKİYE KAMU-SEN çatısı altında örgütlenen kamu çalışanı sayısı 4 Temmuz 2016 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan resmi rakamlara göre 420.220 kişidir.

Sendika bazındaki rakamlardan bazıları:

Türk Eğitim-Sen: 210.951

Türk Sağlık-Sen: 96.408

Türk Büro-Sen: 44.244

Türk Diyanet Vakıf-Sen: 13.914

Türk Yerel Hizmet Sen: 13.437

Türk Haber Sen: 7.714

Türk Kültür Sanat-Sen: 2.394

2.4. Milliyetçi Siyasetin Finansmanı

Alparslan Türkeş döneminde milliyetçi siyasetin ekonomiye öenm vermediği söylemlerinde ekonomik konular değinmediği genel bir kabuldür. Oysa Türkeş'in ülkenin ekonomik kalkınmasının önemine dair sözleri bütün konuşmalarında en çok vurgulanan konulardandır:

"Ekonomik ve sosyal bakımdan olduğu gibi, manevî ve insani bakımdan da ağır ve tehlikeli meselelerle karşı karşıya bulunuyoruz. Bugüne kadar karşılaştığımız büyük felaketlerden gereği gibi ders almaksızın bugüne gelebildik. Ama derlenip toparlanmadığımız, büyük bir enerji ve imanla silkinip kalkmadığımız takdirde, ülkemiz öyle vahim felaketlerle karşılaşabilir ki, bağımsızlığımız bile tehlikeye düşebilir.

İşte MHP'nin tarihî yeri, görevleri ve mücadelesi böyle bir ortamda belirlenmektedir. MHP iktisaden gelişmiş, sosyal adaleti ve barışı sağlamış, manen sağlıklı, teşkilâtlanmış güçlü bir millî toplum kurma davâsını gütmektedir. Ekonomik ve sosyal görüşlerimizle manevî inançlarımız bu hedefe yönelmiştir. (...) Türkiye bir ekonomik çıkış yolu bulmaya mecburdur." (Türkeş, Bunalımdan Çıkış Yolu, s. 105-106)

"Bizim kalkınma anlayışımız "önce insan" ilkesinden yola çıkmaktadır. Evvela kalkınma birinci sınıf ilim adamlan gerektirmektedir. Teknik ilimlerde olduğu gibi sosyoloji, ekonomi, tarım, sanayi, eğitim, kültür sahalannda birinci sınıf elemanlar. Böyle bir insan temeli olmadıkça kalkınma mümkün olmaz.

Bu "birinci sınıf ilim, adamları" kadrosunu, sadece onları bilgiyle teçhiz etmek suretiyle yetiştirmek mümkün değildir. Onlarda büyük bir ilim aşkı, hizmet heyecanı, üretme şevki, engin bir millet ve insan sevgisi olması gerekir. Kendi toplumuna yönelen bir sevgi ve heyecan olmadıkça, bilgi seviyesi ne olursa olsun, bu öncü kadrolar taklitçilikten ve verimsizlikten kurtulamazlar. Türkiye'de iki asırdan beri süren çabalara rağmen kalkınma davâsının bir türlü başarıya ulaşmamış olmasının önemli sebeplerinden biri budur. Bu millî ve evrensel gerçeği dikkate aldığımız içindir ki, bizim doktrinimizde "ülkücülük" ve "ilimcilik" yan yana getirilmiştir.

Ancak toplumun tamamı, büyük medeniyetlere kaynaklık eden cinsten bir imanla, aşkla, ülküyle, heyecan ve enerjiyle dolmadıkça, sadece ilim kadrolarının bu vasıflara sahip bulunması yeterli olmamaktadır. İnsan sevgisi, kalkmma heyecanı, iman, ilim aşkı, üretme şevki ve çalışkanlığın manevî bir haz haline gelmesi bütün topluma yayümalıdır. İnançlı, dürüst, ilmin rehberliğine inanmış, enerjik, çalışkan nesiller milletlerin gerçek kurtarıcılarıdır." (Türkeş, Bunalımdan Çıkış Yolu, s. 167-168)

Değerli ülküdaşlarım Şükrü Alnıaçık ve Kürşat Tecel imzasını taşıyan iki yazı, 2011 genel seçimlerini takiben, yazıldıkları psikoloji düşünüldüğünde dikkat çekecek kadar birbirine benziyordu.

Alnıaçık, hemen seçim sonrası kaleme aldığı "Ülkücü Proleterya" başlıklı yazısında seçim sırasındaki gözlemlerine dayanarak "Acaba MHP'ye gönül vermiş Milliyetçiler arasında da bir sınıf farkı mı oluştu?" "Ocaktan yetişen Anadolu çocukları ile kariyerini Ülkücü hareketin dışında tamamlamış Milliyetçi soylular ve 'montaj prensler' arasında bir sınıf farkı mı var?" kaygılarının belirdiğini söylüyordu. [1]

Tecel'e göre ise; "Sözüm Kapitalist Ülkücülere" başlığı altında Merkezden başlayarak uç teşkilatlar düzeyine kadar "sorunumuzun en büyüğünü ve diğer bütün sorunlarımızın kaynağını; genel bir kabul görmüş terim olarak "Ülkücülükden Geçinenler" diye tanımlanan "Kapitalist Ülkücüler" oluşturuyordu. [2]

Kürşat Tecel, "durumumuzun neden ibaret olduğunu sorguladığı" yazısını bir çağrı ile noktalamıştı: "Değer üretenlerimizi, üretime katkı sunan herkesi kölesi gibi gören, "Kapitalist Ülkücüler"e karşı, idealist Ülkücülerin, söz söyleme zamanının geldiğine inanıyorum. Söyleyecek sözü olan varsa buyursun."

Bu iki 'ocaktan ülkücü' yazarın hemen hemen aynı zihnî arkaplanı yansıtan bu iki yazı beni düşündürdü. Her iki yazı da, ülkücüler arasında ekonomik varsıllık noktasında oluşmağa başlayan bir ayrıma işaret ediyor ve 'bir şekilde' ekonomik güce ulaşan ülkücülere sitem içeriyordu. Bu iki yazıdan hareketle, ülkücü aydınlar arasında yaygın olduğunu bildiğim bu rahatsızlığın anlaşılmasının ülkücü hareketin yarınları için yararlı olduğuna inanıyorum.

Ülkücü hareketin, genel ekonomisinin basın/yayın organlarına yansıması da çok farklı değildir, diyebilirim. Ülkenin kamuoyuna yön vermek isteyen aksiyoner bir hareket olan ülkücü çizginin bugün de basın/yayın alanında dar kadrolu cemaatlerle bile kıyaslandığında yetersizliği üzüntü vericidir.

Günlük gazeteler, dergiler ve hele de görsel medya (TV/internet) alanlarında içinde bulunulan durumdan memnun olan bir tek ülkücü olduğunu sanmıyorum. Gündelik gazete tiraj raporlarına bakan her ülkücünün içini kanatan bir konu olarak, ülkücü eksende yayın yapma iddiasındaki gazetelerin içler acısı durumunu bu yazıyı okuyanlar arasında bilmeyen var mı acaba?

Ankara'da yayınlanan ülkücü basın/yayın organlarının, hemen hepsinin hangi şartlarda yayınlandığını, –yakınen- bildiğim için bu hükmümü verirken çok da zorlanmadığımı söylemeliyim. Üstelik bu durum, sadece gazete için değil, -halen de yayında olan- Töre, Türk Yurdu, Türk Edebiyatı dergileri gibi, millî çizgideki köklü, süreli yayın organları için dahi genelleştirilebilir.

"Onbin Kişiden Biner Lira" ya da "Fitrenizi Davâya Verin"

Ülkücü hareketin mesajına topluma ulaşması çabalarında hep önünü kesen bu önemli konunun güncel yönü olan MHP kongresi sürecinin sıcak ortamındaki taraftarlık/aleyhdarlık çerçevesine sıkışıp kalmaması için ülkücü hareketin tarihinden belgeli bir örnek üzerinden konuşmak isterim.

12 Eylül öncesi günlerde Ülkücülerin şahsî/ailevî maddî sorunlarını göz ardı ederek davâ için yaptıkları fedakârlıkları, MHP'nin kurum olarak bir türlü malî kaynak oluşturamadığını o günleri yaşamış olan her ülküdaş hatırlar. 12 Eylül MHP iddianamesinin içerdiği belgelere bu gözle bakınca karşılaştığım bazı bilgiler sorunun hareketin en merkezî yerinde nasıl algılandığını ortaya seriyordu. Önce 12 Eylül'den bugüne kadar devreden bu maddî soruna işaret edip yarınlara dair bir şeyler söylemek isterim.

MHP İddianamesinde "Yasal Kayıt Dışı Malî Örgütlenme" başlığı altında ülkücü hareketin mali kaynaklarının nasıl oluşturulduğu tanımlanarak suç olarak gösterilmiş ve bu konuda baskınlarda ele geçen belgeler suç delili olarak iddianameye sıralanmıştı. Bunların bazıları şöyle idi:

* MHP Genel Merkezi'nde yapılan aramada Alparslan Türkeş'in odasında bulunan ve yazı karşılaştırılması sonucu Acar Okan tarafından kaleme alındığı anlaşılan, 1976 yılı içinde "MHP'ye malî kaynak sağlamak üzere 10.000 kişiden 1.000.- Lira kampanyası" örgütlenmiştir.

* Taha Akyol'un kendi el yazısı ile yazılı ve imzalı 14 (ondört) kişinin adının yer aldığı 1000,-TL. teberru listesi" başlığını taşıyan belgeden 10.000 kişiden 1.000.- lira kampanyasına para topladığı anlaşılmaktadır.

* Ülkücü Gençlik Derneği gelir/gider cetvelinde; teberru adı altında elde edilen 1.126.000.- lirayı sağlayan kişiler arasında Namık Kemal Zeybek de sayılmakta ve zekât-fitre adıyla toplanan 857.000.- lira içerisinde de Zeybek'in katkısının bulunduğu yazılmış olup miktarı belirtilmemiştir. (Ek: 207)

***

Bugün gerek Taha Akyol, gerekse Namık Kemal Zeybek, MHP iddianamesinden bu kayıtları hatırlıyorlar mıdır; bilmem ama, o zamanlar ülkücü hareketin fikir alanında önemli isimleri olan Akyol ve Zeybek'in partinin malî sorunlarının aşılmasında fiilen görev aldıkları ("MHP için 'para babaları'ndan yardım dilendikleri" demeğe dilim varmaz.) anlaşılmaktadır.[3]

12 Eylül sonrasında da, 1999 seçimlerinde MHP ciddî bir temsil ile TBMM'de yer alıp hazine yardımı imkânına kavuşana kadar, durum değişmeyecektir. 1980-1999 arasında, "ülkücü hareketin ekonomik düşkünlüğü"nü yansıtan ve insanın içini acıtan birçok sahne, pek çok ülkücünün hafızalarında canlı olarak durmaktadır.

Bugün Devlet Bahçeli liderliğindeki MHP'nin kurum kimliğini pekiştirerek, siyasî faaliyetlerini sürdürebilmek için "aydın ve önder isimleri"ne ona/buna el açtırıp fitre/zekât toplama noktasını çoktan aştığını memnuniyetle kaydetmek durumundayım. Ama, Türk toplumu -ve hattâ bütün Dünya Türklüğü- ile ilgili millî/evrensel iddiaları olan ülkücü hareketin, genel çerçevede, hâlâ maddî finansman sorunlarını aşmış olduğunu söyleyemiyorum. Bunun tersini söylemek, bugünün Türkiye'sinde, az-çok olan/bitenden habersiz bir insan için 'başını kuma gömmek' anlamı taşır.

Bu "maddî yetmezlik psikolojisi" o kadar derinlere nüfuz etmiştir ki [4], bugünkü genel merkez inşa edilirken, birçok kıdemli/samimi ülkücü, böylesi büyük bir binanın ısıtma ve aydınlatma giderlerinin; elektrik/su parasının bile ödenemeyeceği kaygısını dile getiriyordu. MHP Genel Merkezi'nin açılışında Devlet Bahçeli'nin, bazı isimleri bizzat ilgilendiren meydan okumayı da yazacağım. MHP'nin bugünkü genel merkezinin görkemli binasının inşaatı sürecinde, bilenlerin iyi bildiği bir çevreden yayılan "Balgat'taki koskoca bina nasıl yükseliyor haberiniz var mı?" siperinden yaptıkları taciz ateşine de değinirim meraklısı var ise…

Anonimleşen 'Güvenilmezlik' Sorunu

1977 seçimleri öncesinde, MHP'ye seçim kampanyasını finanse edecek kaynak temini için "Onbin Kişiden Biner Lira" kampanyası örgütlemek kimin fikri idi bilmiyorum ama, bugüne de ışık tutan bir yönü vardır. Tek tek ülkücülerin malî durumu, bırakın TV/Medya grubu teşkili gibi büyük organizasyonları, aylık bir kültür dergisini, haftalık bir gazeteyi, eli yüzü düzgün bir internet portalini yaşatacak sağlıklı finansmanı temin edecek durumda değilse; "ortak bir kasa" oluşturmaktan başkaca bir yol yoktur.

Peki, bu "ortak kasa" nasıl oluşturulacak, kime emanet edilecektir? İşte, işin bu noktasında bütün hatlar tıkanmakta ve zaten potansiyel olarak hep var olan, "güvenilmezlik sorunu", son seçim öncesinde piyasaya sürülen ve içeriğini dünya-âlemin bildiği "kaset skandalları"ndan sonra, devasa boyutlara ulaşan bir "güven krizi"ne evrilmiş olarak, hepimizin gözleri önündedir. Skandalın MHP'nin "resmî kasası"nın emanet edildiği isme kadar ulaşmış olmasını, olayın fuhuş ötesinde maddî çıkar ekseninde iğrenç noktalara bulaşmasını hiçbir ülkücü gözardı edemez.

Konuyu siyaset alanında top oynayan şahıslar bazından uzaklaştırmak ve daha serinkanlılıkla düşünülmesini sağlamak için kültürel alandan bir örnek ile devam edelim. Daha geçtiğimiz aylarda yeniden yayınlanması için sarfedilen emeği ve çabayı bildiğim bir dergimiz, -neredeyse üç ay- baskıya hazır halde, malî finansman sorunu nedeni ile bekledi. Bu dergi için kendi çevresinde, görev yaptığı önemli bir üniversite şehrinde abone bulması için, yardımcı olup olamayacağını sorduğum bir meslekdaşımın bana verdiği yanıt, üzerinde çok düşünülmesi gereken bir ihtiyatı yansıtıyordu: "Kendi adıma hemen vereyim abone ücretini; ama hiç kimseden yıllık abonelik karşılığı para toplanmasına aracılık etmem; ya üç-beş sayı sonra dergi kepenkleri indirip çıkartanlar araziye uyacak olursa?... İşin para boyutu önemli değil ama, bu yaştan sonra, kendilerinden para topladığım insanlardan laf işitmek istemem."

Son iki seçimde MHP milletvekili adaya adayı olarak ülkücü geleneğe olan vefasını gösteren bu kadim arkadaşıma "Bu güvensizlikte haksızsın" diyemedim maalesef... Maddî sıkıntılar, belki bir gün aşılabilir ama, işte bu güven sorununu aşmak için çok ama çok gayret sarf edilmesi gerekecektir.

Hz. Rasulullah Muhammed Mustafa'nın (s.a.v.) daha risaleti öncesindeki "el-Emîn" (=güvenilir insan) sıfatına kadar gitmeden, hattâ Hacı Bektaş Velî'nin (k.s.) "eline-beline-diline sahip ol" tavsiyesini de hatırlatmadan, önceki yazımda işaret ettiğim üzere 'ülkücü camia'nın şahs-ı manevîsinin arz ettiği kaliteyi yükseltmek gereği ile bu konunun da yakın bir ilişkisi vardır.

Ülkücü hareketin temiz/helâl finansmanı konusu önemlidir.

MHP Yöneticilerinin Ahlâkî Standardı Ne Olmalı?

2011 seçimleri öncesinde internet üzerinden vizyona sokulan "Farklı Ülkücüler" yapımı ahlâksız filmlere figüran olanlar hakkında konuşmayı da, ülkücülük terbiyem ile bağdaştıramıyorum. Bugün bu pis saldırının okyanus ötesinden güdülenen cemaat" yapımı olduğu kanıtlanmıştır. Ancak kimlerin bu filmi çektiği ülkücü hareketin tarihinde görülmemiş bir ayıbı arşivlerde kayıt altına aldıranlara, en ufak bir müsamaha ile baktığım anlamına gelmez. Zira, biliyorum ki, bırakın fiilen zinayı, zinaya yaklaşmak dahi haramdır ve TCK'nda suç olmaktan AKP hükûmeti tarafından çıkarılsa da, İslâm hukukunda zinanın cezası bellidir.

MHP Genel Başkanı adayının hangi nitelikleri sahip olması gereken niteliklerden birisini önceki yazımda"evine helal lokma götürmek" olarak açıklamıştım. 2011 seçimlerinde MHP'yi seçim sandığına gömmek üzere servis edilen pornografik görüntüler şunu da vurgulamamı zorunlu hale getiriyor: MHP Genel Başkanlığı'na aday olacak kişinin "cinsel hayatı" ile ilgili, ailevî ilişkilerinin mahrem konularında toz kadar bir hatası; en ufak bir şaibesi de olmamalıdır.

Peki bu ahlâkî standard nasıl sağlanır ve daha da önemlisi nasıl kontrol edilir? Daha doğrusu, MHP Genel Başkanlığı'na aday olacak birisinin cinsel anlamda, genel ahlâka aykırı ve gayrımeşru bir ilişkisi olup olmadığını taraflardan birisi itiraf etmedikçe tesbit etmek mümkün müdür? Bu sorular doğrusunu söylemek gerekirse önemlidir. Ulusal konulardaki hassasiyeti iyi bilinen CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın maruz kaldığı ve kendisini siyasî etkinlik yönünden sıfırlayan tuzak, konunun ülkenin kaderi yönünden önemini ortaya sermiştir. Türkiye'nin ve Türk varlığının siyaset planındaki en önemli güvencesi olan MHP'nin tepe noktasındaki bir kişinin şahsî zaaf veya kusuru nedeniyle maruz kalacağı şantajı göğüsleyebilmek mümkün değildir.

MHP yönetiminin her hangi bir kademesinde aday olacak herhangi bir ismin ahlâkî vasıflar yönünden arz edebileceği hatanın örtbas edilmesi için hiçbir sünnete riayet etmeyen birisi hakkında, -bir adaylık açıklaması yapılırken bile en basitinden bir sünnet olan suyu sağ el ile içmek sünneti defalarca çiğneniyorsa- "çok eşlilik" gibi bir sünnetten filan bahsedilmesi sadece komik olacaktır.

Bu noktada, MHP'de genel merkez yönetimine talib olan her bir kişiden, her milletvekili adayından ülkücü hareketin geleneğindeki "İslâm ahlâk ve faziletine bağlılık taahhüdü" alınmasının faydalı olacağına inanıyorum. Bu taahhüdü ihlâlin yaptırımı da ilgili tüzüklere konularak yaptırıma bağlanmalı ve 2011 seçimleri öncesinde tanık olduğumuz üzere bu konuda kusuru olanların siyasetten tasfiyesi, sadece ilgilinin insiyatifine bırakılmamalıdır.

"İmam Hatip mezunu Cumhurbaşkanı" siyaset arenasında var olduğu sürece MHP yönetimine talib olan herkes kendi şahsî ilişkisi ne olursa olsun toplumun dinî ve ahlâkî hassasiyetlerini

gözeterek hareket etme zorundadır. Bugün, dinî meşrebinin ne olduğunu herkesin bildiği CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun Ramazan'da, dinî kimliği ile tanınan bazı isimlere iftar sofrası açmak zorunda kalması bile, konunun önümüzdeki süreçlerde de güncelliğini koruyacağının işaretidir. Bu nedenle MHP lideri olmağa adaylığını açıklayan herkesin İslâmî hassasiyetlerin günlük hayatına yansıması açısından önce ülkücüler ve sonra da toplum tarafından sorgulanacağı bilinmelidir.

"İslâm Ahlâk ve Fazileti" Sadece Yatak Odasında mı?

Yeri geldi mi tekrarlanan bir nakarat haline dönüşen "Bu dâvâ için toprağa düşen binlerce ülkü fidanı"ndan bahsedenler/bahsedecekler, "Biz Fatihlerin Yavuzların torunuyuz" nutku atanlar/atacaklar; kendilerine bedeli mukabilinde açılan köşelerden, "Yusuf İmamoğlu şehid edildiğinde yapılan otopside son 24 saatte bir lokma bile yememişolduğu"nun anlaşıldığını kan damlayan satırlara yazan(lar)/yazacaklar arasında yazdıklarımdan gocunanlar oldu ise, aynaya iyi baksınlar: Bir yerlerinde bir yara, midelerinde hazmedilmesi zor bir şaibeli lokma var mı acaba?!

2011 Milletvekili Seçimleri öncesinde yaşanan ve temelde İslâm Ahlâk ve Fazileti'nin ülkücü hareketin merkez kadrolarından bazı isimler tarafından, hoyratça çiğnendiğini gözler önüne seren olumsuz örnekler, binlerce hayırlı iş için yola çıkanları içine çekip yutan bir girdab oluşturmuştur. Bu girdabın 2011 seçim sonuçlarına nasıl yansıdığını hatırladığımızda şahsî/nefsanî zaafları ile koskoca bir ülkücü camiaya zarar verenlerin başkaca hiçbir günahı olmasa, bu güvensizlik ortamına yol açmaktaki vebalden iki cihanda yakalarını kurtaramazlar.

Davâcıyım…

Hayatlarının baharında yâr koynuna giremeden kara toprağa girenler nâmına…

Davâcıyım Ya Rabbî…

---

[1] Şükrü Alnıaçık, "Ülkücü Proleterya" , 13.06.2011. http://ulkucuyazarlarbirligi.org/?p=270

[2] Kürşat Tecel, "Sözüm Kapitalist Ülkücülere", 30.07.2011. http://ulkucuyazarlarbirligi.org/?p=40

[3] Taha Akyol ve Namık Kemal Zeybek'in 12 Eylül sonrasında ülkücü hareket ve MHP ile yollarını ayırmalarında bu türden "pek de sevimli olmayan" konulara muhatab olmalarının etkili olup olmadığı akla gelir.

[4] Bu psikolojiyi anlamak için, MHP Genel Merkezi'nin Ankara'daki Libya Caddesi'nde bulunduğu vakitler, Ankara'nın soğuk kışında kaloriferler yakılamadığı için elektrikli ısıtıcılarla ısıtılmağa çalışıldığı günleri hatırlamalıyız.

2.5. "Karagömlekliler": Ülkücü Hareket ve Provokasyonlar

MHP lideri Devlet Bahçeli, 4 Haziran 2013 tarihli Grup Toplantısında yaptığı konuşmada Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın yurtdışı gezisine giderken sarf ettiği sözlerin arz ettiği tehdide işaret ederek "Karagömlekliler"den söz etti. Bahçeli, bahsedilen konuşmasında şöyle dedi: *"Başbakan Erdoğan'ın böyle bir ortam ve gündem içinde gitmekten vazgeçmediği yurtdışı seyahati öncesinde, bir basın mensubuyla polemiğe girerek "şu anda evlerinde bizim zorla tuttuğumuz bu ülkenin en az yüzde 50'si var" ifadeleri talihsizlik, aynı zamanda da büyük bir sorumsuzluk örneğidir. Sayın Başbakan sen kimsin ve kimi tehdit ediyorsun? Kendi partinin bir belediye başkanı gibi sende, Taksim'deki itirazları bir kaşık suda boğmak merakında mısın? Bu aziz milleti birbirine düşürme ihtimaliyle mi övünüyorsun? Kara gömleklilerini ve bindirilmiş kıtalarını nerede konuşlandırdın?"*

MHP liderinin oldukça uzun konuşmasındaki bu "Karagömlekliler" göndermesi bana geçenlerde Ülkücü Yazarlar Derneği yöneticileri olarak yaptığımız ziyarette yapılan sohbetimizi hatırlattı. 21 Aralık 2012 günü yapılan ziyarette Devlet Bahçeli, Ülkücü Yazarlar Derneği'ne "Onur Üyesi" olması için yaptığımız daveti kabul edip ÜLKÜ-YAZ üyelik formunu imzalamıştı. ÜLKÜ-YAZ Yönetim Kurulu'ndan Şükrü Alnıaçık ve Kürşat Tecel ile birlikte gerçekleştirdiğimiz ziyaret sırasında tavsiyelerini de bizlerle paylaşan Bahçeli çok önemli bazı hususlarda dikkat edilmesi gereken noktalara işaret etti. Ülkücü hareketin maruz kaldığı provokasyon ve sa-

botajlara karşı dikkatli olmamızı tavsiye ederken 12 Eylül öncesinde ülkücü gençlik arasında yayılmasına çalışılan "Karagömlekliler" kitabı örneğini verdi. İtalya'da Benito Mussolini önderliğindeki faşistlerin nasıl iktidara geldiğini anlatan bu kitabın bir "görevli"ye tercüme ettirilerek ülkücüler arasında dağıtılmasına benzer provokasyon ve yönlendirmelerin ülkücü mazide yaşananlardan habersiz günümüz genç ülkücüleri için de tertiplenmekte olduğunu, bu tertiplere karşı ülkücü gençliği uyarma görevinin bizler gibi kıdemli ülkücülerin görevi olduğunu hatırlattı.

"Karagömlekliler" Kitabının İlginç Öyküsü

Ziyaretimiz sonrasında, "Karagömlekliler" konusunda Bahçeli'nin verdiği işareti biraz incelemem gereğini düşündüm. 12 Eylül öncesinde, üniversitedeki öğrencilik yıllarımda hemen hemen tüm kitaplarını alıp okuduğum Töre-Devlet Yayınevi'nin kitapları arasında çıkan bu kitaptan da haberim olmuş ama ilgimi çekmediği için okumamıştım. İnternet sahaflarından bu kitabı edinmek için yaptığım araştırma önüme ilginç bir tablo çıkardı:

Marcel Ouessant (Marsel Ussan okunur) tarafından yazılıp 1935 yılında "Karagömlekliler İhtilali (1919-1922)" adı ile basılan kitap aradan çok fazla süre geçmeden 1937'de Haydar Rifat (?) adlı bir çevirmen tarafından Türkçe'ye aktarılıp Tefeyyüz Yayınevi tarafından basılmıştı. O yıllarda Mussolini'nin popülaritesi düşünülürse, zamanına göre bu fazlaca aceleci çeviri girişimi fazlaca yadırganacak bir durum değildir. Aradan 30 yıl geçtikten sonra, 1967'de aynı kitabın Cemal Ali Kurt imzası ile yeni bir çevirisinin Çınar yayınları arasında basıldığını görüyoruz. Bahçeli'nin bize örnek gösterdiği baskı ise 1976'da Töre-Devlet Yayınevi tarafından –çevi-

ri görevi verilen bir akademisyenin müstear ismi olduğu söylenen- Saffet Üçok tarafından "Faşizm" ismi ile yapılan çevirinin baskısı idi. Kitap kısa sürede tüketilerek 1978'de ikinci baskısını yapmıştı. İşte bu 1978 tarihli ikinci baskıyı temin ederek incelemeğe karar verdim. Kitabının başındaki kısa önsözün üslubu bana hiç yabancı gelmedi.[2] O yıllarda Töre-Devlet Yayınevi ile ilgili olan Prof. Dr. İskender Öksüz'ü arayıp bu önsözü kimin yazdığını sordum. Kendisi önsözde neler yazıldığını hatırlamamakla birlikte dış kapağında Faşizm adı yer alırken içerisinde Karagömlekliler İhtilali yazan bu kitabın, 12 Eylül günlerinde kendisinin başına bela olduğunu ifade etti. Öksüz'ün belirtiğine göre 12 Eylül'ün hemen sonrasında Töre-Devlet Yayınevi'nin bürosunu basan askerlerin başındaki uzman çavuş, bir kenarda paketler halinde yığılı duran "Faşizm" kitabını görünce hemen merkezi aramış ve "Komutanım, burada binlerce Faşizm bulduk. Bir kamyon gönderin de "Faşizm" lerin hepsini getirelim." demişti. Öksüz'ün gülerek anlattığına göre binlerce kitap yerine bir taneyi örnek olarak götürüp incelemelerinin yeterli olacağına uzman çavuşu ikna ederken epeyce yorulmuştu.

Gelelim kitabın içeriğine ve daha önemlisi bu "ilginç" kitabın neden ülkücüler arasında sirküle ettirildiğine…

"Karagömlekliler" Neyin Nesidir?

Kitap orijinal isminde anlaşılacağı üzere İtalya'da Faşistlerin ortaya çıkış sürecini ve Mussolini'nin cerbezeli bir figür olarak siyaset sahnesinde sivrilmesini anlatıyordu. Karagömlekliler, Benito Mussolini'nin emrindeki silahlı faşist birlikleridir. Mussolini'nin İtalya'da önce sokaklara sonrasında da iktidara el koymasını sağlayan paramiliter güç, "Karagömlekliler" olarak adlandırılmıştı.

Bu ismin İtalya sokaklarını kana bulayan ve antikomünist bir mücadele içerisinde olduğuna inanan gençlerin bir üniforma olarak giymeyi tercih ettikleri siyah renkli gömleklerden kaynaklandığını hemen herkes tahmin edebilir.

Kara gömlekler giymeleri ve törenlerinde kara bayraklar taşımaları nedeniyle bu ismi alan Karagömlekliler'in ilk birlikleri 1919'da oluşturuldu. Mussolini, iktidara yürürken İtalyan gençliğini "Karagömlekliler" adı ile sosyalistlere karşı faaliyet gösteren yarı-askeri bir yapı olarak örgütledi. Mussolini'nin Karagömlekliler'i, maceracıların, idealistlerin, eski askeri memur ve askerlerin, alt ve orta sınıftan kişilerin bir karışımıydı. Politik değerlendirmede radikal milliyetçi hatta ırkçı olarak kabul edilen bu milisler, düşman gördükleri İtalyanları şiddet kullanarak itaatleri altına alarak güç kazanmışlardı. Şiddeti kutsayan Karagömlekliler, düşman gördükleri bütün gruplara karşı sokak saldırıları düzenlediler.

1920'nin sonunda sadece sosyalistleri değil, Cumhuriyetçileri ve diğer organizasyonları da hedef almaya başladılar. Mussolini'nin örgütlemiş olduğu Karagömlekliler, komünist gruplarla çatışıyor ve kendilerine karşı çıkanları acımasızca şiddet kullanarak sindiriyordu. Henüz iktidara ulaşmadan faşist birlikler ile sosyalistler arasındaki çatışmalarda yüzlerce kişinin öldürüldüğü söylenir. Karagömlekliler, kara üniformaları içerisinde çarpıcı sloganlar ve görkemli resmi geçitlerle gittikçe güçlenen sosyal bir etki oluşturmayı başardılar. Tüm İtalya'da coşkulu propagandalar yapılarak İtalyan halkı Faşist partiye yönlendirildi.

Napoli'de 24 Ekim 1922'de toplanan kongrede alınan kararla, bütün ülkeden silahlanmış Kara Gömlekliler toplanarak Napoli'den Roma'ya yürüdüler. Mussolini'nin general arkadaşları 29

Ekim 1922'de ellibin faşist milisle Roma'ya girdiler. Büyük Roma Yürüyüşü Mussolini'yi iktidara taşıdı. İtalya Kralı, çaresiz olarak hükümeti kurmak üzere Mussolini'yi çağırdı. İtalyan faşistleri böylece iktidara geldiler. Mussolini, iktidara geldikten bir süre sonra diğer bütün partileri kapattırdı.

1 Şubat 1923'de, o zamana kadar illegal halde olan Karagömleklilere yasal statü verilip ulusal milislere dönüştürüldü. 4 Ağustos 1924'de Karagömleklilerin bütün üyelerine İtalya Kralı'na bağlılık yemini yaptırılarak resmen tescil edildiler.

Ussan'ın kitabında yazdığına göre Mussolini tertipli, iyi sevkedilen, itaatli, önüne ne çıkarsa çıksın sarsılmayacak, paramiliter nitelikte bir milis ordusu kurdurmuştur. Genel olarak milis ismi verilen savaş takımlarını örgütlemek üzere İtalya oniki bölgeye ayrılmış ve her takıma bir milis müfettişi tayin edilmiştir.

"Faşizm" kitabı içerisindeki anlatım, faşistler ile kızıl komünistler arasındaki mücadele anlatılırken, vurma-kırma, cebir ve şiddet övgüsü insanı rahatsız edecek derecede yoğun olarak işleniyordu. Hatta yer yer adam öldürme sahneleri kutsanarak işlenmiştir. (Kitabın orijinali elimde olmadığı için bu konuda çeviri esnasında bir abartma yapılmıştır, diyemiyorum.)

Kitaptaki şiddet özendirmesine örnek olarak verebileceğim onlarca örnek var. Ancak ben sadece kendisini övünerek "başkatil" ilan eden Mussolini'nin dilinden aktarılan bir örneği aktarmakla yetineceğim: 3 Ocak 1925 günü yani Roma üzerine yürüyüşten aşağı yukarı 3 yıl sonra eserinin tehlikede olduğunu bir an için sezen Mussolini İtalyan meclisinde şunları söylemiştir.

"Şu meclisde bütün İtalyan milletinin huzurunda bildiririm ki, olan biten her şeyin siyasi, ahlaki, tarihi mes'uliyeti bana, yalnızca

bana aittir. Şayet faşistlik bir katiller cemiyeti ise işte ben bu katiller cemiyetinin başıyım. Eğer gösterilen şiddet tarihi, siyasi, ahlâki, muayyen bir havanın mahsulü ise mes'uliyet bana yüklensin. Çünkü bu tarihi, ahlâkı ve muhiti ben yarattım. Bu macera İtalya'nın 1915 yılında cihan savaşına katılmasından başlar ve bugüne kadar devam eder. İşlerin bu hale gelmesine bilhassa çalıştım. Tecrübelerimden kuvvet aldım. Partimin kudretini ölçtüm. Kendi kendimi dinledim. Ondan sonra karşınıza çıktım."

Roma üzerine yapılan yürüyüşün ne kadar büyük bir ihtilâlin eseri olduğunu anlattıktan sonra sözlerine şöyle devam etmiştir:

"Yeter, evet artık yeter, Bu sözleri söyleyecek gün gelmiştir. İnsanlar birbirleri ile kapışır, uzlaşmak mümkün olmazsa söz kuvvetindir." [3]

Mussolini'nin ana hatlarını tesbit ettiği Milislerin disiplin nizamnamesinden seçilmiş önemli noktalar ise Faşizm kitabında şöyle sıralanmıştı:

"Madde-4. Faşist milis, İtalya'ya gözü bağlı olarak sarsılmaz bir irade ile, tereddüt etmeden kendini vakfeder.

Madde-6. Rütbeli olsun veya olmasın her faşist, kumanda etmeye hazır bulunacaktır. Gönüllü olan milisde bütün yüksek rütbelere karşı gözü kapalı bir saygı anlayışı olacaktır.

Madde-7. Faşist milisin kendisine mahsus bir ahlakı vardır mutad olan ahlâk kaideleri onun için kâfi değildir. Onda eski zaman şövalyelerine mahsus ve tam bir şeref duygusu bulunacaktır. İcabında zalim, şedit, ama her zaman yüzü adalete dönük olacaktır.

Madde-18. Her milis hiyerarşi zincirine bağlıdır. Bütün faşistler her an bir tek irâde ile birleşmesini öğrenmelidir.

Madde-28. Bir ordu iyi vuruşmazsa bunun mes'uliyeti başında olanlarındır. an'anelerine sadık olmayan bir şef, lekeli bir adamdır.

Madde-34. Hareket ve kuvvet denemesi sırasında sivil şefler de kumanda selâhiyeti yoktur. Milis grupları içerisinde askerler kumanda zincirine bağlıdır. Bir milis nerde görürse görsün askeri üniformaya hürmet edecektir.

Madde -88. Karagömlek giyenler o andan itibaren her zamankinden daha dürüst bir hayat yaşamaya mecburdurlar.

Madde-39. Üniforma lüzum hissedilmedikçe, giyilmeyecektir.

Madde-40. Üniformasını ve partinin diğer nişanlarını hayatları pahasına korumayı bilmeyenler, onları taşımaya lâyık değillerdir.

Madde-42. Siyasî parti önderlerinden müsaade alınmadıkça nümayiş yapmak yasaktır.

Madde-48. Karagömlekliler halk içine her çıktıkları zaman, İtalya'nın en temiz ve en yüksek bir kuvveti, hiç bir şey istemeyen, vatan için ölmeyi bilen insanlar olduklarını ispat edeceklerdir."[4]

Ussan'a göre hasımları olan sol eğilimliler tarafından "kanlı katil" diye aşağılanan faşistler, kendi gönül rızaları ile Mussolini'nin talimatname hükümlerine riayet etmişlerdir. Ussan "karagömlekliler"i överken şunları yazmıştır: "Hayatını feda etmek, çeşitli zahmetlere katlanmak, ölmek, ruhen düşük olanların harcı değildir. İtalya'da komünizmin bel kemiğini kıran ve onu 1922 yılı sonbaharında artık doğrulamayacak hale getirenler, işte bu adamlardır."

Mussolini Faşist Parti'nin Katoliklerin dinî merkezi olan Vatikan ile İtalya arasındaki ilişkileri canlandırdı. Karagömlekliler, aralarında Amerikalı banker J.P. Morgan'ın da bulunduğu faşizmi finanse eden sermayedarlar tarafından destekleniyordu. Bu karmaşık ilişkilerin izlerinin bugün bile görülebileceği söylenir. İtalya'da

bugün de kendilerini Karagömlekliler adı ile tanımlayan neofaşist gençlik örgütlerinin varlığı bilinmektedir.

Böyle Bir Kitap Neden 'Ülkücüler Okusun' İçin Yayınlanır?

1976-1980 arası süreçte Türkiye'de yaşanan mücadele sürecinde hergün "kızıl" komünist eylemciler ile yüzyüze gelen bir ülkücü gencin bu kitaptaki şiddet övgüsünden etkilenmemesi imkânsızdı. "Karagömlekliler"in "kızıl"larla yaptığı mücadele sonrasında iktidarı ele geçirmeleri, hayal gücü çok fazla zorlanmadan da, Türkiye koşullarına adapte edilebilirdi. Marsel Ussan'ın kitabında sıraladığı talimatname kuralları çok kolayca Türkiye'ye taşınabilecek unsurları ve söylemleri içermekteydi.

Bu kitabın, ülkücülere yönelik olarak hazırlanmasını 'iyi niyetli entelektüel bir girişim' olarak değerlendirmemiz, bugünden bakıldığında asla kabulü mümkün olmayan bir durumdur. Nitekim o yılları hatırlayan akademik çevreden ülküdaşlarım ile bu kitap ile ilgili olarak yaptığım istişarede, bu türden faaliyetlerin 12 Eylül öncesinde hem sağda hem de solda egemen olan bir "gri alan"ın yansıması olduğu görüşünde birleşmişlerdir.

1970'li yılların mücadele ortamlarını bilenler bu türden şiddete özendirici söylemlere kapılabilecek ülkücü sayısının hiç de az olmadığını hatırlayacaklardır. Nitekim, sol-sağ çatışması içerisinde yer alarak, ön saflarda vuruşan bazı ülkücülerin şiddete bulaşmasında bu türden çabaların mutlaka etkisi olmuştur. Bu etkilenmenin vahim sonuçlarına 12 Eylül darbesinin hedefine oturtulan kıdemli ülkücülerin hemen hepsi tanıktır.

İşte bu tecrübe ile olsa gerek, MHP lideri Bahçeli, son TBMM konuşmasında iktidarı "kendi karagömleklileri"ni oluşturma eğilimine karşı uyararak bu şiddeti özendirmenin ülke yararına olmayacağını vurgulamıştır.

Bahçeli'nin bu sözlerinin bir başka yönü ise, bugün de dün olduğu gibi ülkücü gençleri şiddete özendirme girişimleri olduğunu, bu özendirici provokatörlerin yol açacağı şiddetin nereye varacağının belli olmadığını, sonuçta varılacak noktada Türk milliyetçilerinin bir kazancı olamayacağının altını çizmesidir.

"Bu kuyunun dibinde bir leş olmadığından emin misin?"

Ülkücülüğün ve ülkücülerin bugün kırk yılı aşmış olan tarihi eşsiz bir tecrübeler harmanıdır. Bu tecrübe harmanını kayda geçirmeğe yönelik her çaba gelecek nesillerin ülkücüleri için bir armağan olacaktır. Bu bilinç ile yazdığım yazıdan çıkartılacak hisseyi de net olarak yazmazsam eksik kalır.

"Taksim Gezi Parkı Direnişi" süreci etrafında, bugün ortalık toz dumana karışmışken yine ülkücüleri sokaklara, meydanlara çağıranlar olduğunu görüyoruz. Çıkılacak sokaklarda, toplanılacak meydanlarda kim oldukları 12 Eylül deneyimimizden bildiğimiz üzere, hemen tamamı "meçhul" kalacak provokatörlerin yol açacağı bir çatışmada bir ülkücünün burnu kanayacak olsa, sonucu ne olur? Bu sorunun yanıtı iyi düşünülmelidir.

Bahçeli'nin bu yazıya vesile olan konuşmasında işaret ettiği üzere "dibi görünmeyen kuyulardan su içmeyiz." Genç ülkücüler de kendilerini dibi görünmeyen kuyulardan su içmeğe davet edenlere, -bu davetçiler kendilerine hangi kılıkta yanaşırlarsa yanaşsınlar- şunu sormalılar: "Bu kuyunun dibinde bir leş olmadığından emin misin?"

---

[1] Marsel Ussan, Faşizm, Töre-Devlet yayınevi, 2. Baskı, İstanbul-1978.

[2] "Faşizm" Karagömlekliler İhtilali Kitabının İmzasız Önsözü:

"Veyl mağluplara!"

Bu sözün taşıdığı gerçek herhalde münakaşa edilemez. Birinci dünya harbinden sonra İtalya'ya hâkim olan faşizm İkinci dünya harbiyle kesin mağlubiyete uğramış ve silinmiştir. Her savaşta ol-

duğu gibi bu harbin sonunda da galibin haklı ve iyi, mağlubun haksız ve kötü olduğunu dinledik. Bu tema yüzlerce filmde, yüzlerce kitapta, binlerce makalede işlendi; hâlâ işlenmekte…

Münakaşa edilemeyecek bir başka gerçek var: İkinci dünya harbini müttefikler kaybetse ve Almanya, İtalya, Japonya kazansaydı dinleyeceğimiz vahşet hikâyeler) mutlaka ters taraftan gelecekti. O zaman faşizmin iyi ve haklı, müttefiklerin kötü ve haksız olduğunu aynı şiddette duyacaktık.

Gerçek nedir?

İnsanlara ait hiçbir hareket yüzdeyüz hatasız veya yüzdeyüz hatalı olamaz. Şu halde iyi ve kötü taraflarıyla faşizm nedir? Sorulacak soru; doğru soru: düşünen kafaların sorusu budur.

İçinde yaşadığımız propaganda harbinde prensipler adına vahşi cinayetler işlenirken, gazete kültürüyle herhalde bu soruların doğru cevaplarını bulmamıza imkân yok. Faşizmin ölümünden sonra ona karşı girişilen propaganda taarruzu o derece başarı kazandı ki bu imha savaşının tozu dumanı arasından faşizmden birkaç misli daha caniyane komünist diktanın günahları gözlerden gizlenir oldu. Komünistlerin "Komünist olmayan faşisttir" prensibi şu günlerde Türkiye'mizde yerleştirilmeğe çalışılıyor. Faşizmin kötülüğü konusunda kimsenin itirazı olamayacağına, hele mağlubun kendini koruma imkânı bulunamayacağına göre bu akıllı taktik birçok zayıf kafada tereddütlere, şaşkınlıklara yol açabiliyor.

Faşizm kötüydü! Hem evet, hem hayır… Faşizmin kötü tarafları vardı! Muhakkak evet… Fakat 20. Asrın son çeyreğinde faşizm hakkında söylenebilecek en gerçekçi söz herhalde "faşizm kötüdür değil, faşizm ölüdür" olmalıdır.

Peki nedir bu faşizm? Bu soruya objektif bir cevap, gerçekçi bir cevap veremez miyiz? Bir kitap boyunca olsun faşizmin geldiği yılların İtalya'sını taraflardan birinin değil de objektif tarihin gözüyle inceleyemez miyiz?

Objektif ve pasif bir kafa için bu soru tarihe aittir. Objektif fakat aktif bir kafa içinse siyasete aittir, bugünün sorusudur.

Töre-Devlet Yayınevi bu sorunun cevabını bir ölçüde Türk okurlarına verebilmek için Marsel Ussan'ın aslı Fransızca olan bu eserini yayımlıyor. Eser ikinci dünya harbinden önce yazıldığı için mağluba yöneltilen propaganda saldırısının izleri, yazarın kalemine aksetmemiştir. Bu, gerçekçilik umudumuzu arttırıyor. Faşizmin doğuşunu, prensiplerini ve devlet felsefesini günü gününe sizlere yaşatacak olan bu eseri yayınlamakla bir kavramın, bir suçlamanın gerçek mahiyetine ışık tutmakta bir adım daha attığımızı düşünüyoruz.

Töre-Devlet Yayınevi (1978)

[3] Marsel Ussan, Faşizm, Töre-Devlet yayınevi, 2. Baskı, İstanbul-1978, s.141.

[4] Marsel Ussan, Faşizm, Töre-Devlet yayınevi, 2. Baskı, İstanbul-1978, s.122-123.

2.6. MHP İddianamesinden: İslâmî Yaklaşım 'Suç'ları

1981 yılında açılan MHP ve Ülkücü Kuruluşlar Davâsı iddianamesi yayınlandığında pek çok ülkücü iddianameye dayanak edilen belgelerin nasıl olup da askerî savcıların eline ulaştığını çok tartışmıştı. Öyle ki Başbuğ Türkeş'e iletilen küçük notların bile gitmesi gereken çöp kutusuna değil de askerî savcıların önüne konmak üzere çuvallara doldurulduğu anlaşılmıştı. Bu durum 12 Eylül öncesinde MHP'ye yönelik bazı hesapların darbe icraat aşamasına geldiğinde hemen harekete geçilmesi için çok önceden yapılmağa başlandığını kanıtlıyordu. Değerli ülküdaşımız A. Ender Gökdemir de haberiniz.com daki son yazısında bu duruma işaretle, mealen; "Niye yakmadınız o arşivleri?!" diye hâlâ dinmeyen -ve aslında o iddianame nedeniyle mağdur olmuş pek çok kişinin paylaştığı- ülkücü öfkesini yansıtıyordu. [1]

Bugün artık sadece arşiv değeri kalmış olan MHP davası iddianamesinde, zorbalıkla ele geçirilmiş bazı evrakın tasnifi ile seçilerek "suç unsuru" olarak konular arasında MHP'nin cemaat ve tarikatlar ile ilişkisini gösteren bazı belgeler de yer almaktadır. Bunlar arasında MHP'nin toplumun geniş kesimleri ile ilişki geliştirmesi için tekliflerin yer aldığı bir rapor öne çıkmaktadır. Bu raporda MHP'nin toplum içerisindeki sempati alanının genişletilmesi için yapılan ve 12 Eylül savcılarının dikkatini çeken öneriler şunlardır:

* Kitleleri peşinden sürükleyebilen kişilerle (tarikat şeyhleri/ağalar, Nurcuların ileri gelenleri, Süleymancı ağabeyler vs.) davamızdan taviz vermeden konuşulup desteği kazanılacaktır.

* İslami ekol ve tarikatlara karşı sempatik davranılacak ne aleyhte ne de leyhte teşkilat bünyesinde propaganda yapılmayacak, cephe birliği, geniş cephe takdiri bu konuda da uygulanacak.

* Mahalle, ilçe ve köylerdeki dini liderlerle irtibata geçilerek onların sevgi ve itimadı kazanılmalıdır.

İslâmî cemaat önderleri ile temas kurulmasını yönelik bu öneriler yanında ülkücü tabanı oluşturan gençlik kitlesinin dinî eksikliklerinin giderilmesi için düşünülen bazı öneriler de ilgi çekicidir:

* Ülkücü veya sempatizan din görevlilerinden ülküdaşlarımıza dini seminer talebinde bulunmalıyız.

* Her ülküdaşımızın mutlaka cuma namazına gitmesini sağlamalıyız.

* Özellikle teşkilat yöneticilerimiz beş vakit namazlarını mutlaka kılacaklar, derneğin küçük bir odasını mescid haline getirecekler.

* Teşkilatımız kanalıyla her eve bir din ve namaz hocası kitabının girmesinin sağlanması, özellikle bu evin gencinin kanalıyla eve sokturmaya çalışmalıyız.

* İlkokul çocukları ile ilgilenenler "çocuklara besmele çektirmeli, dualar öğretmeli, mahallede dinî kurslar tertiplemeli, cuma günleri çocuklara abdest aldırarak topluca cuma namazına gitmeli."

Bu görüşlerin 12 Eylül 1980 darbesi öncesinde MHP Genel Merkezi'nde, Başbuğ Türkeş'e arz edilen ve üzerinde tartışılan raporlardan alınarak MHP ana davası iddianamesine konulmuş olduğunu tekrar hatırlatırım.

MHP İddianamesinden Bazı İlginç İsimler ve Belgeler

MHP İddianamesi'ne ele aldığım konu (MHP ve İslâmi Oluşumlar) yönünden bakıldığında birçok ilginç isim ve olayı kanıtlayan belge ile karşılaşılacaktır.

MHP davası iddianamesinde, MHP'nin dinî cemaat ve tarikatlar ile maddî ve manevî ilişkisi kanıtlanmağa çalışılırken hemen hiçbir oluşumun ismi verilmezken birkaç yerde Süleyman Hilmi Tunahan cemaatinin önderi Kemal Kaçar isminden söz edilmesi dikkat çekicidir. Özellikle bu cemaatin Almanya örgütlenmesinin başındaki isim olan Harun Reşit Tüylüoğlu ile o dönemde Almanya'daki ülkücü örgütlenmenin önemli isimlerinden olan Musa Serdar Çelebi'nin görüşmelerinin Alparslan Türkeş'e aktarıldığı mektupların tam metnine iddianamede yer verilmektedir. Bu mektupta Almanya'daki Süleymancı örgütlenmesinin %80'inin ülkücülerden oluştuğu şeklindeki tesbit -biraz abartma olduğu kabul edilse bile- önemli bir gerçekliği ifade ettiği yadsınamaz. Bu ilişkinin ülkücü tabanda oluşturduğu erozyona engel olmak üzere Almanya'daki Süleymancı grubların kendi camilerine devam eden ülkücü eğilimli işçileri devşirmesine engel olunması için önerilen ülkücü camilerinin organizasyonu için Almanya'da görevlendirilen imamlara ödenmek üzere MHP Genel Merkezi yetkililerince mutemet kişilere verilen paralara ilişkin belgeler de dikkat çekicidir.

4.5.1979 tarihinde bir il müfettişi tarafından Süleymancı grup ile işbirliği yapan bir grup MHP'linin, sorumlusu olduğu ilde adı geçen grubun yasal zeminin teşkil eden Kurs ve Okul Talebelerine Yardım Derneği isimli derneğin kuruluşunda görev almalarından şikâyet edilirken bu dinî grup hakkındaki son derece olumsuz görüşlerin yansıtıldığı görülmektedir.

MHP'nin gelir-gider tablolarının incelenmesine ayrılan onlarca sayfalık kısımda 1977 kongresi sırasındaNecip Fazıl Kısakürek'in Ankara'da –o zamanki lüks otellerinden Mola otelinde- konaklama masrafına ait olan Onbin Liralık bir ödemeyi gösteren makbuz dikkat çekicidir. Necip Fazıl'ın MHP ile ilişkisini bir takım odakların Alparslan Türkeş'e rağmen kotardığı iddialarını çürüten bu belge yanında, Rapor-3/4, İhtilâl ve Yeniçeri kitaplarından MHP Genel Merkezi'nde satılmak üzere binlercesinin alındığını gösteren makbuzlar da bir fikir verecektir.

MHP İddianamesinde Ankara Tıp Fakültesi Örgütü

Söz MHP iddianamesinden açılmışken özellikle bugünkü ülkücü gençlere faydalı olacak bazı ayrıntıları da vermek isterim. 12 Eylül sonrası açılan MHP davası iddianamesinde okulumuz, Ankara Tıp Fakültesi'nin ülkücü teşkilatı da ihmalkâr ülküdaşlarımızın gafleti sonucu gayretkeş provakatörlerin ispiyonu ve öküz altında buzağı arayan savcıların çabası ile iddianameye dâhil edilmişti.

MHP davası iddianamesinde üniversite örgütlenmesine örnek gösterilen ülkücü teşkilatımız (daha pek çok ilginç belgelerle birlikte) ana davanın "Teşkilat Raporları" adlı 1. klasörüne (dizi: 45) şu kelimelerle girmişti:

"Eğitim kurumlarındaki teşkilatlanmaya örnek olmak üzere Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ndeki organizasyon incelendiğinde,

** Başkan,*

** 2. Başkan,*

** Hastane Başkanı,*

** Muhasip,*

** Sınıf temsilcileri,*

** Öğrenci Derneği Başkanı,*

** Kültür Derneği Başkanı,*

** 1. Sınıflar Komitesi,*

** Tarafsızlar ve sempatizanlarla ilgili komite,*

** Gecekondularla ilgili komite,*

** Hapishanedeki ülküdaşlara kitap ve maddi yardım kampanyasıyla ilgili komite,*

** ÖSYM komitesi.*

tarzında hiyerarşik sistemli ve düzenli bir kuruluş oluşturdukları, bu tür ve benzeri organizasyonlara kendi teşkilat düzenleri içinde oba denildiği anlaşılmaktadır."

MHP davası üzerinde, delil olarak dosyalanan sayfalar üzerinde kapsamlı bir akademik araştırma yapılsa kimbilir daha neler çıkacaktır?[2] Allah'a hamdolsun, sıradan öğrenci kavgaları dışında kan dökülmeyen Fakültemizdeki ülkücü teşkilatın neden hedef alındığı hâlâ meçhulümüz olmakla birlikte 12 Eylül öncesinde yaptığımız seminer ve eğitim çalışmalarının bunda etkili olduğunu tahmin ediyorduk.

Ankara Tıp Öğrencilerine Akaid Seminerleri

Ankara Tıp Fakültesi'nin ülkücü geleneğinde okul başkanlığı Fakülte'nin 4. sınıfına ait olduğundan 1980 darbesinin yapıldığı

öğretim yılında (1980-1981) Tıbbiyeliler Birliği'nde yapılacak haftalık seminerlerin programını da o yıl 4. sınıf olacak olan bizim sınıf yapıyordu.

Genel olarak 1980-1981 öğretim yılında icra edilecek seminerlerin içeriğini istişare ettiğimiz ve sayılı yasal ülkücü üniversite derneklerinden olan Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrenci Derneği (AÜTFÖD) yönetim kurulu olarak seminer programı olarak karara bağladığımız bu seminer programı, kimler eliyle kimlerin eline geçti bilinmez, nasıl olmuşsa, iddianamenin deliller dosyasına girmişti. Bu tür belgeler yüzünden o günkü Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 146-149. maddesine göre "halkı birbirine karşı kışkırtmak ve iç savaşa yol açmak" suçlaması ile açılan MHP davası, savcılığın son mütalaasında eski TCK'nın ünlü 163. maddesine göre "devletin temellerini dinî esaslara dayandırmak" suçlamasına dönüştürülmüştü. [3]

1980-1981 öğretim yılı seminer programımıza Ömer Nesefî adlı Türkistanlı İslâm bilgininin yazdığı Akaid kitabını esas alarak "İman Temellerimiz" konulu bir semineri de planladığımızı çok iyi hatırlıyorum. Buna neden ihtiyaç duyduğumuzun yanıtı, ülkücü gençliğin 12 Eylül öncesindeki dinî bilgilenme ihtiyacının kaynağını da gösterir.

Hepimiz uğrunda can fedâ edecek kadar güçlü bir iman ile Allah'a inanıyorduk ama, inandığımız Allah ile ilişkimiz nasıl kurulacaktı? İmanı korumak için hangi konularda hassas olunmalıydı? Küfür ne demekti? Küfre yol açan sözler, eylemler nedir? Şirke düşmekten, nifaktan korunma için nelere dikkat edilmeliydi? Allah'ın Kitabı'nda müşrik, münafık, kâfir diye tanımlanan insanlar kimlerdi? vb.vb.

Takdir edersiniz ki, bugünün üniversiteli gençleri için, -hattâ ilahiyat öğrencileri için bile- zor sorulardır bunlar…

İşte bu zor soruların yanıtını sağlam kaynaklardan alınan bilgilerle paylaşarak birbirimizi eğitecektik. Bu yöntemin "Öğrenen Organizasyon" olarak adlandırıldığını çok sonraları öğrenecektim. Ülkücü hareketin o zamanlar yapılan seminerler ile yürütülen bu "örgün eğitim" çalışmalarına bakılırsa, hattâ Genel Merkez'in"Eğitimciler" olarak organize edilen kadrosu ile varılması planlanan hedefini dikkate alınırsa "ülkücü hareket"in başarısında "Öğrenen Organizasyon" olmasının payının büyük olduğu tesbit edilir.[3] Bugün ülkücü gençliğin "bilgi planındaki sefaleti"nden yakınan herkes dönüp yeterince zengin olan ülkücü geleneğe bakarlarsa, takip edilmesi yolu kendilerine gösterecek pek çok örnek bulacaklardır.

Ülküdaşından Abdest Almayı Öğrenenler

MHP Genel Merkezi'nde tartışılan ve yazımın giriş kısmındaki önerilere neden gerek duyulduğunu anlamak için kendi okulumuzda yaşadığımız bir olayı örnek vermek isterim. Bu örnek ülkücü teşkilatımızı "Öğrenen Organizasyon" olarak nitelememin kolaylıkla anlaşılmasını da sağlayacaktır:

Ankara Tıp Fakültesi öğrenci kantininde sol militanlarla kantini ortadan ikiye ayırıp paylaşmıştık. Cuma günleri bütün arkadaşlar grup halinde, Cuma namazı için fakültemizin hemen yanındaki Yüksek İhtisas Hastanesi mescidine giderken "bir subay çocuğu" olarak aileden dinî bilgi alamadığını bildiğimiz bir sınıf arkadaşım, Cuma namazı vakti gelip te kantini boşalttığımızda yanıma yakla-

şıp "Ya ben de geleceğim namaza ama, abdest nasıl alınacak bilmiyorum…" demişti.

Bu arkadaşımız nasıl abdest alıp nasıl namaz kılacağını bilemese bile Cuma namazına gelmek zorundaydı; çünkü Cuma namazı saatinde kantinde tek başına kaldığı takdirde komünist militanların saldırısına uğrayacağı muhakkaktı. Bunun üzerine mescidin lavabosunda benimle beraber benim yaptıklarımı takip ederek abdest almasını ve sonra da namazda da benim yanımda durmasını tavsiye ettim. İmam, "Allahuekber" dediğinde "Uydum hazır olan İmam'a"demesinin yeteceğini de söylemiştim.

Bu örneğim, biraz uç bir vakıa olmakla beraber asla nadir bir vaka değildi. (Bugün de 10 yıldır iktidarda İmam-Hatip mezunu bir başbakan olan ülkede fakülte kapısına kadar gelip de "Abdest nasıl alınır?", "Namaz nasıl kılınır?" bilmeyen çok gencin bulunduğu acı bir gerçektir.) Öyle ülküdaşlarımız vardı ki, ailesinin bütün üyeleri CHP'li ve gençleri ise sol militan yapılanmaların aktif üyesi olabiliyordu. Dolayısıyla ülküdaşlık hukuku gereği böylesi pek çok arkadaşımız ile, ilk dinî bilgileri birbirimizle paylaşıp pratik eksikliklerimizi gideriyorduk.

Gerçek Çoğu Zaman Açıktadır

Bugün ülkücü hareketin "ABD'nin "Yeşil Kuşak" kapsamında İslâm'a yöneldiğini vb. ciddi ciddi iddia edenler, ülküdaşına Cuma namazı kılmak için abdest almayı öğreten bir ülkücüyü bu planın neresine koyabilir ki… Ya da kendileri karar verip inançlarının sağlam bir şekilde zemin bulması için 'Akaid Seminerleri'yapan Tıp

Fakültesi öğrencisi ülkücülere, hangi irticaî odak bu yönde karar verdirmiş olabilir?

Gerçekler bazen çok kolay anlaşılabilecek derecede yalındır, ama gerçeklerin bilinmesi, gerçekten de birilerinin işine gelmez.

---

[1] A. Ender Gökdemir, Gecikmiş 12 Eylül Yazıları -1-,

14 Eylül 2011,http://www.haberiniz.com/yazilar/koseyazisi40050-Gecikmis_12_Eylul_Yazilari_1.html

[2] Bu teşkilat şemasındaki komitelerin altı isimlerle doldurulsa, her komiteye 5-10 kişi yerleştirilmek üzere 100 kadar isim gerekir. Bu ise Ankara Tıp Fakültesinin ülkücü çekirdek kadrosunun neredeyse tamamını içerir. Anlaşılıyor ki, 'işgüzar' birisi oturup askerî şemalarda yer alanlara benzer bir teşkilat şeması çizip altını isimlerimiz ile doldurmuştu. Bu 'işgüzar', elbette ki, bizim içimize sızdırılmış –veya devşirilmiş- olan bir görevli idi. Bu sızdırma ve devşirme operasyonlarının bütün ülkücü teşkilatlanma olan yerlerde yapıldığından hiç şüpheniz olmasın. MHP davasında delil olarak dosyalanan bir belge de okulumuzdaki ülkücü arkadaşlarımızın isim-soyisim adres ve kan gruplarını gösteren ayrıntılı liste idi. Bu listeyi o kanlı günlerin zorlamasıyla bir tedbir olarak hazırlamıştık. Hergün, herhangi bir yerde saldırıya uğrayıp yaralanma/ölümcül kanama riski taşıyan Tıp Fakültesi öğrencileri olarak, -acil kan ihtiyacı olduğunda yaşanan telaşı bildiğimiz için- bu liste hazırlanmış ve kimin kime kan verebileceği ortaya konmuştu. Bu liste MHP iddianamesi ekine ülkücü örgütlenmenin kan dökmeğe kararlılığının kanıtı olarak konulmuştu. Bu kritik "kan grubu listesi" nasıl ele geçirildi, daha doğrusu kim nereye, ne zaman servis etti, bugün biliyoruz. (Siz de tahmin edebilirsiniz.) Bugünün ülkücü gençleri geçmişte yaşanmış bu türden olayları bilirlerse yasal olarak zor duruma düşebilecekleri durumlardan kendilerini koruyabilirler. Bu nedenle bu ayrıntıyı da kaydediyorum.

[3] Konunun hukuki boyutlarını hukuk konusunda benden bilgili olan okurlar, MHP davasının hukukî sürecine tanıklık edenler muhakkak ki, daha iyi bilir. Bugün Ergenekon davası kapsamında yapılan/edilenlere hayretle bakanlara, ben de hayret ediyorum. Hukuk eliyle yapılan infazlara bir örnek olarak Tıbbiyeli ülkücü gençler olarak yaşadığımız bir hukukî saldırıyı bir örnek olarak kaydetmek isterim. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrenci Derneği (AÜTFÖD) Ankara Basın Savcısı'nın elindeki listede"Kapatılması Gereken Ülkücü Dernekler" arasında yer alıyordu. AÜTFÖD Yönetim Kurulu üyeleri olarak, sorgulanmamızı takiben Dernekler Yasası'na muhalefetten, o günün meblağı ile kişi başına İkibin Lira para cezası verilerek kapatılan derneğimiz MHP iddianamesinde "yasadışı örgütün paravan yasal uzantısı" olarak gösterilmişti. Para cezasına itiraz etmeden ödememizi tavsiye eden avukatlara göre dava, kapatma olarak değil de iddianamedeki "yasadışı örgütün paravan yasal uzantısı olmak" suçlaması ile açılmış olsa idi hakkımızda talep edilecek ceza on yılları bulacak ve tahsil hayatımız sona erecekti. Bugün de dernek, vakıf faaliyetlerinde yasal gereklilikleri eksiksiz yerine getirmede özenli olunması şarttır.

[4] Öğrenen Organizasyon: İnsanların gerçekten başarmak istedikleri sonuçlara ulaşmak için sürekli olarak kapasitelerini geliştirdiği, yeni ve geliştirici düşünce yöntemlerinin teşvik edildiği, ortak hedeflerin serbest bırakıldığı, insanların sürekli birlikte öğrenme yöntemlerini öğrendiği bir organizasyondur. Öğrenen bir organizasyon, geleceğini belirlemek için durmaksızın kendini geliştirir. Yönetim Bilimi'nde Peter M. Senge'nin klasik hale gelmiş olan "Beşinci Disiplin" kitabında tanımladığı bu örgütlenme ticari bir şirket bünyesinde olabileceği gibi bir dernek, vakıf çatısı altında da olabilir.

Bkz. Peter M. Senge, "Beşinci Disiplin" Yapı Kredi Yayınları, İstanbul-2011.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MİLLİYETÇİ HAREKETİN KAHRAMANLARI

3.1. Pîrimiz Yesevî ve Başbuğumuz Türkeş

Başbuğumuz Türkeş'in ebedi âleme intikalinin 16. Yılında bu yılki 4 Nisan Başbuğ Türkeş Anma törenlerinden benim için en anlamlısının haberini Ülkü Ocakları'nın sitesinden okudum:

"Başbuğ Alparslan Türkeş Türkistan'da Anıldı

Kazakistan'ın Türkistan (Yesi) şehrinde bulunan Türkistan Ülkü Ocakları, Başbuğ Alparslan Türkeş'in ahirete intikalinin 16.yıl dönümünde bir dizi anma programı gerçekleştirdi. İlk olarak Yesevili Ülkücüler, Ahmet Yesevi Hz. türbesine giderek, burada Başbuğumuz Alparslan Türkeş için Yasin-i Şerif okudu. Ardından Türkistan Batır Jastar (Kahraman Gençler) salonuna geçen ülküdaşlarımız burada bir anma programı gerçekleştirdi. Programın açılış konuşmasını yapan Türkistan Ülkü Ocakları Başkanı Murat Aydınlı yaptığı konuşmada özetle şunları söyledi: "Ata topraklarımızda Başbuğumuzu anmanın ayrı bir duygu olduğunu hatırlatarak, "Rahmetli Başbuğumuzun hayâlleri"nin bugün bu salonda gerçekleştiğini görmek bizleri duygulandırmaktadır. Çünkü bu salonda, bugün Türk Dünyası'nın çeşitli yerlerinden gelen arkadaşlarımız bulunmakta ve onların yürekleri de Başbuğumuz Alparslan Türkeş'in aramızdan ayrılışının 16. yıl dönümünde yine sızlamaktadır." [1]

Bu haber beni bir andan Türkistan'da yaşadığımız günlere, 1994-1995 yıllarına götürdü. Türkistan'da görev aldığımı öğrenen son devrin Allah dostlarından Mustafa İhsan Karadağ, kendilerine veda maksadıyla İstanbul'da ziyaret ettiğimde her Cuma günü Hazret-i Türkistan'ın makamını ziyaret ile okuyacağım Yasinleri

armağan etmemi tavsiye etmişti. Bu tavsiyenin gereğini, Türkistan'da yaşadığımız sürece, her Cuma günü eşim ve henüz ilk yaşını yaşayan oğlum ile aksatmaksızın ifa etmeğe gayret ettik. Hazret-i Pîr-i Türkistan'ın kabrinin ayakucunda yaptığım dualarda, Süleyman Hakîm Ata'dan Zengî Ata'ya, Hacı Bektaş'dan Sarı Saltuk'a bütün Yesevî dervişlerini; Ruhi Kılıçkıran'dan Gün Sazak'a, Yusuf İmamoğlu'ndan Ertuğrul Dursun Önkuzu'ya bütün ülkücü şehidlerimizi de yâd etmeyi bir görev olarak yerine getirdim.

Pîr-i Türkistan Yesevî ve Başbuğ Türkeş

Türkistan Ülkü Ocakları'nın kurulduğuna dair ilk haberi aldığımda çok mutlu olmuştum. Bu haber Hazret Sultan Yesevî'nin Anadolu'ya yönlendirdiği alperenlerin torunlarının ata toprağına geri dönüşü idi benim nazarımda… 1994'de Uluslararası Türk-Kazak Ahmed Yesevî Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak görev aldığım ilk öğretim yılında, Türkiye'den kaydedilmiş ilk öğrenci grubu ile (sayıları 15 kadardı.) Sovyet sisteminden kalıntı, her tarafı hurda halindeki yurt binasında yaptığımız kantin sohbetlerinde, Türkiye'den gelen öğrenci sayısı kırk kişiye ulaştığında Türkistan'da bir Ülkü Ocağı'nı –bizim için her ne kadar atayurt olsa bile, hukukî olarak yabancı bir ülkede gayrıresmi de olsa- kurma hayâlleri kurardık. İşte Türkistan Ülkü Ocakları'nın kuruluş haberinin ardından, yazılarını beğeni ile okuduğum Murat Aydınlı başkanlığında Türkistan Ülkü Ocakları'nın düzenlediği her etkinlik haberi beni tekrar o günlere götürüyor. [2]

Yesevî ocağının yüzlerce yıl önce Anadolu'ya gönderdiği ateşin, ülkücü hareket içerisindeki etkinliğinin arttırılması gereğine inandığım için Pîr-i Türkistan Yesevî ile çalışmalar yapmış birisi

olarak zaman zaman ülkücü harekette ‘abartılmış bir Ahmed Yesevî algılaması’na yol açma eleştirilerine -ve hattâ yer yer suçlamalarına- maruz kaldım. Pîr-i Türkistan Yesevî’nin Türkiye Türkçesine aktardığım hikmetlerinin Türk yurtlarındaki manevî birliğin teşekkülündeki tarihî rolüne benzer bir etkiyi bugün de oluşturacağına inancım ile davet edildiğim her yerde Yesevî ruhunun yaşatılması gereğini vurgulamam, -nedendir bilemem- birilerini çok rahatsız etti.[3]

Bugün, yaptığım çalışma ile, Türkiye Diyanet Vakfı tarafından defalarca basılan[4] Yesevî hikmetlerinden oluşan Divân-ı Hikmet’ten yararlanan her Türk’ün manevî dünyasının aydınlanmasına yaptığı katkının verdiği haz, benim için her türlü eleştiri ve zahmeti göze almaya değecek bir manevî duygudur.

Pîr-i Türkistan Ahmed Yesevî ile ilgili bu bahsettiğim duygularımın Başbuğ Türkeş tarafından da paylaşıldığının kanıtı hiç ummadığım bir yerde, MHP davasında Alparslan Türkeş’in yaptığı “son savunma” metninde önüme çıktı. Bugün tarihî bir belge olan Savunma’sında Başbuğ Türkeş Ahmed Yesevî ve dervişlerinin Türk tarihindeki fonksiyonunu çok net bir şekilde tarif ederek adeta bir tarih dersi vermişti. Bu tarihî dersi, özellikle genç ülküdaşlarım ile paylaşmak için Savunma’daki hali ile aynen vermek istiyorum.[5]

Türkeş’in MHP Davası Savunması’nda Ahmed Yesevî

“Türk milleti, Asya’nın doğu kıyılarından, Büyük Okyanus’tan Atlantik Okyanusu’na kadar ve kuzey yarımkürenin buzullarından Hindistan yarımadasının güneyi, Arabistan Yarımadası ve Afrika’nın büyük sahra çölleri arasında kalan, bilinen en eski dünya toprakları üze-

rinde Batı Avrupa hariç çeşitli zamanlarda büyük devletler kurmuş, büyük medeniyetler meydana getirmiştir. Henüz tekniğin bugünkü gibi gelişmediği telgraf ve telsizin bulunmadığı, motorlu kara araçları ve uçakların icat edilmediği o çağlarda bu kadar geniş alanlarda kalabalık, çeşitli milletlerin ve medeniyetlerin üzerinde büyük imparatorluklar kurmak tesadüflere bağlanamaz. Çin gibi her devirde dünyanın en güçlü devleti ve büyük medeniyetlerinden biri olarak kabul edilmiş olan bu ülkede ve aynı şekilde bulunan Hindistan'da, dünyanın büyük medeniyetlerinden biri olan İran'da, Bizans imparatorluğu üzerinde ve diğer çeşitli topluluklar üzerinde hâkimiyetler kurarak, yerli medeniyetlerle kendi kültür ve medeniyetini sentez yaparak yeni medeniyetler meydana getirebilmek, yüksek vasıflara ihtiyaç gösteren bir husustur. Milletimizin bu başarıyı gösterebilmesi, gittiği her yerde insan haklarına saygılı olması, hak ve adalete dayanması, insan sevgisi ve insanları şefkatle sarmak yoluna gitmesi ile mümkün olabilmiştir. Gidilen her yerde insanları horlamak, ezmek veya yok etmek yerine, daima "Yaşa ve Yaşat" ilkesi ile hareket olunması, ırk, din, dil, renk farkı gözetmeksizin in-sanlara sevgi ve şefkatle, hak ve adaletle davranılması yoluyla büyük medeniyetler ve büyük devletler kurmaya muvaffak olunmuştur. Tarihimizde aa ve tahripkâr çöküntülere başlangıç teşkil eden iki büyük felaket vardır. Bunlardan birisi 13. yüzyılın başında Asya'nın doğusundan çıkan Cengiz Han'ın başkanlığındaki putperest Moğol istilasıdır. Diğeri ise 1683 yılında 2. Viyana muhasarası sırasında uğranılan yenilgidir. Bunlar sebepleri ve neticeleriyle seminerlerde konferanslarda işlenmeye çalışılmıştır. Bu konular gerek iddianamede gerekse mütalaanamede iddia makamı tarafından, ilme ve gerçeklere aykırı olarak, yorumlanmış ve böylece çok hatalı bir yorum yoluyla suçlamaya gidilmiştir. Bu sebeple konuyu mahkeme huzurunda mümkün olduğu kadar özet bir şekilde anlatmak ve açıklamak mecburiyeti hâsıl olmuştur.

13. yüzyılın başlarında Moğol orduları doğudan batıya taarruza geçtiler. Bu sırada Türkistan'da Ural Dağları ile Hindistan arasında hüküm süren Harzemşahlar devleti bulunuyordu. Bu devleti kısa zamanda yıkarak büyük katliamlar yaptılar ve camiler, medreseler, birçok medeniyet eseri, kütüphaneler yakıldı, yıkıldı, yerle bir edildi. Bundan sonra bir kısım Moğol kuvvetleri Karadeniz'in kuzeyinden Avrupa'ya doğru akarken diğer kısımları da Horasan, İran ve Kafkaslarda bulunan Selçuk devletlerini çiğneyerek Anadolu'ya Irak ve Suriye'ye doğru aktılar. Bu sıralarda Anadolu Selçuklu Devleti kurulmuş ve büyük hükümdarlarından Alâaddin Keykubat'ın yönetiminde parlak bir dönem yaşıyordu. Fakat çok geçmeden Moğolların önünden dehşet içinde kaçan çeşitli Türk boyları Anadolu içlerine kadar dökülmeye başladılar. Bir zaman sonra İran'a yerleşen Moğollar tarafından İlhanlı Devleti kuruldu. Moğol orduları Anadolu'yu da baştan aşağı talan etmeye başladılar. Alâaddin Keykubat ölmüş ve kendisinden sonra gelen kardeşleri, oğulları ve torunları arasında taht kavgaları başlamıştı. Bu sıralarda Moğol akınlarını durdurmak için toplanan 80.000 kişilik bir Selçuklu ordusu Sivas'ın doğusunda Kösedağı bölgesinde Moğolları karşıladı. Fakat daha savaşa girilmeden sebepleri aydınlanmayan bir panik neticesinde Selçuk ordusu kaçarak dağıldı. Bundan sonra bütün Anadolu en ücra köyüne kadar talana uğradı. Kan ve ateş içinde kaldı. Selçuk devleti dağılmış, Anadolu birbiriyle boğuşan küçük beyliklere bölünmüştü. Bütün Türk ve Müslüman dünyasında birbirini takip eden katliamlar, zulümler ve yangınlar hüküm sürdü.

İşte bu sıralarda Türkistan'da kurulan Çağatay devleti ve İran'da bulunan İlhanlı devletine hükmeden Moğollar da İslamiyet'i kabul ederek Müslüman oldular. Fakat zaman içinde bu devletler de parçalanarak çöküntüye uğradılar. Hüküm süren bu perişanlık ve sıkıntılar içinde bulunulurken, Türkistan'ın Yesi şehrinde Hoca Ahmed Yesevî

ismini taşıyan ve daha sonraları da "Hz. Türkistan" ismiyle anılan büyük bir iman ve ilim adamı zuhur etti. Bu zat İslamiyet'in ulu esaslarını yeniden öğreterek insanlar arasında sevgiyi, barışı, kardeşliği, hakkı, hukuku, adaleti ve Allah, Peygamber sevgisini yerleştirerek gözyaşlarını dindirmek üzere müritler yetiştirmeye başladı Hacı Bektaş Veli gibi, Taptuk Emre gibi, Baba İshak gibi, Saru Saltuk gibi büyük iman ve fikir adamları yetiştirerek Horasan Bölgesinden Batı'ya doğru gönderdi. Saru Saltuk Karadeniz'in kuzeyinden bugün Romanya'da kalmış plan Kuzey Dobruca Bölgesine gelerek dergâhını açtı. Ahi Evran da Anadolu'da bir hayli dolaştıktan sonra Kırşehir'e yerleşti. Taptuk Emre Eskişehir Bölgesine yerleşti. Mevlâna Celâleddin-i Rumî Hazretleri de Horasan'ın Belh şehrinden kalkarak çeşitli Ortadoğu memleketlerini gezdikten sonra Karaman şehrine geldiler. Bir müddet burada oturduktan sonra Selçuk hükümdarının daveti üzerine Konya'ya yerleştiler. İşte bu büyük şahsiyetler İslam'ın büyük ruhunu aşılayarak, dergâhlarında müritler yetiştirdiler.

Bunlar bütün Anadolu'ya ve daha sonra da Rumeli'ye yayıldılar. Gittikleri her yerde sevgi, kardeşlik, hak, hukuk, adalet ruhunu yerleştirmek için çalıştılar. Bu uğurda büyük hizmetler etmiş olan değerli şair ve iman adamı Yunus Emre'de Taptuk Emre'nin dergâhında yetişen bir müritti. Ahi Evran esnaf ve sanatkârları nizama kavuşturan, sosyal adalet ve sosyal güvenlik teşkilatı ile düzenleyen büyük hizmetler yaptı. Bu şekilde yetiştirilen ve Allah (c.c.) rızası için topluma faydalı olmak çalışmalarını benimseyen bu insanlar, tarih kayıtlarına göre dört ayrı isim altında ve dört ayrı kol halinde fakat birbiriyle koordineli ve dayanışma içinde Türk toplumunu yeniden ileri bir hukuk düzenine ve yüksek bir ahlak düzenine kavuşturdular. Bunlar sırasıyla; Gaziyân-ı Rum, Ahiyân-ı Rum, Bacıyân-ı Rum, Abdalân-ı Rum adları ile teşkilatlanan gruplardır. [6] Bunların görevleri ve gayeleri toplum içinde

eğitim, yardımlaşma, dayanışma, sosyal adalet, sosyal güvenlik ve millî güvenlik hizmetlerini düzenlemek ve geliştirmektir. Bu faaliyetlerin sonunda 14. yüzyıl ve 15. yüzyılda batıda Osmanlı Cihan İmparatorluğu, kuzeyde Altınordu Devleti ve Doğuda da Türkistan Devleti, Hindistan'da da Babüroğlu Türk İmparatorluğu medeniyetleri meydana geldi. Türk Milletinin tarihi boyunca meydana getirebildiği en büyük ve en parlak eseri Osmanlı imparatorluğu ve Osmanlı medeniyetidir.

İslamiyet'ten önceki Türk devletlerinde de "Alp"lik geleneği bulunmaktaydı. Alpler, yüksek ahlakı temsil eden millî kültür sahibi ve millî ülkü sahibi kahraman yaradılışlı devlet ve millet için her fedakârlığı yapabilen insanlar olarak vasıflandırılıyordu. Yani gerek Alpler ve gerekse daha sonra "Alperen" isimleriyle anılan bu idealist ve imanlı insanlar teokratik nizam ile ilgisi olmayan kimselerdi. Bunlar tarihimizde ve millî kültürümüzde yer almış olan bir topluluktur. Biraz önce belirtilmiş olan değerli kişiler tarafından yetiştirilen bu müritlere zaman zaman "Alperenler" ve "Derviş Gaziler" denilmiştir. Bunların Türkiye Cumhuriyetini meydana getiren, bugünkü toplumumuzun nereden nereye geldiğini anlatmak ve insanlarımıza millî ruh ve güven duygusu vermek için ve millî kültürümüzün nasıl geliştiğini anlatmak için öğretmeye çalıştık.

İddia makamının iddia ettiği gibi suç teşkil eden herhangi bir fiili gerçekleştirmek için yapmadık. İnsanlarımızı, anayasamızın başlangıç bölümünde öngörüldüğü gibi vatandaşlarımızı, millî şuur ve ülküler etrafında birleştirmek ve yabana ideoloji ve yabana kültür saldırılarına karşı uyanık ve dayanıklı hale getirmek için yaptık. Özellikle bölücülük ve komünizm akımlarına karşı, kanlı terör tedhişine karşı, anayasa düzenini daha şuurlu bir şekilde benimsemeleri için yaptık."(…)

Türk'ün Başbuğu'na Duâ:

"Yesevî Yoldaşın, Mahşer Meydanı'nda Koldaşın Olsun..."

4 Nisan 2013 günü Ülkücü Yazarlar Derneği (ÜLKÜ-YAZ) olarak kuruluşumuzu takiben ilk defa kabri başında ve bilahare Hacıbayram Camii'nde duâlarla yâd ettiğimiz "Başbuğ Türkeş Anmaları"nı bir gelenek halinde yaşatma azim ve kararlığındayız. Aradan geçen asırlara ve her türlü baskı ve zulme rağmen nesiller boyu unutulmayan, unutturulamayan Pîr-i Türkistan Ahmed Yesevî gibi Başbuğ Alparslan Türkeş'in adı da gönüllerde yaşayacaktır. Buna imanımız tamdır.

Bugün kendilerini çok muktedir olarak görenlerin bir gün kendilerini er-geç bulacak olan ölümleri sonrasında, bakalım toprağa gömüldükleri "iki metrekare"nin binlerce kilometre uzağında adlarını anacak bir Allah'ın kulu çıkacak mı? (Kendi kanaatimi, tarihin çöp sepetine gitmiş nice isimlerin durumuna bakarak, lâfı eğip bükmeden söyleyeyim: Hiç mi hiç, sanmıyorum…)

İşte budur, Başbuğ Türkeş'i -geçmişte yaşamış ve bugün yaşayan- sıradan parti başkanlarından ayıran nitelik…

"Başbuğu her Türk'ün, Türkeş..."

Selâm olsun Türkistan'ın Pîri Hoca Ahmed Yesevî'ye, dünyanın her neresinde bir Türk nefes alıp veriyorsa, ayaklarını bastığı toprağa adını verdiği Türkistan'dan… "Türk'e her yer Türkistan…"

Selâm olsun Türk'ün Başbuğ Türkeş'ine; dünyanın her neresinde yaşatılıyor ve adı-sanı hürmet ile ve gönülden duâlarla yâd ediliyorsa…

Selâm olsun Türk'ün bayrağına… Her nerede dalgalanıyor ve hangi Türk oğlu tarafından dalgalandırılıyorsa…

Ölümsüzlük, -var ise yeryüzünde- işte budur!..

---

[1] Haberin tamamı için bkz. http://www.ulkuocaklari.org.tr/turkistanda-basbug-alparslan-turkes-anildi.html

[2] Ahmed Yesevî Üniversitesi'nde görev yaptığım sürede yaşadıklarım "Türkistan Rüyası" adlı otobiyografik romanıma konu edinilmiştir. (Hayati Bice, Türkistan Rüyası, Bizim Büro Basımevi, Ankara-2012)

[3] Son olarak 20 Mart 2013 günü Konya'da, Selçuk Üniversitesi Edebiyat ve Sanat Kulübü'nün daveti ile seçkin bir grup önünde "Ahmed Yesevî sohbeti" yapma fırsatı buldum. Bu vesile ile konukseverlikleri ile beni onurlandıran S.Ü. Edebiyat Fakültesi dekanı Prof. Dr. Âlim Gür, Türk Dili Bölüm Başkanı Prof. Dr. Ahmet Sevgi ve Edebiyat ve Sanat Kulübü'nün değerli yöneticileri olan öğrencilere teşekkür ediyorum.

[4] Hoca Ahmed Yesevi, Divân-ı Hikmet (Yay. Hazırlayan: Dr. Hayati Bice), Türkiye Diyanet Vakfı Yay. (6. Baskı), Ankara-2010.

[5] MHP Davası'na sunulan son savunmasının hazırlanmasında başta avukatları olmak üzere birçok kişinin katkısı olmakla birlikte, sonuçta bu tarihî metnin altındaki imza ve metnin içeriği Alparslan Türkeş'e aittir. Dokuz Işık ile ilgili olarak da sık sık dile getirilen bu türden iddialar, Başbuğ Türkeş'in tarihî misyonunu gölgeleme gayretinden başka bir şey değildir. Burada verilen metnin tamamı için bkz. Alparslan Türkeş ve Ülkücü Hareket, Savunma, Hareket Yayınları, İstanbul-2011, s.16-20.

[6] Alparslan Türkeş'in Savunma'sında yer verdiği bu dörtlü tasnif H. Nihal Atsız'ın yayına hazırladığı Aşıkpaşazâde Tarihi'nde yer almaktadır. Aşıkpaşazâde Tarihi'nin güncel bir baskısı için bkz. http://www.kitapyurdu.com/kitap/default.asp?id=593378

3.2. Bütün Yönleri ile Alparslan Türkeş

-Bekir Doğan'ın Tanıklığı-

İlk kez yayınlandığından okurların büyük bir ilgisine mazhar olan *"Pîrimiz Yesevî ve Başbuğumuz Türkeş"* başlıklı yazımda Başbuğ Türkeş'in 12 Eylül'ün hukukî zulmünün bir yansıması olan MHP Davası'nda mahkemeye sunduğu "Savunma"sından söz etmiştim. Bugün tarihî bir belge olan "Savunma" birçok bilgi yanısıra, önemli bir vefa örneğini de sergilemektedir.

Bu yazıda anılarına yer verdiğim 12 Eylül öncesi MHP İstanbul-Kadıköy ilçe başkanı iken üç kez silahlı saldırıya uğrayan Bekir Doğan'ın anlatımı ile Başbuğ Türkeş'in insanî yönünü yansıtan birkaç sahneyi de dile getireceğim.

Türkeş'in 'Savunma'sında Vefa

Savunması sırasında ülkücü hareketin ülkemizin varoluş sorununda nerede durduğunu ve nasıl bir fonksiyon sergilediğini anlatan Türkeş, kendisinden 40 yıl önce feyz aldığı bir öğretmenini de anmıştır: Hâkim General Şevki Mutlugil.

Türkeş'in 'Savunma'sında Harb Okulu öğrencisi iken feyz aldığı hocalarından Şevki Mutlugil ile ilgili satırlar ve Başbuğ'un bugün de gündemimizi olanca ağırlığı ile işgal ederek devam eden bölücülük sorununun kökenine ilişkin tesbitlerini vermek istiyorum:

"1917 yılında kanlı bir Marksist ihtilal ile çarlığın yerine geçen Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği devleti de, çarlığın yayılma-ge-

nişleme politikasına aynen devam etmiş ve etmektedir. Bu saldırgan ve sömürü temeline dayalı politika, Türkiye'yi sürekli tehdit altında bırakmıştır. Türkiye'ye karşı açıktan açığa sıcak savaş açılmamakla beraber Türkiye'yi "Trakya Cumhuriyeti, Karaman Cumhuriyeti, Ankara Cumhuriyeti, Ermenistan, Kürdistan, Lazistan …. Cumhuriyeti" gibi isimler alanda 10 küçük devlete bölmeyi hedef alan ve Marksist bir rejim kurdurarak bu yolla Türkiye'yi parçalayıp ele geçirme planlarını uygulamaya çalışmışlardır. Bunları daha bundan 40 yıl önce Rahmetli Hâkim General Şevki Mutlugil'in inandırıcı belgelerle verdiği konferanslardan anlamış ve öğrenmiştik. 1960'tan sonraki yıllarda Türkiye'de kendilerini açığa vuran komünist faaliyetlerde Marksistlerin "Halklara Özgürlük… ", "Doğudaki Millî Zulme Son… "sloganlarıyla ortaya çıktıklarını görünce Merhum Hâkim General Şevki Mutlugil'in sözlerini daha iyi anladık. Türkiye'ye karşı düşmanlıklar sadece komünist blok'a dâhil devletlerden gelmiyordu. Doğu Bloku'nun dışında kalan ve bazıları bizimle dost ve müttefik görünen başka devletlerden de Türkiye'ye karşı bölücü, yıkıcı kışkırtmalar yöneltilmekteydi. Türkiye çeşitli bloklara mensup bir kısım devletler tarafından devamlı bir yabancı ideoloji, kültür saldırıları ile bombardıman ediliyordu. Milletimizin kalkınmasının engellenmesi ve geciktirilmesi için her yönden çeşitli oyunlar düzenleniyordu.

Kısacası nüfusu gittikçe artan ve yavaş da olsa barış içinde kalkınmasını yürüten Türkiye göze batıyordu. Yabancı ideoloji ve kültür saldırılarına karsı tedbir alınması gerekliydi, fakat alınacak tedbirler polis gücüyle, asker gücüyle, kaba kuvvetle olamazdı. Fikir ve ideolojilere karşı, ancak yine fikir ve ideoloji ile millî kültür, milliyetçilik şuuru ile ve iman ile bilgi ile karşı konulabilirdi. Bunun için de yapılması gereken ilk iş; memleketin aydınlarına ve gençlerine tarihimizi öğretmek ve yaşanılan tarihi olaylardan dersler çıkararak insanlarımıza millî tarih

şuuru vererek millî kültürümüzün nasıl geliştiğini ve ne gibi aşamalardan geçtiğini anlatmaktı. Milletimiz arka arkaya uğranılan saldırıların, savaşların yıkıntısı alanda yoksulluğa düşmüş, sefalete yuvarlanmış bir bitkinlik ve yorgunluk içine gömülmüştü. Çeşitli yönetimlerin beceriksizliği ile geri kalmışlığın, cahilliğin sebep olduğu haksızlıklar, zulümler, gelir dağılımındaki adaletsizlikler, sosyal bunalımlar, Türk toplumu için dürüst ve liyakatli yönetimler alanda özel tedbirler alınmasına ve büyük reformlara girişilmesine ihtiyaç göstermekteydi.

Böyle bir ortam Türkiye'ye yöneltilen yabana ideoloji ve yabana kültür saldırılan için çok değerli bir sermaye teşkil ediyordu. Yoksulluklar, haksızlıklar sömürülerek, bol keseden parlak vaatler yapılarak, özellikle yurdumuzun gençleri avlanılmaya girişildi. Türkiye bir yeraltı saldırısı ve örtülü bir savaş karşısındaydı. Fakat memleketin iktidarları bunu kavrayacak ve isabetli tedbirler bularak uygulayabilecek gücü gösteremediler. Bu ortamda bizler Türkiye'yi tehdit eden tehlikeleri anlatmak, açıklamak ve halkı uyarmak gerektiğini gördük. Türk Milletine tehdit ve tehlikeleri anlatmak; uğranılan şiddetli yabancı ideoloji ve kültür saldırılarından korunmak için, acil olarak gerekliydi." [1]

"Türk ordusunda 10 tane Türkeş yetiştiremedik!.."

4 Nisan 2013 günü Başbuğ Türkeş ile ilgili olarak yapılan yayınlar arasında Bengütürk-TV'de Özhan G. Toca'nın sunduğu Günün Konusu programında konuk edilen Bekir Doğan'ın anlattıkları çok önemli konulardı. 12 Eylül öncesinde MHP İstanbul Kadıköy ilçe başkanlığını uzun süre sürdüren Bekir Doğan Başbuğ Türkeş ile yaşanmış pek çok anının tanığı idi. Ülkücü hareketin ilk şehidlerinden Cemil Doğan'ın ağabeyi olan[2] Bekir Doğan'ın anlattıkları arasında emekli general Şevki Mutlugil ile ilgili olan anı, Başbuğ

Türkeş'in nasıl köklü bir vefa duygusuna sahip olduğunu gözler önüne seriyor.

Halen 87 yaşını yaşayan Bekir Doğan'ın anlatımına göre, Başbuğ Türkeş, Harb Okulu'ndan öğretmeni olan Şevki Mutlugil'in rahatsız olduğunu işitmiş ve sağlığı konusunda bilgi sahibi olmak ve bir ihtiyacı olup olmadığını tesbit için Bekir Doğan'ı hocasına yollamıştır. O zaman için önemli olan telefon tahsisi için Harb Okulu'nda kendisinden feyz aldığı hocasına yardımcı olan Türkeş hakkında Şevki Mutlugil'in söyledikleri de çok çarpıcıdır: *"Evlâdım, ne yazık ki, Türk ordusunda 10 tane Türkeş yetiştiremedik!.."* [3]

Ben bu sözleri internetten dinlerken TV'de Ergenekon ve Balyoz davalarında yargılanan onlarca general ve yüzlerce subay ile ilgili haberler geçiyordu. Kulaklarımda yankılanan *"Koskoca Türk ordusu içerisinde on tane Türkeş yetiştiremedik!.."* sözlerini dinlerken bugün yargılananların "sadece kendi paçalarını kurtarmaya yönelik niteliksiz savunmaları" ile 12 Eylül sonrasında yargılanan "Başbuğ Türkeş'in manifesto niteliğindeki Savunma"sını kıyaslamadan edemedim. İşte bugün aradan geçen 30 yıla rağmen Alparslan Türkeş'in Savunma dosyası bir kitap olarak nesilleri aydınlatmağa hâlâ devam ediyor. Bugünkü "Paşaların Savunması"ndan tarihe ne kalacak acaba?!..

3.2.1. İnsanî Hasletleri ile AlparslanTürkeş: "Hüngür Hüngür Ağlayan Başbuğ"

-Gün Sazak'ın Şehadeti ve Toprağa Verilmesi-

Bekir Doğan'ın tanık olarak anlattıkları arasında beni en çok etkileyen sahnelerden birisi de komünist militanların şehid ettiği MHP'nin efsanevi Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak'ın Mihalıççık'taki kendi köylerinde toprağa verilirken yaşananlar oldu.

Bizim kuşak için Başbuğ Türkeş çelik iradeli, duygularını dışları vurmayan, kendisine acziyeti asla yakıştıramayacağımız bir Türk kahramanıdır. 12 Eylül öncesinden hafızama kazınan bir fotoğraf, merhum şehidimiz Gün Sazak'ın Ankara'da kılınan cenaze namazı sırasında tabutu başucundaki Türkeş resmidir. Gün Sazak'ın albayrağa sarılı tabutu başında başta muhtereme Nilgün Sazak Hanımefendi olmak üzere Sazak ailesinin fertleri ile yanyana duran, taşıdığı sorumluluk bir dağ gibi omuzlarına çökmüş Başbuğ Türkeş görüntüsü çok ama çok hüzün vericidir.

Bekir Doğan'ın tanıklığına göre, işte bu hüzünlü resmin alınmasından saatler sonra, aile fertleri ile birlikte Eskişehir'in Mihalıççık ilçesindeki aile kabristanında toprağa verilecek olan Gün Sazak'ın naaşı ambulans ile köye getirildiğinde Başbuğ Türkeş, aniden bir duygu patlaması yaşayarak hüngür hüngür ağlamağa başlar. Öyle ki, Gün Sazak'ın ağabeyleri kendi acılarını unutarak Türkeş'i teselli etmeğe çalışırlar. Bekir Doğan, -bugün kendisi de rahmetli olan- Güven Sazak'ın Başbuğ'u teselli etmek için "Başbuğum, ağla-

mayın. Bu bir takdir-i ilahidir. Allah'tan gelene sabır gerekir. Kendinizi bu kadar harab etmeyin" dediğini nakletmektedir.

12 Ocak 2000 günü Başbakanlık Binası'nın ikinci katında toplanan "Bölücübaşının İdam Dosyası" zirvesinde zamanın MİT müsteşarının MHP liderini idam dosyasının rafa kaldırılmasını sağlamak için dillendirdiği "Devlet Bahçeli de dâhil MHP'li bakanlara suikast yapılabileceği" tehdidine karşı Bahçeli'nin Gün Sazak'ın şehadetinin ülkücü hafızadaki yerini hatırlatmasını bu noktada tekrar kayda geçirmek isterim.[4]

Bölücü terörün taleplerine karşı millî direncin odağı olan MHP'ye yönelik her türlü tehdidi savuranlar şunu çok iyi bilmeliler ki, tarihinde olduğu gibi bugün de, ülkücü hareket -ölüm tehditleri de dâhil- hiçbir tehdit ile millî duruşunu bozacak değildir.

Bunu dost da bilmeli, bugün işgal ettikleri koltuk ne olursa her yerdeki ve her cinsten ülkücü düşmanları da…

12 Eylül Yargılamasına Son Nokta:

"Kenan Evren'e Sövmek Yeter mi?!"

Bekir Doğan'ın Başbuğ Türkeş ile ilgili anlatımlarından kayda geçirilmesi gereke bir diğer nokta ise cezaevinden "Muhterem Orgeneralim" diye başlayan bir mektup yazdığı Kenan Everen hakkındaki gerçek düşüncelerini yansıtan bir anısıdır.[5]

12 Eylül zulmünün 5 yıla yakın süre ile dört duvara arasına hapsedip akabinde "beraat" ile sonlanan bir süreçten sonra serbest kalan Başbuğ'u ziyaret eden Bekir Doğan, 12 Eylül öncesinin o heybetli Başbuğ'unun oldukça yıpranmış olduğunu üzülerek fark eder. Bunun nedenini sorduğunda Başbuğ Türkeş yeniden gürler.

Bekir Doğan'ın o anları anlatırken, Türkeş'ten asla beklenmeyecek bir tavrı yansıtan ifadesi aynen şöyledir: *"Kenan Evren'e küfretti!… "* Bu küfrün nedeni Türkeş tarafından şöyle açıklanır: *"Ben Türk Ordusu mensubuydum. Ben ülkücülere yapılanları Türk Ordusu mensublarına yakıştıramam. Peygamber Ordusu bildiğim Türk Ordusu, Türk Silahlı Kuvvetleri bu değildir… Memleketi ne hale getirdiler."*

Bekir Doğan'ı ekrana çıkartarak ülkücü harekette çok az kişinin bildiği, Türkeş ile ilgili gerçekleri kayda geçiren arkadaşlarımıza çok teşekkür ediyorum. 12 Eylül 1980 günü doğanların bugün 40 yaşına geldikleri düşünülecek olursa bunun ne kadar önemli bir görev olduğu tartışılmaz bir gerçektir. Son zamanlarda yayınlanan Ahmet Er, Nevzat Kösoğlu, İbrahim Metin gibi isimlerin ülkücü hareketin önemli isimlerinin Hatıraları yanında bu türden video kayıtları da nesilden nesle aktarılacak ülkücülük ruhunun önemli yapıtaşları olacaktır. [6]

Bu tarihî bir görevdir.

***

Ülkücü Şehid Cemil Doğan'dan Bir Şiir:

Ben Türk'üm

Ben Türk'üm! Ben dünyada hem ebed, hem ezelim,
İlk kâinat, ilk dünya, ilk toprak benim elim,
İlk tarih, ilk kalem ve ilk dil benim dilim,
Dünyanın ilk adamı, ilk insanda kanım var! … ..

Cihanı vatan yaptık, sanatla çeyizledik,
İnsanlığı insanca, ilimle feyizledik,
Türklüğün damgasını süngümüzle izledik,
Gelmişte, gelecekte, ilmim var, irfanım var

Urallar, Altaylardır, Kaf dağıdır dağımız
Tanrı dağında saplı, kurt başlı bayrağımız
Kavimler emrimizde, üç kıt'a otağımız
İnsanlığa hükmeden Oğuz adlı Han'ım var.

Tabiat yüz çevirdi, mevsimler kurak oldu
Sökün ettik öz yurttan, büyük göç yedi koldu
Dünyanın dört bucağı benim ırkımla doldu
Bugünkü her millette, her yerde insanım var.

Soyumdan af dilerim, ecdadıma yüzüm yok
Bir hain vatan satmış, söyleyecek sözüm yok
Şimdilik hiç kimsenin vatanında gözüm yok
Ama geleceğe de çok yüksek imanım var.

Yaşatmam kızıl köpek, Türk sözünün eridir,
Orta Asya Türk yurdu, ora Bozkurt yeridir,
Yaşıyor hakanlarım, Bozkurtlarım diridir,
Kara Hanım, Ak Hanım, Kül Tigin Hakan'ım var.

Ölümden korkum yoktur, ölümü hak bilirim
Yaşarsam gazi yaşar, ölürsem cennet yerim
Bir Allah'a taparım, Allah'a eğilirim
Zaptedilmez kaleyim, dinin var, imanım var.

Ben saldırgan değilim, Hakk'a hürmet ederim,
Hakkım olduğu için hakkımı verin derim.
Diken diken olurum, titrerim, ürperirim,
Sığdıramam kabıma, çılgın heyecanım var.

Bir şafak sökecektir, karanlığı boğacak,
Gece gündüze gebe, gün mutlaka doğacak,
Hakk'a güveniyorum, Hak kefesi ağacak,
Allah'ım, Peygamberim, Kitabım, Kur'an'ım var.

Bu dünya, bu dağ deniz herşey, bu kürre-yi arz,
Nikâhlısıdır Türkün, evet nikâhımız farz,
Boşarsak kıyamette ölsek de kaldıramaz,
Kıyamette giyecek ilâhî kefenim var.

Horasan'dan gelmişim, soyum Oğuz soyundan,
Cerit derler, oymağım, Türklüğün bir boyundan,
Adım Cemil Doğan'dır, suyum Türk'ün suyundan,
Ceritlioğluyum hey, Türklüğüm, unvanım var!..

Cemil DOĞAN

---

[1]Alparslan Türkeş ve Ülkücü Hareket, Savunma, Hareket Yayınları, İstanbul-2011, s.12-13.

[2] Cemil Doğan, 15.02.1973 günü toprağa düşen bir öğretmen olup ülkücü hareketin ilk şehidlerindendir. Gaziantep'in Nizip ilçesine bağlı Çiftlik köyündendi. Adıyaman Erkek Sanat Enstitüsü'nün müdürlüğünü yapıyordu. Adıyaman Ülkü-Bir'in başkanı iken 2 Şubat 1973 günü uğradığı saldırıda ağır yaralandıktan 13 gün sonra tedavi edildiği hastanede şehadet makamına ulaştı. Şehid

edildiğinde 28 yaşında olup evli ve 2 çocuk babasıydı.

Ayrıntılı bilgi için bkz: http://www.yalniz-kurt.com

[3] "Bekir Doğan ile Röportaj", Bengütürk-TV, Özhan G. Toca, Günün Konusu programı, 4 Nisan 2013.

[4] Bu konuda "MHP ve İdam Cezası -12 Ocak 2000 İdam Zirvesindeki Ölüm Tehditlerini Türk Milliyetçileri Biliyor mu?- başlıklı yazıma bakılmalı.

[5] Nevzat Kösoğlu, ülkücü hareket içerisinde ciddi bir şekilde tartışılan bu mektubun, başta Türkeş olmak üzere Dil Okulu'nda tutuklu bulunan MHP'lilerin ortak bir metni olduğunu ve son tashihinin -o sırada MHP Davası sanığı olarak orada bulunan – Taha Akyol tarafından yapıldığını kaydetmiştir.

[6] Son zamanlarda ülkücü hareketin Nevzat Kösoğlu, Ali Güngör gibi önde gelen isimlerinin Hatıraları yanında, Mehmet Karanfil (Gül Hüznü), Adnan Şenel (Elma ve Bıçak) ve Hüseyin Türkmen (Kara Gün) gibi isimlerin yaşadıkları ve yaşananlar ışığında kaleme aldıkları eserleri bütün genç ülkücülere tavsiye ediyorum.

3.2.2 Bahçeli'den Türkeş'e Saygı

Devlet Bahçeli'nin, Başbuğ Türkeş'i Anma Töreni'nde Yaptığı Konuşma: "Kendinizi küçük görmeyiniz." (4 Nisan 2013)

4 Nisan 1997 tarihinde, fani hayattan ebedi âleme arkasında gözü yaşlı milyonlar bırakarak göçen Merhum Başbuğumuz Alparslan Türkeş Bey'i dualarla anmak üzere kabri başında toplanmış bulunmaktayız.

İçimizi dolduran hudutsuz hayranlık ve minnet sıcaklığı ile merhum liderimizin manevi huzurundayız, bir kez daha eşsiz hatıralarıyla dolup taşmaktayız.

Vefatının üzerinden 16 sene geçmesine rağmen kendisine karşı beslediğimiz sevgi hiç azalmamış, sahip olduğumuz bağılılık ve sadakat hiç eksilmemiştir.

Bilinmelidir ki, Türkeş Bey 80 yıllık hayatının hemen hemen tamamını ülkülerine vakfetmiş bir şuur, gönül ve dava insanıdır.

Attığı her adımı millet yararına, söylediği her sözü vatan lehinedir.

O, yalnızca son yurdumuzla sınırlı kalmayan, Türk'ün yaşadığı her yere umut güneşi gibi doğan milli bir heyecan, milliyetçi bir kılavuz ve Türk-İslam medeniyetinin yılmaz bir savunucusudur.

Merhum Türkeş Bey, tek kenarlı bir zamanın dar hücrelerine sıkışmayacak kadar geniş ufuklu, engin bakışlı ve çok yönlü siyaset ve devlet adamıdır.

İdealleriyle yoğurduğu, inançlarıyla güçlendirdiği akli ve kalbi vasıflarını Türklüğe hizmet aşkıyla tutuşturmuş, milletin geleceğiy-

le buluşturmuş ve İslam'ın mübarek amaçlarıyla üst üste çakıştırmıştır.

Soluk alıp verdiği her anda, geçmişin derinliğini merkezine alarak, halin üstünden geleceğe uzanan milli ve manevi geçiş noktaları inşa etmiş, böylelikle dün-bugün ve yarın dengesini çok iyi şekilde kurmuştur.

O, bir siyasal hareketin mimarı olmasının yanı sıra, hayat çizgisi içinde yüksek ahlâkın, sağlam karakterin, sarsılmaz inancın ve ufuk ötesini gören milli bir öngörünün de temsilcisidir.

Yürekten inandığı ve gönülden bağlandığı Türklük sevgisi uğruna, her türlü meşakkati göze alabilmiş, çelikten iradesi ile örnek bir inanç timsali olduğunu her daim göstermiştir.

Soğukkanlı ve sağduyulu analiz kabiliyeti, Türk milletinin değerleri ve çıkarları konusundaki derin hassasiyeti, dostları ve hasımları tarafından hep kabul görmüş ve eninde sonunda da hakkı teslim edilmiştir.

O'nun tavizsiz, milli, donanımlı, sağlam ve tutarlı siyaseti, Türkiye'nin geleceği ve Türk milletinin kardeşliği için hep ümit kaynağı olmuştur.

Ne kadar övünsek azdır ki, ülküleriyle Türk milletinin önüne düşmüş, ülkücülüğüyle Türk tarihinde sönmeyecek bir kıvılcım çakmıştır.

Allah'a olan inancın, devlete olan bağlılığın, millete olan sadakatin birbiriyle çatışmadan, uyum içinde nasıl bir arada bulunacağını kendi yaşantısı ve koyduğu ilkeleri ile herkese göstermiştir.

Hayatında asla yılgınlığa prim vermemiş, fırtınalı geçen hayatı süresince, nefesi yetmeyenlerin düştüğü yerde ve zamanda, o kal-

kıp dimdik ve tek başına yürüyebilecek cesaret örneği haline gelmiştir.

Bir kişiden başlayarak, günden güne büyüyen ülkü davasının nasıl gönüllere ve milli vicdanlara mal olacağını coşkuyla kanıtlamış, büyük ve dengesiz adımlar yerine; ufak ve sabırlı adımlarla uzun yolları kat etmenin tılsımını ispatlamıştır.

“Fikir, iman, ülkü aşkı. İnsanları güçlü yapan bunlardır.” diyerek, inancın, iddianın ve manevi bağlanışın, karşılaşılan sorunları bertaraf etmede en etkili yol olduğunu göstermiştir.

Kutlu davamızın her bölümünde, inançla yola koyulmanın birinci şart olduğunu şahsiyetiyle ve yaşayışıyla ortaya koymuştur.

Merhum Başbuğumuz hiçbir zaman kolay bir başarı vaat etmemiş, menfaat tekliflerine, tehditlere ve bir yığın engellemelere kulak asmamıştır.

Onun için önemli olan hiçbir zaman kemiyet olmamış, nitekim keyfiyet hep ilk planda ve öncelikli olarak anlam ve değer kazanmıştır.

Türkeş Bey hainlerin, kalbi kötü olanların, ahlakı ve niyeti bozukların, milleti küçültmeye çalışanların, Türkiye’yi yabancı ideolojilerin esaretine teslim etmeyi aklından geçirenlerin karşısında olmuş; bölünmeye, bölücülüğe, bozgunculuğa sonuna kadar karşı çıkmıştır.

Millet ve devlet bekasının vazgeçilmezliği onun fikir ve yaşamında hep ilk sırada yer almıştır.

Ne mutlu bizlere ki, bugün taraflı tarafsız birçok insan tarafından takdir ve ilgili toplayan merhum Türkeş Bey’in görüşleri, Türk milletinin birliği, Türkiye’nin dirliği için çok ciddi mesajlar ihtiva etmektedir.

Türkeş Bey'in, en önemli yönü, "sessiz çoğunluğun sesi" olarak, milliyetçiliği kuvveden fiile, tasavvurdan harekete geçirmeyi başarmış olmasında yatmaktadır.

Başbuğ'un iki büyük eseri vardır. Birincisi Türk siyasi hayatında milliyetçiliğin yegâne siyasi gücü olan Milliyetçi Hareket Partisi; ikincisi ise üzerine titreği, büyük umutlar beslediği ve geleceği emanet ettiği Ülkücü Türk Gençliği'dir.

Bu iki anıt eser, milliyetçileri ve ülkücüleri, toplumun herhangi bir ferdi olmaktan çıkarmış, onları bir kimliğe, bir aidiyete, bir davaya ve bir sevdaya yönelterek milli ve tarihi sorumlulukla donatmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi, onunla başlayan süreçte güvenirliğin, itibarın, olgunluğun, ilkeli tutumun, dürüstlüğün, namusun bir timsali olmuş ve bu şekilde kabul görmüştür.

Ülkücü Gençlik ise, şahadetin, vefanın, iradenin, inancın ve özgüvenin milliyetçilikle kavuşma noktası olmuş; yüzbinlerce Türk genci, milletine bağlılığın ve hizmetin ilk heyecanını Ülkü Ocaklarında yaşamıştır.

1944 yılının baskı ve zulümlerinden, 1997 yılının Nisanına kadar uzanan muhteşem milliyetçilik mücadelesi, hayatını ülkesine ve milletine adamışlığın en mümtaz örneklerini oluşturmuştur.

Bu açıdan Türkeş Bey, bugün çok daha fazla ihtiyacını duyduğumuz "dava adamlığı"nın bir simgesi olarak, yalnızca bu yönüyle bile abide şahsiyetler arasında yerini almayı hak etmiştir.

Türk milliyetçileri, büyük ülkülere ancak büyük moral ve inançlarla ulaşılacağını onun hayatında görmüş, kalıcı ve köklü bir zaferin ancak hedefleri yüksek tutarak gerçekleşeceğine onun şahsında şahit olmuşlardır.

İçinde yaşadığımız günler, merhum Başbuğumuz Alparslan Türkeş Bey'in, Türk milliyetçilerine gösterdiği istikametin ne kadar doğru ve isabetli olduğunu bir kez daha ispatlamıştır.

Bu itibarla bizler, doğru yerdeyiz, doğru yoldayız ve dosdoğru bir hedefin takipçileriyiz.

Yıllardır yapılan karşı propaganda ve yıkıcı müdahalelere rağmen, aziz milletimizin nezdinde Türk milliyetçiliği yeniden yer bulmaya başlamış ve Milliyetçi Hareket'in haklılığı gün geçtikçe daha fazla kabul görmüştür.

Türk milliyetçilerinin, Rahmetli Başbuğumuzun manevi rehberliğinde kuruluşunun 100. yılı olan 2023'te Türkiye'yi lider ülke, havzasında stratejik bir güç ve küresel gelişmeleri etkileyen bir kutup ülke yapma hedefi vardır.

Ve bu hedeflere Merhum Türkeş Bey'in fikirleriyle ve bizlere bıraktığı milli ve manevi miraslarla ulaşabileceğimizden asla kuşku duyulmamalıdır.

Zira Türkeş Bey sadece dün değil, aynı zamanda bugündür ve fikir ve erdemli kişiliğiyle yarınların müjdesidir.

Merhum Türkeş Bey'in öğütleri bizlere, ihanetlere karşıdikkat; ayrılıklara karşıuyanıklık;istismara karşıtemkin;tahriklere karşı sükûnettavsiye etmektedir.

Türkeş Bey'in tanımı ile; "Ülkücüler, insanlık âlemi içinde ne uşak olmayı, ne de başkalarını uşak olarak kullanmayı kabul etmeyen şerefli bir bayrağın taşıyıcısıdır."

Bu onurlu tavsiyeler, Türk milliyetçilerinin amaçlarına ulaşmada pusula işlevi görecektir.

Buradan Rahmetli Başbuğumuzun başka bir sözünü tekrarlamak istiyorum. "Kendinizi küçük görmeyiniz. Sizler büyük kuvvetsiniz. Vazifenizi hiçbir zaman unutmayınız. Kuvvet birliktir. Davamızın geleceği birliktedir. Birlik, beraberlik içinde olmaktır."

Bu nedenle, yüreği vatan için çarpan, ruhu millet sevgisi ile dolu, tüm kardeşlerimizi, Milliyetçi Hareket Partisi'nin çatısı altında buluşmaya, Türkeş Bey'in çağrısını yüceltmeye ve Türkiye'nin içinde bulunduğu zorluklara karşı birlikte mücadele etmeye davet ediyorum.

Türkiye'ye sahip çıkmanın, Türk milletini yükseltmenin çaresi Türk milliyetçiliği, karşı karşıya kaldığımız güçlükleri yenecek ve ezecek siyasal adres ise Milliyetçi Hareket Partisi'dir.

Merhum Türkeş Bey'i kaybımızdan buyana geçen 16 yıldan sonra da milliyetçi-ülkücü irade ve onu sevenleri buradadır, dimdik ayaktadır ve tüm emanetlerini de bağrına basmaktadır.

Gelemeyen milyonların ise yürekleri burada ve bizlerle beraber atmaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi, merhum Türkeş Bey'den devraldığı seviyeli, ilkeli, tutarlı siyaseti ile Türkiye'mizi, 21. yüzyılda lider ülke olma hedefine inşallah ulaştıracak ve Türk milletinin önündeki tüm bariyerleri bir bir yıkacaktır.

Bu vesile ile kalplerimizdeki yeri, gönlümüzdeki zirvesi hiç değişmeyecek olan Merhum Başbuğumuz Alparslan Türkeş Bey'i ve aziz ülkü şehitlerini saygı, sevgi ve rahmetle yâd ediyorum.

Bu mukaddes borcu ifa ederken, merhum liderimizin kabrinin nur, mekânının Cennet olmasını Cenâb-ı Allah'tan diliyorum.

Konuşmamı merhumun bir sözüyle sonlandırıyorum: "Hepiniz birer Türk Bayrağı'sınız. Bayrağı lekelemeyin, kirletmeyin ve yere düşürmeyin." Ruhu şad olsun.

*3.2.3. Amerikan Belgelerinde Alparslan Türkeş**

-Kurgular ve Gerçekler- / Mehmet Akif Okur

Yakın tarihimizin en ciddi kutuplaşmalarından birine şahitlik eden Soğuk Savaş yıllarını geride bırakalı hayli zaman oldu. Etrafımızı çepeçevre kuşatan yeni gerilimler ve değişen siyasi aktörlerin de etkisiyle eski kavgalar, toplumsal hafızamızın ücra köşelerine itildi. Ancak, söz konusu normalleşmenin tesirini yeterince hissettiremediği alanlar hâlâ mevcut. Bunların başında, Soğuk Savaş'ta Türkiye'yi derinden sarsan çatışmaları ve önemli siyasi figürleri konu edinen tarih yazıcılığı geliyor. Kitaplar, dergiler ve son olarak da ekranlar, kendilerini var eden bağlamın buharlaşmasıyla gündelik hayatlarımızdan düşen kavgalara dair hatıraların sürekli tazelendiği arenalar hâlindeler. Öyle anlaşılıyor ki, tamire başlanan toplumsal köprülerin tahkimi için kabuk tutan yaraları kanatacak yeni buhranlara düşmeden zaman oku üzerinde bir kaç adım daha atmamız gerekiyor. Bu yolculuğumuza ise, kurguyu gerçekten ayırmamıza imkân verecek nitelikte çalışmalar eşlik edebilirse, geçmişin acı yüklü küllerini göğe savurup geleceğe yürümemiz kolaylaşacak.

İşe, propaganda olarak üretilen ancak arkasındaki gücün büyüklüğü sebebiyle zihinlerde gerçekmiş gibi iz bırakan iddialardan başlamalıyız. Örneğin, Türk milliyetçiliğinin ve Alparslan Türkeş'in ele alındığı popüler yahut akademik görünümlü birçok metinde hiçbir somut delile dayanılmaksızın ileri sürülegelen kimi iddia ve ithamlar, tartışılmaz gerçeklermiş gibi tekrarlanmaya devam ediliyor. Bu türden yazılarda, Türkeş ve liderliğini yaptığı

Milliyetçi Hareket, ABD tarafından Sovyetlere karşı mücadele için dizayn edilmiş aktörler olarak takdim edilirken kökleşmiş önyargılar dışında hemen hiçbir objektif temele dayanma ihtiyacı hissedilmiyor.

Makalemizde, toplumsal hafızamızın yarınlara doğru zeminler üzerinden aktarılabilmesi için yüzleşilmeyi bekleyen bu literatürün Alparslan Türkeş'e yönelttiği suçlamaları aklımızda tutarak, ABD arşivlerinde yer alan belgelerdeki verilere eğileceğiz. Okurlarımıza, 27 Mayıs 1960'tan 12 Eylül sonrasına kadar uzanan dönemde Amerikan sisteminin iç yazışmalarından seçilmiş Türkeş'le ilgili atıf, not ve değerlendirme örneklerini sunacağız. Yaptığımız taramalarda, aşağıda masaya yatıracağımız belgelerdeki eleştirel, hatta yer yer hakarete varan olumsuz ifadelerin benzerlerinin aynı dönemde başka siyasetçiler için kullanılışına rastlamadık. Bu noktayı da dikkate alarak, eldeki bilgilerin Washington tarafından desteklenmek şöyle dursun, araya sürekli uçurum konulan bir Alparslan Türkeş portresi çizdiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Önünüzdeki yazı, söz konusu problematik etrafında yürütülen daha geniş bir çalışmanın ilk halkasıdır. Planlanan eser tamamlandığında, meseleye ilgi duyanlar burada yer verilmeyen diğer belgelerdeki bilgilerle de buluşma imkânına kavuşacaklar.

***

Ele alacağımız ilk belge, Amerikalıların 27 Mayıs'ın hemen ardından Türkeş'in DP ve CHP karşısında "tarafsız" bir yerde durduğunu düşündüklerini gösteriyor. ABD'nin İstanbul Başkonsolosu Robert G. Miner'in Dışişleri Bakanlığı'na yolladığı 30 Haziran 1960 tarihli raporda, gazeteci Özcan Ergüder ile yaptığı özel bir görüşmeye dair değerlendirmeler aktarılıyor. Burada, Türkeş'in

yalnızca DP'ye değil, CHP'ye ve İnönü'ye de karşı olduğu ve seçimlere yeni bir partiye liderlik yaparak girmek niyetini taşıdığı belirtiliyor.[1] Bu bilgi, 27 Mayıs'la ilgili olarak tartışılagelen bir mesele hakkında açıklayıcı ipuçları barındırıyor. Darbenin ardından Türkeş ve arkadaşlarının hemen seçim yaparak yönetimi sivillere devretmek istemeyişini demokrasi karşıtlığı ve cunta hevesiyle izaha çalışanlar olmuştur. Ancak, DP'nin mahkûm edildiği bir ortamda hemen sandığa gidilmesi, iktidarın ordunun eliyle CHP'ye hediye edilmesi anlamına gelecekti. Hâlbuki Türkeş ve arkadaşları CHP'ye de muhaliftiler. Dolayısıyla, askeri yönetimin bir müddet daha iş başında kalmasını farklı siyasi profillerin ortaya çıkabilmesine imkân hazırlamak için istemiş olabilirler.

Miner'ın raporundan 20 gün sonra hazırlanan ulusal istihbarat değerlendirmesinde, Türkeş'in dünya görüşü ile ilgili açıklamalara yer veriliyor. Milli Birlik Komitesi'nin (MBK) genel çerçevesi tahlil edilirken Gürsel'den sonra Komitenin en etkili üyesi olarak Türkeş gösteriliyor. Belgede ayrıca, Türkeş'in ateşli bir Türk milliyetçisi olduğu, SSCB bünyesindeki Türklerin bağımsızlıklarını elde ederek Türk birliğinin kurulması yönündeki pan-Turanist düşünceleri sebebiyle 1944'te tutuklandığı da belirtiliyor.[2]

ABD'nin Ankara Büyükelçisi Warren'ın 25 Temmuz 1960 tarihinde Dışişleri Bakanlığı'na gönderdiği raporda ise Washington'un Türkeş'e bakışını kalıcı biçimde etkilediği anlaşılan önemli bir tartışmadan bahsediliyor. Warren, Gürsel, Türkeş ve Kuneralp Komite'nin ABD'den talep ettiği krediyle ilgili bir toplantı yapmışlardır. Bu görüşmede Türkeş, ordudaki bazı subayların zorunlu emekliliğe sevki için acilen krediye ihtiyaçlarının olduğunu, eğer ABD kaynak temin etmezse bu parayı "herhangi bir yerden" bulabileceklerini söyleyerek üstü kapalı bir şekilde ABD'li yetkilileri Sov-

yetlerle yakınlaşmakla tehdit etmiştir. Raporun sonunda Warren, Türkeş ile ilgili kişisel değerlendirmesinde; MBK'nın ihtiyaçlarına ve ABD'nin bunu karşılamaktaki isteksizliğine odaklanan Türkeş tarafından hazırlanacak muhtemel eylem planının ABD'nin pozisyonunu ve yükümlülüklerini düşünmeyen tek taraflı bir tarzda olacağını söylüyor.[3]

CIA'in 28 Temmuz 1960 tarihli "Çok Gizli" ibaresi taşıyan günlük yazılı istihbarat notunda da, Warren'ın mektubunda belirttiği noktalar yer alıyor. Gürsel ve Türkeş'in ABD Büyükelçisi Warren'a, Türk ordusundaki üst rütbeli subayların zorunlu emekliye sevk edilmeleri hususunda Amerikan mali yardımı gelmese dahi kararlı davranacaklarını ve gerekirse "parayı herhangi bir yerden bulabileceklerini" belirttikleri vurgulanıyor. Bununla birlikte, Gürsel'in atacağı herhangi bir adımın sürpriz olmayacağı fakat para temin etmek adına SSCB ile yakınlaşmasının da beklenmediği not edilmiş.[4] Türkeş için ise benzer bir değerlendirmede bulunulmadığı görülüyor.

Amerikan büyükelçisinin MBK hakkında gittikçe netlik kazanan görüşlerine, 11 Ağustos 1960'da Dışişleri Bakanlığı'na gönderdiği raporda rastlamaktayız. Warren'a göre MBK genç, tecrübesiz ve vatansever subaylardan oluşuyordu. Gürsel'den sonra Komite'nin en etkili üyesi ise Türkeş'ti. Ayrıca Warren'a göre Türkeş, "fanatik heveslere sahip, aşağılık kompleksli ve derin duyguları olan" birisiydi. MBK içinde ayrışma yaşanması durumunda Türkeş'in Gürsel'in yerine geçebilecek kişi olduğu da Warren tarafından ifade edilmiştir.[5] Türkeş'in ABD ile ilişkisi hakkında yazılanların ne kadar kasıtlı çarpıtmalar içerdiğini gösteren güzel bir örnek, Ömer Gürcan'ın bu belgeye dayanarak Türkeş'i Amerikan ajanı ilan edişidir. Gürcan, raporda hiç yer almayan "MBK'nın içine en önemli

üye olarak Türkeş'i yerleştirdik." ifadesini Warren'ın sözüymüş gibi aktarıyor.[6]

CIA'in 26 Eylül 1960 tarihli ve "Çok Gizli" ibareli günlük yazılı istihbarat notunda Türkeş'in 22 Eylül'de Başbakanlık Müsteşarlığı görevinden ayrılması değerlendiriliyor. Notta bu olayın, MBK içindeki genç, hırslı milliyetçi grup ile daha geniş muhafazakâr unsurlar arasındaki artan çatışmayı ortaya koyduğu ve Korgeneral Madanoğlu'nun da Türkeş'in önde gelen hasmı olarak meydana çıktığı belirtiliyor.[7] Türkeş'in görevden ayrılışının MBK içerisindeki huzursuzluğu arttırdığına dair değerlendirme, 28 Eylül 1960 tarihli benzer bir belgede de tekrarlanıyor.[8]

Türkeş'in liderliğini yaptığı 14 kişilik milliyetçi grubun MBK'dan tasfiye edilişi, bir gün sonra, 13 Kasım 1960'ta, CIA'in "Çok Gizli" ibareli günlük yazılı istihbarat notunda ele alınmış. CIA belgesinde, Gürsel'in cunta içindeki radikal grubu ortadan kaldırdığı ve geriye kalan 23 kişinin sıkı Batı yanlısı olduğu vurgulanıyor. Ayrıca, 14'lerin tasfiyesi her ne kadar MBK'daki daha güçlü ekip tarafından desteklenen bir adım olarak değerlendirilse de Alparslan Türkeş liderliğindeki "radikal" sayılan grubun silahlı kuvvetlerdeki etkisinin mevcut Batı yanlısı yönetim için potansiyel bir tehdit olarak görüldüğü de belirtiliyor.[9] Raporun dili, ABD'nin 27 Mayıs'ı yapan kadroya bakışının ana hatlarını özetliyor. Buna göre, MBK Batıcılar ve Türkeş liderliğindeki milliyetçilerden oluşuyordu. ABD ise radikal olarak nitelediği milliyetçilere değil, Batıcılara sempati duyuyordu. Sonuçta iktidar, Washington'un olumlu yaklaştığı grubun elinde kalmıştır.

CIA'in hazırladığı müteakip raporlara baktığımızda da 14'lerin tasfiyesinin doğurabileceği sonuçların ABD tarafından ne kadar

önemsendiğini görüyoruz. 17 Kasım 1960 tarihli haftalık istihbarat raporunda, genç subayların sözcüsü konumundaki Türkeş'in büyük ihtimalle siyasi bir figür olarak hayatına devam edeceği ve ordudan zorunlu olarak emekli edilen 3.500 subayın desteğini alacağı belirtiliyor.[10]

CIA'in 5 Aralık 1960 tarihli haftalık propaganda kılavuzunun içindekiler bölümünde yer alan 14'lerin tasfiye edilmesi ile ilgili kısmın başlığı "Geçici Türk Hükümeti Tarafından Görevden Alınan Uzlaşılması Zor Üyeler"dir. Söz konusu yazıda, "inatçı ve uzlaşılmaz bir grup" olarak nitelenen Türkeş liderliğindeki 14'lerin, MBK'dan tasfiye edildiği belirtiliyor ve Türkeş'in siyasete girme ihtimali üzerinde duruluyor. Ayrıca, daha önce bağımsız dış politika izleme konusunda eğilim sergileyen 14'lerin yönetimden uzaklaştırılmaları ile birlikte Türkiye'nin dış politikasındaki eksen kayması ihtimalinin ortadan kalktığı ve böylece Gürsel yönetiminin kendisinden önce izlenen (Batı yanlısı) dış politika güzergâhına bağlı kalacağının garanti altına alındığı söyleniyor.[11]

Arşivdeki kayıtların izini sürmeye devam ettiğimizde, MBK'daki tasfiyenin ve takip eden sürgünün ABD'nin Türkeş'le ilgili kaygılarını ortadan kaldırmadığını görüyoruz. 1961 seçimlerinden yaklaşık bir buçuk ay önce, 2 Eylül 1961'de, dönemin Amerikan Büyükelçisi Raymond A. Hare'nin Washington'a yazdığı mektupta Türkeş ve ekibinin yeni bir askeri müdahale örgütleme ihtimali ele alınmış. Hare mektubunda; ordu içerisindeki Türkeş taraftarlarının çoğunlukla düşük rütbeli subaylardan müteşekkil olduğunu bildiklerini, ancak Türkeş teşkilatının büyüklüğünün hangi düzeyde olduğunu kestiremediklerini ifade ediyor. Mektupta Hare, seçimlerden sonra Türkiye'de huzursuzluk baş gösterirse Türkeş ekibinin müdahale için bir imkân elde edeceğini, fakat emir komu-

ta zincirinin daha önce harekete geçmesi durumunda bu ihtimalin de ortadan kalkacağını ileri sürüyor.[12]

Sürgündeki Türkeş ve arkadaşlarının muhtemel hamleleriyle ilgili ABD'nin kaygılı tahminleri, 15 Ekim 1961'de yapılan 27 Mayıs sonrası dönemin ilk demokratik seçimlerinin ardından da devam etmiş. CIA'in 17 Kasım 1961 tarihli haftalık istihbarat raporunda, seçimlerin üzerinden bir ay geçmesine rağmen hükümetin kurulamayışının ülke genelinde ve silahlı kuvvetlerde sıkıntı yaratmaya başladığına dikkat çekiliyor. Raporda, özellikle ordu içerisindeki huzursuzluğun artması hâlinde, Alparslan Türkeş ve 14'lerin diğer üyelerinin sürgünden dönerek askeri yönetimin devamı yönünde baskı yapabilecekleri belirtiliyor.[13]

Belgeler, ABD'nin dikkatini sürgün yıllarını müteakip siyasete girişinden sonra da Türkeş'in üzerinden ayırmadığını ve Türkeş'e karşı takındığı olumsuz tavrı sürdürdüğünü gösteriyor. 1965 Genel Seçimleri öncesinde CIA tarafından hazırlanan, dönemin Türk siyasi hayatının incelendiği "Özel Rapor"da, Türkeş'in liderliğini elde etmesiyle CKMP'nin "özünde tek bir hâkim liderin kişisel aracı olan potansiyel bir yarı-faşist organizasyon" hâline geldiği söyleniyor. Ayrıca, isim zikredilmeden CKMP'nin eski üyelerinin partinin "führer kompleksinde bir adam için faşist bir vasıta"ya dönüşmeye başladığını belirttikleri ifade ediliyor. Türkeş'in kendisini nasyonal sosyalist olarak tanımladığı ve diğer partilerdeki aşırı sağcı radikalleri etrafına topladığı iddiasına da yer veriliyor.[14] Raporda ayrıca, Türkeş'in Türkiye'nin Batı ile mevcut bağlarına inanıyor gibi görünse de esasında tarafsızlık yanlısı olduğu değerlendirmesi de yapılıyor.[15]

Amerikan arşivlerinde, Türkeş'in dış politika perspektifinin somut yansımalarına ilişkin kayıtlara da rastlıyoruz. Haziran 1967'de İsrail ile Arap devletleri arasında artan gerginlikle ilgili olarak Türk siyasi elitlerinin ve kamuoyunun tutumunu ABD diplomatik temsilciliklerine bildiren telgraf bunun bir örneğidir. Türkiye'deki ABD büyükelçiliği tarafından çekilen telgrafta, Araplar ile İsrail arasındaki artan gerginlik sırasında Türk Hükümeti ve aşırı soldakiler dâhil siyasi liderler sessiz kalırken sadece Alparslan Türkeş ve Osman Bölükbaşı'nın Araplardan yana tavır sergiledikleri belirtiliyor.[16]

1970'lerden kalan evrakı incelediğimizde, ABD'nin Türkeş'e yönelik olumsuz tavrında bu dönemde de bir değişimin yaşanmadığını görüyoruz. Washington'un o tarihlerdeki bakış açısını yansıtan önemli bir belge, 1 Ocak 1973 tarihini taşıyan, çeşitli ülkelerdeki öğrenci ayaklanmalarıyla ilgili CIA raporudur. Bu raporda CIA, Türkiye'deki gençliğin hızla iki kutba ayrıldığını, bir yanda genel olarak TİP tarafından yönlendirilen Marksist gençliğin diğer tarafta da CKMP'nin "neo-faşist" lideri Türkeş'in önderlik ettiği "komando" diye adlandırılan gençliğin yer aldığını belirtiyor.[17] Bu belgede, Hitler ve Mussolini ile beraber anıla gelen ve İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Batı'da en az "komünist" tabiri kadar ürperti uyandıran "faşist-neofaşist" nitelemesinin Türkeş için kullanılması, ABD'nin MHP liderine bakışını gösteren önemli bir işarettir.

Üstelik bu ve benzeri yaftalar değişik belgelerde de tekrarlanmaktadır. Örneğin, Demirel Başbakanlığında kurulan MC Hükümeti ile ilgili değerlendirmelere yer verilen 1 Nisan 1975 tarihli Ulusal İstihbarat Bülteni'nde; 100.000 "komandosu" olduğu iddia edilen "aşırı sağcı" Türkeş'in koalisyonda yer alışının Demirel için sorun teşkil edebileceği belirtiliyor.[18] MC Hükümeti'nde Türkeş ve

Erbakan'ın yer almasının Türkiye'de siyasi kutuplaşmayı daha da arttıracağı endişesi, CIA'in 4 Nisan 1975 tarihli haftalık istihbarat özetinde de yer almıştır.[19]

CIA'in güvenoyu alan MC Hükümeti hakkında hazırladığı,17 Nisan 1975 tarihli rapordaki değerlendirmeler de Washington'un bakış açısını göstermesi bakımından önemlidir. Raporda, Milli Selamet Partisi'nin yabancı özel yatırıma, turizme, Türkiye'nin Batılı tarzda modernleşmesine karşı oluşu, ayrıca ütopik ve belirsiz bir ekonomik modeli savunması sebebiyle sıkıntı yaratabileceği belirtildikten sonra, koalisyonun diğer ortağı "Pan-Türkist" MHP'nin "Selametçilerden bile daha radikal bir grup" olduğu değerlendirmesi yapılıyor. CIA raporu, "Komandolarıyla" övünen Türkeş liderliğindeki bu "radikal grubun" parlamentoda üç vekile sahipken hükümette iki pozisyon elde edişine dikkat çekiyor. Ayrıca, Demirel ve AP'ye mensup dışişleri ve savunma bakanları "tecrübeli ve ılımlı kişiler" olarak övülürken koalisyondaki iki "aşırı sağcı" partinin (MHP ve MSP) Kıbrıs konusunda katı bir politika izlediği yorumu yapılıyor. CIA'ye göre, bu iki parti Kıbrıs Türklerinin hâlihazırda ellerinde tuttukları toprakların iade edilmesi konusunda taviz vermeyeceklerdir. Dahası, hem MHP hem de MSP, NATO ve AT'ye karşıdırlar.[20] Türkeş liderliğindeki MHP'nin Demirel Hükümeti'nin bir "zayıflığı" olduğuna ve MHP'nin MSP'den bile daha radikal bulunduğuna dair Amerikan görüşü, 18 Nisan 1975 tarihli haftalık CIA istihbarat raporunda tekrarlanarak vurgulanmıştır.[21]

20 Haziran 1975 tarihli CIA raporu, Amerika'nın Türkiye'de artmakta olan öğrenci şiddet olaylarının taraflarına nasıl baktığını gösteren ipuçları barındırıyor. Raporda, alınacak sert tedbirlere halk desteğinin sağlanabilmesi için Demirel'in hem sağcı hem de solcu grupları sınırlamak zorunda olduğu, fakat özellikle de Tür-

keş'in liderlik ettiği öne sürülen "komandolar"ın baskılanması gerektiği ifade ediliyor.[22] 31 Ocak 1976'da hazırlanan Ulusal İstihbarat Bülteni'nde de Demirel'in artan şiddet hadiseleri karşısında yetkilerini kullanamayışının sebebi olarak koalisyon ortağı Türkeş'e bağlı kesimlerin bu olayların içinde bulunduğu iddiası gösteriliyor.[23] 2 Kasım 1976 tarihli Ulusal İstihbarat Günlük Telgrafı'nda da aynı görüş tekrarlanıyor.[24]

Ancak takip eden aylarda hız kesmeyen terörün, 10 Ağustos 1977 tarihli Ulusal İstihbarat Günlük Telgrafı'nda diğer örneklere göre daha dengeli değerlendirmelerle Washington'a rapor edildiğini görüyoruz. Telgrafta, şehirlerde sol terörün artışına dikkat çekiliyor ve sağcıların rastgele kampüs olaylarıyla değil planlı suikastlarla hedef alındıkları belirtiliyor. Belgede ayrıca, söz konusu olaylar karşısında Türkeş'in hükümetteki başbakan yardımcılığı pozisyonu gereği sükûnetini koruyarak ılımlı bir tavır sergilediğine işaret ediliyor. Bununla birlikte, sol terörün devamı hâlinde sağın da cevap vereceği ve Türkeş'in kendi taraftarlarını etkileyebilecek hükümet eylemlerine karşı sert tavır takınabileceği söyleniyor.[25]

19 Ocak 1978 tarihli İki Haftalık Uluslararası Narkotik İncelemesi Raporu'nda da Türkiye'de tırmanan terör hadiselerine değiniliyor. Rapor'da, solda Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu şiddetin ana merkezi olarak gösteriliyor. "Aşırı sağcı"ların ise Türkeş'in liderlik ettiği MHP'nin ideolojik korumasındaki Ülkü Ocaklarında yapılandığı belirtiliyor. Türkeş'in "Bozkurtlar" diye anılan ateşli taraftarlarını komando kamplarında paramiliter eğitime tabi tuttuğu iddiası tekrarlanıyor. Bununla beraber, Türkeş'in siyasi konumunu kuvvetlendirmek için bir önceki yıldan itibaren "genç savaşçılarından" solculara geniş çaplı karşılık vermemelerini istediği, bu durumun bazı ateşli sağcıların Türkeş'e bağlılıklarında eksilmeye

ve kendi başlarına hareket etmelerine sebep olabileceği ifade ediliyor.[26]

ABD, Ecevit Hükümeti'nin Ülkü Ocaklarını kapatmaya yönelik adımlarını da yakından izlemiştir. 28 Kasım 1978'de hazırlanan Günlük Ulusal İstihbarat Telgrafı'nda, Ecevit ve Türkeş arasındaki karşılıklı atışmanın, Ülkücülere yönelik bir yasaklama gelmesi hâlinde Türkeş'in de karşılık verebileceği anlamına geldiği ve bu durumun Türkiye'nin kırılgan siyasi tablosunu daha da kötüleştireceği belirtiliyor. Dahası, bir yasaklama ile karşılaşmaları hâlinde "radikal sağcıların" faaliyetlerini daha da arttırabilecekleri ve hatta eylemlerini solculardan hükümet güçlerine karşı kaydırabilecekleri öne sürülüyor. Böyle bir durumda ticari ve siyasi elitlerin Ecevit Hükümeti'ne sıkıyönetim yasası çıkartılması konusunda baskı yapabilecekleri hususu da söz konusu istihbarat raporunda yer alıyor.[27] Ertesi gün Washington'a yollanan raporda, Ankara'da bir ceza mahkemesinin Ülkü Ocaklarının kapatılması kararını onadığı ve olayların sıkıyönetim ilanına doğru evrilebileceği bilgisi aktarılıyor.[28] 30 Kasım 1978 tarihli istihbarat telgrafı ise, Türkeş'in Sovyetler karşısındaki tavrının MHP ve lideri hakkındaki olumsuz Amerikan kanaatini değiştirmediğini gösteren güzel bir retorik örnektir. Telgrafta, kırk yıllık aradan sonra ilk kez, 16-20 Kasım'da iki Sovyet deniz aracının İstanbul'a geldiği, diğer parti liderleri ve medya sessiz kalırken yalnızca "neofaşist" MHP'nin lideri Türkeş'in ziyareti kınadığı belirtiliyor.[29]

27 Aralık 1978 tarihinde CIA'in Ulusal Dış Değerlendirme Merkezi tarafından Türkiye'deki sıkıyönetim durumunun ele alındığı raporda ise, Ecevit'in Türkeş'e Maraş olaylarıyla ilgili olarak yönelttiği ithamların doğru çıkma ihtimaline vurgu yapılarak hükümetin "neo-faşist MHP"nin gençlik hareketini yasaklayışı gerekçelendiriliyor.[30]

4 Ocak 1979 tarihinde hazırlanan ulusal günlük istihbarat telgrafında da MHP'yi konu edinen yazışmalarda yerleşik hâle geldiği anlaşılan yafta tekrar kullanılıyor. Ülkedeki sağ motivasyonlu şiddetin arkasında yer almakla itham edilen "neofaşist MHP"nin lideri Türkeş'in hükümetin ve Türk toplumunun komünizme kaydığı yönündeki beyanı, CIA tarafından "sözde" nitelemesi eşliğinde aktarılıyor.[31]

12 Eylül 1980 darbesinin ardından hazırlanan CIA belgelerinde de MHP ve Türkeş'le ilgili Amerikan bakış açısının ve kullanılan nitelemelerin değişmediğini görüyoruz. Örneğin, 22 Şubat 1982 tarihli istihbarat raporunda Evren Yönetimi'nin siyasi temizlik politikalarının hedefinde "komünistlerin" ve Türkeş'in liderliğini yaptığı MHP'ye bağlı "faşistlerin" olduğu belirtiliyor.[32] Eylül 1984 tarihinde Türkiye'deki terörist yapılanmaların ele alındığı bir başka CIA raporunda ise Marksist ve Kürtçü birçok örgüt ile birlikte Bozkurtlar (Grey Wolves) / Ülkü Ocakları da anılıyor. Neofaşist bir terör örgütü olarak tanımlanan Ülkücülerin liderliğini Alparslan Türkeş başta olmak üzere bir dizi ismin yaptığı; örgütün temel hedefinin Türk birliğini amaçlayan Pan-Turanizm olduğu ifade ediliyor. Raporda, Suriye ve İran'ın, Türkiye'nin Batı ve özellikle de İsrail ile mevcut bağını koparmak için Türkiye'deki Marksist ve İslamcı grupları desteklediği belirtilirken Ülkücülerin aldığı herhangi bir dış destekten ise bahsedilmiyor.[33]

***

Yukarıda incelediğimiz, 27 Mayıs darbesinden 12 Eylül sonrasına kadar uzanan zaman dilimini kapsayan Amerikan belgeleri, şu gerçeği tüm açıklığı ile ortaya koyuyor. Soğuk Savaş yıllarında Alparslan Türkeş, ABD'nin Türkiye'de kendisini en uzak hissettiği

isimler arasında yer alıyordu. Türkeş'in Sovyetler karşısındaki refleksleri de Amerikan devletinin söz konusu tutumunda herhangi bir değişiklik meydana getirmemiştir. Bu tablo, bir kuşağın kafasını kurcalayan pek çok soruyu üzerinde fazla söz söylenmesine ihtiyaç bırakmayacak biçimde cevaplayabilecek netliktedir: Ülkücü Hareket, hatası ve sevabıyla, büyük mücadelesini ayaklarını yalnızca bu topraklara basarak verdi.

Yazımızı, bu hüküm cümlesinin değerini tartmamıza imkân verecek bir soruyla bitirelim:

Acaba, Türkiye'nin fırtınalı yıllarına doğru baktığımızda, hakkında aynı cümleyi kurabileceğimiz başka bir büyük siyasi gelenek var mı?

(*) Mehmet Akif Okur'un bu önemli yazısı Türk Yurdu dergisininNisan 2015 tarihli 332. Sayısında yayınlanıp izni ile tam metin halinde alınmıştır.

1 Robert G. Miner,30 Haziran 1960, 782.00/6-3060,Istanbul Journalist's Comment Current Political Situation, Offical Use Only.

2 Special National Intelligence Estimate, 19 Temmuz 1960, Short-Term Prospects For Turkey, SNIE 33–60

3 Department of State,25 Temmuz 1960, Central Files, 782.5/7–2560. Secret; Priority; Limit Distribution

4 Central IntelligenceBulletin, 28 Temmuz 1960, CIA-RDP79T00975A0052002240001-7, TOP SECRET, Approved for Release04/09/2002.

5 Fletcher Warren, 11 Ağustos 1960,Letter for Assistant Secretary of State G. Lewis Jones, Jr. from Ambassador William Fletcher Warren profiling the Provisisonal Government of Turkey, in power since 5/60, Department of State. CONFIDENTIAL. Declassified: Jul 13, 1995.

6 Bkz. http://bugun.com.tr/pages/marticle.aspx?id=23791

7 Central Intelligence Bulletin, 26 Eylül 1960, CIA-RDP79T00975A005300220001-8, TOP SECRET, Approved for Release 04/09/2002.

8 NSC Briefing Background, 28 Eylül 1960, The Internal Situation in Turkey, CIA-RDP 79R00890A001200090022-1, SECRET, Approved for Release 17/05/2001

9 Central Intelligence Bulletin, 14 Kasım 1960, CIA-RDP79T00975A005400120001-8, TOP SECRET, Approved for Release 21/10/2002. Benzer bilgiler aynı gün Amerikan Başkanı'na sunulan kısa istihbarat raporunda da almıştır. Bkz "Intelligence Items Reported to the President", 14 Kasım 1960, Declassified E.O. 12958, Sec. 3.6 (b) Date 10.10.2001.

10 Current Intelligence Weekly Summary, 17 Kasım 1960, CIA-RDP79-00927A003000010001-9,

CONFIDENTIAL SECRET, Approved for Release 04/04/2006.

11 BI Weekly Propaganda Guidance, Number 54, 05 Aralık 1960, CIA-RDP78-03061A000100020015-4, “Intransigeant Members Ousted By Turkish Provisional Government”, Approved for Release 27/08/2000, s.321.

12 Department of State, 2 Eylül 1961, Central Files, 782.00/9 – 261. Secret

13 Current Intelligence Weekly Summary, 17 Kasım 1961, CIA-RDP79-00927A003400050001-0, SECRET, Approved for Release23/10/2007.

14 Special Report, OCI No. 0309/65B, Copy No. 57, “Pre-election Picture in Turkey”, CIA-RDP79-00927A005000080003-8, SECRET, Approved for Release 05/01/2005, s. 6-7.

15 Ibid, s. 9.

16 Subject: Turk Predicament in Middle East Crisis, 01 Haziran 1967, Ankara 5964, CONFIDENTIAL, s. 2, parag. 5.

17 “StudentUnrest in VariousCountries”, 01 Ocak 1973, CIA-RDP76M00527R000700200001-1, SECRET, Approved for Release09/01/2002, s. 9.

18 NationalIntelligenceBulletin, 01 Nisan 1975, CIA-RDP79T00975A0276000010002-3, TOP SECRET, Approved for Release06/03/2007, s. 8.

19 WeeklySummary, 04 Nisan 1975, “Turkey: A New Government”, CIA-RDP79-00927A011000140001-6, SECRET, Approved for Release26/11/2007, s. 17.

20 “Prospectsfor Demirel Government”, 17 Nisan 1975, CIA-RDP79T00865A0008000700001-7, SECRET, Approved for Release 17/03/2006, s. 13.

21 Weekly Summary, 18 Nisan 1975, “Turkey: A NarrowVictory”, CIA-RDP86T00608R000300020017-0, SECRET, Approved for Release 08/11/2011, s. 9.

22 Western Europe Canada International Organisations, 20 Haziran 1975, CIA-RDP-79T00865A001200140001-4, SECRET, Approved for Release 30/07/2002, s. 12.

23 National Intelligence Bulletin, 31 Ocak 1976, CIA-RDP79T00975A028500010052-8, TOP SECRET, Approved for Release 13/03/2007, s. 8.

24 National Intelligence Daily Cable, 02 Kasım 1976, “Turkey: Possible Campus Disorders”, CIA-RDP79T00975A029500010004-0, TOP SECRET, Approved for Release 01/07/2008, s. 10.

25 National Intelligence Daily Cable, 10 Ağustos 1977, “Turkey: Political Violence”, CIA-RDP-79T00975A030200010114-9, TOP SECRET, Approved for Release 07/03/2007, s. 7-8.

26 International Narcotics Biweekly Review, 19 Ocak 1978, “Turkey: Political Violence”, CIA-RDP79T00912A001900010002-6, SECRET, Approved for Release 03/12/2008, s. 15.

27 National Intelligence Daily (Cable), 28 Kasım 1978, “Turkey: Wave of Domestic Violence”, CIA-RDP79T00975A030900010094-5, TOP SECRET, Approved for Release 07/03/2007, s. 9.

28 National Intelligence Daily (Cable), 29 Kasım 1978, CIA-RDP79T00975A030900010096-3, TOP SECRET, Approved for Release 07/03/2007, s. 15.

29 National Intelligence Daily (Cable), 30 Kasım 1978, “Turkey-USSR”, CIA-RDP-79T00975A030900010098-1, TOP SECRET, Approved for Release 09/03/2007, s. 12.

30 Central Intelligence Agency National Foreign Assessment Center, 27 Aralık 1978, “Turkey Under Martial Law”, CIA-RDP80T00634A000500010042-5, SECRET, Approved for Release 02/12/2004, ss. 2-3.

31 National Intelligence Daily (Cable), 04 Ocak 1979, “Turkey: Prospects for Ecevit”, CIA-RDP-

79T00975A030900010154-8, TOP SECRET, Approved for Release 17/08/2005, s. 12.

32 Foreingn Broadcast Information Service, 12 Şubat 1982, "West Europe Report", CIA-RDP82-008-50R000500030054-4, FOR OFFICIAL USE ONLY, Approved for Release 09/02/2007, s. 33.

33 "Turkey: The Threat of Resurgent Terrorism", Eylül 1984, CIA-RDP85S00316R000200160005-8, SECRET, Approved for Release 18/02/2011, ss. 2-6.

***

3.3. Ülkücünün "Başbuğ Türkeş" Vefası

–Başbuğlar Kendilerini Unutturmaz! Rüyalarda Olsa Bile… –

Alparslan Türkeş'in vefat yıldönümü olan her 4 Nisan günü dalıp gidiyorum: 1979 yılındaki MHP Kurultayı'nda, kan-barut kokan günlerin atmosferinde kürsüde gırtlağını paralarcasına haykıran Başbuğ Türkeş görüntüsünden beş yıla yaklaşan tutsaklık zulmünden sonra serbest kaldığı günlerde, Ankara'nın Or-An semtindeki evlerinde ziyaret edip elini öptüğümüz 70'lik "babacan delikanlı" resmine pek çok sahne geliyor gözlerimin önüne…

***

4 Nisan 1997 tarihinde bu fani dünyadan ebedi âleme intikal eden, Alparslan Türkeş'i yıllar sonra, vatan toprağına emanet edilmesi üzerinden tam 15 yıl geçmek üzere iken rüyada gördüm. Yaklaşık bir ay önce gördüğüm rüya, bazı yönleri ile geçmişe/geleceğe dair işaretler taşıdığı için sadece kendi hafızamda veya aile ortamımda paylaşmakla yetinemeyeceğimi düşündüm ve 15. vuslat yıldönümünde sizlerle paylaşmağa karar verdim.

Rüya:

Başbuğ Türkeş, Turan için İlk Hedefi "Türk-Oğuz Birliği" Olarak İşaret Ediyor.

Türkeş ve ailesi hacca gitmişler. Başbuğ'un Hacc dönüşü havaalanındaki karşılamadan sonra, evine gitmeden önce kendisini

bekleyen Türk milliyetçilerine konuşması, planlanmış. Başbuğ'un havaalanından intikalini ve yapacağı konuşmayı bekleyen bir grup içerisindeyim. Küçük bir tepeciğin üzerine kondurulmuş oldukça ihtişamlı, tripleks bir villada birkaç yüz kişi ile birlikte Başbuğ Türkeş'i bekliyoruz. Villanın önünde çatallanan bir toprak yol var; yolun bir çatalı, Türkeş'in tepenin ardında bulunan evine gidiyormuş; diğeri ise sert bir virajdan sonra, beklediğimiz villanın önünde sonlanıyor.

Toprak yolda önce bir havaalanı taşıma aracı görünüyor; üzerinde 20-30 irili-ufaklı bavul yüklenmiş. Başbuğ'un ailesine ait olan bu 'aşırı bagaj yüklü' römork, Türkeş'in evine gitmek üzere yol ayrımından kıvrılıp tepenin ardında kayboluyor. Bu bagaj römorkunun kaybolmasının ardından, siyah renkte, camları içerisi görünmeyecek şekilde perdelenmiş son model bir Mercedes geliyor ve villanın önünde duruyor; Türkeş'in bu araçtan ineceğini düşünürken, anlaşılıyor ki, Başbuğ bu araçta yoktur. Tanımadığım, kim oldukları da bilinemeyen bazı'esrarengiz kişiler' bu araçtan inerek villaya giriyorlar. Bu esrarengiz araç, yolcularını indirip kaybolduktan sonra, uzaktan eski, çok eski model bir beyaz Mercedes görünüyor. Toprak yola zor sığacak kadar geniş bir araç. Bu beyaz eski model Mercedes de virajı zorlanarak da olsa dönerek villaya ulaşıyor: Başbuğ bu araçta da yok. Tekrar yola bakmak için villadan biraz uzaklaşınca Başbuğ Türkeş'in tozlu yoldan 'yaya olarak tek başına'geldiğini görüyorum. Tığ gibi bir delikanlıdan farksız bir eda ile yürüyüp gelen, Türkeş 50-55 yaşlarında olgun bir insan görünümünde... Tam da bu yazının sunumundaki üç hilalli bayrak önünde, gırtlağını paralarcasına haykıran, bağrıyanık bir Anadolu insanı gibi duran Başbuğum: Başbuğ Türkeş...

Hemen karşılamak üzere önüne doğru koşuyorum ve villanın epeyce uzağında kendisine ulaşıyorum. Başbuğ çok ciddi bir yüz ifadesi ile bana bakıyor. Uzanıp elini öpüyorum. El öpmeme karşılık, omuzlarımdan tutuyor; bana sarılıp kucaklıyor. Bu kucaklayış sanki bir asır kadar uzayan birkaç dakikayı buluyor; hiç konuşmadığı halde bana teşekkür ettiğini hissediyorum. Bu his ile, "Başbuğum, kalabalık içerisinde sizinle belki baş başa kalamazdık" diyorum.

Birlikte yürüyerek villaya geliyoruz; kapıdan geçip çok büyük bir salona giriyoruz. Girdiğimiz geniş salonun duvarları Osmanlı, Türk Dünyası, Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) haritaları ile dolu… Başbuğ Türkeş bu haritalara tek tek bakıyor. Azerbaycan'ın işgal edilmiş topraklarını gösteren harita önünde, uzun süre durup dikkatle inceliyor; yüz ifadesinden gördüğü manzaralardan hoşlanmadığını anlıyorum. Ermeniler tarafından Azerbaycan topraklarının 1921'den itibaren nasıl adım adım işgal edildiğini gösteren bir dizi harita önünde"Mutlaka birgün…" ifadesi ile, Turan'a giden yolun ilk aşaması olan Oğuz Birliği'ni düşündüğünü anlıyorum. Türkeş bunu anlamış gibi bana dönerek eli ile Ege kıyılarından Hazar'a; Hazar'ı geçerek tüm Türkmenistanı ve tarihî Hive Hanlığının topraklarına uzanan Türk-Oğuz Birliği'nin sınırlarına işaret ediyor.

Başbuğ Türkeş, salonun duvarlarını kaplayan haritaları inceledikten sonra, kendisini bekleyenlerin bulunduğu -ve hazırlanan masa şeklindeki platformdan hitap edeceği- mekâna geçmeden önce bana lavabonun yerini soruyor. "Yatsı namazı vakti girmiş ama, konuşmasından sonra da namazını kılabilirdi" diye düşünerek banyoyu gösteriyorum. Kapıyı tam kapatmıyor; abdest almağa başlıyor. 'Başbuğ Türkeş'in bir emri olabilir' düşüncesi ile kapıda beklerken kalbimden: "Konuşmasını abdestli olarak yapmak is-

tiyor" fikri geçiyor. Bu düşüncemi anlamışcasına yüzüme bakıp gülümsüyor. Abdestini alıp bitirdikten sonra "Evladım, nerede konuşacağım?" diye sorarcasına bana bakıyor. Kendisine toplantı mekânına açılan kapıyı açıp: "Buraya buyurun" diyorum.

Toplantı salonunda Başbuğ Türkeş'i konuşmasını yapmak üzere davet ve takdim etme görevi bana verilmiş. Ülkücü camianın tanınmış ve bir kısmı ile tanıştığım önemli bazı isimleri de etrafta dolaşıyorlar; Başbuğ Türkeş'in yanına yaklaşmak için fırsat kolluyorlar ama Başbuğ hiçbirisine yüz vermiyor. Yüz ifadesi hâlâ çok ciddi... Konuşmanın yapılacağı mekâna geçip Başbuğ Türkeş'i konuşmasını yapmak üzere salondaki topluluğa takdim ediyorum.

***

Yıllardır görmediğim Başbuğ Türkeş'i gördüğüm bu son rüyamı, sabah kalkar kalkmaz eşime anlatıyorum. Ortak yorumumuz, Başbuğ Türkeş'in, Beştepe'deki kabrinde yatarken dahi, hâlâ ülkücü hareketin durumu ile ilgilendiği, Türklük derdi ile dertleniyor olduğudur.

Bu derdine ortak olma, paylaşma duygusu ile bu yıl 15. vefat yıldönümünde, 4 Nisan 2012 günü kabri başında yapılacak törene, mutlaka katılmak için, kendi kendime söz veriyorum.[1]

***

1995 yılında Kazakistan'da görülmüş ve gerçekleşmiş bir rüyayı anlatan "Türkistan Rüyası" kitabımdan sonra sizlerle paylaştığım bu "Başbuğ Türkeş Rüyası"nı kaydederken yazılarımı, kitaplarımı izleyen bazı okurların "işimiz rüyalara kalmış galiba..." gibi bir hisse kapılabileceğini düşündüm.

"Türkistan Rüyası" kitabımın tartışıldığı toplantıda değerli ülküdaşım, Dr. Ayşe Filiz Yavuz'un da işaret ettiği gibi, bazı rüyaların anlam ve önemi üzerinde Batı ilim çevrelerinde ciddi akademik çalışmalar yapılmaktadır. Çağdaş psikiatri, rüyaların bazılarının bir "haberci" niteliği olduğunu kabul etmektedir.

Diğer yandan İslâm tasavvuf geleneğinde rüyaların içerdiği anlamlara verilen önemi hatırlatarak "Başbuğ Türkeş Rüyası"ndaki bir ayrıntı üzerinde durmak istiyorum.

"Türk-Oğuz Birliği, Dede Korkut coğrafyasının birliğidir"

Gördüğüm "Başbuğ Türkeş Rüyası" sonrasında duvarlardaki haritalar ve Başbuğ Türkeş'in Azerbaycan-Türkiye haritası üzerinde uzun uzun durmasının anlamı hakkında epeyce kafa yordum. Türklüğün yeniden yükseliş sürecinin ancak Türkiye-Azerbaycan Birliği üzerinden "Türk-Oğuz Birliği"nin ilk hedef geliştirilmesi zemininde olabileceği gönlüme yattı.

Birkaç gün önceki bir yazımda bugüne kadar bilinen portresi dışında bir özelliğini dile getirdiğim ve bu yönüyle epeyce yankıları olan yazım ile yâd ettiğim Ziya Gökalp de Türkçülüğün ilk safhası olarak Oğuz Birliği'ni gösterir:

"Bugün kültürce birleşmesi kolay olan Türkler, özellikle Oğuz Türkleri yani Türkmenlerdir. Türkiye gibi, Azerbaycan, İran, Harezm ülkelerinin Türkmenleri de Oğuz uyruğundandır. Bundan dolayı, Türkçülükteki yakın idealimiz "Oğuz Birliği" yahut, "Türkmen Birliği" olmalıdır. Bu birlikten amaç nedir? Siyasi bir birlik mi? Şimdilik, hayır! Gelecek hakkında bugünden bir yargıya varama-

yız. Fakat bu günkü idealimiz Oğuzların yalnız kültürce birleşmesidir." [2]

"Türk-Oğuz Birliği, Dede Korkut coğrafyasının birliğidir" diyebilirim. Buna bazı ülküdaşlarımız "Korkut Ata makamı'nın yer aldığı Batı Kazakistan da Dede Korkut coğrafyasına dâhil değil mi?" diye itiraz edecek olurlarsa, 'istemeyenin canı çıksın' derim.

'Kaş ile Göz Arasındaki Çıban' İlla ki Patlayacak!..

Epeyce uzun bir süre önce Azerbaycan ile Türkiye arasındaki fizikî ilişkinin kesilmesi hedeflenerek aralarına Ermenistan adlı yapay bir devletin yerleştirildiğini yazan bir yazı hazırlamış ve bu Ermenistan engelinin güçlendirilmesi için, Stalin tarafından masa başında yapılan harita çizimleri ile, Azerbaycan topraklarının nasıl Ermenistan'a peşkeş çekildiğini haritalarla göstermiştim.[3]

Osmanlı'nın son yüzyılından bugüne Ermeniler'in tarihî Türk topraklarını nasıl adım adım işgal ettiklerini göreceksiniz. Bugünkü Azerbaycan'ın topraklarının %25'ini işgal eden Ermenilerle Azerbaycan Türkleri'nin tek başına baş edemeyecekleri Azerbaycan yönetimi ve daha da önemlisi Azerbaycan Türklüğü tarafından anlaşıldığı gün, Türk-Oğuz Birliği'nin en gönülden savunucuları olacaklardır.

Azerbaycan'ın topraklarının %25'indeki Ermeni işgaline tavır koymayan hiçbir 'kültürel Türkçülük', sonuç alıcı olamaz. ABD'nin -sâbık- Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice'ın 2003'de "BOP kapsamında 22 ülkenin sınırları değişecek" söyleminden[4] bugüne değiştirilen yönetimlere ve hattâ sınırlara 'gık'ı çıkmayanların be-

nim "Bir gün Ermenistan'ın sınırları da, Azerbaycan ile Türkiye'nin sınırları da Türk-Oğuz Birliği ekseninde değişecektir" dememden rahatsız olacaklarsa, yuh olsun, böylesi bir Türkçülük anlayışına…

Bahtiyar Vahabzâde'nin şairane ifadesi ile bu durumu "Bir çıbandır kaş ile göz arasında" olarak ifade ettiğimde bütün okurlar, "kaş ile göz"ün Azerbaycan ile Türkiye; "çıban"ın ise Ermenistan olduğunu net olarak anlamışlardı. Son yıllardaki Ermenistan işgallerini ise, çıbanın büyütülmesi olarak anlamak gerek. Bu çıbanın, büyüdükçe patlama zamanının yaklaştığını görseler de, nasıl patladığını Bahtiyar Vahabzâde de; Başbuğ Türkeş de göremediler.

Ama yaşayanlar görecekler…

Türk-Oğuz Birliği'ni de görecekleri gibi…

Umutsuzluk, ihanettir.

***

3.3.1. Alparslan Türkeş Anıt Külliyesi

-Bir Proje Tasarımı-

"Alparslan Türkeş Anıt Mezarı Yapılması Boynumuzun Borcudur."

Bir insanın, millî kimliğini teşkil eden sosyal çevresi ile ahlâkî ve estetik değerler ile kendiliğinden özdeşleşmesi, milletin tarih, gelenek, töre ve hayat tarzlarına sahip çıkma biçimi; ortak bir kadere katlanma, bu kaderi paylaşma ya da değiştirme duygusu; ortak bir şahsiyete yansıma biçimi olarak kültürel kimlik diye adlandırılır.

Millet, kavim ve ırkların kültürel varlığı açısından kimlik, topluluğu oluşturan bireylerin, ortak bir maneviyatta özdeşleşmeleri, sosyal bir ülküyü paylaşmaları ve maddî simgelerde birleşmeleri, ortak tasa ve kıvançları paylaşma olgusudur.[5] Bu tanımdaki ortak bir maneviyatın maddî simgelerinden en önde gelen birisi geçmiş nesillere bağlılığın somutlaşmış hali olarak kabir, türbe, anıt mezar şeklinde inşa edilmiş yapılardır.

Türk tarihine bakıldığında din büyükleri için olduğu kadar devlet adamları için de anıt şeklinde kabir yapıları inşa edildiği görülür. Bunun ülkemizdeki en görkemli örnekleri Osmanlı dönemi için Osmanlı sultan türbeleri, cumhuriyet dönemi için Anıt-Kabir olarak sayılabilir.

Müslümanlığı kabul eden Türklerin ilk hanlarından birisi ve en iyi bilineni olarak kabul edilen Abdulkerim Satuk Buğra Han'ın Doğu Türkistan'daki Artuş kasabasındaki kabrinden Kosova ovasında şehid edildiği yerde toprağa verilen Osmanlı hakanı I. Murad'ın medfenine kadar Türk coğrafyasının dört bir bucağı bu somut kanıtların sergi yeri gibidir. İstanbul'daki Fatih Sultan Mehmed türbesi kadar Semerkand'daki Emir Timur Kabri de bu duygularla inşa edilmişlerdir. Türkistan'da ise Emir Timur'un Semerkand'daki türbesi hemen hatırlanabilecek yapılardır.

Hükümranlık sahibi hanlar için yapılanların ötesinde Türk tarihinin manevî sultanları olan Allah dostlarının Kaşgar'dan Bosna'ya kadar dağılmış türbe ve makamları bu tablonun tamamlayıcısıdır.

Kazakistan sınırları içerisinde UNESCO tarafından "dünya kültür mirası" olarak tescil edilen Türkistan'ın Ahmed Yesevî külliyesinden Konya'daki Mevlana Celaledddin Rumî türbesine, Blagay'daki Sarı Saltuk makamından Otrar'daki Arslan Baba külliyesine kadar bu örneklere bakıldığında tahtta oturan simalar ile kalblere taht kuranlara arasındaki ilişkiyi de düşünmeden edemeyiz.

Bursa'daki Yıldırım Bayezid'in damadı Emir Sultan; İstanbul'daki onlarca benzerine bir örnek olarak Kanunî Sultan Süleyman'ın süt kardeşi Yahya Efendi Dergâhı maddî güce hükmeden sultanlar ile maneviyat önderleri arasındaki saygın ilişkinin çok iyi bilinen örneklerdir.

Alparslan Türkeş Anıt Külliyesi

20. yüzyıl 'Türk dünyasının tartışılmaz başbuğu' olarak tarihe geçmiş olan Alparslan Türkeş'in kabrini ebediyete göç ettiği 4 Nisan 1997 tarihinin 15. Yıldönümünde 'Ülkücü Yazarlar' grubundan arkadaşlarım ile ziyaret ettikten sonra bir an için Türk mimari geleneği çerçevesinde yapılacak bir anıt mezarın Alparslan Türkeş'e ne kadar yakışacağını düşündüm.

Türk milliyetçiliğinin siyasi lideri Alparslan Türkeş, geçirdiği kalp krizi sonucu Ankara'da fani âleme veda ettikten sonra Ankara Beştepe'de toprağa verilmişti. Başbuğ Türkeş'in vefatından bu yana, aradan geçen 15 yılda kabrin üzerinde anıt türünden bir yapı inşa edilememiş olduğu halde ziyaretçisi hiç eksilmeyen bir Türk dünyası kültürü mirasıdır.

Başbuğ Türkeş'in kabri üzerinden Türk yurtlarındaki önderliğine layık bir anıt mezara kavuşturulması, başta ırsî oğlu olarak MHP Ankara Milletvekili Yıldırım Tuğrul Türkeş -ve diğer maddî mirasçılarına- düşen bir görev olma yanında, kendisini Türkeş'in manevî evladı sayan bütün ülkücüler için de tedricen ödenmesi gereken bir borçtur. Bu yazıda dile getirilen teklifin gerekçesi, bu borcun yazara düşen kısmının ifası düşüncesinin verdiği ilhamdır. Her vesile ile siyasî mirasın temsilcisi olarak her fırsatta Türkeş kabrini ziyaret eden MHP lideri Devlet Bahçeli'nin de bu duygularımı paylaştığından en ufak bir şüphem yoktur.

Son ziyaretimden bu yana sürekli gönlümü meşgul eden Alparslan Türkeş Anıt Mezarı adını uygun gördüğüm bu yapının mimarî görünümünü hayâl etmek, benim için hiç de zor olmadı. Türkistan coğrafyasında ve Anadolu'nun dört bir yanında ziyaret

edebildiğim onlarca türbeye dayanan görsel hafızam, böylesi bir kompleksin ne tarzda inşa edilebileceği konusunda yeterli bir fikir sahibi olabilmemi sağlayacak zenginliktedir.

"Alparslan Türkeş Anıt Mezarı" Neden Gerekli?

Bugün itibarıyla Ankara'nın Beştepe semtinde bir tepecikte üzerine yapılan sıradan bir mermer kabirde tek başına kalan ve civarında başka kabri bulunmadığı gibi herhangi bir anıt-türbe-külliye de yapılmadığı için vefakâr ülkücüler dışında ziyaretçisi de olmayan Türkeş kabri mahzun bir yalnızlıkla başbaşadır.

Ziyaretçilerin rahatça abdest alıp namaz kılabilecekleri, Başbuğ Türkeş'in ve ülkü şehidlerinin ruhuna açıp Kur'an okuyabilecekleri bir mescid olmayışı da önemli bir eksikliktir. Şunu sanırım herkes kabul edecektir: Hali hazırdaki durumda, Anadolu'dan ve hattâ dünyanın dört bir yanından Başbuğ Türkeş kabrini ziyarete gelenler için gerekli olan kolaylıklar sağlanabilmiş değildir.

Türk tarihine mal olmuş bir insan olarak Alparslan Türkeş de tarihteki şanına layık bir kabir-anıt ile ebediyete kadar hatırlanmasına ve hayırla, dualarla yâd edilmesine vesile olacak bir mekânda ebedî istirahatgâhına kavuşturulmalıdır.

Nasıl Bir Kabir Külliyesi Yapılmalı?

Alparslan Türkeş'in Orhun'dan Tuna'ya Türk yurtlarındaki silinmez izleri dikkate alınarak yapılacak kabir-külliye kompleksinde tarih içerisinde oluşmuş Türk kabir mimarisinin seçkin örneklerin-

den ilham alınarak, Başbuğ Türkeş'in tarihî misyonunu hatırlatacak bir eser ortaya konulmalıdır. Bu külliyede Başbuğ Türkeş'in kabrini ziyarete gelen ziyaretçilerin gönül huzuru ile hazırlanıp dualarını icra edebilecekleri mekânlar ve altyapı mutlaka oluşturulmalıdır.

Yapılacak kabir-külliyede hem Türk mimarîsini temsil hem de İslamî fonksiyonellik bir arada sağlanmalıdır.

Bu iki ana unsurun nasıl bir arada meczedildiğinin çok nadide örneklerini Türkistan-Türkiye hattında birçok kabir kompleksinde izlemek mümkündür. Türkistan'dan Balkanlara birçok mimarî eserden izlenimlere dayalı olarak kabir taşından duvar çinilerine kadar orijinal bir tasarım gerçekleştirilmelidir.[6]

Başbuğ Türkeş Anıt-Külliyesi Tasarımı

Bu projede temel olarak Türkistan maneviyatının büyük ismi olan Ahmed Yesevi'nin mürşidi Arslan Baba'nın Kazakistan'ın Otrar kenti yakınındaki Arslan Baba Külliyesi örnek alınarak Türkistan'daki Ahmed Yesevi külliyesi, Özbekistan'ın Semerkand kentindeki Emir Timur Kabri, Hive kentindeki Pehlivan Mahmud Türbesi, Sadreddin Konevî kabri, İstanbul'daki Beşiktaşlı Yahya Efendi türbesindeki bazı mimari unsurlardan hareketle Türk tarihini ve İslam maneviyatını özetleyen özgün bir eser yapımı planlanmalıdır.

Külliye ana mekân olarak bir kabir odası ile mescid ile bu iki birimi birbirine bağlayan bir giriş (medhal)den oluşacaktır. Mescid birimi altına inilen bir bölümde kadın/erkek ziyaretçiler için ayrı ayrı abdest/taharet mekânları oluşturulacaktır.

Yol tarafına bakacak olan Selçuklu mimarisinin bir unsuru olan Taç kapıya ulaşan yol kenarlarındaki Türk tarihi unsurları ile bir hazırlık yolu oluşturacaktır. Bunun bir örneği son dönemde Özbekistan'ın başkenti Taşkent'te yapılan Ali Şir Nevai anıtında görülebilir.

Kabir Odası-Mescid kompleksinde tezyinattan kubbe yazılarına kadar İslamî tevhidi yansıtan unsurlar dışında hiçbir figüre yer verilmemesi yapının tevhidi yansıtan sadeliğinin korunması için önem taşıdığı gibi gereksiz polemikleri de engelleyecektir.

Anıt külliyenin boyutlarının belirlenmesinde İslam tasavvufunda özel anlamları olan 3-7-40 katsayıları ile Alparslan Türkeş'in Türk Kültürüne armağanı olan fikriyatı çağrıştırması ile 9 metre kullanılması güzel bir incelik olacaktır.

Başbuğ Türkeş'e Vefa Adına...

Bu yazdıklarımın bir fanî olarak dünyadan göçmüş bir Müslümanın mirasçıları dururken hariçten gazel okumak olarak değerlendirilmesi ihtimalini düşünerek kaleme almakta biraz geciktim. Ancak daha önce yayınladığım bir yazıda [7] detaylarını anlattığım üzere, "Allah'ın kullarından imanlı bir kul" olduğunu bildiğim Alparslan Türkeş'e manevî bir borcu ifa etmek niyetiyle ve Başbuğ Türkeş külliyesinin asırlar boyu Türk kimliğinin bu topraklarda yaşatılmasına katkı sağlayacağı inancım ile bu teklifi hazırladım. [8]

Gereği için oğlu Yıldırım Tuğrul Türkeş ve MHP lideri Devlet Bahçeli'ye ayrı ayrı arz edilen bu teklifi, bilgileri ve gereği için de bütün ülkücülere emanet ediyorum.

Ameller niyetlere göredir ve şüphesiz ki Allah kalblerde olanı en iyi bilendir.

Bu noktada Türkeş ailesinin büyüğü Yıldırım Tuğrul Türkeş'e söylediğim sözü kayda geçirmek isterim: "Alparslan Türkeş Anıt Mezarı yapılması hepimizin boynunun borcudur."

3.3.2. "Başbuğ Türkeş" Yaşatılmalı

Alparslan Türkeş'in vefatından bu yana neredeyse çeyrek asır geçti. Her yıl 4 Nisanlarda Ankara'nın Beştepe semtindeki kabri başından toplanan onbinlerce genç ülkücünün çoğunluğu 4 Nisna 1997 tarihinde belki yeryüzünde bile yoktu. "Başbuğ Türkeş" ile ilgili bilgilerini ya ailelerinden ya da ülkücü büyüklerinden almışlardır. Türkeş'in millî mirası yazdığı eserler de değildir. Alparslan Türkeş'in mirası devralıp yepyeni bir yolda geliştirdiği Milliyetçi Hareket Partisi ve ülkücü gençliktir.

Ülkücü gençlik ise Ülkü Ocakları çatısı altında nesilden nesle aktarılan ülkücülük bayrağı altında Türkeş'in "Hepiniz birer Türk bayrağısınız. Bayrağı lekelemeyin, yere düşürmeyin." vasiyetinin takipçisi olarak Türklüğün hasımlarına korku veren varlıklarını geliştirerek yaşatmaktadırlar. Diğer yandan Altaylardan Tunaya bütün Türk yurtlarında *"Başbuğ Türkeş"* efsanesini işiterek umutlarını sürdüren soydaşlarımızın Ankara'ya ilk yolları düştüğünde ziyaret ettikleri ilk makam Anıtkabir ise ikinci adres Beştepe'deki Türkeş

Üzerinde Alparslan Türkeş ismi taşıyan eserler artık sahhaflarda bulunabilen nadir eserler arasındadır. Bu eserlerin dijital kopyaları ailesinin izni ile internet ortamında erişilebilir durumdadır.[9]

Akademik alanda Milliyetçi Hareket Partisi hakkında yapılan çalışmalar da giderek artmaktadır. Yurtiçinde yapılan çalışmalara kısıtlı sayıda da olsa uluslararası çalışmalar da eklenmiştir.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nden emekli bir albay olan Türkeş'in ulaştığı bu mazhariyetin binde, nice generallere nasib olmamıştır. Bu da Rabbanî bir ikramdır. Bu vesile ile aziz ruhunun şad olmasını Tanrı Teâlâ'dan niyâz ederim.[10]

---

[1] Her yıl 4 Nisan günü Ankara'nın Beştepe semtindeki Alparslan Türkeş Kabri başında başta MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli olmak üzere bütün ülkücüler, Başbuğlarını anmaktadır.

[2] Ziya Gökalp, Türkçülüğün Esasları, Elips Yayınları, 3. Baskı, Ankara, Mayıs-2011.

[3] Bu yazım için bkz: Dr. Hayati Bice, Türk Yurtları Üzerine Notlar, Bilgeoğuz Yay., İstanbul-2010.

[4] Bkz. Condoleezza Rice, sekiz yıl önce, -2003'de- '22 ülkenin sınırı ve rejimi değişecek' demişti!,23.02.2011, http://haber.gazetevatan.com/rice-sekiz-yil-once-22-ulkenin-siniri-ve-rejimi-degisecek-demisti/361082/4/Haber

[5] Esra Dönmez, Türkiye'deki Kültürel Kimliğin Mimariye Etkisi, İstanbul-2006.

[6] Bu konuda Yesevi Külliyesi ve diğer Türkistan mimari şaheserlerinden yararlanılabilir. Bkz. Naim-bek Nurmuhammedoğlu, Hoca Ahmed Yesevi Türbesi, (Çev. Dr. Hayati Bice), Kültür Bak., Ankara-1993.

[7] Hayati Bice, Ülkücünün Başbuğ Türkeş Vefası, 2 Nisan 2012.

[8] Yazımı hazırladıktan sonra yazı için internetten resim seçerken MHP Genel Merkez binasının mimarı ünlü mimarımız Ahmet Vefik Alp'in, "Rahmetli Başbuğ'a yakışır bir Anıt Mezar ve Mescidini Seval Türkeş tarafından kurulan AlparslanTürkeş Vakfı aracılığıyla" çizmek istediğine ilişkin bir haber ile 3 Hilâl şeklinde bir tasarım gördüm. Kafa ve gönül yoran her kim var ise Allah razı olsun.

[9] Bu eserler, http://www.ulkucubellek.com sitesinde görülebilir; online olarak okunabilir.

[10] Önemli Bir Not: Bu yazıyı okuyan herkesi; bu yazıda ismleri geçen Alparslan Türkeş ve Bahtiyar Vahabzâde'nin ruhları için "hatim niyetiyle üç İhlâs+bir Fatiha" okumağa davet ediyorum. İnşaallah, okunanlardan merhum babam Dursun Bice ile diğer ecdadımız da müstefid olacaklardır.

3.4.Dündar Taşer'in Büyük Türkiyesi'nde Ülkücü Gençlik

-'TürkmenAğası'nın Ölüm Yıldönümü Vesilesiyle-

Milliyetçi hareketin yıldızisimlerinden Dündar Taşer'in 13 Haziran 1972'de dünyamızdan ayrılmasından buyana tam 40 yıl geçmiş. O günlerin genç ülkücüleri bugün 60'lı yaşlarınıyaşıyorlar. Rabbim, kendisinden razı olsun; makamını cennet eylesin.

Dündar Taşer'i dünya gözü ile hiçgörmeden sadece ismini bilenlerin sayısı bugünkü ülkücülerin büyükçoğunluğudur. Benim gibi bazı orta kuşak ülkücüler ise O'nu Ziya Nur tarafındanhazırlanan "Dündar Taşer'in Büyük Türkiyesi" eserinin ilk baskısıyla tanımışlardır. Bu eserin yenilenmiş baskıları bugün bulunabilmekte ise de,ülkücülerin geneli sözkonusu olduğunda Dündar Taşer'in bilinirliğinin yetersiz kaldığı söylenebilir. Milliyetçi siyaset tarihinin en önemli ikinci ismi hiç tartışmasız Dündar Taşer'dir. Taşer, milliyetçi harekete kalite katan isimlerden Gün Sazak'ın MHP'te katılımının da mimarıdır.

Geçtiğimiz günlerde, Dündar Taşer'in sohbetlerinde bulunmuş, O'nu yakından tanıma şansına ermiş Prof. Dr. İskender Öksüz'ünöncülüğü ile bir internet çalışması olarak başlatılan "İnternet Ortamında Dijital Ülkücü Arşiv" oluşturma fikrinin somutprojesi olan Ülkü~Net kapsamında ülkücü hareketin yarım asırlık mazisinin en önemliyayın organları olan Töre ve Devlet dergilerinin hemen tüm sayıları internette erişilebilir, okunabilir hale geldi.[1]

Bu sayede Dündar Taşer'in zihin açıcı,ufuk gösteren yazılarını yeni nesil ülkücülerin de okuyabilmesi imkân dahilinegirdi.

DündarTaşer'in Dilinden Ülkücü Gençlik

Ülkü~Net arşivinden DündarTaşer'in vefatı sonrası çıkartılmış olan sayısını[2] incelerken vefatındansadece 24 gün önce katıldığı M.H.P. Mersin merkez ilçe kongresinde 20 Mayıs1972 günü yaptığı konuşmanın sonunda o yıllarda henüz "oluşum" halinde olanülkücü gençlik ile ilgili bir değerlendirmesine rastladım. Ülkücü Gençlik ileTürk Milleti'nin bekâsı, kıyamete kadar varoluşu arasındaki ilişkiyi çok güzelizah eden bu değerlendirmeyi okurlar ve özellikle bugün genç ülkücüleri ilepaylaşmak istiyorum:

"... Bu yeni, çetin kavga devrinin gene ümidi milliyetçi kitle ve ülkücü gençliktir. Ülkücü gençliğin hareketlerinden şeref hissesi alıyorum. Ama ülkücü gençlik bizim imâlimiz, icâdımız falan değil, sizin evlâtlarınız. Çoğunun ismini bile bilmem. O kadar çok ki!.. Ülkücü gençlik, Türk Milleti'nin yaşama gücünün, azminin, iradesinin ifadesidir ve Türk Milliyetçiliğinin, Türk Milleti'nin tarihi köklerine yapışık, onun tabii meyvası olduğunu göstermektedir. Bütün şenaatimi rağmen komünistler çalı nebatıdırlar ve onların meyvaları da acıdır. Türk Milleti'nin asil ağacının tatlı meyvası, güçlü elması ülkücü gençliktir. (...)

Türkiye'de yeni bir çağ açılmıştır. Bu, Türkiye'nin kaderini tayin edecektir. Ya milliyetçi bir sistem, milliyetçi bir görüş, milliyetçi bir politika, milliyetçi bir uygulama olacak veya Türk Milleti'nin bütün büyük tarihine rağmen istikbali komünist boyunduruğuna geçecektir. Fakat Allah Türk Milleti'nin istikbalinin hükmünü vermemiştir. Ülkücü gençlik gösteriyor ki Allah bu Millet'in fenâ bulmasını (yok olmasını) dilememiştir. O halde Türk Milleti yaşayacaktır."[3]

Dündar Taşer Unutulmadı–Unutulmayacak

Bir Ramazan Bayramı'nda babamın kabrini ziyaret maksadı ile ziyaret ettiğim Ankara'nın Karşıyaka Kabristanı'nda ayaklarımın beni götürdüğü bir köşede rastladığım Dündar Taşer'in kabri başında aziz ruhuna armağan etmek üzere bir Fatiha süresince mola vermiştim.[4] O gün, Dündar Taşer'in kabir taşına baktığımda şu fâni dünyada sadece 47 yıl yaşamış olduğunu görünce, şaşırmıştım doğrusu…

Töre dergisinin Ülkü~Net arşivinden de Başbuğ Türkeş'in mesajını okurken "ülkücü hareket"in kaderi hakkında da düşünmeden edemedim. Başbuğ Türkeş, şöyle dile getirmişti Türkmen Ağası'nın vefatı üzerine yayınladığı mesajında 'ülkü arkadaşı' ile ilgili duygularını:

"… Dündar Taşer, bütün rütbe ve makamların üstünde ülkücü bir Türk Milliyetçisi idi. Türk Milliyetçiliği'ni sadecemilletini sevmek değil, bu sevgiyi her türlü makam, parti ve benlik endişesinin üstünde tutmak, milleti için gerekeni korkmadan ve kararlılıkla icra etmek şeklinde anlayan Dündar Taşer'in aramızdan ayrılmasıyla yeri doldurulamayacak bir enerji, azim, bilgi, sevgi ve imân hazinesinden mahrum kalmış bulunuyoruz. O'na ancak ölümün bıraktırabildiği mefkûre mücadelesini, ülküdaşları aynı azimle sürdürmeye ve mutlak başarıya ulaştırmaya kesin kararlıdırlar." [5]

Bugün de muhtaç olduğumuz "azim"ve "kesinkararlılığı" işaret eden bu mesajı vesilesi ile bütün ülkücülerüzerinde manevi hakkı olan Başbuğ Türkeş'i de rahmetle anmalıyım.

Ülkü~Net arşivindeki Devlet Dergisi'nin "Dündar Taşer Özel Sayısı"nda bugün hepsi de Rahmet-i Rahman'da olan Galip Erdem, Ahmet Kabaklı, Ergun Göze'nin içten duygularını hissettiren yazılarını da mutlaka okumanızı tavsiye ederim.[6]

"İnternet Ortamında Dijital Ülkücü Arşiv" olarak bir referansadresi haline getirilmesi hedeflenen Ülkü~Net isimli internet sitesinin dar bir çerçevede devam eden faaliyetinin geniş kitleye duyurulması zamanının geldiğiniifade eden Prof. Dr. İskender Öksüz'e bu "ciddî ve nitelikli çalışma"nın kamuoyuna arz edilmesi için başlangıç tarihinin Dündar Taşer'in ebediyete intikalinin 40. Yıldönümü olan 13 Haziran 2012 günü olarak belirlenmesini teklif etmiştim. Kırk yıl sonra, ülkücü hareketin bugünlerinin tarihini yazacakaraştırmacılar için bir veri olması dileğiyle bu teklifimi buradantekrarlıyorum.

İnternet ortamında *"Pozitif Ülkücülük"* adına neler yapılabileceğinin somut bir örneği olan Ülkü~Net projesini, bugünün ülkücü gençlerine örnek gösterebilmemize fırsat veren Prof.Dr. İskender Öksüz ve diğer emeği geçen bütün ülküdaşlarıma teşekkürü bir borç bilirim. Mevcut haliyle bile bir referans adresi haline gelen buçalışmanın aktif katılımlarla günden güne zenginleşeceğine ve ülkücü gençliğinbilinç düzeyini yükselteceğine inanıyorum.

Dünyada internet diye biriletişim ortamı var olduğu sürece yaşamasını-yaşatılmasını dilediğim bu çalışmaya aktif katkıda bulunamasa bile "izleyici olarak" katkıda bulunmagayretini göstermeyen her -eski/yeni- ülkücü, ülkücü hareket üzerine konuşurken dikkatli olmalıdır. Hiçbir şey yapmadan sadece dedikodu üretenler, -ülkü yolunda hâlâ emek verip göz nuru döken ülküdaşları ile maziden taşıdıkları en ufak bir ortaklık duygusunun varlığını hissediyorlarsa-, bu türden kalıcı eserlere imza atan insanlardan utanmaları gereğini de hatırlatmak zorundayım. Onlara özellikle ve son kez hatırlatmak isterim ki, katkıda bulunmadığınız çalışmaları -bilmem hangi duygularla- izbe bir köşeden izlerken, bari yeni nesil, dijital dünyanın ustası, pırıl pırıl zekâları ile istikbale olan ümidi-

mizi besleyen ülkücü gençlerin kafasını bulandıran, gönlünü daraltan küçük hesaplarınızı ve parsadan pay kapma planlarınızı bir kez daha gözden geçirin. Pozitif ülkücülük yapamıyorsanız; çekilin bir köşeye, bari negatif gölgeler düşürmeyin ülkücü hareket üzerine…

"Unutan Unutulur" sloganii le hatırlamağa -ve hatırlatmağa- çalıştığım ülkücü harekete emeği geçmiş ve ebedî âleme göçmüş olan bütün büyüklerimizi rahmetle anarken, yazıma –merhum- Refet Körüklü'nün "Türkmen Ağası" için yazdığı ve ebediyyen anılacağını dile getiren mısraları ile son vermek istiyorum:

EBEDÎ YASA

-DostumDündar Taşer'in aziz ruhuna-
Çekilmez bu hüzün; bu gam; bu tasa
Değişmez aziz dost ebedi yasa,
Aniden gidişin yaktı da özü.
Görünce anlarlar şu gönlümüzü…

Dostum unutanlar elbet yanılır.
Türkmen adı ebediyen anılır.
Sen de Şahin gibi yiğit çerisin.
Gönüllerde dostum şimdi dirisin.

Ülkü şehitleri seni karşılar
Toprak sevdiğimiz en vefalı yar.
Bıraktığın tuğu düşer, zannetme,
Tuğun yüceltecek yürek, bilek var.

Refet Körüklü

Dündar Taşer'in Vefatı Dolayısıyla / Alparslan Türkeş

Dündar Taşer

(15 Mayıs 1925 Gaziantep – 13 Haziran 1972 Ankara)

Bucak bucak gezerek kürsülerde yolda onu

Arayan bir hayat yolcusuna

Bakıp gelen biri der: "Gezdiğin bu toprakta

Yattı Dündar Taşer son uykusuna!"

Arif Nihat Asya

MHP Genel Başkan Yardımcısı Sayın Dündar Taşer'in vefatı dolayısıyla MHP teşkilâtına Genel Başkan Alparslan Türkeş aşağıdaki genelgeyi göndermiştir:

"Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkan Yardımcısı Sayın Dündar Taşer'i 13 Haziran 1972 günü saat 2030'da bir kamyonet çarpması sonucunda kaybetmiş bulunuyoruz.

Türk Ordusunun değerli bir subayı. Milli Birlik Komitesi üyesi, Milliyetçi Hareket Partisi Genel İdare Kurulu üyesi ve Genel Başkan Yardımcısı olarak hayatı boyunca milletine fedakârca hizmet eden Dündar Taşer, bütün bu rütbe ve makamların üstünde ülkücü bir Türk Milliyetçisi idi. Türk Milliyetçiliği'ni sadece milletini sevmek değil, bu sevgiyi her türlü makam, parti ve benlik endişesinin üstünde tutmak, milleti için gerekeni korkmadan ve kararlılıkla icra etmek şeklinde anlayan Dündar Taşer'in aramızdan ayrılmasıyla yeri doldurulamayacak bir enerji, azim, bilgi, sevgi ve imân hazinesinden mahrum kalmış bulunuyoruz. Ona ancak ölümün bıraktırabildiği mefkûre mücadelesi-

ni ülküdaşları aynı azimle sürdürmeye ve mutlak başarıya ulaştırmaya kesin kararlıdırlar.

Büyük Türk Milliyetçisi Dündar Taşer'in naşı yarın (15 Haziran 1972) Ankara Hacıbayram Camii'nden, öğle namazından sonra, askeri merasimle ebedî istirahatgâhına tevdi edilecektir.

Törende Ankara içi ve dışındaki bütün Milliyetçi Hareket Partisi mensupları ve diğer ülküdaşları hazır bulunacaklardır.

Milliyetçi Hareket Partisi mensuplarına ve ülküdaşlarımıza baş sağlığı, değerli dâva arkadaşımız Dündar Taşer'e tanrıdan rahmet ve mağfiret dileriz."

Alparslan Türkeş (Töre, Sayı:14, Temmuz 1972, s.6)

---

[1] http://www.ulkunet.com/ adresinde faal halegetirilen websitesinde Töre ve Devlet dergileri arşivi yanında birçok önemlikitabın tam metinleri de internet ortamında ulaşılabilir halegetirilmiştir

[2] Devlet Dergisi, Sayı:148, 26Haziran 1972, s.8-9. http://www.ulkunet.com/SureliYayin.aspx

[3] Dündar Taşer, "Yeni Kavga Devrinin Ümidi Yine ÜlkücüGençliktir", http://ulkucuyazarlarbirligi.org/?p=1641

[4] Hayati Bice, Hasbihal: Bayram İzlenimleri, http://haberiniz.com.tr/yazilar/koseyazisi39199-Hasbihal_Bayram_Izlenimleri.html

[5] Türkeş'in mesajının tam metni için bkz: TÖRE, Sayı:14, Temmuz 1972, s.6. http://ulkucuyazarlarbirligi.org/?p=1573

[7] Galip Erdem, Ayhan Tuğcugil,Ahmet Kabaklı ve Ergun Göze'nin DündarTaşer hakkındaki yazıları için bakınız: http://ulkucuyazarlarbirligi.org/

3.5. Gün Sazak: Bir Özge Bakan

Ülkücü hareketin şehidler ordusundaki en unutulmaz isimlerden birisi olan Gün Sazak 26 Mart 1932 tarihinde Ankara'da doğdu. Ünlü bir siyasetçi ve milletvekili olan babası Emin Sazak Eskişehir'in Mıhalıççık ilçesinin Sazak köyünden, annesi Ayşe Hanım ise Kayı köyündendir. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamlayıp Ankara Maarif Koleji'nden mezun oldu. 1951-1959 yılları arasında A.B.D.'de eğitim gördü, California State Polytecnic Enstitüsü'nü bitirdi.

27 Şubat 1971 günü yapılan İnşaat Mühnedilseri Odası seçimlerinde aşırı sol örgütlerin taşkınmlıklarına tanık olan Gün Sazak MHP'ye üye olarak katılma kararına varır. Bu karar varışı öncesinde MHP Genel Başkan Yardımcısı Dündar Taşer ile yaptığı saatlerce süren sohbetlerle MHP siyasetine ilgisinin artışının büyük payı vardır. 9-10 Mayıs 1971 tarihinde Selim Sırrı Spor Salonunda yapılan 1o. MHP kurultayında, Genel İdare Kurulu'na seçildi ve Dündar Taşer'in önerisiyle Genel Sekreter Yardımcısı olarak görevlendirildi. Bir sonraki 9-10 Haziran 1973 tarihindeki 11. kurultayda Genel Başkan Yardımcılığı'na seçildi ve şehid edildiği güne (27 Mayıs 1980) kadar Alparslan Türkeş'e vekâlet eden en yetkili yardımcısı oldu.[1]

Gün Sazak'ın ardından akılda kalan bir şey de, 27 Mayıs 1977 tarihli yaptığı konuşmada milliyetçiliğinin tanımını şöyle yapmıştı: "Milliyetçilik bir insanın mensup olduğu milleti sevmesi demektir. Bir insanın milletini sevebilmesi için mensup olduğu milletin taşıdığı değerleri bilmesi gerekir."

21 Temmuz 1977 tarihinde kurulan üçlü (AP-MSP-MHP) koalisyon hükümetinde milletvekili olmadığı halde parlamento dışından Gümrük ve Tekel Bakanı oldu. Bakanlığı döneminde kurduğu ülkü kadrolarla kaçakçılıkla etkin bir şekilde mücadele başlattı. İki kız ve iki erkek çocuk babası olan Gün Sazak, 27 Mayıs 1980 Pazar günü evinin önünde pusu kuran Dev-Yol militanı teröristler tarafından şehid edildi.

12 Eylül öncesi MHP'nin değişmez Genel Muhasibi Mehmet Doğan, şehid edildiği günün sabahında birlikte sohbet edip çay içtiği Gün Sazak'ın son gününü şöyle anlatmaktadır:

"12 Eylül darbesine kadar 27 Mayıs günleri Anayasa Bayramı olarak kutlanıyordu. Her iki rahmetli Türkeş Bey ve Gün Sazak Anıtkabir'deki resmî törene katılmışlar, oradan birlikte parti genel merkezine gelmişlerdi. Üçümüz partinin önünde oturduk. Yine Allah'ın rahmetine kavuşan partinin emektarı Hasan Kozan yeni demlediği çaydan getirdi. Birer çay içtik. Genel Başkan (Türkeş) o gün kara yoluyla İstanbul'a gidecekti. Gün Sazak beyi birlikte İstanbul'a götürmek için yarım saat rica etti. "Gel, Gün birlikte gidelim, beni yalnız bırakma" diyordu. Gün Sazak ise "Efendim, beni bugün mazur gör. Çiftlikte işim var, çocukları alıp çiftliğe gideceğim" diyordu. Neticede Türkeş Bey Gün Sazak beyi ikna edemedi. "Peki öyleyse, ben yola çıkayım" dedi. Kalktı, arabasına bindi, İstanbul'a doğru yola çıktı. Gün Sazak beyle ben, 15 dakika civarında oturduk, birer çay daha içtik. Rahmetli kalktı. "Hadi Allah'a ısmarladık Mehmet Ağa" dedi. (Bana genellikle böyle hitap ederdi.) Arabasına bindi, o gün şoförünü getirmemişti, arabayı kendisi sürerek ayrıldı. Akşam partiden eve döndüm, yarım saat sonra Hasan Kozan telefonda "Mehmet bey Gün Sazak'ı vurdular" diyordu. Haberi alan Türkeş, ayağının tozuyla o gece İstanbul'dan Ankara'ya dönmüştü. Acımız büyüktü. Bir değeri kaybetmiştik. Türkeş adeta çökmüştü.

Acı, bununla da kalmıyordu. Komünist mihraklar, basında çöreklenen yandaşları Gün Sazak'ın Türkeş'e muhalif olduğunu, davadan döndüğü için Türkeş tarafından vurdurulduğunu yazacak kadar alçalmışlardı. Partili geçinen bazı kişilerin bile, Gün Sazak'ın Türkeş'e muhalif olduğunu söyleyecek kadar modaya uyduğunu üzülerek gördüm. Gerçek bu muydu? Elbette hayır.

Her ikisinin de yakınında olan bir kişi olarak gerçeği ilk defa burada yazıyorum. Türkeş Bey ile partide yalnız kaldığımız zaman sohbet sırasında söylediği şuydu: "İnsanlar fanidir. Benden sonra davamızın kesintisiz devam etmesi için yerime bir kişinin yetişmesi lâzım." 1974'te MHP Genel Sekreter Yardımcısı olan Acar Okan'ı yerine düşündüğünü bizzat bana söyledi. Bunu yeminle teyit ediyorum. Sonra 1976 yılına geldiğimizde Türkeş Bey'in evlenme konusu gündeme gelince Okan ile araya kara kedi girdi. Acar Okan bu konuda muhalefet gösterdi. Aralarında kırgınlık oldu. Acar Okan yönetim dışında kaldı. 1979'a geldiğimizde; -aynen bunu da yeminle teyit ediyorum- odasında konuşurken söz döndü dolaştı, vekâlet konusu açılınca "Yerime Gün Sazak Beyi düşünüyorum ve ona güveniyorum." dedi. Türkeş Bey Gün Sazak'ın kendine muhalif olduğunu bilmeyecek, duymayacak kadar gözü kapalı kulağı tıkalı bir insan mıydı ki kendisine muhalif olan bir kişiyi kendine vekâlet eden Bir Numaralı Genel Başkan Yardımcılığı'nda tutsun ve ileride kendi yerini teslim edeceği kişi olarak düşünsün. Buna kargalar da güler. Rahmetli Gün Sazak'ın cenazesi şanına lâyık olarak ülkücülerin tekbirleriyle edebî istirahatgâhına tevdi edildi. O gün yurt çapında salâlar verildi. Ülkücülerin hüzün günüydü. Ecevit tarafından başkaldırma olarak niteleniyordu.

Bu arada MHP meclis grubu 7 Haziran 1980 günü toplanarak "sine-i millete dönme" karan almıştı. Milletvekilleri aldıkları maaşları da iade ederek TBMM'den istifa edeceklerdi. Genel Başkan Türkeş

Bey, partinin yetkili organı Genel İdare Kurulu'nu toplantıya çağırdı. Genel İdare Kurulu meclis grubunun kararını onaylamadı, yeniden meclise döndük."[2]

Sazak ailesinin belgeli katkıları ile Gün Sazak ile ilgili değerli bir kitap hazırlayan Himmet Kayhan'ın kitabında Gün Sazak'ın şehâdeti öncesinde Türkeş'in 27 Mayıs arkadaşlarından ve tasavvufa ilgisi ile tanınan Ahmet Er'den naklen bir rüya kayda geçirilmiştir:

"Mayıs ortasında bir gün Ahmet Er, Gün Bey'in odasına girdiğinde içerde birkaç arkadaş sohbet ediyorlardı. Oturup konuşulanları dinlerken ikide bir başım çevirip Gün Bey'e bakıyordu. Halinde bir gariplik seziliyordu. Bakışlarında farklı bir derinlik, farklı bir ışık vardı. İnsan, çok sevdiği, uzun zamandır görmediği ve özlediği bir kimseye böyle bakardı. Bir an gözlerini kaçırıyor, önüne bakıyor, sonra aynı özleyiş yüklü, sevgi dolu bakışlarını Gün Bey'e çeviriyordu. Sanki biraz şaşkın ve ürkekti.

Biraz sonra yutkunarak ve kelimeleri seçerek konuşmaya başladı: "Gün Bey'im, rüyamda seni gördüm..."

"Hayırdır inşallah..." Gün Bey, Ahmet Er'e ayrı bir yakınlık duyardı. Onun dalgalı, coşkun, sevimli, çoğu zaman çocuksu hallerini iyi bilir, ona sıkça takılırdı. Tasavvuf deryasından damlalar saçtığı zaman büyük bir hazla dinlerdi. Çoğu zaman onunla sohbet etmek, uçsuz bucaksız âlemlere kanat açmak demekti. Ahmet Bey'i evinde misafir etmekten hoşlanır, fırsat buldukça emrivaki ile alır götürürdü. Şimdi gülümseyerek rüyayı anlatmasını bekliyordu.

"Seni bir mecliste gördüm. Huzur dolu, ferah, güzel, muhteşem bir âlem; Allah biliyor, oradaki havayı, oradaki ışığı, renkleri ve oradaki insanları tarif etmeye benim gücüm yetmez. Seçilmiş, nimet verilmiş,

övülmüş insanlar arasındaydın. Herkesin yüzü nurlu, huzurlu; herkesin herkesi sevdiği hallerinden anlaşılıyordu. Sen onlardan biriydin; giydiğin elbise sahip olduğun yüksek rütbeyi gösteriyordu.

Size yakındım ama yanınıza varamıyordum, aranızda ne konuştuğunuzu duyamıyordum, buna izin yoktu; sadece bakıyor, seyrediyordum. Size öyle imreniyor, aranızda olabilmeye öyle özeniyordum ki, içimde garip bir sızı uzayıp gidiyordu. Ama seni o seçilmişler arasında gördüğüm için de yüreğimde sevinç duyuyordum...

Uyanıp rüyayı hatırlayınca aynı sevinci hissettim. Senin, Allah'a bizim fark edemediğimiz bir yakınlığın olduğunu düşündüm..."

MHP Genel Merkezi'nde Ahmet Bey'in rüyasını duymuş olanlar, Gün Bey'in dürüstlüğü, temiz yürekliliği ve hayırseverliği ile bağdaşan yorumlar yapıyorlardı. Gün Bey, o akşam evde eşine "Bizim Derviş Ahmet, beni düşünde görmüş..." diyerek ondan dinlediklerini anlatır." [3]

Şehid edilmesinden kısa bir süre önce lenf kanseri tanısı alan ve İngiltere'de tedavi gören Sazak'ın ülkücü gençölerin şehadet haberleri geldikçe *"Keşke ben de hastalıktan öleceğime şehid edilerek ölsem."* dediği rivayet edilir. Bu kalbî dileğin kabul edildiği söylenebilir. Aslında kader ağlarını örmüştür. Gün Sazak 25 Mayıs 1980 günü Londra üzerinden ABD'ye gitmek üzere planlanan bir iş seyahatini bilinmeyen bir nedenle iptal etmiştir. Şehâdetinden bir gün önce iş yerindeki durumu iş ortağı İrfan Karaoğlu'ndan naklen şöyle anlatılır:

"26 Mayıs akşamı Gün Bey, akşam saatlerine kadar iş yerinde kalır. Odasında bazı dosyaları okur. Bir ara Karaoğlu'nun yanına gelir, fakat oturmaz, döner. Az sonra tekrar gelir ve döner. Gezinti yapıyor gibidir. Sıkıntılı bir hali vardır. Türkiye'nin en büyük işini almıştı, keyfi yerinde olmalıydı. Ama ülkenin içinde bulunduğu sıkıntılar böyle

günlerin keyfini sürmeye fırsat vermemektedir. Karaoğlu da bir şey soramaz. Saat 19.00 civarında ayrılırlar; bu ikisinin son görüşmeleridir." [4]

Marmara Üniversitesi öğretim üyesi Doç. Dr. Mahmut Hakkı Akın'a göre MHP ve Ülkü Ocakları'na bağlı olup sokaklarda öldürülenlerin büyük çoğunluğu Aydınlık dergisi tarafından hedef gösteriliyordu.[5]

Gün Sazak'ın şehadet haberini işitince gözyaşlarını tutamayan Alparslan Türkeş, "Türk milliyetçilerinin iç savaş tahrikçilerinin oyununa gelmemelerini, sabırlı olmalarını, kanunlar içinde kalmalarını" tavsiye etti.

MHP İddianamesi'nde Gün Sazak'ın Bakanlık faaliyetleri şu şekilde bir suça dönüştürülmüştü:

"MHP'nin iktidar ortağı ve Gün SAZAK'ın Gümrük ve Tekel Bakanı olduğu dönemde, Gümrük ve Tekel Bakanlığı bünyesindeki kadroların ülkücü bilinen kişilerle doldurulmasına paralel olarak, kullanılmayan gümrük kontrolörlüğü yönetmeliğinin engel hükümleri kaldırılarak veya zorlanarak çeşitli il ve ilçelerde iyi ülkücü, teşkilatçı bilinen kişilerin Türkeş, Gün Sazak, Namık Kemal Zeybek gibi kişilerin referansları ile Ankara'ya çağrılmış, gümrük kontrolörlüğüne alınmışlardır. Önceden Gümrük ve Tekel Mevzuatı ile ilgileri olmayan, bazıları yüksek okulu kursları sırasında bitiren bu kişilerin bakanlık tarafından Ankara Sıhhiye Bayındır Sokak'ta kiralanan bir binada, Gümrük ve Tekel Bakanlığı Eğitim Merkezi adı altında kurs görmeleri, yatmaları ve böylece bütünleşmeleri sağlanmıştır. Gün Sazak Bakanlık Müsteşarı Namık Kemal Zeybek ve Bakanlıktaki yandaşları tarafından mesleki ve sosyal konularda, belirli bir programı olmayan kurslar verilmiştir. Bunların yeterli olmadığı, herkesin devamlı takip etmediği

ifadelerinden anlaşılmaktadır. Aslında Gümrük Müfettişliği müessesesi varken sadece ülkücü bilinen belli kişilerin yönetmeliğinde engel hüküm değiştirilerek kontrolör kadrolarına alınmaları, asıl gayelerinin dışında kullanılacaklarını ve nitekim sonradan da bu amaçla çalıştırılmış olduklarını açıkca ortaya koymuştur."

MHP lideri Alparslan Türkeş ise, 12 Eylül'de yargılanırken o dönemde ülkücü hareketin yayın organı olan Hergün Gazetesi'nin misyonunu anlatırken Gün Sazak hakkında şu ifadeleri kullanmıştı: *"Partimizin Genel Başkan Yardımcısı merhum Gün Sazak, Hergün Gazetecilik A.Ş.'nin de idare meclisi başkanlığını yapmaktaydı. Gümrük ve Tekel Bakanı bulunduğu sırada, yolsuzluklara ve kaçakçılığa karşı geniş tedbirler almış ve sıkı bir mücadele açmıştı. Rahmetli Gün Sazak, Hergün Gazetesi A.Ş.'nin Yönetim Kurulu Başkanı sıfatı ile gazeteyi geliştirmeye çalışıyordu. Bu maksatla gazete için Türkiye sathında muhabirlikler kurmaya girişti. Kontrolör olarak olarak hazırlamış olduğu kadroyu bu iş için görevlendirmeyi teklif etti. Adı geçen kontrolörler, bulundukları bölgelerde hem Hergün Gazetesi'nin muhabirliğini yapacaklar hem de partiye yardımcı olacaklardı. MHP'lilerin, kışkırtıcı ajanların telkini ile anarşik olaylara karışmalarını önlemeye çalışacaklardı. Bu maksatla bulundukları yerde konferanslar, seminerler vererek parti program ve tüzüğü hakkında aydınlatıcı bilgiler sunarak, daima kanun yolundan hukuk yolundan gidilmesi için telkinde ve tavsiyelerde bulunacaklardı. Yani eğitimci diye isimlendirilen bu gurubun iki görevi vardı. Birisi Hergün Gazetesi'ne muhabirlik yapmak ve gazete işleriyle meşgul olmak, diğeri ise parti gruplarının anarşik olaylara sürüklenmemesi için onlara telkin ve tavsiyelerde bulunmaktı."*

Gün Sazak'ın aracından inerken eşi ve çocuğunun gözü önünde şehid edildiğini öğrenen S. Ahmed Arvasi de şehadetinden duyduğu derin üzüntü ve öfke ile *'Mavi Gömlekli Şeytan'* olarak

nitelediği dönemin Başbakanı için şu ağır satırları kalem aldı: *"Aziz Gün Sazak da öldürüldü. Kulislerde bir Babrak Karmal kahpeliği ile Türk milliyetçilerine öfke kusarken, şimdi sahnede sahte üzüntü mesajları yazıyorsun. Seni iki yüzlü kahpe dölü! Akıttığın bunca milliyetçi ve ülkücü kanına rağmen hala doymadın mı? Nedir? Nedendir bu bitmez tükenmez kinin?(..) Sen Gün Sazak kimdi biliyor musun? O Türk'tü, müslümandı, yiğitti, mertti, namuslu bir devlet adamı idi. Onu öldürmekle ve öldürtmekle bağrımızı delik deşik ettiğinin farkında mısın? Bunun ne demek olduğunu biliyor musun? Bu işin hesabını, kitabını yaptın mı? Şimdi rahat mısın? Acaba bundan sonra rahat edecek misin? Bunları hiç düşündün mü? Demek, 'barıştan yanasın ha' onun için kahrediyorsun bizi; onun için bizi kahredenleri alkışlıyorsun.(…) Vatanını, Milletini bu ölçüde seven bir devlet adamı karşısında acaba yüzün biraz kızardı mı? Acaba, barış ve insanlık nedir, biraz sezebildin mi? Yoksa, bu sözler, yüreğindeki korkuyu bastırmaya mı yaradı? Yoksa, yeni cinayetler için müsait bir fırsat mı kollayacaksın? Evet, 'Mavi Gömlekli Şeytan', sen de, senin kızıl manyakların da, dayandığın kızıl imparatorlukta Allah'ın izni ile kahrolup gideceksiniz. Biz, meşru zeminlerde ve sabırla devletimizin, size gereken cevabı vermesini ümit edecek ve Allah'ın 'Kahhar' sıfatı ile tecelli etmesini bekleyeceğiz."* [6]

Gün Sazak'ın cenaze töreninde olabilecek gösteriler dönemin Ankara sıkıyönetim komutanı Nihat Özer'i ürkütmüştü. Başbakan Süleyman Demirel aracı olmasına rağmen cenazenin Bahçelievler 3. Cadde genel merkez binasından cenazenin kılınacağı Hacıbayram camine kadar yürünerek taşınmasına izin vermiyordu. Başbuğ Türkeş ise askerle karşı karşıya gelinmeden dava arkadaşının şehadetine layık bir törenle uğurlanmasında kararlıydı. Gün Sazak'ın dostu olan Ankara Tıp Fakültesi Dekanı CHP Yozgat eski milletvekili Prof. Dr. Celal Sungur devreye girerek yürüyş iznini alır. Onbinlerce ülkücü tekbirlerle Bahçelievler'den Hacıbayram'a kadar tabıutunu taşıyarak yürüdü, Gün Sazak Hacıbayram Cami-

inde kılınan cenaze namazı sonrasında memleketine götürülerek toprağa verildi. [7] O günden sonra, Başbuğ Türkeş'in talimatı ve katılımı ile ülkücü şehidler her yılın 27 Mayıs günü Gün Sazak'ın kabri başında toplanılarak yâd edildiler. Sonraki yıllarda Ankara'nın Kızılcahamam ilçesi yakınında inşa edilen Ülkücü Şehidler Anıtı tamamlanınca anma töreni buraya taşındı.

Gün Sazak, bakanlığı döneminde; kaçakçılığa, rüşvete, mafyaya ve ranta savaş açmış bir isimdi. Canla, başla çalıştığı görev süresi boyunca uyuşturucu ve silah ticaretine büyük darbeler indirmişti. Bu durum Sazak'ı terör örgütlerinin bir numaralı hedefi haline getirmişti. Bu tesbiti yapan Batuhan Çolak'a göre "Gün Sazak suikastı, örgüt lideri Dursun Karataş'ın onayıyla yapılmıştı. Saldırıdan 10 ay sonra 3 Dev-Sol üyesi yakalanmıştı. Yakalananlardan birisi ömür boyu, diğer iki isim ise 5 ve 6 yıl hapis cezası almışlardı. Ancak saldırının asıl failleri yurtdışına kaçmıştı. Asıl failler, Dev-Sol Ankara Sorumlu Mehmet Edip Eranıl, Hacı Eliaçık, Cengiz Gül ve Cemal Kemal Altun'du. Altun bir süre sonra Almanya'da yakalandı. Yargılamalar sırasında şüpheli bir şekilde mahkeme salonunun camından atlayarak intihar etti. Katillerden biri olan Cengiz Gül'ün Belçika'da yaşadığı biliniyor. Ama asıl ilginç olan ise suikastın en önemli ismi olan ve suikastı planlayan kişi olan dönemin Dev-Sol Ankara Sorumlusu Mehmet Edip Eranıl'ın izine 2008 yılında Almanya'da ulaşılıyor. İadesi için Alman makamları nezdinde girişimlerde bulunuluyor. Ancak Alman yetkililer Eranıl'ı Türkiye'ye iade etmiyor. Ne yazık ki Sazak'ı ölüm yıldönümünde hatırlayıp hüzünlenmekle görevler yerine getirilmiyor. Asıl mesele Sazak'ı öldürenleri Türkiye'ye getirip adaletin önüne çıkarmak, hesap sorabilmektir." [8]

---

[1] Himmet Kayhan, Gün Sazak, s.271-303.

[2] Mehmet Doğan, Alparslan Türkeş, MHP ve Gölgedeki Adam, s.57-60.

[3] Himmet Kayhan, a.g.e., s.567-568.

[4] a.g.e. s.568.

[5] Doç. Dr. Mahmut Hakkı Akın: "Sazak'ın gençlerde mühim bir karşılığı vardı" http://www.dunyabizim.com/soylesi/17162/sazakin-genclerde-muhim-bir-karsiligi-vardi, 28 Mayıs 2014.

[6] Hüdavendigar Onur, Asrın Yesevisi Ahmet Arvasi, Biyografi Net Yayınları, İstanbul.

[7] Mehmet Doğan, a.g.e., s.60

[8] Batuhan Çolak, Gün Sazak'ın Katilleri Kafeterya İşletiyor!

http://www.haberdokuz.com/2014/05/27/gun-sazakin-katilleri-kafeterya-isletiyor

3.6. İki Alp–Eren

-Türk Tarih Geleneğinde Devlet
Ricâlinin Kutsallaş-tırıl-ması-

Özbekistan'da yeni neşredilen hikmetlerle zenginleştirerek 5. kez yayınlanacak olan Dîvân-ı Hikmet için Yesevî hikmetlerini elden geçirirken çok ilginç bir isim dikkatimi çekti: Bu isim tarihe "İlk Müslüman Türk Hükümdarı" olarak geçen Abdülkerîm Satuk Buğra Han idi. Bu ilginç isim kadar ilginç olan bir diğer husus, Hazret-i Pîr-i Türkistan Yesevî 'nin bu tarihi kişiliği "mürşid-i kâmil" olarak anması olmalıydı.

Hazret-i Pîr-i Türkistan Yesevî'nin -Dîvân-ı Hikmet kitabı yayınındaki sıra ile- 215. Hikmetinde:

"Sultan Satuk Buğra Han

Pîr-i muğan imes mi?" (**)

şeklindeki mısraında kendisinden epeyce -yaklaşık 200 yıl- önce dünyadan geçen bu tarihi Türk kahramanına atıfta bulunulmuştu.

Bu satırları okuyunca tarihi bilgilerime göre zahiri anlamda büyük işler yapmış olan "Sultan Satuk Buğra Han'ın acaba bugüne kadar gözden kaçmış ve kendisine "Pîr-i muğan" (Yüce Pîr) ünvanı verilmesini hak ettirecek derinlikte tasavvufi bir yönü var mıydı acaba?"sorusu gönlümde yankılandı.

Bu önemli soruya cevap bulabilmek için kaynakları tekrar gözden geçirdim.

3.6.1. Satuk Buğra Han

Abdülkerîm Satuk Buğra Han Kimdir?

Doğum tarihi kesin olarak bilinmeyen ve 31 yıl hüküm sürdükten sonra 955 yılında dünyadan göçen Abdülkerîm Satuk Buğra Han'ın babası, Karahanlı han ailesinden Bazır Buğra Han idi. Babasının ölümü üzerine amcası ve üvey babası Oğulçak Kadir Han'ın himayesinde büyüdü. Abdülkerîm Satuk Buğra Han, günümüzden 1100 yıl kadar önce Türk soyundan yüzbinlerce kimsenin İslâm ile buluşmasına vesile olmuştur.

Satuk Buğra, henüz oniki yaşında bir çocukken, Türkistan'ın merkezi olan Mâverâünnehir ve Horasan bölgesine hâkim olan Sâmânoğulları Devleti şehzâdeleri arasında taht anlaşmazlığı çıktı. Sâmânoğulları vârislerinden Ebû Nasr bin Ahmed, Satuk Buğra'nın amcası ve Karahanlı hükümdarı olan Oğulçak Kadir Han'a sığındı. Oğulçak Kadir Han, Sâmânoğulları şehzâdesi Nasr bin Ahmed'e iyi davranarak Doğu Türkistan'daki Artuş kasabasının yönetimini ona bıraktı. Nasr bin Ahmed'in üstün çabaları ve bölgeye gelip-giden müslüman ticaret adamlarının oluşturduğu hareketlilik vesilesi ile Artuş kenti, kısa sürede Türkistan'ın önemli bir merkezi oldu. Bu sıralarda bilemediğimiz bir vesile ile Artuş'u ziyaret eden delikanlılık dönemine yeni giren Satuk Buğra da, Ebû Nasr bin Ahmed ile tanışıp ondan -ve daha kuvvetli bir ihtimalle himayesindeki din âlimlerinden- İslâm esaslarını öğrenerek müslüman olmakla şereflendi ve "Abdülkerîm" ön adını aldı ve artık Abdülkerîm Satuk Buğra Han olarak anıldı.

Türkistan ve Mâverâünnehir'de hâkimiyet kuran ilk müslüman Türk devleti olan Karahanlı Hanedanı 840-1212 yılları arasındaki 372 yıl süresince bölgesinde egemen olmuştur.

840 senesinde Uygur Devleti'nin Kırgızlar tarafından yıkılmasıyla, Orta Asya bozkırlarında kurulan Karahanlı Devleti'nin kurucusu Bilge Kül Kadîr Han'dır. Mâverâünnehir'in egemenliği için Karahanlı ve Sâmânoğulları Devleti mücadele ettiler.

Bilge Kül Kadîr Han'ın ölümünden sonra devleti mirası olarak oğulları arasında paylaşıldı. Bilge Kül Kadîr Han'ın iki oğlundan Bazır Arslan Han, Balasagun'da "Büyük Kaan" olarak, kardeşi Oğulçak Kadir Han ise, Taraz'da "Orta Kaan" olarak hükümran oldu. Batı'daki Oğulçak Kadîr Han, Türkistan egemenliği için Sâmânoğulları Hükümdârı İsmail bin Ahmed ile sürekli mücadele etti. Sâmânoğulları, 883 yılında Taraz'ı ele geçirince, Oğulçak Kadîr Han doğuya çekilerek sığındığı Kaşgar'ı merkez yapıp, Sâmânoğulları egemenliğine giren eski yurtlarına akına başladı.

Abdülkerîm Satuk Buğra Han yirmi beş yaşına geldiğinde, müslüman olduğunu açıklayıp iktidarda olan amcası Oğulçak Kadir Han ile taht mücadelesine başladı. İlk olarak "Fergana Savaşı"nı kazanıp "Atbaşı Kalesi"ni zabtetti. Daha sonra üç bin kişilik ordusuyla, Kaşgar üzerine yürüyüp taht merkezi Kaşgar'ı fethetti ve Oğulçak Kadîr Han hayatını kaybetti.

924 yılında Karahanlı Devleti'nin doğu bölümünde hâkim olan Bazır Arslan Han'ın, Abdülkerîm Satuk Buğra Han'a karşı Çinlilerden yardım alarak açtığı "Balasagun Savaşı"nda Satuk Buğra Han, gâlib geldi. Balasagun Savaşı zaferinden sonra Satuk Buğra Han, tüm Türkistan'ı İslâm beldesi haline getirdi.

Abdülkerîm Satuk Buğra Han, daha sonra yaptığı savaşlarla; kısa sürede Yağma, Çiğil, Oğuz gibi Türk boylarının yerleşik olduğu Türkistan şehirlerini birer birer ele geçirdi.

Abdülkerîm Satuk Buğra Han tüm Türkistan'da ülkesinde egemen olarak siyasi birliği gerçekleştirdi. Türkistan'ın kudretli hükümdarının dini olarak İslâm, Ebû'l-Hasan Muhammed gibi -ismi bilinen ve nice ismi bilinmeyen- İslâm âlimlerinin kılavuzluğu ile Türk yurtlarında hızla yayıldı.

955 yılında, Kaşgar civarında bulunan Artuş kasabasında vefat eden Abdülkerîm Satuk Buğra Han Artuş'da defnedildi. Kendisinden sonra Karahanlı tahtına, önce Mûsa Tunga, sonra da Baytaş Süleyman Arslan adlı oğulları hükümdârlık yaptı.

Oğulları da Sultan Abdülkerîm Satuk Buğra Han'ın izinden gittiler ve oğulları döneminde de pekçok âlim ve sûfî İslâm'ın tebliği için Türkistan'a gelip irşad çalışmaları yürüttüler. Oğulçak Kadîr Han'ın Sâmânoğulları'na düzenlenen akınlar ile uğraştığı sırada yeğeni Satuk Buğra Han, amcasına karşı giriştiği taht kavgasını müslümanlaşan Türklerden aldığı yardımlarla kazanarak Karahanlı devletinin tek hükümranı oldu ve onuncu asrın başlarında Karahanlı devletinin dini olarak İslâm'ı kabul ettiğini açıkladı.

Abdülkerîm Satuk Buğra Han'ın bu tarihi hayat sürecinde "eren"likten ziyade "alp" karakterinin önde olduğu aşikardır. Bu nedenle Hazret-i Pîr-i Türkistan Yesevî'nin Abdülkerîm Satuk Buğra Han'ı "Pîr-i muğan" ünvanına sahip bir 'gönül fatihi' olarak benimsemesinin köklerini Abdülkerîm Satuk Buğra Han Menkıbesi'nde aramak daha anlaşılır olacaktır.

Abdülkerîm Satuk Buğra Han Menkıbesi

-1000 yıl önce-

Peygamberimiz Hazreti Muhammed s.a.v.'e, Miraç esnasında, bazı ruhların makamları da gösterilir. Bu ruhlar arasında daha önce gelmiş olan bütün peygamberler yanı sıra bazı evliyâullahın makamları da vardır. Bu evliyâullah arasından birisi peygamberlerinki kadar görkemli bir makamda, kırk kişilik bir grupla beraber yer almaktadır. Rasûlullah (s.a.v.), Cebrâil Aleyhisselâm'a o Zatın ve etrafındaki kırk yiğitin kimler olduğunu sorar. Cebrâil de: "-Bu zat Peygamber değildir. Sizin ruhunuzu Ulu Tanrı'ya emanet ettiğiniz günden üçyüz yıl sonra yeryüzüne inecek ve sizin dininizi Türkistan'da yayacak bir sultandır." der.

Cebrâil Aleyhisselâm'ın Türkistan'ın İslâm ile şereflenceğini işaret eden bu müjdeleyici yanıtı üzerine Rasûlullah Muhammed Mustafa (s.a.v.) çok sevinir. Miraçtan dönüşü sonrasında, Türkistan'ı İslâm'a açacak bu mübarek Sultan'ın ruhu için de gece gündüz dua etmeğe başlar. Bu arada, bu mübarek Zat'tan keremli ashâbına da bahsetmiş ve ashâb da bu zatın ruhunu görmeği istemişlerdi. Bu istek üzerine Rasûlullah (s.a.v.) de dua ederek Miraç esnasında gördüğü Zat'ın ruhunun insanlar için görünür hale temessül edilmesini arzulamıştı. Rasûlullah (s.a.v.)'in bu maksad ile duası bereketi ile bir gün ashâb ile otururlarken karşılarında aniden kırk silahlı atlı belirdi. Rasûlullah (s.a.v.) ve ashâbına saygı ile selam verip yaklaştılar. Bu atlılar, başlarında Satuk Buğra Han'ın bulunduğu kırk yiğitin ruhları idi. Böylece ashâbın dileği de gerçekleşmiş oluyordu.

Bu temessül harikası üzerinden yıllar geçtikten sonra, Türkistan'da Kaşgar sultanı Bazır Buğra Han'ın bir oğlu dünyaya geldi. Adını Satuk Buğra Han koydular. Buğra Han' ın doğduğu gün

büyük depremler oldu; su kaynakları kurudu. Bu olağandışı doğa olaylarını yorumlaması istenen falcılar Satuk Buğra Han'ın büyüdüğü zaman atalar dinini terk edip müslüman olacağını anlayınca Sultan'a oğlunu öldürtmesini salık verdiler. Fakat Satuk'un annesi falcıların yalan söylediğini haykırıp oğluna kol kanat gerdi. Sultan'a yalvararak bir gün gelir Satuk Buğra Han büyüdüğünde falcıların dediği çıkar ve oğlu müslüman olursa, o gün öldürülmesini rica etti. Böylece Satuk Buğra Han'ın öldürülmesini önlemiş oldu.

Satuk Buğra Han, oniki yaşına gelince kırk arkadaşı ile birlikte ava çıktı. Av için gittikleri ormanda önüne çıkan bir tavşanı kovalamağa başladı. Tavşanı kovalamağa dalarak arkadaşlarından ayrıldığını fark etmeden ormanın derinliklerinde kayboldu. Satuk Buğra Han, atı önünden kaçarken birden duran tavşanın, önünde şekil değiştirerek ihtiyar adam haline dönüştüğünü hayretli bakışları ile gördü. Bu aksakal zatın, Hızır Aleyhisselâm olduğu Satuk Buğra Han'a ayan oldu ve kendisine verdiği öğütleri can kulağı ile dinledi. Hızır Aleyhisselâm, Satuk Buğra Han'ı İslâm'a davet etti ve şehadet getirtip dinin bütün gereklerini ve İslâm'ın yayılması için yapacaklarını bir bir anlattı.

Bundan bir müddet sonra, eceli gelince Satuk Buğra Han'ın babası öldü ve Türk töresine göre Satuk Buğra Han'ın amcası Oğulçak Kadir Han yeni han oldu. Aradan bir süre geçtikten sonra Satuk Buğra Han aldığı bir manevi işaret ile amcasını İslâm'a davet etti. Amcası yeğeninin İslâm'a bu davetini reddedince tahtı üzerinde oturduğu yer yarılıp ve yarılan yere Satuk Buğra Han'ın amcası gömülüp kayboldu. Amcasının bu şekilde ibretli bir ölüm ile ölmesi sonucunda yerine geçecek evlâdı olmadığı için Satuk Buğra Han'ın tahta oturtuldu. Ve Satuk Buğra Han Hızır Aleyhisselâm'ın yıllar önce işaret ettiği gibi hükümdar oldu.

Sultan Satuk Buğra Han, düşmanlarına karşı açtığı bütün savaşları kazanıyordu. Savaşlarda ağzından çıkan alevli haykırışları ulaştığı düşmanlarını yakıyor; kılıcını düşmana çevirince kılıcı birden kırk arşın uzuyordu. İşte bu nedenle Sultan Satuk Buğra Han'ın kılıcının ünü sadece düşmanlarını sindirmekle kalmayıp, Türkistan'ın dört bucağını doldurmuş ve Çin ile Maçin'e kadar yayılmıştı. Bu şekilde bütün Türkistan'da egemenliğini yayan Sultan Satuk Buğra Han aldığı bir ilahi bir emre uyarak atayurdu Kaşgar'a döndükten kısa bir süre sonra, 955 yılında öldü.

3.6.2. "Yazıcıoğlu Muhsin Ata"

-1000 yıl sonra-

25 Mart 2009 günü geçirdiği elîm kaza sonrası hayatını yitiren Muhsin Yazıcıoğlu'nun görkemli cenaze töreninde yaşananlar ve özellikle defnedilmesi sırasında ve/ya sonrası ülkemiz insanlarına egemen olan maşerî ruhi iklim, Satuk Buğra Han'ın ölümünden sonraki iki yüzyıl içerisinde bir mürşid-i kâmil haline getirilmesine benzer bir sürecin yaşanabileceğini bana hissettirdi. Hele de Muhsin Yazıcıoğlu'nun bedeninin Anadolu'nun manevi kaynağının köklerini saldığı bir mekân olan Taceddin Sultan dergahında ebediyete emanet edilmesi bu hislerimi daha da derinleştirdi...

Kim bilir belki de iki yüzyıl beklemeğe kalmadan "Yazıcıoğlu Muhsin Ata Menkıbesi" yankılanacaktır bu ülkenin manevî semalarında…

Ankara'da Kocatepe camiinin avlusunda dalgalanan-halkalanan yüzlerce binlik cemaati; Hacettepe Karacabey külliyesinin bir parçası olan Taceddin Sultan dergâhı avlusunu, çevre yolları "iğne atılsa yere düşmez" halde dolduran ülke insanlarını buğulu gözlerle izlerken –sanırım- birileri şu duygumu paylaşmış olmalıdır: Remzi Oğuz Arık'ın veciz ifadesi ile "coğrafyadan vatana" dönüşüm süreci hâlâ devam etmektedir.

Kim bilir belki –şimdiden- birileri "Yazıcıoğlu Muhsin Ata"yı rüyalarında görmeğe başlamış ya da kızlarının kısmetinin açılması için sevabı O'nun ruhuna armağan edilmek üzere adaklar adamağa başlamışlardır…

Bugün Muhsin Yazıcıoğlu'nun ardından yazılanları kaynak alarak nasıl bir 'Yazıcıoğlu Muhsin Ata Menkıbesi' oluşturulabilir? Bunu tahmin edebilmek için Abdülkerîm Satuk Buğra Han Menkıbesi'ni tekrar tekrar okumak gerek…

Doğrusu, okumağa –ve hattâ yazmağa da- değer…

***

Ülkücünün 'Muhsin Başkan' Vefası:

"Yazıcıoğlu Muhsin Ata" Destanı Yazıldı

Her yıldönümünde olduğu gibi bu yıl da, 25 Mart yaklaşırken Muhsin Yazıcıoğlu'nun ölüm yıldönümü vesilesi ile çeşitli mahfillerde anma etkinlikleri, radyo/TV programları yapılmağa başlandı. Böylesi bir anmayı haber veren, Selçuklu Vakfı Başkanı Prof. Dr. Turan Güven imzalı bir mail ile haberdar olduğum bir TV programını izlerken söylenenlerin Muhsin Başkan ile ilgili anılar ötesine uzanan çağrışımları olacaktı benim için. Böylesi bir ruh hali içerisinde 19 Mart 2012 gecesi başkaca her şeyi bir kenara bırakıp programı izlemeğe başladım.[2]

Suikast mı ? Kaza mı ? vs. Derken…

TV-Net programcısı Veyis Ateş'in "Gündem Özel" programına Muhsin Yazıcıoğlu'nun kayınbiraderi AKP Milletvekili Nevzat Pakdil ile 12 Eylül öncesinin ülkücü gençlik liderlerinden Lütfi Şahsuvaroğlu ve Burhan Kavuncu konuk edilmişlerdi. Benim için programın neredeyse yarısını işgal eden Pakdil'in söyleyeceklerinden ziyade Lütfi Şahsuvaroğlu ve Burhan Kavuncu'nun 'Muhsin

Başkan' hakkında söyleyecekleri önem taşıyordu. Özellikle Şahsuvaroğlu'nun "Bizim Muhsin" başlıklı yazısında kısmen değindiği söylemi genişleterek yeni şeyler söyleyeceğini bekliyordum.

Ancak Nevzat Pakdil'in -ailevî ve içerisinde bulunduğu siyasî şartların getirdiği bazı hassasiyetlerle olsa gerek- bildiğimiz bazı tekrarlardan ibaret uzun röportajından sonra sunucu Veyis Ateş'in ülkücü konuklarına sorduğu sorularda Muhsin Başkan'ın hayatını yitirdiği "kaza"; bu kazanın arkasındaki komplolar üzerinde durması, konuyu bir polisiye çözümlemesi kısırlığına hapsetti, diyebilirim.

Nihayet programın son kısmında Muhsin Başkan'ın ideolojik yerini açıkladığı birkaç cümlecikten ibaret sözleri ile Kavuncu ve Şahsuvaroğlu'nun anı ve yorumlarına çok kısa olarak yer verilebilmesi ile programın başlangıcındaki beklentim berhava oldu, gitti. Ne Kavuncu, radikal İslamcılığa yönelerek ülkücü hareket ve bir anlamda da Muhsin Başkan ile yolunu ayırmasının gerekçelerine değinebildi; ne de Şahsuvaroğlu,"ülkücü harekette Nizâm-ı Âlem etkisi" olarak tanımladığım ülkücü hareketin İslâmî niteliğinin evrilmesi konusundaki sürece değinebildi. (Zaten pek çok TV programında birkaç kişi konuk olarak çağırıldı ise konunun özüne bir türlü girilemeden, hiç kimse diyeceğini diyemeden programın bitivermesi epeydir canımı sıkan bir konudur.)

Programın sonlarına doğru Ateş'in, 24 Şubat 2009 günü, Muhsin Başkan'ın şehadetinden yaklaşık bir ay önce kendisi yaptığı mülakattan bazı bölümler yanında, programın en sonunda kızı Firuze Yazıcıoğlu ile yapılan bir telefon bağlantısının kaydı da banttan verildi.

Muhsin Başkan'ın Siyasî Kimliği ya da "Milletçi Milliyetçilik"

Banttan verildiğini belirttiğim -ve Muhsin Başkan ölümünden yaklaşık bir ay önce 24 Şubat 2009 günü kaydedilmiş- programda ve kurucusu (ve hayatı boyunca başkanı) olduğu partinin RP-MHP arasında bir yere konumlandırılmasından rahatsızlığını dile getirirken Yazıcıoğlu'nun söyledikleri arasında bir cümlecik bence önemli idi. Muhsin Başkan, bu kayda değer cümlesinde kendisini şöyle tanımlamıştı: "Ben 'devletçi milliyetçi' değilim; 'milletçi milliyetçiyim'...

Muhsin Başkan'ın bu sözlerini dinlerken, -bir önceki yazımda bahsettiğim- "müsbet/menfi milliyetçilik"ten sonra şimdi bir de "milletçi/devletçi milliyetçilikler"infarkı ile mi uğraşacağız? diye düşünmekten kendimi alamadım.

Muhsin Yazıcıoğlu'nun, "devletçi milliyetçilik" derken, bugün "ulusalcı akım" olarak adlandırılan laikçi/elitist kadroların dine mesafeli milliyetçilik -ve hattâ yer yer ırkçılık- iddialarını kast ettiğinden eminim. Ancak bu şekilde bir ayrımın dillendirilmesi devlet/millet farklılığı konusundaki bir rahatsızlığı da içerir.

Bir zamanlar ülkücü gençler olarak "kutsal devlet"in hata yapamayacağını ima eden, bütün kötülüklerin kaynağının "yıkılası düzen" olduğunu savunan söylemlerimiz vardı. Bunu dile getirdiğimiz "Yıkılsın Düzen, Yaşasın Devlet" şeklindeki slogan, az mı yazılmıştır dergi kapaklarına, duvarlara, fakülte sıralarına… (Şimdi Muhsin Başkan'ın bu sözlerinden hareket ile, Dadaloğlu'na da rahmetler okuyup *"Devlet başkasınınsa, millet bizimdir"* mi demeli?!..)

Nasıl ki, 12 Eylül öncesi "kutsal bir devlet" beklentimiz bir hayâl idi ise, bugün de "kutsal bir millet"hayâl etmenin yeri de

zamanı da değil… En iyisi "karışık kafalar kitabı"na yeni sayfalar eklemektense hiç birisi; ne 'devletçi milliyetçilik', ne de 'milletçi milliyetçilik' demek geliyor içimden… Milliyetçilik, sadece milliyetçilik; Türk milliyetinin milliyetçiliği: Türk Milliyetçiliği…

"Türkistan Mayası"

Neredeyse birbuçuk saat süren programda orijinal üç-beş sözü yine değerli dostum Lütfi Şahsuvaroğlu söyledi: Muhsin Başkan'ın fikir dünyasını izah ederken dile getirdiği ülkücü tavrını anlatırken değindiği "Türkistan Mayası" benzetmesi nefisti. 'Türkistan mayası'nı tarif ederken sütü yoğurda dönüştüren mayayı örnek verdi: Hangi menşeden gelirse gelsin; hangi kaba konulursa konsun, sütlerin hepsini yekpare bir varlığa dönüştürüp yoğurt yapan bir maya idi bu… Bin yıllık Türk tarihi boyunca, Türk'e dokunan her soy ve meşrebden insanı, Türk yapan bir maya idi "Türkistan Mayası"; değdiğini tek bir kimliğe büründüren bir mübarek maya, bizim mayamız…

Şahsuvaroğlu, programın süre kısıtlamasının azizliğine uğrayıp söyleyemedi ama bahsettiği "dokunduğu Türk olan maya"nın, "Türkistan Mayası"nın patentinin Hz. Pîr-i Türkistan Yesevî tarafından tescil ettirildiğinin bilincinde olduğunu biliyorum…

Şahsuvaroğlu, alelacele sıralamak suretiyle, sunucudan zar-zor kurtarabildiği, "Allah yoluna adanmışlık için bin yıllık bir çizgiye sahip olma gereği" ; "geleceği geçmiş ile birlikte kucaklamak" ve özellikle de "neden bu ülkede 'Oğuz beyleri'nin bir türlü 'han' olamadığı" söylemlerini vuzuha kavuşturamadan sözlerini noktalamak zorunda kaldı.

Artık Unutulması –ve Unutulduğunun da Hatırlanmaması– Gereken Bir Vakıa

Muhsin Yazıcıoğlu'nun anıldığı hemen her programda tekrardan gündeme getirilen bir konu da Muhsin Başkan'ın MHP'den ayrılarak neden bir başka partiyi kurduğudur. Artık, ne teorik olarak ne de pratik olarak bir anlam ve önemi kalmayan bu MHP ile Yol Ayrımı tartışmasını, durup durup ısıtanların her iki camianın iç işleyişinden zerre kadar haberi olmayan kişiler olması artık kabak tadı veriyor.

Ülkücülüğün çilesini çekmiş bazı isimlerin de -bilemem hangi saik ile-, bu konuyu ısıtanların oyununa gelerek kendilerince birşeyler söylemeleri ise artık terk edilmesi gereken bir aymazlıktır.

Bu aymazlığın günümüzün genç ülkücülerinin ruh dünyasında yol açtığı tahribin vebalinden korkulmalıdır. Ülkücü gençliğin günümüzdeki değerlerinin 'anlamsız hale gelen' bir ayrılığın davacısı olarak birbirlerini incitmeleri üzüntü verici olma ötesinde, Türk milliyetçiliğinin zayıflamasına yol açarak ülkemize kan kaybettiriyor.

Konunun taraflarından en üst düzeyindeki iki isme de bizzat sormuş birisi olarak, bu konuya ilk ve son kez- değiniyorum: MHP'den Muhsin Başkan'ın ayrılışına yol açan "Milli Mutabakat Çağrısı" sürecinden ölüm tarihine kadar geçen 16 yıllık sürecin son 10 yılında ayrılığın sürdürülmesinin hemen hiçbir teorik/pratik gerekçesi kalmamıştı.

"O halde ayrılık neden sürdürüldü?" diye haklı olarak soracak okurlara, -konunun her iki tarafı da ilgilendiren yönleri olduğunu da kaydederek- sadece şu kadarını söyleyeyim: Psikolojik nedenlerle…

'Yazıcıoğlu Muhsin Ata Destanı'

Yusuf Akgül, "İki Alp-Eren: Satuk Buğra Han ve Muhsin Yazıcıoğlu" başlıklı bir yazımdan[3] hareket ederek ülkücülere şu satırları ile bir söz vermişti:

> *"Türk Dünyası araştırmacısı Hayati Bice'nin; Karahanlı hakanı Satuk Buğra Han ile Muhsin Yazıcıoğlu arasında -aralarında yaklaşık 1000 senelik uzun bir dönem bulunmasına rağmen- gerek devlet adamlığı, gerekse maneviyat yönleriyle çeşitli irtibatlar kurduğu "İki Alp-Eren: Satuk Buğra Han ve Muhsin Yazıcıoğlu; Türk Tarih Geleneğinde Devlet Ricâlinin Kutsallaştırılması" başlıklı değerli makalesi, "Türk Menkıbecilik Geleneği"nin değerlendirilmesi ve tarihi bir hakikatin ortaya konulması bakımından son derece kayda değer bir çalışma olmuştur.(…) Kendisinden iki asır sonra yaşayan Hoca Ahmed Yesevi'nin bir hikmetinde:*
>
> *"Sultan Satuk Buğra Han / Pîr-i muğan imes mi?"*
>
> *(Sultan Satuk Buğra Han,"Büyük Pîr" değil midir)*
>
> *dizeleriyle;"Pir-i Muğan" (Büyük Pir) dediği Satuk Buğra Han nasıl ki hem bir devlet adamı, hem de bir maneviyat büyüğü idi ise; rahmetli Muhsin Yazıcıoğlu da hem teşkilatçı bir siyaset adamı, hem de bir gönül ve maneviyat insanı idi. (…) Kendisiyle ilgili öyle anlatımlara, hadiselere, menkıbelere tanık oldum ki, bunları derleyip yazmaya kalksam bir destan olur… Bir destan şairi olarak ben, inşaallah bunları derleyip – değerlendirip "Yazıcıoğlu Muhsin Ata Destanı"nı yazacağım."*

***

Gelelim, benim için o gecenin hiç beklemediğim sürprizine: TVNet'in bahsettiğim programında Yusuf Akgül'ün "Muhsin Ata Destanı" yazmak sözünü yerine getirdiğini öğrendim. Muhsin Başkan'ın ölümü sonrasında yazdığı şiirlerden birçoğunu kendisinden dinlediğim Lütfi Şahsuvaroğlu ile Yusuf Akgül'ün birlikte vücuda getirdikleri "Şiir Şiir Muhsin Başkan" kitabının bir bölümünü "Muhsin Ata Destanı"oluşturuyordu. İşte şimdi bu kitabı, özellikle de "Muhsin Ata Destanı" bölümünü aziz bir hatıra olarak okumak, her ülkücü için bir vefa borcudur.

Ülkücünün vefası da; davası kadar yüce olmalı…

Yazıcıoğlu Muhsin Ata'dan Rabb-i Müteal, razı olsun; Muhsin Başkan'ın kudsî ruhaniyeti de bizden…

---

[1] "Sultan Satuk Buğra Han, "Büyük Pîr" değil midir?"

"Pîr-i muğân" kelimesine Dîvân-ı Hikmet'te 49 yerde rastlanmaktadır. "Saygıdeğer" , "Yüce" Pîr ; "tasavvuf öncüsü" anlamında kullanılan bu terim bazı hikmetlerde Rasûlullah (s.a.v.)'e işaretle kullanılmakla beraber genel olarak Ahmed Yesevî 'nin silsilesindeki "önceki mürşidler"i nitelemektedir.

Bkz. Hoca Ahmed Yesevî, Dîvân-ı Hikmet, (Yayına Hazırlayan: Dr. Hayati Bice) , Genişletilmiş Beşinci Baskı; Türkiye Diyanet Vakfı yayını, Ankara-2009.

[2] Programın bant kaydını şu adresten izleyebilirsiniz: http://tvnet.tv.tr/ (Gündem Özel Program arşivi / 19 Mart 2012)

[3] Bahsedilen makalemin çok ilginç yankıları oldu. Birçok kişi bu yazım vesilesi doğan erkek çocuklarına"Muhsin Ata" ismini verdiklerini, yazımda bahsettiğim gibi "Muhsin Ata"yı rüyalarında gördüklerini ilettiler.

http://www.haber10.com/makale/15127/

3.7. 'Muhsin Başkan'ın Mütevazı Mirası

Zaman ne kadar da hızlı akıyor… Bu kitaptaki bir yazımda Türk tarihinde Satuk Buğra Han örneği bir sembol isim olacağını öngördüğüm Muhsin Yazıcıoğlu'nun 25 Mart 2009 günü meydana gelen ve hergün bir başka iddia ile karartılan bir helikopter kazası ile şehadeti üzerinden tam sekiz yıl geçti. Muhsin Başkan'ı Kocatepe Camii'nde kıldığımız muhteşem cenaze namazı sonrasında ebedi istirahatgâhı olan Taceddin Dergâhı haziresindeki kabrine emanet ettiğimiz gün şahidi olduğumuz sahneler hâlâ gözümün önünden gitmiyor. O gün sadece bir siyasi figürü değil, bir gençlik önderini; bir dâvâ adamını, kendi neslimizin yıldız bir ismini ebediyete uğurlamıştık.

O günden bu yana geçen sürede, sık sık 'Muhsin Başkanımız'ı hatırladık; ülkemizin mâkus talihini yenmeye aday insanlardan en önemli birisinin hiç beklenmeyen bir veda ile aramızdan ayrılması, yüreğimizin derinlerinde bir yerimizi hep ağrıtıp durdu. Bu ağrının yatışmadığını -aradan geçen yıllara rağmen- hâlâ hissedenler hiç de azımsanamayacak kadar çoktur bizim çilekeş kuşağımızın insanları arasında…

Helikopterinin düşmesi sonrasındaki duygu yüklü ortamın beslediği yürek burkuntusunun -takdir-i ilahîye teslim ile- nisbeten hafiflediği şu günlerde, Muhsin Yazıcıoğlu'nun siyasi misyonuna dair, Türkiye'de sağ siyaset ikliminin şekillenmesinde tarikat-cemaat bağlantılarının etkisi hakkında yazılması gereken bazı önemli tanıklıklarım var ki –tam da önemli bir seçim öncesinde- kayda geçirilmesinin yararlı olduğuna inanıyorum.

“Fetih Partisi” ismi ‘radikal’ imiş !

Muhsin Yazıcıoğlu, mensubu olduğunu her zaman iftiharla belirttiği “ülkücü hareket”in siyasi alandaki ana gövdesi olan MHP’den ayrılarak “*Millî Mutabakat Çağrısı*” isimli deklarasyonun yayınlanması sonrası Anadolu’yu gezerek yeni bir “parti” örgütlenmesi için çeşitli kanaat önderleri ile temaslarda bulunmuş ve sonuçta “*Türk-İslâm Ülküsü*” odaklı yeni bir siyasi parti olarak örgütlenmek için düğmeye basılmıştı. “Parti”nin kuruluş toplantıları sırasında partiye ***“Fetih Partisi”*** adı verilmesi ağırlık kazanmıştı. [1] Sonradan öğrenildiğine göre MHP ile yol ayrımını duyuran “*Millî Mutabakat Çağrısı*” beyannamesinin kaleme alınmasında payı olan bir akademik isim, *“Fetih”* kelimesinin özellikle Batılı çevreleri irrite edecek bir arkaplanı olduğuna işaret ederek bu isme karşı çıkmış ve ‘Muhsin Yazıcıoğlu Hareketi’nin siyasi organizasyonu “*Büyük Birlik*” olarak adlandırılmıştı.

Oysa *“fetih”* kelimesini sadece “askeri bir zapt etme, istila” olarak takdim etmek bir akademisyen için asla kabul edilemeyecek bir dar bakış açısını yansıtıyordu. Çünkü, “fetih” kelimesinin kökü “açmak” fiilinden geliyordu ve Allah’ın Esmâü’l-Hüsna’sından “el-Fettâh” isminin işaret ettiği gibi maddi bir zaptedişten ziyade manevi bir gönül alma anlamını içermekteydi. Dilimizdeki “gönüller fethetme” terkibi zaten kelimenin bu manevi anlamını çok iyi yansıtan bir deyim olarak günlük dile kadar nüfuz etmişti ve halka verilecek mesajların İslâmi içeriğinin doldurulması için büyük bir kapı açma potansiyelini taşıyordu. Diğer yandan fetih kelimesinin otomatik olarak çağrıştırdığı “Fatih” kelimesi de Türk tarihi açısından benzeri olamayacak bir sembolizmin kod adı olarak toplum önündeki çalışmaları kolaylaştıracak bir anahtar olacaktı.

Sonuçta olacak olan oldu ve "Büyük Birlik Partisi" olarak ismi tescil edilip Allah'a işaret eden "hilâl" içerisinde Rasûlullah (s.a.v.)'i remzeden "gül" sembolü ile 'Muhsin Yazıcıoğlu'nun Partisi' siyaset tarihimizdeki yerini aldı. Bugüne kadar aradan geçen yeteri kadar uzun sürede, bu parti ile ne başlangıçta hedeflenen Birlik'in büyüğünü realize etmek mümkün oldu ne de İslâmi kesimin değişik organizasyonları arasında bir birlikteliğe çatı olunabildi. "Fetih" ismine karşı çıkan değerli akademisyen; bugün hangi sularda yüzmektedir bilinmez ama, "*Büyük Birlik*" seçimlerde hep "diğerleri kategorisi"nden çıkamadı.[2]

Oysa Yola Çıkılırken Kimler Neler Vaad Etmişti?

Aslında "*Büyük Birlik*" kuruluşu öncesinde Muhsin Yazıcıoğlu'nun temas ettiği İslâmi kesimin irili—ufaklı tüm odakları kendisine sempatilerini iletmiş ve çoğunlukla ima ile de olsa destek vaadlerini dile getirmişlerdi.[3]

Sadece o temasa tanıklık eden bir dostumun anlatımı ile şimdi çok ünlenen -ve o derecede de güçlenen- bir cemaatin zirve ismi ile temasları çok ilginçti. Bugün okyanuslar ötesinde dahi ciddiye alınan bir güce ulaşan cemaat önderi[4]

Muhsin Yazıcıoğlu'nu huzura kabul ederken yanına ilginç kişileri alarak karşılamış ve şöyle söylemişti: *"Biz hiç sizin camianıza uzak olmadık. İşte bu arkadaşımızın ağabeyi MHP İzmir il başkanlığı yapmıştır; şu diğer yanımdaki kolej müdürümüz olan "pehlivan kaptan-ı deryâ" ise Ülkü Ocaklarından yetişmiştir".*

Yanındaki insanlardan nakledildiğine göre bahse konu olan cemaat önderi bu sözleri ile Muhsin Yazıcıoğlu'nu siyasi bir oluşum başlatması konusunda cesaret verici sözler ile MHP'den ayrılma konusunda teşvik etmişti; ya da -en azından- kendisini ziyaret edenlerde oluşan izlenim bu idi.

Muhsin Yazıcıoğlu'nun başlatacağı siyasi hareketin İslâmî camiada bir 'Büyük Birlik' çatısı olacağına en çok ikna edenin bu cemaat önderi ile yaptığı temas olduğu söylenir.[5]

Siyaset–Tarikat İlişkisindeki İkiyüzlülük

Bütün bunlar ülkemizde sağ siyaset ortamındaki ilişkilere vakıf birisi için yeni sayılamayacak bilgilerdir. Muhsin Yazıcıoğlu'nun siyasi hareketini şekillendirme safhasında partisinin idari organlarına bazı İslâmi grupları temsil eden isimleri de aldığı ve bunlardan bazılarının parti yönetim kademelerinin üst sıralarında görevlendirildiği de bilinir. Fakat bütün bu yakın temas ve sempati izharının seçim sandıklarına yansımasının nasıl olduğunu anlamak için Büyük Birlik hareketinin aldığı seçim sonuçlarına bakmak yeterlidir. Hemen her zaman Muhsin Yazıcıoğlu'nu takdir eden, teşvik eden, yüzünden-arkasından hep öven İslâmi grup-cemaat liderleri-önderleri iş sandıkta oyları ile Muhsin Başkan'ın partisine destek vermeye gelince -net olarak söylemek gerekir ki- hep yan çizmişlerdir. Bunda bu grupların daima güçlüden yana olmak; yakın–uzak çıkarları kollamak gibi pragmatik bir tavrı adet haline getirmek gibi bir alışkanlık kesbetmiş olmaları etken olmaktadır. İlk başlarda İslâmî kişiliklere yakıştıramadığı bu ikiyüzlülük karşısında son derece üzüldüğü -ve hatta bazen kızdığı- bilinen Muhsin Yazıcıoğlu'nun zamanla olaya bir '*âhir zaman hastalığı*' olarak umarsız bir bilge gibi bakarken; "***biz zaferle değil seferle görevliyiz***" noktasına geldiği bilinir.

Muhsin Yazıcıoğlu ve Tasavvuf Büyükleri

Muhsin Yazıcıoğlu'na yakın olan herkes bilir ki Muhsin Başkan'ın dinî cemaat ve tarikatlar ile temas ve ilişkisi sadece o cemaat ile sınırlı değildi. Ülkemizde yaşayan hemen hiçbir tasavvuf önderi ve irili-ufaklı hiçbir İslâmi oluşum yoktur ki bir vesile ile olsun Muhsin Yazıcıoğlu ile yüzyüze gelmiş olmasın… Ömrünün son yıllarında İskenderpaşa geleneğini yeni ufuklara taşıyan Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan ile aralarındaki -kalite düzeyi her anlamda yüksek- işbirliği dönemi hemen herkesin tanık olduğu bir dönemdir. (Yazımızın yanıbaşını süsleyen resimde Coşan ve Yazıcıoğlu Avustralya'da birlikte oldukları bir programda aynı karede yer almaktadır.) Vefatı sonrasında Cübbeli Ahmed Hoca diye bilinen Ahmed Mahmud Ünlü de Muhsin Yazıcıoğlu'nun 'İsmailağa Cemaati' olarak bilinen tarikat çevresinin manevi önderi ile müteaddit defalar kendisinin de olduğu ortamlarda görüştüğünü canlı bir tanık olarak çeşitli TV programlarında dile getirmiştir.

Muhsin Yazıcıoğlu'nun tasavvufî ilgisi sadece siyasi fayda beklentisi ile açıklanamayacak bir durumdur. 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında 5,5 yılı hücrede olmak üzere 7,5 yıl Mamak Cezaevi'nde kalan Muhsin Yazıcıoğlu, bu sürede dervişane bir tevekkülü hazmetmişti.

Ülkücü mahkûmların "Medrese-i Yusûfîye" olarak adlandırdığı cezaevinde okuduğu kitablara bakılırsa hemen fark edileceği üzere İslâmî bilincini geliştirme çabası yanında tasavvufun teorisi ile olduğu kadar pratiği konusunda da epeyce kafa yorduğu anlaşılır.

Bu yüzden son konuşmalarından birisinde kayda giren *"İki saniye sonrasına garantimiz olmayan, bir saniyesine hâkim olamadı-*

ğımız bir hayatta, fırıldak olmaya gerek yok!" sözlerinin tesadüfen söylenmiş olmayıp mutmain olmuş bir nefsi yansıtan bir ruh hali ile sarf edildiğini anlamak gereklidir.

Ankara'da 2004 yılında Selçuklu Vakfı'nda başladığım *Dîvân-ı Hikmet Okumaları* programını ilk oturumunda hazır bulunarak onurlandıran Muhsin Başkan'ımız, yaptığı veciz konuşması ile Hazret Sultan Yesevî'nin Türk tarihindeki önemine işaret ederken bu tasavvufî ilgisinin derinleşerek devam ettiğini de gösteriyordu.

Mürîd Değil Muhîb Olmak...

Şehadetinden yaklaşık bir yıl önce, (19 Şubat 2008 Salı günü) ziyaret ederek ile görüştüğüm Muhsin Yazıcıoğlu'na Türk tarihinde maneviyat önderleri ile devlet erkânının ilişkisi ekseninde kaleme aldığım ***"İşaret Taşları"*** kitabımı imzalarken konu tasavvufun Türk tarihindeki işlevine; Ak Şemseddin-Fatih örneğinde somutlaşan mürşid-lider ilişkisine geldi. Özellikle o sırada, yurtdışından bana ulaşan bir dost, Muhsin Yazıcıoğlu'nun bütün teşkilat mensubları ile birlikte dünya üzerinde ciddi bir mürîd grubu bulunan bir tasavvuf önderine intisab edeceği bilgisini bana iletmiş ve bu önemli haberin doğru olup olmadığını kaynağından araştırmamı rica etmişti. Bu nedenle sohbetimiz sırasında haberin doğruluk derecesini de bizzat kendisine sormak istedim: *"Bu topluca intisab haberi doğru mu ? Siyasi örgüt ile tarikat arasında böylesi bir organik ilişkiyi doğru bulur musunuz?"*

Muhsin Yazıcıoğlu'nun verdiği cevabı, artık tarihe kaydedilmesi gereken bir anı olarak aynen nakletmek isterim: *"Çeşitli vesileler ile ismi geçen tarikat mürşidi ile yurtdışında da, Türkiye'de de görüştüm. Sevdiğim saydığım bir Zat, bir Allah dostu olarak elini öptüğüm bir mürşiddir.* ***Pek çok Allah dostu ile de görüştüğümü ve ellerini***

***öptüğümü herkes bilir zaten**… Mamak'tan çıktıktan sonra, ziyaret ettiğim bir Allah dostuna da intisabım olduğu hep söylendi; fakat **ben bir tarikata mürîd olmak anlamında hiçbir şeyhe intisab etmedim.** Tarikata girmek için biat almadım. Muhîb derseniz eyvallah…"* Muhsin Yazıcıoğlu'nun bu sözleri benim için de sürpriz oldu.

Çünkü bütün ülkücü camiada, -kimileri olumsuz bir içerik yükleyerek, fakat genellikle bir övgü olarak- Muhsin Yazıcıoğlu'nun ülkemizdeki önde gelen Nakşbendî cemaati liderlerinden 'Menzil Şeyhi' olarak bilinen Muhammed Raşid Erol'un[6] mürîdi olduğu konuşulurdu.

Muhsin Yazıcıoğlu'nun şahsi durumunu izah eden bu açıklamasından daha da önemlisi siyaset-tarikat ilişkisi hakkında söyledikleri idi. Bu konuda yaşadığı tecrübeler ile vardığı kanaat şöyleydi: Gerek tasavvuf ehli denebilecek cemaatler; gerekse diğer İslâmi eğilimli gruplar destek verdikleri siyasi lider ve organizasyondan somut beklentiler ile hareket ediyorlardı. Bu yüzden de hasbî değil hesabî davranıyorlar; bu ise sonuçta hayra hizmet anlamında hep hüsrana yol açsa da tavır değişmiyordu.

Muhsin Yazıcıoğlu, siyaset ile iştigal eden herkesin çok dikkatle irdelemesi gereken tesbitlerle siyaset-tarikat ilişkisinin nasıl olması gerektiğini ise şu sözleriyle ifade etmişti:

"Siyaset–Tarikat İlişkisi 'Laik' Olmalıdır"

"Siyasetçiler tarikat çevrelerinin siyasi desteğinden ne derecede güç devşirir, genel olarak bilemem ancak; bizim parti açısından tarikatların-cemaatlerin sandığa yansıyan bir faydasını göremedik. Hep sırtımızı sıvazladılar; 'aslansın-kaplansın' dediler ama sıra oy vermeğe gelinde Ecevit'in DSP'sine kadar tüm siyasi partilere destek verdikleri

oldu da herhangi bir seçimde; bizim herhangi bir adayımızı -bir kez olsun- açıktan desteklemediler…

*Siyaset-tarikat ilişkisine gelince 15 yıllık siyasi tecrübemin bana kazandırdığı görüşe göre siyasetçi-mürşid ilişkisi –tırnak içerisinde- laik bir zeminde götürülmelidir. Yani meşhur tabiri ile **tarikat siyasetin işine karışmamalı, siyaset de tarikatın işleyişine müdahale etmemelidir.** Siyasetçi ile tarikat ehli arasında menfaat esasında geliştirilecek her ilişki zamanla hem tarikata hem de siyasete zarar verecek duruma gelmektedir. Bir parti örgütü içerinde yer alan cemaat mensubları bir süre sonra parti içinde parti gibi hareket etmeye başlıyorlar ve **kendi inisiyatifleri dışında alınan her kararı adeta dinden çıkma gibi algılayıp etrafa da o şekilde yansıttıkları için inanılmaz derecede büyük ihtilaflara yol açıyorlar.** Hiçbir kimsenin yapamayacağı bozgunculuğa yol açan tasavvuf ehli insanlar olabileceğini düşünemezdim ancak siyaset hayatımda gördüm maalesef…"*

Muhsin Yazıcıoğlu, daha sonra bu bozgunculuk örneklerinden bazılarını isimlendirdi ise de aziz ruhaniyetini incitecek polemiklere konu edilmemesi için bu konuda isim vermek istemiyorum. Sadece ülkemizin dinî çevrelerinde iyi tanınan bir Nakşbendî mürşidi olan Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan'ı [7] vefa duyguları ile gözleri dolarak, rahmet ve minnetle sohbetimiz sırasında da andığını -artık o da yine şüpheli bir kaza ile ahirete irtihal etmiş olduğu için- söyleyebilirim.

2011 Seçimlerinde Tarikat Çevrelerinin Tavrı

Bu yazımın tarihe ışık tutan yönleri kadar *"Önümüzdeki seçimde ve sonrasında ülkemiz sosyal hayatında cemaatlerin, tarikatların ne yönde bir etkisi olacaktır? Ya da olmalıdır?"* sorusu hakkında düşün-

mek isteyenler için de yararlı olacağını umarım. CHP Genel Başkanı olarak ilk seçimine giren Kemal Kılıçdaroğlu'nun kamuoyuna yansıyan söylemleri sırasında cemaat ve tarikat yapılanmalarının legalize edilerek sosyal fonksiyonlarının daha yasal bir çerçevede izlenmesi gereğine işaret etmesi, bu konunun önümüzdeki günlerde siyaset ortamında da tartışılacağına işaret ediyor. Sağ siyasi partilerin tamamının her seçim döneminde bazen tatsız talepleri ile yüzyüze geldikleri "*tarikat gerçeği*"ni ülkemizin sol siyaset çevrelerinin de "*sosyal bir olgu*" olarak fark etmiş olmasını olumlu bir gelişme olarak değerlendirmek mümkündür. Bu konunun öncelikle akademik düzeyde tartışılmasının Türk siyasetinin pratiğini daha rasyonel ve anlaşılır hale getireceği de şüphesizdir.

2011 seçim sonuçlarının şekillenmesinde 'cemaat ve tarikat çevreleri ile ilintili oylar'ın ne kadar etkin olacağı nerede ise tamamen meçhul iken, bu oylara talib olan siyasi aktörlerin neler yapıp neler söyleyeceği önümüzdeki süreç boyunca ilgi ile izlenecektir.

---

[1] Zaman gazetesinde Muhsin Yazıcıoğlu'nun 29 Ocak 1993 tarihinde kuracağı partinin kuruluş beyannamesinin İçişleri Bakanlığı'na verileceği haberi "Fetih Partisi kuruluyor" başlığı ile kayda girmişti.

[2] Bu satırlarımdan hiç kimse, Muhsin Yazıcıoğlu'nun insanüstü bir gayret ile partisini yıllarca – adeta tek başına- taşımasını ve özellikle 28 Şubat sürecinde sergilediği kahramanca direnç azmini küçümsediğimi çıkartmasın.

[3] Muhsin Yazıcıoğlu eğer siyasi temaslarını içeren günlük tuttu ise bu günlere dair aldığı notların günümüz için son derece aydınlatıcı unsurlar içerdiğinden eminim. "Ülkücü Hareket"in tarihini belgeleri ile 5 büyük cild halinde yayınlayan yazan değerli araştırmacı-yazar Hakkı Öznur'un o günlere ışık tutan –Büyük Birlik konulu- müstakil bir çalışmaya imza atmasını da dilerim.

[4] Bu konuda A.B.D. büyükelçilik yetkililerinin söz konusu cemaat ve lideri hakkındaki raporları Wikileaks belgeleri arasından seçilerek geçen günlerde Taraf gazetesi aracılığı ile kamuoyuna servis edildi.

[5] Söz konusu cemaat önderinin Muhsin Yazıcıoğlu'na sözlü destek ötesinde bazı destekleri olduğu iddiaları da ortaya atılmış ise de bu iddialar "siyasi yıpratma amacına yönelik dedikodu"lardan öte gidememiştir.

[6] Menzil cemaati olarak bilinen dinî grubun önderi olan Muhammed Raşid Erol 1993 yılında vefat etti. Muhsin Yazıcıoğlu'nun Mamak Cezaevi'nden çıktıktan hemen sonra Adıyaman'ın Kahta ilçesi Menzil köyüne giderek bu Nakşbendî şeyhini ziyaret etmesi Muhsin Yazıcıoğlu'nun bu

mürşide biat etmesi olarak anlaşılmıştı. Hatta Muhsin Başkan'ın vefatı sonrasında basına yansıyan bazı demeçlerde söz konusu cemaatin önde gelenleri Yazıcıoğlu'nu cemaatin bağlısı, bir mürîd olarak takdim ettiler. Ülkücü camiadan pek çok kişinin söz konusu cemaate mensub olduğu ve bu cemaatten bazı kişilerin Muhsin Yazıcıoğlu'nun sağlığında BBP üst yönetiminde görev aldığı bilinir. Bu yöneticilerden bazıları daha sonra, Muhsin Başkan'ın sağlığında statü kaybederek yönetici pozisyonlarını yitirdiler.

[7] Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan'ın Muhsin Yazıcıoğlu ile siyasi olarak da yakınlaşmasında Refah Partisi ile aralarında ortaya çıkan soğukluk etkili olmuştur. Bu konuda Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan'ın tavrını açıklayan önemli bir yazısı için bakınız: "Bir Parti ve Biz", İslâm Dergisi, Temmuz-1990, Başyazı;

http://www.iskenderpasa.com/A25FF411-8956-4C62-B528-8824B72EB7DE.aspx

3.8. Torosların Yağız Delikanlısı: Ali Güngör

Ali Güngör'ün MHP'den kopmasını birçok ülkücü gibi ben de kabul edemedim. İlk kez Mayaş'ın Töre dergisini çıkarttığı 12 Eylül döneminde tanıştığım Ali Güngör'ün, ülkücü hareketin simge isimlerinden birisi olduğunun tanığı olarak başka türlüsü de olamazdı.

MHP İçel Milletvekili unvanını taşıyan Ali Güngör şartla salıverme yasası görüşmeleri sırasında Meclis Genel Kurulu'nda kürsüye gelerek bir konuşma yapmış ve Başbakan Bülent Ecevit'i ağır bir dille eleştirmişti. Sevkedildiği Disiplin Kurulu'nun 10 Ocak 2001 tarihli kararına göre Güngör, MHP'den süresiz olarak ihraç edildi ve daha sonra bizzat Devlet Bahçeli tarafından yapılan davetlere icabet etmeyerek MHP ile ilişkisi o tarihten itibaren bitirilmiş oldu. Ancak o hep ülkücülerin -ve elbette benim de- Ali Ağabey'i olarak yaşadı ve hayatını da böylece tamamladı.

TBMM'de yaptığı kısa konuşma ile gündemi değiştiren Güngör, istenilmeyen bir şekilde MHP'den ayrılıp bağımsız milletvekili pozisyonuna geçtiğinde özel odasında eşim ile birlikte kendisini ziyaret edip konuşmasının sonuçlarını, MHP ile ilişkisinin nasıl düzeltilebileceğini konuşmuştuk. MHP'ye dönme konusunda isteksiz olan Ali Güngör, siyasete kendi yolunda devam edeceğini vurgulamıştı. Bu yolun tek başına yürünemeyeceğini söyleyip kendisi ile yola arkadaşlığı yapacak isimler olup olmadığı da sordum.

O sırada MHP, TBMM'de 120'den fazla milletvekili ile temsil ediliyordu ve bunlardan iki tanesi Ali Güngör ile yol arkadaşlığı yapabilse siyaset alanında ülkücü hareket adına yeni bir çığır açılabilirdi. Bu soruma Ali Güngör, dostlarının o çok iyi bildiği ve kendisine de çok yakışan gülümsemesi ile *"Doktor, bütün arkadaşlar yeni yapılacak seçimde listede yer kapma derdinde. Kim çıkar benimle sonu meçhul bir yolculuğa?"* demişti.

Siyasi gelişmeler hızal yön değiştirdi ve Ali Güngör'ün eleştirdiği koalisyon çatırdadı, erken seçim zorunlu hale geldi. Ve Ali Güngör ile iki tanesi omuz omuza yoldaşlık yapmaktan sakınan o hesapçı milletvekillerinden çoğu bir daha TBMM yüzü görmediler. Bunu da tarihe düşülmesi gereken bir not olarak buraya kaydetmek gönül borcumdur.

Ali Güngör'ün MHP ile ilişkisinin kopma noktasına gelmesi ülkücü hareket üzerine analizleri ile tanınan Ruşen Çakır'ın da dikkatinden kaçmamıştı. "Nereye Gitti Bu Ülkücüler?" çalışması için görüştüğü Ali Güngör ile görüşmesinden notları şu şekilde kayda geçirmişti:

"1999'da MHP listelerinden Meclis'e giren milletvekillerinin en ilginçlerinden biri Mersin Milletvekili Ali Güngör'dü. 12 Eylül öncesinde 12 yıla mahkûmiyet alan Güngör, aftan yararlanarak iki yıl sonra serbest bırakılmıştı. Yıllar sonra Güngör, Meclis kürsüsünde bir başka af yasası üzerine kişisel söz aldı ve Başbakan Bülent Ecevit'e çok sert eleştiriler yöneltti. Güngör'ün MHP'den ihracı ülkücü tabanı ikiye böldü. Seçim yenilgisiyle birlikte popülaritesi artan Güngör sorularımızı şöyle yanıtladı:

"Ülkenin bağımsızlığı, milletin birliğinden yana, adaleti isteyen vatanseverlerin desteğini hep yanımda buldum. Ama MHP'de-

ki yetkili ve sorumlu kişiler ve milletvekilleri tarafından büyük çoğunlukla yalnız bırakıldığım doğrudur. Şimdi herkesin konuşuyor olmasından tabii ki memnun ve mutluyum. Yanılmadığım, yapılan yanlışlara ortak olmadığım için alnım açık, başım dik. Ali Güngör, hem de Meclis kürsüsünden yaptığı, bütün milletin doğru dediği bir konuşma sebebiyle ihraç edildi. Aslında ihraç edilen Ali Güngör değildi. MHP yöneticileri bu kararlarıyla adaleti ve vefayı ihraç ettiler. MHP'yi özünden, ruhundan ayırdılar. Özünden ve ruhundan ayrılmış beden ceset olur. Türk milleti kendisini yönetmek için herhalde ceset aramıyor. Özü, ruhu ve bedeniyle bir bütün olarak bilgi ve cesaret sahibi, Allah korkusuyla dolu insanların oluşturduğu hareketi arıyor. Buluncaya kadar da aramaya devam edecek. (…)

Ülkücüler olarak öncelikle şu sorulara doğru cevapları verebilmek gerekiyor:

** Ülkenin bağımsızlığını, milletin birliğini, adalet ve vefayı her şeyin üstünde tutan anlayışın temsilcisi olabilmek ve buna da milleti yeniden inandırabilmek nasıl mümkün olacak?*

** Türk devletini şerefli, insanlarımızı TC'nin vatandaşı oldukları için mutlu ve gururlu kılabileceklerinin güvenini verebilmek için neler gerekiyor?*

** Neyi nasıl yapacaklarını ve yapmayacaklarını söylediklerinde halkın buna yeniden inanması için gerekenler nelerdir?*

** 'Bir araya gelsinler' veya 'bir olalım, diri olalım' gibi sözlerle birlik sorunu çözülür mü?*

** Yönetime aday olan gruplardan birisi kazandığında diğerlerinin kopmayacağının işaretleri verilebiliyor mu?*

** Kişilere dayalı değil, kurumsallaşmış bir hareket olabilmek için neler yapılmalı?*

Sorumluluk, MHP'nin merkez yönetimi, il-ilçe yöneticileri, belediye başkanları, büyük kongre delegeleri, genel başkanı ve genel başkan adayı arkadaşlarımızın üzerindedir. Türkiye'nin milliyetçi fikir sistemi temelinde geliştirilmiş projelere ve ülkücülere ihtiyacı aratarak devam ediyor. Yine, bu fikir sisteminin siyasetini üstlenecek bir partiye de ihtiyaç duyduğu oldukça açıktır. MHP'nin bu parti olup olmayacağının cevabı ise büyük kongre delegelerinin ileri görüşlülüğüne ve kararına bağlıdır."[1]

1967–2000 arasında kesintisiz olarak siyasetin ve MHP'nin bütün çalışmalarının içinde bulunduğunu ancak siyasetteki amacının hiçbir zaman milletvekilliği, bakanlık ya da başbakanlık koltuğuna oturmak olmadığını söyleyen Ali Güngör, MHP'ye "hiçbir makam, mevki beklemeden hizmet vermesinin" şartlarını şöyle açıklamıştı:

"MHP'nin merhum Genel Başkanı Alparslan Türkeş'in halka hitap ettiği her toplantıda konuşmasına "Siyasi Partiler ülkeye ve milletimize hizmet için kurulurlar. Bu bakımdan bütün partilere ve onların yöneticilerine saygımız vardır. Vatandaş olarak; bu partilere bakıp hangisi ülkeye, millete daha iyi hizmet edecek program ve projeyi ortaya koyuyor ve çalışmayı yapıyorsa, ona oy ve güç vermeliyiz. Baktık; bir sürü vaatlerde bulunup, iktidar olmuşlar, ama söylediklerinin hiçbirisini yapmıyorlar, millete ve ülkeye hizmet yerine başka şeylerin peşinde koşuyorlar, hemen o partiden vazgeçerek, hizmet edecek partiyi bulmalıyız. Partiler din değildir, hele de dinimden dönerim partimden dönmem anlayışı çok yanlıştır. Takım tutar gibi parti tutulmaz."

Ali Güngör siyaseti ve partiyi böyle anladı, böyle kabul etti. Parti çalışmalarında insanlarımıza da böyle söyledi. Başka partilere oy vermekte olan vatandaşlarımızı kendi partisine böyle kazandı.

Bu partinin, MHP'nin içinde ve sorumlu makamlarında bulundum. Çünkü bu parti; emperyalizmin her türlüsüne karşı evrensel adaleti savunuyor ve bunu gerçekleştirmeyi amaçlıyordu. Kapitalist ve Komünist sömürü altında ezilen mazlum milletlerin ve insanların ve bu arada dünyada en çok ezilen Türklerin de insanca, özgür ve şerefli bir hayat yaşamaya haklarının olduğunu, bunu gerçekleştirmenin Türklüğün tarih ve vicdan borcu olduğunu söylüyor, bunu "Ülkü" olarak ortaya koyuyordu.

MHP Kaya Gibi Dik ve Sert Duruyordu

Bu parti; Ziya Gökalp'in ve "Tam bağımsızlık benim karakterimdir" diyen Büyük önder Atatürk'ün düşüncelerini 21. yüzyıla taşımayı hedefliyordu. Bütün milletlerin bağımsızlığına saygıyı esas alırken, Türk Milletinin haysiyet ve şerefinin de ancak tam bağımsızlıkla korunup, yükseltilebileceğini ilke edinmişti. Bunun için AB gibi topluluklara girerek egemenliğin bir ölçüde de olsa başka devlet ve topluluklara devir edilmesinin kabul edilemeyeceğini söylüyordu.

Çünkü bu parti; milli birliğe ve kardeşliğe zarar verebilecek her türlü söz ve uygulamaların karşısında kaya gibi dik ve sert duruyordu. Lozan'da kabul edilen azınlıklar dışında misak-ı milli sınırları içinde, Irak'ın kuzeyi dâhil, yaşayan halkın tek bir halk olduğunu, bu halkın oluşturduğu milletin adının Türk Milleti ve dilinin de Türkçe olduğunu söylüyordu. Bu coğrafyada yaşayan halkın, aşure olduğunu, çiçek bahçesi olduğunu, mozaik olduğunu söyleyenlere "Ne mozaiği ulan" diyecek erkek sesin sahibiydi.

Çünkü bu parti; ülkede uygulanan rejimin demokrasi değil kandırmaca olduğunu "Ben sizi sokaklarda ıspanak fiyatına satılan demokrasiye değil, hak yolu, hakikat yolu, Üçüncü Yol'a, kısaca Allah yoluna çağırıyorum" diyerek belirtirken, insanlarımızın örgütlü bir biçimde yönetime ve yönetimde alınacak kararlara katılmasını temin edecek milli demokrasiyi getireceğini vaat ediyordu.

Çünkü bu parti; Komünist-Marksist sisteme olduğu kadar Liberal –Kapitalist sisteme de karşıydı. Ülke kaynaklarının özelleştirme adı altında çok uluslu şirketlere satılıp, Türk sermayedarını ırgatbaşı, insanımızı da ırgat yapacak olan uygulamaların her şeyden önce insanlığa ihanet olacağının bilincindeydi.

Bu partide bulunuyordum ve çalışıyordum. Çünkü vs. vs. vs. Ve ben böyle düşünüyor, böyle inanıyordum."

(...) 1967 den 1999 yılına kadar içinde ve yönetiminde bulunduğum MHP'nin yazının başında belirttiğim görüş ve düşünceleri ile 1999–2002 arasında yukarıda sıraladığım MHP Yönetiminin görüş, düşünce ve uygulamaları taban tabana zıt görüş ve uygulamalardır. Bu uygulamalara karşı sessiz kalmak, kabul etmek ya da konuşmak ve karşı durmak! Bu bir karakter meselesidir. Ben susamazdım, kabul edemezdim. Kabul etmedim, susmadım. Bütün bunları; Milliyetçilerin ve Ülkücülerin hiçbir şartta kabul etmeyeceğini de söyledim, ama Sayın Bahçeli'nin de söylediği gibi, burada biraz yanıldım mı bilmiyorum. O diyordu ki; "Boş ver, onlar unuturlar"

Unuttular mı? Benim gördüğüm; bütün bu yapılanları yapılmamış kabul ederek unutmak için büyük çaba sarf ettikleri. Yakınları büyük günah işlemiş birilerinin içine düştüğü duruma benzer şekilde kalpleri ağrıyor, vicdanları kanıyor. Bu günahı hatırlatan her şeye, herkese kızarak kalplerinin ağrısını, vicdanlarının kanamasını durdurmak için unutmak, unutmak, unutmak istiyorlar. Ama hiçbir günahtan o günahı işlenmemiş sayarak ve unutarak kurtulmak mümkün değildir.

Birileri çıkıp diyebilirler ki 'Sadece sen mi ülkücüsün?", "Sadece sen mi doğruyu biliyorsun? Onlara diyorum ki: Hayır! Yazımın başında ifade ettiğim düşünceler benim düşüncelerimdir. 1967–1999 arası, bu düşünce sistemini o zamanki MHP'de gördüğüm için o partide bulundum ve çalıştım. Bu düşünceleri; bugün herhangi bir parti Büyük Kurultayını toplayarak program ve proje olarak kabul eder, Türk Milletine taahhütte bulunur ise halen kısıtlı imkânlar ile "Türk Kardeşlik Merkezi" ismi altında arkadaşlarımla birlikte yaptığımız çalışmaları bir kenara koyarak, o Parti için, yine varımızla yoğumuzla çalışırız.

Ekmek yediğim bu topraklara ve bu millete borcum olduğunu düşünüyorum. Atalarımıza ve çocuklarımıza karşı sorumluluğumuz olduğuna inanıyorum. Yüce Allah'tan hem korkuyor, hem de O'nu çok seviyorum. "Her şey bu dünya demek değildir" diyen Şeyh Edibali'nin sözünü çok doğru buluyorum. 'Her nefis bir gün ölümü tadacaktır' Bu dünyada yenilecek üç lokma için kimseye kul olamam, olmam.

Çok sayıda Ülkücüyüm diyen, milliyetçiyim diyen insanımız telefon ediyor. MHP'ye katılıyor musun, katılacak mısın diye soruyor. Bazıları katılırsam sitem edeceklerini, bazıları da katılmazsam darılacaklarını, çünkü bu yönetimden kendilerini kurtarmamız gerektiğini ifade ediyorlar.

Büyük bir çoğunluk birey olarak hangi partinin kendilerine fayda sağlayacağına, hangi partiden Milletvekili olabileceğine, ihale alabileceğine bakarak Parti tercihinde bulunuyor olsa da benim için partiler ülkeye ve millete hizmet etmek için kurulurlar ve tercih edilirler.

Partiler din değildir. Hizmet etmek yönünde ortaya koydukları proje ve programlarına ve yetki aldıklarında ortaya koydukları uygulamalara bakarım. Bugün için hiçbir partinin benim geçmişte içinde bulunduğun MHP'nin savunduğu ve hala doğru bulduğum düşünce sistemine az da olsa yakın durduklarını göremiyorum. Bütün partilerin

aynileştiğini, hepsinin Liberal-Kapitalist düşünce sisteminin savunucuları haline dönüştüğünü görüyorum. Onun için hiçbir partiyle yakınlığım yoktur."

Bu röportajlardan iki yıl kadar sonra -ağır bir tütün içicisi olan- Ali Güngör, Akciğer kanseri hastalığı teşhis edilmeden bir ay kadar önce yaptığımız özel görüşmede hayatının muhasebesini yapmış ve kırgınlığın getirdiği bir reaksiyoner ruh hali ile, kendi yolunu rahmetli Başbuğ Alparslan Türkeş'in 1960'larda Milli Yol dergisinden yayınlanan *"Üçüncü Yol"* adlı makalesine atıfat bulunarak kendisine yeni bir yol çizeceğini söylemişti. Gerginliğini yumuşatmak için Ali Ağabey, ben 53 yaşındayım. Sen kaç yaşındasın? dediğimde bu soruyu sormaktaki maksadımı anlamış ve gülümseyerek "62 yaşındayım doktor" deyip gerginlik nedenine dönüşen konuyu tatlılıkla kapatıp vedalaşmıştık.

Son olarak 25 Mart 2012 günü *"Benim Kavgam"* adlı hatıratını[2] imzalatmak için bir araya geldik. MHP lideri Bahçeli ile MHP'den kopma sürecinde yaşadıklarının mertçe o hatıratında sergilemiş ve Bahçeli'nin iki kez ve samimiyetle davet etmesine rağmen "Toros delikanlısı inadı ile" MHP defterini kapattığını kayda geçirmiştir. Bu inadından kendisinin de mutlu olmadığı yazdığı öfkeli satırlar arasından çıkarttığımı söyleyince yine gülümseyerek *"Doktor olan oldu, olması gereken oldu"* diye verdiği kaçamak cevap hâlâ gözlerimin önündedir.[3]

Ruhu şad olsun.

---

[1] Ruşen Çakır, "Nereye Gitti Bu Ülkücüler?", http://rusencakir.com/Nereye-Gitti-Bu-Ulkucu-ler-10/29

[2] Ali Güngör, Benim Kavgam, TKM Yayınları, Ankara-2012.

[3] Hastalığının son evresinde kendisini hastanede ziyaret eden kadim arkadaşı Devlet Bahçeli ile helaleştiği biliniyor. Bahçeli, vefatından sonra Güngör ailesi ile ilişkisini kendisine yakışır asaleti ile sürdürdü; ama bugün hâlâ tekrar etmeden geçemiyorum: Keşke bazı şeyler, başka türlü yaşanabileydi...

3.9. Ülkücülerin Adsız Kahramanları

Milliyetçi-ülkücü hareket siyaset sahnesinde MHP olarak boy gösterdiğinden bu yana birkaçının ismini andığım kahramanlardan başka binlerce kahraman sayesinde bugünlere ulaşabilmiştir. Bu kahramanların bir kısmı canlarıyla, bir kısmı mallarıyla Türk milliyetçiliğinin siyasette başarılı olması hedefine ulaşabilmesi yolunda gayret göstermişlerdir.

Ülkücü şehidlerin, ülkücü hareketin anlam dünyasındaki önemine *"Ülkücü Hareket Üzerine Notlar"* kitabımdaki *"Ülkücü Bilincin Şekillenmesinde Şehâdet"* başlıklı makalemde işaret etmiştim.[1] Başbuğ Alparslan Türkeş'in şu sözleri de MHP'de siyaset yapan ve yapmayı düşünen herkesin aklından çıkmamalıdır: *"Çoğu zaman rüyama girerler. Sanki geçit resmi yapar gibi, gözlerimin önünden geçerler: Oruç Reis ile kolkola yürür Yusuf İmamoğlu, Dursun Önkuzu, Süleyman Özmen, Erdem Arabacı, Ercüment Yahnici ve Gün Sazak gibi şehidler… Uykularım kaçar, kalkar Cenab-ı Hakk'a sığınır, ruhları için dualar okurum. Ercüment'im gelir aklıma, mezar bile dar gelmişti yavruma; mezara sığmamıştı. Onların ruhları bizim varlığımızın teminatıdır. Allah hepsinden razı olsun, mekânları cennet olsun."*

Ruhi Kılıçkıran'dan Fırat Yılmaz Çakıroğlu'na kadar uzanan şehidler kervanı yanında binlerce mağduru ile ülkücü hareket, bedel ödemiş bir sosyal organizasyondur.

Bu organizasyonun siyaset sahnesinde rol almak isteyen her bir insan, ödenen bedellerin farkında olmalı ve her hareketinde ül-

kücü ahlâkın gereklerini yerine getirmede hassasiyet göstermelidir. Bu hassasiyet gösterilmezse, şehidlerin ruhu muazzeb olmakla kalmaz, ilgilisinin iki dünyasını da berbat eder.

İşte bu yüzden MHP'de siyaset yapmak veballi bir iştir. Siyasetin acımasız arenasında kaçınılmaz olan dünyevî hesaplarla, yargısı temyiz edilemez son uhrevî hesabı birleştirmeyi göze alamayanlar, Türk milliyetçiliği siyasetinden uzak dursunlar.

Hayatının baharında gözünden sakındığı binlece evlâdını 3 Hilâl'in yükseltilmesi uğrunda toprağa veren annelerin âhının, anında arşa ulaşacağı bilinmelidir.

Bilinmeli; çünkü ülkücü hareketin hiçbir zaman eksilmeyecek adsız kahramanları bilmeyene bildirirler.

---

[1] Hayati Bice, Ülkücü Hareket Üzerine Notlar, KD Yayıncılık, 2020.

KAYNAKÇA

Alparslan Türkeş, Dokuz Işık, Kutluğ Yayınları, İstanbul, 1975.

Alparslan Türkeş, Gönül Seferberliğine, Hasret Yayınları, Ankara, 1979.

Alparslan Türkeş, Kahramanlık Ruhu, And Yayınları, İstanbul, 1975.

Alparslan Türkeş, Temel Görüşler, Dergah Yayınları, İstanbul, 1975.

Alparslan Türkeş, Yeni Ufuklara Doğru, Kutluğ Yayınları, İstanbul, 1974.

Alparslan Türkeş, Bunalımdan Çıkış Yolu, Yeni Yayınlar, İstanbul, 1980.

Alparslan Türkeş, 9 Işık ve Türkiye, Kervan Yayınları, İstanbul, 1976.

Alparslan Türkeş, Dış Politikamız ve Kıbrıs, Kutluğ Yayınları, İstanbul, 1974.

Alparslan Türkeş, 1944 Milliyetçi,lik Olayı, Kutluğ Yayınları, İstanbul, 1975.

Alparslan Türkeş, Türkiye'nin Meseleleri, Kutluğ Yayınları, İstanbul, 1976.

Ali Güngör, Benim Kavgam, TKM Yayınları, Ankara-2012.

Hayati Bice, Ülkücvü Hareket Üzerine Notlar, KDY, İstanbul, 2020.

Himmet Kayhan, Gün Sazak, Bir Şehidin Yolculuğu, Yarkın Yayınları, Ankara, 2015.

Mehmet Doğan, Alparslan Türkeş MHP ve Gölgedeki Adam, Ocak Yayınları, Ankara, 2000.

Rıza Müftüoğlu, Derin Sayfalarıyla Milliyetçi Hareket, Akis Kitap, Ankara, 2006.

DİZİN

A

B

I

K

L

M

N

O

P

R

S

T

U

W

Y

Z

DR. HAYATİ BİCE'NİN DİĞER ESERLERİ

Dîvân-ı Hikmet / Hoca Ahmed Yesevî/
Türkiye Diyanet Vakfı Yayınevi

*

Divân-ı Hikmet'in Kavram Haritası /
Hitabevi Yayınları

*

Türkistan Rüyası / Post Yayınları

*

Lider-Teşkilat Doktrin / KDY Yayınları

*

Kafkasya'dan Anadolu'ya Göçler /
Türkiye Diyanet Vakfı Yayınevi

*

Annenin Rehberi / Türkiye Diyanet Vakfı Yayınevi

*

Hoca Ahmed Yesevî Türbesi / Kültür Bakanlığı Yayınları

*

Türk Yurtları Üzerine Notlar / Akçağ Yayınları

*

İşaret Taşları / Akçağ Yayınları

*

Pîr-i Türkistan Hoca Ahmed Yesevî / H Yayınları

*

Yesevî Ata Öyküleri / KDY Yayınları

*

İnternetten Temin Adresi

https://www.kitapyurdu.com/yazar/dr-hayati-bice/8225.html

"Dîvân-ı Hikmet",
Hoca Ahmed Yesevî

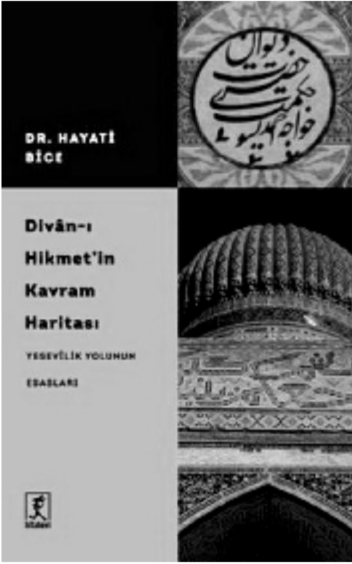
TDV Yayınları

Divan-ı Hikmet kitabında neredeyse bin yıldır Türk'ün gönül gözünü ışıtan bir ışık saklıdır. Bu ışığın hüzünleri her bir hikmetin satırları arasından süzülerek ruh dünyamızı aydınlatmaya uzun bir zulmet devrinden sonra bütün Türk yurtlarında yeniden başlamıştır.

Ahmed Yesevi'nin dilinde seslendirdikten 900 yıl sonra sizlerin eline ve gönlüne kadar ulaşan bu hikmetler Türkler arasında İslam etrafında örgülenen bir iman işbiliğinin teşekkül etmesine, hizmeti yönüyle Türklüğün manevi hayatında çok önemli bir yere sahiptir.

İnternetten Temin Adresi

http://www.kitapyurdu.com/kitap/gunumuzun-ask-yolcusuna-divani-hikmet/382666.html

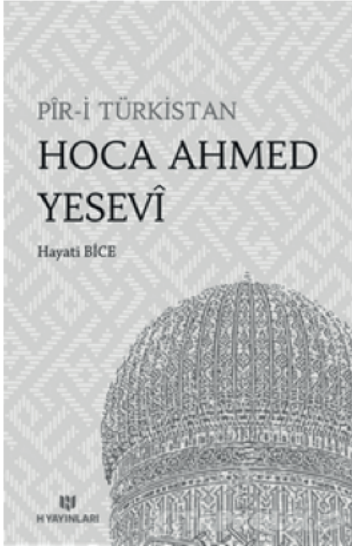
Divan-ı Hikmet'in Kavram Haritası

Hitabevi Yayınları

Divân-ı Hikmet'in kavram haritası, Yesevî irşadının önceliklerini göstermektedir. Divân-ı Hikmet'in bu akademik çalışma ile içerik analizine tabi tutulması hikmetlerdeki mesajların günümüz insanlarınca anlaşılması noktasında değerlidir. Hikmetlerde üzerinde durulan kavramların önem sıralaması ile tasnif edilmesi, Türk tasavvuf geleneğinin hangi temeller üzerine oturduğunu da gösterir. Divân-ı Hikmet'teki kavramların haritalandırılması yönüyle bu çalışma öncü niteliktedir. İnsanın yeryüzündeki hayatına yön verici öğütleri ile Yesevî hikmetleri dünyanın Türklerinin kültürel hayatını şekillendirmeye kıyâmete kadar devam edecektir.

İnternetten Temin Adresi

https://www.kitapyurdu.com/kitap/divani-hikmetin-kavram-haritasi/643816.html

Pîr-i Türkistan Hoca Ahmed Yesevî

H Yayınları

"Hazret-i Türkistan'dır O... Ahmed Yesevî'yi, gerçek kimliğiyle tanımamız Türkiye ve Türkistan Türkleri'nin kardeşliğini güçlendirecek ve ortak manevî atamız Ahmed Yesevî'nin dergâhında kucaklaşmamızı sağlayacaktır. O dergâh, Orhun'dan Tuna'ya kadar uzanan bütün Türk yurtlarını içine alacak genişliktedir."

Eserin "Yesevîlik Âdâbı" bölümünde Ahmed Yesevî'nin kurucusu olduğu tasavvuf yolunun uygulamaları yer almaktadır.

İnternetten Temin Adresi

http://www.kitapyurdu.com/kitap/piri-turkistan-hoca-ahmed-yesevi-ve-hikmetleri/355688.html

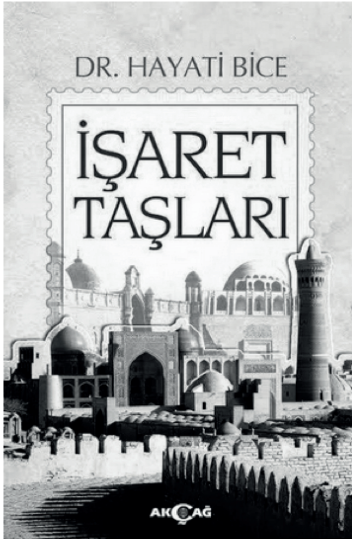
"Türkistan Rüyası",

H Yayınları

Komünizm sonrası Türkistan Cumhuriyetleri'nin durumu, Ahmed Yesevi Üniversitesi'nin kuruluş süreci, Türk yurtlarında misyonerlik faaliyetleri, Kerkük Türkmenlerinin dramı, Doğu Türkistan'daki asimilasyon, Yesevîlik yolu, tasavvufun günümüzde nasıl yaşanabileceği konusunda bilgiler, yaşayan Allah dostlarından tavsiyeler gibi bir çok konu yaşanmış olaylar etrafında anlatılır. Otobiyografik bir roman olan "Türkistan Rüyası''nda yazar, "Dr. Oğuz Karaçay" olarak, müstear adı ile okurla buluşur.

İnternetten Temin Adresi

http://www.kitapyurdu.com/kitap/turkistan-ruyasi/361458.html

"İşaret Taşları"

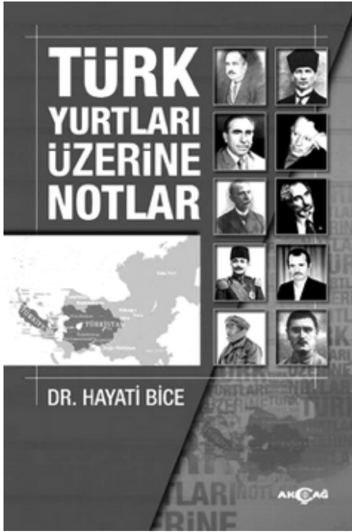
Akçağ Yayınları

"Türk yurtlarının ruh dünyasını aydınlatan kutlu kaynaktan birkaç rengi yansıtmak niyetiyle yola çıkıyorum. Bu yol boyuınca konaklayacağımız her bir ribatta, dergâhta, hankâhda, bir nebze soluklanarak "güzel bir yürüyüş" eyleyeceğiz.

Yesi'den, Buhara'dan, Semerkand'dan, Kaşgar'dan güzel kokular taşıyan esintiler getirmeye ça- lışacağım takatim yetiğince. Haddim olmadığını bile bile Hoca Ahmed Yesevî'den, Sultan Sencer'den, Necmeddin Kübra'dan, Şeyh Şamîl'den bahsedeceğim."

İnternetten Temin Adresi

http://www.kitapyurdu.com/kitap/default.asp?id=109355

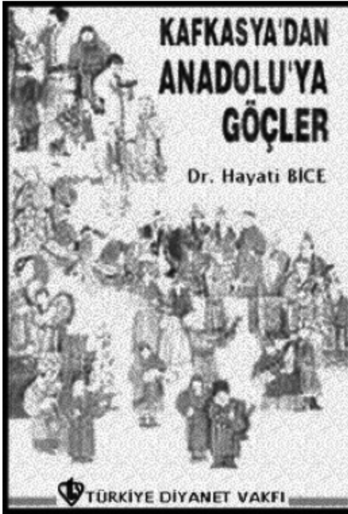
"Türk Yurtları Üzerine Notlar"

Akçağ Yayınları

Türk yurtları etrafında özellikle son yıllarda teşekkül eden literatür birikimi, ciddi bir hacme ulaşmakla beraber; konu, bütüncül bir çerçevede değerlendirilmekten uzaktır. Bu çalışma, Türk yurtları konusunda teşekkül etmiş literatürdeki bir zaafı karşılamak iddiasındadır. Türk yurtları incelemesinde tarih kadar kültürün, dil kadar ekonominin, bugünkü ilişkiler kadar yarınki gelişmelerin de önemi vardır. Bu dikkate alındığında tek tek bilim dallarının ayrıntılı analizleri yanında konunun bir bütün olarak ele alındığı çalışmaların da yapılması bir zorunluluktur.

İnternetten Temin Adresi

https://www.kitapyurdu.com/kitap/turk-yurtlari-uzerine-notlar/422530.html

"Kafkasya'dan Anadolu'ya Göçler",

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınevi

19.yüzyıl sonlarında Kafkasya'dan Anadolu'ya doğru gerçekleşen ve günümüz Türkiyesi'nin dini, etnik ve kültürel yapısında bile tesirleri süren göçler hakkında çok fazla şey bilinmemektedir. Bu kitap, göç olayını hikaye eden bir eser olmayıp bu 'muazzam vakıa'nın oluşumunda rol oynayan ve arka planı teşkil eden gerçeklere ışık tutmaya çalışması ile, alanında Türkiye'de yayınlanan ilk eserdir.

Günümüz dünyasının kısalan mesafeleri gözönüne alındığında, artık bize çok yakın olan Kafkasya'nın ve hattâ ötesindeki Türk Dünyası'nın bugünün anlaşılmasına yardımcı olacak verileri de içeren bu eseri değerlendirebilen okuyucu, Türkiye ve Türk Dünyası'nın yarınki ilişkilerini ilişkin söz söyleyebilmesi için gerekli donanıma sahip olabilme fırsatını da bulacaktır.

İnternetten Temin Adresi

https://www.kitapyurdu.com/kitap/kafkasyadan-anadoluya-gocler/8877.html

Ülkücü Hareket Üzerine Notlar

KDYayıncılık

"Ülkücü Hareket'e, kalıcı katkıları olacağına inandığım yazılarımdan, ülkücü ahlâkı ele alan değerlendirmemin güncel sorunların anlaşılması ve aşılması için önemli olduğuna inanıyorum. Ülkücü geleneğin önemli bir temel taşı olan 'şehadet söylemi' üzerine yazılanlar, geleneğin 'aksakal'larına maziyi hatırlatan bir uyarıcı iken, gençler içinse pusula olacaktır.

Ülkücü Hareket üzerine söyleyecek sözü olanlara bir çağrı olan kitabımın, Türk milliyetçiliği için de verimli bir tartışmaya zemin olması dileği ile..."

İnternetten Temin Adresi

http://www.kitapyurdu.com/kitap/ulkucu-hareket-uzerine-notlar/400649.html

Lider-Teşkilat-Doktrin

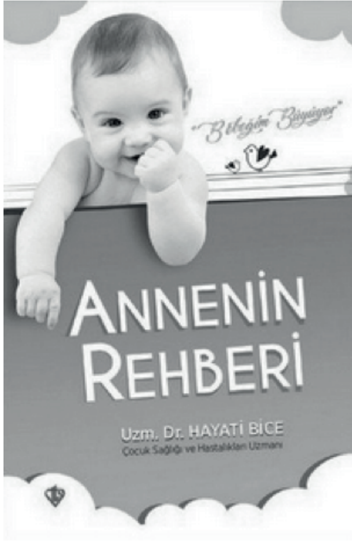
KDYayıncılık

Bu eserde sığ siyaset çekişmelerinden uzak durulmaya gayret edilerek milliyetçi siyasetin yarım asırlık birikimi ve "örgüt kültürü" analiz edilmiştir. Milliyetçi hareketin kurucu lideri Başbuğ Alparslan Türkeş başta olmak üzere, önde gelen aktörler hareket içerisindeki konumlarıyla anıldı.

Türk siyasetinin milliyetçi kanadının anlaşılmasında referans kaynağı hâline gelen bu değerlendirmeler akademik çalışmalarda aldığı atıflarla literatüre girmiştir.

İnternetten Temin Adresi

htp://www.kitapyurdu.com/kitap/ulkucu-hareket-uzerine-notlar/400649.html

"Annenin Rehberi"

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınevi

Ülkemizin geleceğini emanet edeceğimiz nesilleri oluşturmanın yanında her biri tek tek ailelerin mutluluk ve huzur kaynağı olan çocuklarımıza karşı yerine getirmemiz gereken görevlerimiz pek çoktur. Bu görevlerden başta geleni ise herşeyden önce çocuğun bedenen ve ruhen sağlıklı olarak topluma katılmasının sağlanmasıdır.

Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı Dr. Hayati Bice tarafından hazırlanan bu kitapta, çocuğun doğumundan itibaren annenin bilmesinde yarar bulunan teknik bilgler mümkün olduğunca anlaşılır ve net bir şekilde verilmeye çalışılmıştır.

İnternetten Temin Adresi

http://www.kitapyurdu.com/kitap/default.asp?id=13823

LİDER - TEŞKİLAT - DOKTRİN

Dr. HAYATİ BİCE

Her yılın 4 Nisan gü-
nünde Ülkücü Yazarlar Der-
neği (ÜLKÜ-YAZ) olarak kabri ba-
şında duâlarla yâd ettiğimiz "Başbuğ
Türkeş"i unutmayacağız. Aradan geçen
asırlara rağmen Türk yurtlarında ismi unu-
tulmayan Pîr-i Türkistan Hoca Ahmed Yesevî
gibi Başbuğ Alparslan Türkeş de bütün mü'min
gönüllerde yaşayacaktır. Hayati Bice MHP
Davası Savunma Tutanağı Alparslan Türkeş Piri-
miz Yesevi & Başbuğumuz Türkeş Türkistan'ın
Yesi şehrinde Hoca Ahmed Yesevî ismini taşıyan
ve daha sonraları da "Hazret-i Türkistan" ismiyle
anılan büyük bir iman ve ilim adamı zuhur etti. Bu
zat İslamiyet'in ulu esaslarını yeniden öğreterek
insanlar arasında sevgiyi, barışı, kardeşliği,
hakkı, hukuku, adaleti ve Allah, Peygamber
sevgisini yerleştirerek gözyaşlarını dindirmek
üzere müridler yetiştirmeye başladı. Bu müridle-
re zamanla "Alp-Eren" ve "Derviş-Gazi" denilmiştir.
Pîrimiz Yesevi & Başbuğumuz Türkeş Bu şekilde
yetiştirilen ve Allah rızası için topluma faydalı
olmak çalışmalarını benimseyen bu insanlar,
tarih kayıtlarına göre dört ayrı isim altında ve
dört ayrı kol halinde fakat birbiriyle koordi-
neli ve dayanışma içinde Türk toplumunu
yeniden ileri bir hukuk düzenine ve yüksek
bir ahlak düzenine kavuşturdular. Pîrimiz
Yesevî & Başbuğumuz Türkeş MHP Davası
Savunma Tutanağı Alparslan Türkeş Bunlar
sırasıyla Gaziyân-ı Rum, Ahiyân-ı Rum, Ba-
cıyân-ı Rum, Abdalân-ı Rum adları ile teşkilat-
lanan gruplardır. Bunların görevleri ve gayeleri
toplum içinde eğitim, yardımlaşma, dayanışma,
sosyal adalet, sosyal güvenlik ve millî güvenlik hiz-
metlerini düzenlemek ve geliştirmektir. Türkiye Cum-
huriyeti'ni meydana getiren bugünkü toplumumuzun nereden
geldiğini anlatmak, insanlarımıza millî ruh ve güven duygusu
vermek ve millî kültürümüzün nasıl geliştiğini anlatmak için MHP teşki-
latlarında Hazret-i Türkistan Hoca Ahmed Yesevî'yi ülkücü gençlerimize öğ-
retmeye çalıştık. Ne yaptıksa insanlarımızı, millî şuur ve ülküler etrafında birleş-
tirmek ve yabancı ideoloji ve yabancı kültür saldırılarına karşı uyanık ve dayanıklı
hale getirmek için yaptık. MHP Davası Savunma Tutanağı, Alparslan Türkeş. Pîrimiz
Yesevî & Başbuğumuz Türkeş Her yılın 4 Nisan gününde Ülkücü Yazarlar Derneği
(ÜLKÜ-YAZ) olarak kabri başında duâlarla yâd ettiğimiz "Başbuğ Türkeş"i unut-
mayacağız. Aradan geçen asırlara rağmen Türk yurtlarında ismi unutulmayan
Pîr-i Türkistan Hoca Ahmed Yesevî gibi Başbuğ Alparslan Türkeş de bütün
mü'min gönüllerde yaşayacaktır. Hayati Bice

KDY

Kapak Resmi:
Mehmet BAŞBUĞ
(1956-2017)

ISBN: 978-625-70846-5-9